

Shame Surgery

Z
P
I
E
D
A
H
I

[/WWW.FACEBOOK.COM/REVIEWNGONTINHO](http://WWW.FACEBOOK.COM/REVIEWNGONTINHO)

Mục lục

[Phần 1](#)

[Phần 2](#)

[Phần 3](#)

[Phần 4](#)

[Phần 5](#)

[Phần 6](#)

[Phần 7](#)

[Phần 8](#)

[Phần 9](#)

[Phần 10](#)

[Phần 11](#)

[Phần 12](#)

[Phần 13](#)

[Phần 14](#)

[Phần 15](#)

[Phần 16](#)

[Phần 17](#)

[Phần 18](#)

[Phần 19](#)

[Phần 20](#)

[Phần 21](#)

[Phần 22](#)

[Phần 23](#)

[Phần 24](#)

[Phần 25](#)

[Phần 26](#)

[Phần 27](#)

[Phần 28](#)

[Phần 29](#)

[Phần 30](#)
[Phần 31](#)
[Phần 32](#)
[Phần 33](#)
[Phần 34](#)
[Phần 35](#)
[Phần 36](#)
[Phần 37](#)
[Phần 38](#)
[Phần 39](#)
[Phần 40](#)
[Phần 41](#)
[Phần 42](#)
[Phần 43](#)
[Phần 44](#)
[Phần 45](#)
[Phần 46](#)
[Phần 47](#)
[Phần 48](#)
[Phần 49](#)
[Phần 50](#)
[Phần 51](#)
[Phần 52](#)
[Phần 53](#)
[Phần 54](#)
[Phần 55](#)
[Phần 56](#)
[Phần 57](#)
[Phần 58](#)
[Phần 59](#)
[Phần 60](#)
[Phần 61](#)

Phần 62

Phần 63

Phần 64

Phần 65

Phần 66

Phần 67

Phần 68

Phần 69

Phần 70

Phần 71

Phần 72

Phần 73

Phần 74

Phần 75

Phần 76

Phần 77

Phần 78

Phần 79

Phần 80

THAM LUYẾN

Nghê Đa Hi

www.dtv-ebook.com

Phần 1

Tên sách: Tham luyện

Tác giả: Nghê nhiều hi

Văn án:

Trong vòng ai không biết Hàn Triệt ánh mắt cao, không thành tướng cuối cùng cư nhiên thua tại một tiểu nha đầu trong tay.

Chu tề nhớ tới mấy ngày hôm trước đi Hàn Triệt trong nhà lấy đồ vật, tiểu cô nương ăn mặc màu trắng váy, quang chân ngồi xõm trên sàn nhà đập tiểu cầu chơi.

Hàn Triệt xoay người liền đem nàng bế lên tới, hương trên lâu đi, “Nói vài lần, trên mặt đất lạnh, đừng lần tới lại cùng ta kêu bụng đau.”

Tiểu cô nương khoanh lại hăn eo, ngữ khí hơi có chút cậy sủng mà kiêu: “Bụng thương người cho ta che lại bái.”

Điềm mỹ đáng yêu trấn nhỏ cô nương vs bị tiểu cô nương ăn đến gắt gao bá đạo tổng tài

Nếu không phải nàng, hăn sẽ không biết chính mình thế nhưng cũng sẽ tham luyện nhân gian phong nguyệt sự.

Một hồi tình cờ gặp gỡ, một cái sủng nhập nội tâm câu chuyện tình yêu.

Tám tuổi tuổi kém.

Tag: Đô thị tình duyên yêu sâu sắc ngọt văn

Vai chính: Hạ Đan, Hàn Triệt | vai phụ: | cái khác:

Chương 1

Hạ Đan từ bên ngoài trở về, trong tay xách theo hai con cá, là tây thôn Lưu nãi nãi đưa nàng.

Lưu nãi nãi là cái goá bụa lão nhân, không có con cái. Hạ Đan cảm thấy nàng một người lẻ loi, ngày thường không có việc gì liền đi nhà nàng bồi nàng tán gẫu, giúp nàng làm điểm việc nhà. Lưu nãi nãi niệm nàng hảo, mỗi lần tổng tìm mọi cách muốn đưa vài thứ cho nàng.

Này hai con cá đó là ngạnh đưa cho nàng, đẩy đều đẩy không xong, không thu liền không cho nàng đi thăm nàng.

Hạ Đan xách theo hai con cá vui mừng mà về nhà.

Nhà nàng ở tại Giang Nam trấn nhỏ, vùng này là trứ danh du lịch khu, mỗi ngày đều có rất nhiều người tới du lịch, cùng đoàn, tự do hành, có ba năm kết bạn, cũng có một mình một người.

Hạ Đan gia ở trong trấn khai một nhà khách điểm. Dù sao cũng là nhân khí thực vượng du lịch cảnh khu, hơn nữa khách điểm hoàn cảnh cùng phục vụ đều thực không tồi, cho nên vẫn luôn không lo sinh ý.

Đương nhiên, nhà bọn họ khách điểm thuộc về kinh tế thoải mái hình, cùng cách vách con phố năm sao cấp khách sạn cũng không thể so.

Hạ Đàn xách theo hai con cá trở lại khách điểm, Tiểu Trương cùng thanh thanh đứng ở cửa, hai người hết sức chuyên chú mà nhìn bên ngoài, biểu tình còn hơi có chút kích động.

Tiểu Trương là trong tiệm quét rác, thanh thanh là đài đăng ký, đều là hai mươi mấy tuổi cô nương.

Này hai người ngày thường cũng không khác yêu thích, liền thích đánh vọng soái ca.

Hạ Đàn cười tủm tỉm thò lại gần, tay đập thanh thanh bả vai, theo các nàng hai tầm mắt ra bên ngoài nhìn xung quanh, “Lại phát hiện cái gì cái gì soái ca lạ?”

“Bờ sông, nhìn đến kia chiếc chạy băng băng xe không?” Thanh thanh giơ tay chỉ hạ, “Chạy băng băng xe bên cạnh cái kia.”

Kỳ thật không cần thanh thanh chỉ, Hạ Đàn liếc mắt một cái liền thấy được.

Đó là một người ăn mặc màu đen tây trang nam nhân, vóc dáng rất cao, vai rộng chân dài, dáng người so TV thượng nam mô còn hảo.

Quan trọng nhất chính là gương mặt kia, ngạnh lẫm đường cong, thâm thúy đôi mắt, cao thẳng mũi, hơi nhấp môi mỏng.

Hắn đang ở gọi điện thoại, ấn đường nhíu lại, tựa hồ có chút không vui.

Hạ Đàn xem vào mê, nàng lớn như vậy chưa từng thấy quá dài đến như vậy đẹp nam nhân. Trong hiện thực chưa thấy qua, ngay cả trong TV cũng không có gặp qua.

Hắn trên người có một loại khí chất, chỉ có là cái nữ nhân, đều sẽ bị hấp dẫn khí chất.

Kia gọi là gì tới? Thành thực nam nhân chính là hành tẩu □□.

Hạ Đan cảm thấy này thật là một cái rất có nam nhân vị nam nhân, cùng các nàng trường học nam sinh đều không giống nhau.

Nàng trông mắt xoay chuyển, không biết nghĩ đến cái gì, đem hai con cá hương thanh thanh trong tay một tắc, quay đầu liền hướng trên lầu chạy.

Qua không trong chốc lát, lại xuống dưới khi, nàng thay lần trước mới vừa mua chuẩn bị ăn mặc đi vào đại học tân váy.

Màu hồng nhạt chiffon bọc thân váy, sẵn đến nàng vòng eo thon thon một tay có thể ôm hết, lộ ra trắng nõn cổ cùng xinh đẹp xương quai xanh.

Nguyên bản trát ở sau đầu đầu tóc giờ phút này cũng thả xuống dưới, khoác trên vai thượng, thoát nhìn thành thực vài phần.

Dưới chân cũng thay một đôi cùng váy phối hợp giày cao gót, màu trắng.

Nàng lần đầu tiên xuyên, đi đường còn có chút hoảng.

Từ trên lầu xuống dưới khi, thanh thanh ở dưới che miệng cười, “Người đây là muốn làm gì đi đâu?”

Hạ Đan nắm váy, cúi đầu một bên xuống lầu một bên nói: “Người nhìn không tới sao? Ta ở luyện tập xuyên giày cao gót đi đường a, lại quá một tháng liền khai giảng, ta phải hảo hảo luyện luyện.”

Hạ Đan “Luyện luyện” liền luyện đến bên ngoài đi, còn luyện đến nhân gia chạy băng băng xe bên cạnh đi.

Hàn Triệt đứng ở bờ sông gọi điện thoại, “Tìm không thấy là có ý tứ gì? Tin tức không sai, địa chỉ không sai, Thiệu trấn cũng liền như vậy tiểu, người cùng ta nói tìm không thấy?”

Kia đầu không biết nói gì đó, nam nhân ấn đường ninh đến càng khẩn, sau đó liền nghe thấy hấn cố nén tức giận nói: “Lại cho người nửa giờ, tìm không thấy người liền chủ động từ chức.”

THAM LUYẾN

Nghê Đa Hi

www.dtv-ebook.com

Phần 2

Hạ Đàn dẫm lên giày cao gót, chậm rì rì hướng khách điếm đi.

Tiểu Trương hơn nửa ngày mới đuổi theo, “Hạ Đàn, người làm gì muốn gạt nhân gia a?”

Hạ Đàn nghiêng đầu liếc nhìn nàng một cái.

Tiểu Trương mở to hai mắt, đột nhiên minh bạch, “Không phải, người không phải là coi trọng nhân gia?”

Hạ Đàn vội vàng che miệng nàng lại, “Người nói nhỏ chút.”

Tiểu Trương mừng rỡ không được, “Người được, loại này cực phẩm chỉ nhưng xa xem không thể đâm loạn, người nhưng đừng học những cái đó ra tới tìm điếm ngộ, cùng nhân gia một đêm tình a, làm người ba đã biết, không đánh chết người.”

Hạ Đàn: “Ta mới sẽ không.”

Tiểu Trương tri tâm tỷ tỷ giống nhau, lời nói thắm thía nói: “Loại này nam, xa xa mà xem xét hạ thì tốt rồi, nhân gia quá mấy ngày liền đi rồi, người còn có thể đuổi theo đi không thành? Nói nữa, lớn lên như vậy soái, nói không chừng đã sớm kết hôn.”

Hạ Đàn bước chân một đống, nghiêm túc mà nói: “Ta vừa mới quan sát qua, hẳn không có mang nhẫn.”

Tiểu Trương phốc mà cười ra một tiếng, điểm hạ Hạ Đàn cái trán, “Thật thiên chân, có chút người chỉ là không thích mang nhẫn mà thôi.”

“.....”

Tác giả có lời muốn nói: Ngọt văn, vô ngược

Đây là lần trước nhàm chán thời điểm viết chuyện xưa, lâm thời khai, không có khai dự thu, đại gia thích nói liên cất chứa một chút ~

Chương 2

Hạ Đàn trở lại khách điểm, Hàn Triệt liền ở trước đài, thanh thanh đang chuẩn bị cho hấn làm vào ở đăng ký.

“Ta tới!” Hạ Đàn theo bản năng hô một tiếng, trong tiệm công nhân đều bị hoảng sợ, sôi nổi triều Hạ Đàn xem ra.

Hàn Triệt cũng triều nàng xem ra, ánh mắt rất có hứng thú nhi.

Hạ Đàn cũng ý thức được chính mình phản ứng quá lớn, có điểm xấu hổ, nhẹ nhàng khụ một tiếng.

Vòng đến đài mặt sau, tiếp nhận thanh thanh công tác, triều Hàn Triệt vươn tay, “Thân phận chứng.”

Hàn Triệt nhìn nàng một cái, từ túi quần lấy ra tiền kẹp, sau đó từ bên trong rút ra thân phận chứng, đưa cho nàng.

Hạ Đàn tiếp nhận tới, ánh mắt dừng ở hấn trên ảnh chụp.

Trong mắt dấu không được kinh diễm. Người lớn lên xinh đẹp, liền giấy chứng nhận chiếu đều như vậy anh tuấn.

Nàng nhìn hạ tên của hấn: Hàn Triệt.

Sinh nhật.....

1987 năm, năm nay mới 27 tuổi.

Hạ Đoàn lặng lẽ cong cong.

27 tuổi, thực tuổi trẻ sao.

Đăng ký hảo tên cùng thân phận chứng tin tức, Hàn Triệt đang muốn đem thân phận chứng thu hồi, một bàn tay đột nhiên ấn ở mặt trên.

Hắn nâng lên mắt, nhìn Hạ Đoàn.

Hạ Đoàn nhìn hắn hỏi: “Người kết hôn sao?”

Tiểu Trương ở bên cạnh nghe được, thiếu chút nữa không hộc máu. Này đại tiểu thư, cũng quá trắng trợn táo bạo!

Hàn Triệt nhượng mày, “Như thế nào? Trụ cái khách điểm còn muốn điều tra hộ khẩu?”

Hạ Đoàn mặt không đỏ tâm không nhảy, nói: “Người biết đến, du lịch cảnh khu sao, luôn có người là bên điểm ngộ tới, cho nên chúng ta được cời xuống khách nhân hôn nhân trạng hưởng, đến lúc đó nếu là ra chuyện gì, chúng ta cũng hảo thuyết đến rõ ràng.”

Hàn Triệt ánh mắt sâu thẳm mà nhìn chăm chăm nàng, giống muốn đem người nhìn thấu dường như.

Hạ Đoàn hơi chút có điểm chột dạ, ngón tay lặng lẽ siết chặt bút.

Qua vài giây, mới nghe Hàn Triệt nói: “Chưa lập gia đình.”

Hạ Đoàn trong lòng vui vẻ, cơ hồ là phản xạ có điều kiện hỏi: “Bạn gái đâu?”

Hàn Triệt: “Như thế nào? Này cũng muốn quản?”

Hắn đôi mắt nhìn chăm chăm nàng, Hạ Đàn chột dạ mà bắt phía dưới phát, “Cái này..... Có thể không.....”

Tay sờ đến môn tạp, đều chuẩn bị đưa cho hắn, rồi lại nghe thấy một tiếng, “Không có.”

Hạ Đàn sửng sốt, bỗng nhiên ngẩng đầu.

Hàn Triệt nhìn nàng, ánh mắt sâu không thấy đáy.

Hắn triều nàng vươn tay, “Không có kết hôn, không có bạn gái, có thể vào ở sao?”

Hạ Đàn nhìn hắn, cao hứng đến có điểm không biết làm sao, mờ mịt gật gật đầu, sau đó mới giữ cửa tạp phóng tới trên tay hắn, “..... Lâu ba nhất hữu một gian.”

Hàn Triệt thu tạp, nhìn Hạ Đàn, “Người dẫn đường.”

“A?” Hạ Đàn nhất thời không phản ứng lại đây, chình lảng mà nhìn chăm chăm Hàn Triệt.

Hàn Triệt nhắc nhở nàng, “Người vừa mới đáp ứng giúp ta sự tình.”

THAM LUYẾN

Nghê Đa Hi

www.dtv-ebook.com

Phần 3

Hạ Đàn lại cong cong mắt, vui vẻ mà xoay người, bước chân nhẹ nhàng mà ra bên ngoài chạy.

Hàn Triệt ánh mắt dừng ở nàng trên chân.

Tựa hồ là phát hiện chính mình lòi, vừa mới còn chạy vội, đột nhiên lại trở nên khập khiễng, cong thân mình, chậm rì rì mà hướng cửa dịch.

Hàn Triệt cười khẽ thanh.

Trang đến còn rất giống.

Đãi Hạ Đàn rời đi phòng, Hàn Triệt còn nhìn chăm chăm đóng lại cửa phòng xuất thần, ánh mắt sâu thẳm, tựa hồ suy nghĩ cái gì.

Hà Vũ là có chút sợ Hàn Triệt, đặc biệt vừa mới ở trong điện thoại còn ăn mắng, giờ phút này thấy hãn tựa hồ ở tự hỏi cái gì, đứng ở một bên, đại khí cũng không dám ra.

Thằng đến Hàn Triệt ngẩng đầu, hỏi hãn, “Du lịch cảnh khu khách sạn vào ở, yêu cầu đăng ký hay không đã kết hôn?”

Hà Vũ “A” một tiếng, vẻ mặt mờ mịt, “Không..... Không này quy định a.” Đốn hạ, lo lắng hỏi: “Bọn họ vừa mới hỏi ngài cái này sao?”

Hàn Triệt nhớ tới Hạ Đàn cặp kia tròn xoe đôi mắt, khoe môi không cảm gợi lên tia ý cười, nói: “Không có gì.”

Tác giả có lời muốn nói: ~

Chương 3

Hạ Đàn từ trên lầu xuống dưới, trong tiệm mặt công nhân nhóm tất cả đều xông tới.

Thanh thanh giữ chặt nàng, tò mò hỏi: “Hắn tìm người làm gì nha?”

Hạ Đàn chớp hạ mắt, cười đến thần bí, “Người đoán?”

Tiểu Trương hỏi: “Hắn nói người đáp ứng giúp hắn gấp cái gì, người muốn giúp hắn cái gì a?”

Hạ Đàn ở mọi người vây quanh hạ đi đến đài bên trong, kéo ra ghế dựa ngồi xuống. Từ trên bàn cầm lấy một trương giấy, là nàng vừa mới đăng ký Hàn Triệt tên cùng thân phận chứng.

Tay giờ này tờ giấy, chống cằm cười tủm tủm mà nhìn trong chốc lát.

Tiểu Trương ghé vào trên đài, còn chưa từ bỏ ý định hỏi: “Nói nói a, hắn tìm người giúp cái gì?”

Hạ Đàn cuối cùng đem kia tờ giấy buông xuống, sửa vì đôi tay chống cằm, cong mắt nói: “Hắn a..... Làm ta giúp hắn giới thiệu cái bạn gái tới.”

“Phốc, vậy người có phải hay không tính toán đem chính người giới thiệu cho hắn a?”

Hạ Đàn mắt sáng rực lên, ngồi thẳng thân thể, nghiêm trang hỏi: “Người cảm thấy thành sao?”

Tiểu Trương cười ra tiếng, duỗi tay néo néo Hạ Đàn khuôn mặt, “Người liền phát mộng.”

Trong tiệm ba bốn công nhân, trong lúc nhất thời tất cả đều nở nụ cười.

“Đang cười cái gì đâu, một đám đều vây quanh ở trên đài làm cái gì?” Hạ Đan mù mù từ bên ngoài mua đồ ăn trở về, thấy nhà mình trong tiệm công nhân tất cả đều vây quanh ở đài, cười thành một đoàn, liền cũng đi theo cười.

Thanh thanh quay đầu, cười nói: “Hạ Đan nàng nha ——”

“Mẹ, người đã trở lại.” Hạ Đan đột nhiên từ ghế trên đứng lên, vòng ra sân khấu, trải qua thanh thanh thời điểm, lặng lẽ ở nàng cánh tay thượng ninh một chút, ý bảo nàng không cần nói bậy lời nói.

“Hạ Đan làm sao vậy?” Hạ mù mù lại là tò mò, nghi hoặc hỏi.

Thanh thanh thu được Hạ Đan nhắc nhở, đảo cũng chưa nói cái gì, chỉ là cười, nói: “Nhà chúng ta Hạ Đan trưởng thành.”

Hạ mù mù không hướng chỗ sâu trong lý giải, cũng cười rộ lên, “Cũng không phải là sao, lập tức liền vào đại học.”

Hạ Đan bĩu môi, đi đến mù mù trước mặt. Hướng giỏ rau nhìn liếc mắt một cái, “Oa, có gà.”

“Đúng vậy, người không thành thiên la hét muốn ăn ớt gà sao, buổi tối liền thiêu cho người ăn.”

Hạ mù mù thiêu đến một tay hảo đồ ăn, khách điểm có chút khách hàng quen, đều là hướng về phía Hạ mù mù hảo trù nghệ tới.

Chạng vạng thời điểm, Hạ Đan đã đói bụng, đi phòng bếp tìm ăn, còn không có vào cửa liền trước ngửi được mùi hương nhi, tức khắc càng đói bụng.

Đi vào liền ồn ào hỏi: “Còn có bao nhiêu lâu ăn cơm nha, hảo đói nha.”

Đi đến mù mù phía sau, từ phía sau làm nũng mà ôm lấy nàng, cầm gác ở mù mù trên vai, thanh âm mềm mại, “Còn có bao nhiêu lâu ăn cơm nha mù mù.”

Hạ mù mù cười nói: “Nhanh, lại đợi chút.”

Hạ Đan mếu máo, “Hảo.”

“Đúng rồi, kia hai con cá là người lấy về tới?” Hạ mù mù đột nhiên hỏi.

Hạ Đan ừ một tiếng, nói: “Là Lưu nãi nãi cho ta.”

“Ta đoán chính là. Người nha, không có việc gì đi bồi bồi Lưu nãi nãi là chuyện tốt, về sau cũng không nên lấy Lưu nãi nãi đồ vật, Lưu nãi nãi tuổi lớn, một phân tiền đều không dễ dàng.”

“Ta đã biết.” Hạ Đan ngoan ngoãn thụ huấn, tầm mắt rơi xuống bên cạnh bếp thượng, mở ra tiểu hỏa, giống như hầm cái gì.

Nàng buông ra mù mù, đi đến bộ bếp trước. Cúi đầu vừa thấy, mới phát hiện là hầm canh cá.

Vạch trần cái nắp, canh cá thanh hương ngào lên tới, Hạ Đan theo bản năng nuốt nuốt nước miếng.

“Trong chốc lát ta lấy giữ ấm thùng đóng gói một phần, người tối nay cấp Lưu nãi nãi đưa đi.”

Hạ Đan đang từ tiêu độc quây cầm chén, nghe ngôn gật gật đầu, “Ta đã biết.”

Nàng cầm chén trở lại bệ bếp trước, cầm lấy cái thìa hướng trong chén thịnh một chén lớn canh. Bưng lên tới không uống, lại là đi ra ngoài.

THAM LUYẾN

Nghê Đa Hi

www.dtv-ebook.com

Phần 4

Hàn Triệt đứng ở bờ sông hút thuốc, phun ra màu trắng sương khói bị hà gió thổi đến tứ tán.

Hạ Đàn còn chưa đi đến bên người, liền trước người được hấn yên vị.

Nàng cong cong môi, đón phong lại đi phía trước đi rồi vài bước, đứng ở Hàn Triệt bên người.

“Người như thế nào không đi đi dạo?” Nàng thiên đầu, cười khanh khách đem Hàn Triệt nhìn.

Hàn Triệt rũ mắt thấy nàng, nàng thay đổi điều màu lam nhạt váy lụa, mềm mại tóc dài vẫn như cũ tùy ý tán tán trên vai thượng, một đôi mắt vẫn như cũ thanh triệt linh động.

Hàn Triệt thu hồi tầm mắt, nhìn thẳng phía trước, chỉ gian kẹp yên, thật sâu hút khẩu.

Sương khói chậm rãi phun ra, một hồi lâu, mới lại nghiêng đầu nhìn về phía Hạ Đàn, “Này trần trên có cái gì hảo ngoạn sao?”

“Có a, đương nhiên là có!” Nàng một kích động, không hề ý thức mà bắt lấy Hàn Triệt tay, “Ta mang người đi chơi a.”

Hàn Triệt liếc nhìn nàng một cái, mi mắt hơi rũ, ánh mắt dừng ở Hạ Đàn trên tay.

Trắng nõn mềm mại một con tay nhỏ, không có lưu móng tay, cũng không có đồ sơn móng tay, sạch sẽ.

Hạ Đàn thấy Hàn Triệt rũ mắt, trố mắt vài giây, bỗng nhiên phản ứng lại đây, vội vàng buông ra tay, có chút ngượng ngùng, nhỏ giọng nói: “Thực xin lỗi.”

Hàn Triệt ngược mắt xem nàng, ánh mắt đen nhánh thâm thúy, sâu không thấy đáy.

Kia trong nháy mắt, Hạ Đàn đối thượng hần tầm mắt, tim đập như lôi.

Tác giả có lời muốn nói: Còn có một chút tồn cáo ~~

Chương 4

Hạ Đàn đảm đương nổi lên Hàn Triệt đêm du hương dẫn du lịch, lãnh hần ở trấn nhỏ chuyển động, một đường cho hần giảng Thiệu trấn lịch sử, phong thổ, mỹ thực món ngon.

Một đường đều là nàng đang nói chuyện, thanh thúy thiên chân thanh âm một khắc không ngừng ở vang ở nhĩ sườn, đảo cũng không cảm thấy phiền chán, ngược lại còn thực dễ nghe.

Nghe nàng nói chuyện, giống nghe ca hát.

“Hàn Triệt, người muốn ăn một chút gì sao?” Hạ Đàn nhảy nhót mà chạy đến phía trước, đột nhiên dừng lại, chỉ vào bên đường cửa hàng, quay đầu lại đối Hàn Triệt nói: “Nhà này Táo Nê Cao đặc biệt ăn ngon.”

Hàn Triệt đi qua đi, hương cửa hàng khẩu nhìn liếc mắt một cái, quầy hàng trạm kế tiếp ở không ít người, đều ở xếp hàng.

Hần giơ tay xoa nhẹ hạ cổ, sau đó mới đối Hạ Đàn nói: “Ta không ăn đồ ngọt.”

“A, ăn rất ngon.” Hạ Đan có điểm tiếc nuối, hương quỳ hàng thượng nhìn liếc mắt một cái, nóng hầm hập thơm ngào ngạt Táo Nê Cao, thềm đến nàng nuốt nước miếng.

“Ta muốn ăn, người chờ ta hạ.” Hạ Đan tễ đến trong đám người, “Cát đại thúc, ta muốn mời đồng tiền.”

Hạ Đan thật không khoác lác, trấn nhỏ người trên nàng cơ hồ đều nhận thức.

Đang ở giúp khách nhân xưng Táo Nê Cao đại thúc nghe thấy này rộng rãi thanh thúy thanh âm, cười ha hả ngẩng đầu, “Đàn nha đầu nha, lại ra tới đi dạo.”

Hạ Đan cười tủm tỉm, “Là nha.”

Cát đại thúc: “Người gì thời điểm khai giảng a?”

Hạ Đan trả lời: “Chín tháng phân đi đâu.”

Cát đại thâm cũng đi tới, một bên cấp khách nhân tìm linh một bên cười cùng Hạ Đan nói: “Thượng đại học liền có thể yêu đương, sớm một chút mang cái bạn trai trở về cấp chúng ta nhìn một cái nha.”

“Hảo nha.” Hạ Đan cũng không then thùng, khóe miệng cong cong, theo bản năng quay đầu lại đi xem Hàn Triệt.

Hàn Triệt đứng ở đám người ngoại, đang cúi đầu điểm yên. Ban đêm gió lớn, hấn giơ tay chống đỡ hỏa.

Mới vừa bát hạ bật lửa, tựa hồ nhận thấy được có người đang xem hấn, ngược mắt xem ra.

Hạ Đan thấy hấn nhìn qua, đôi mắt một loan, hương hấn nhếch miệng cười.

Hàn Triệt sừng sốt hạ, đốt lửa động tác đốn trụ.

Giây tiếp theo, liền thấy Hạ Đàn xách theo đồ vật vui mừng mà chạy tới.

Hắn mặc hai giầy, đem còn không có tới kịp bậc lửa yên thuận tay ném tới thùng rác, bật lửa cất vào túi quần.

Táo Nê Cao là giấy dai túi trang, Hạ Đàn hiến vật quý dường như đem túi mở ra. Diễm tâm nóng hầm hập mà mạo hiểm yên, một cỗ nòng đậm táo đỏ mùi vị.

Hạ Đàn đôi tay ôm, đưa tới Hàn Triệt trước mặt, “Người ném thử.”

Hàn Triệt rũ mắt nhìn mắt, nói: “Ta không ăn đồ ngọt, chính người ăn.”

Nói, xoay người liền đi phía trước đi rồi.

Hạ Đàn vội vàng theo sau, cùng hắn sóng vai đi tới, “Người muốn đi du hồ sao? Ta có thể mang người đi.”

Nàng ôm da trâu túi đi ở một bên, ngẩng đầu nhìn Hàn Triệt.

Hắn tựa hồ không có gì hứng thú, đôi mắt nhìn phía nơi khác.

Hạ Đàn theo hắn tầm mắt xem qua đi, phát hiện hắn xem địa phương là hà đối diện rượu phố.

Du lịch địa phương rượu phố là không thiếu được, vừa đến buổi tối liền phá lệ náo nhiệt.

Hạ Đàn không quá muốn mang Hàn Triệt đi rượu, đó là diễm ngộ thánh địa.

Còn không chờ nàng nghĩ ra không mang theo hủ đi lý do tới, Hàn Triệt liền đối với nàng nói: “Người trở về, cảm ơn người dẫn ta đêm du.”

THAM LUYẾN

Nghê Đa Hi

www.dtv-ebook.com

Phần 5

Đột nhiên, nàng mở to hai mắt, nhìn chăm chăm nghiêng đối diện một phương hướng.

Một cái hóa nùng trang, ăn mặc màu đen tiểu đai đeo, mê màu nhiệt quần nữ nhân bưng chén rượu thẳng tắp triều Hàn Triệt phương hướng đi tới.

Hạ Đàn tức khắc ngồi ngay ngắn, cảnh giác mà nhìn chăm chăm đối phương.

Kia nữ nhân quả nhiên là tới tìm Hàn Triệt.

Nàng đi đến Hàn Triệt trước mặt, tay đáp tạ bờ vai của hắn, cười đến mỉa mai, “Soái ca, giao cái bằng hữu.”

Hàn Triệt liền xem cũng không thấy nàng liếc mắt một cái, mặt vô biểu tình mà đem nàng tay cầm khai, bưng lên chén rượu tiếp tục uống rượu.

Kia nữ nhân sừng sốt hai giây. Đại khái là ý thức được chính mình chạm vào cái cái đỉnh, ngượng ngùng rời đi.

Thường xuyên dạo rượu hộp đêm nữ nhân, liếc mắt một cái là có thể nhìn ra cái gì nam nhân thông đồng được với cái gì nam nhân thông đồng không thượng.

Trước mắt cái này lạnh nhạt anh tuấn nam nhân hiển nhiên chính là người sau.

Hạ Đan thấy Hàn Triệt đem nữ nhân kia cự tuyệt, trong lòng tức khắc vui rạo rức, căn ống hút tiếp tục vui sướng mà uống nàg nước trái cây.

Uống uống, bỗng nhiên ngừng đầu hỏi Hàn Triệt, “Người như thế nào không cùng nàg giao bằng hữu a?”

Hàn Triệt liếc nhìn nàg một cái, hỏi lại: “Ta vì cái gì muốn cùng nàg giao bằng hữu?”

Hạ Đan sửng sốt. A, vì cái gì đâu.

Hàn Triệt nắm bình rượu hướng cái ly rót rượu, đôi mắt nhìn từ cái chai chậm rãi đảo ra chất lỏng, nhàn nhạt nói: “Ta chỉ là tới uống rượu.”

Hạ Đan nghe được tâm tình sung sướng, đôi mắt lạng lẽ cong thành trăng non.

Hai người ở rượu ngồi một giờ, trở về thời điểm đã 10 giờ.

Hạ Đan cùng Hàn Triệt cùng nhau trở lại khách điếm, thanh thanh cùng Tiểu Trương còn ngồi ở đài bên trong, ở trên máy tính xem TV.

Thấy Hạ Đan cùng Hàn Triệt cùng nhau trở về, thanh thanh đứng lên, tươi cười đầy mặt hỏi Hàn Triệt, “Hàn tiên sinh chơi đến nhưng hảo.”

Hàn Triệt “Ân” một tiếng, nói: “Hướng dẫn du lịch không tồi.”

Hạ Đan ngẩn ra, tức khắc sửng sờ ở chỗ đó.

Đãi lấy lại tinh thần, Hàn Triệt đã hướng trên lầu đi.

Thanh âm từ phía trên truyền đến, “Ngày mai buổi sáng mang ta đi ra ngoài tìm người.”

Hạ Đan nhớ tới kia bức ảnh, một hồi lâu mới gật gật đầu, “Đã biết.”

Trên lầu truyền đến đóng cửa thanh âm.

Hạ Đan không khỏi có điểm rối rắm.

Trên ảnh chụp người kia nàng lập tức là có thể giúp hần tìm được, vấn đề là, tìm được rồi người, hần có phải hay không muốn đi?

Nàng chính trầm tư, thanh thanh ở đài đẩy hạ nàng bả vai, ái muội cười, “Hạ hướng dẫn du lịch, nhân gia có hay không phó người hướng dẫn du lịch phí a?”

Hạ Đan hoàn hồn, đắc ý mà giơ lên cằm, “Hần mời ta uống nước trái cây.”

Nói xong, xách theo váy, vô cùng cao hứng chạy lên lầu đi.

Tác giả có lời muốn nói: Hạ Đan mắt lấp lánh: Như vậy đáng yêu ta, người không cần suy xét hạ sao?

Hàn Triệt:.....

Chương 5

Ngày hôm sau buổi sáng 8 giờ, Hàn Triệt từ trên lầu xuống dưới, liếc mắt một cái liền nhìn đến Hạ Đan.

Nàng hôm nay xuyên điều vàng nhạt sắc váy, trát cái hoạt bát đáng yêu viên đầu, cả người tràn ngập thanh xuân sức sống.

Lúc này đúng là ăn cơm sáng thời điểm, Hạ Đàn chính bưng cái khắc gỗ khay xuyên qua ở một trường trường bàn ăn chi gian cấp các khách nhân thượng đồ ăn, mỗi thượng một đạo đồ ăn liền cười tùm tùm nói một tiếng: “Ngài thỉnh chậm dùng.”

Ăn mặc vàng nhạt sắc váy Hạ Đàn đứng ở một đám người trung gian, đôi mắt cong cong đang cười.

Hàn Triệt nhìn nàng, không biết như thế nào đột nhiên nghĩ tới vệt con, cũng là vàng nhạt sắc.

Hạ Đàn cấp khách nhân thượng một đĩa chiêm bao, thập phần tự hào giới thiệu: “Đây chính là ta mụ mụ chuyên môn, đặc biệt ăn ngon, ở bên ngoài nhưng ăn không đến.”

Nóng hầm hập bốn con chiêm bao, mỗi chỉ chiêm bao mặt trên đều sái màu đen hạt mè cùng xanh mượt hành thái, nghe thật là hương khí phác mũi.

Một trường ghế kéo ra, phát ra tiếng vang.

Hạ Đàn theo thanh âm xem qua đi, đôi mắt tức khắc sáng lên tới, lập tức bẻ lên khay vui vẻ mà chạy tới, “Người đi lên.”

Hàn Triệt ngồi ở dựa cửa sổ vị trí, nghe vậy ừ một tiếng, “Có cái gì bữa sáng giới thiệu sao?”

Hạ Đàn lập tức gật đầu, “Có có có! Người chờ ta! Ta lập tức tới!”

Hàn Triệt ngẩng đầu, còn không có tới kịp nói chuyện, cũng chỉ nhìn đến một mặt vàng nhạt sắc làn váy, nháy mắt liền chạy tới hậu viện, nhảy đến so con thỏ còn nhanh.

Hàn Triệt lắc đầu cười một cái, thu hồi tầm mắt.

Đem đảo khuấy ở ly đĩa cái ly trái lại, xách theo ấm trà cấp chính mình đổ chén nước.

Hạ Đàn đi phòng bếp cấp Hàn Triệt thịnh chén nóng hầm hập gạo kê cháo, lại cho hẳn trang bốn con chiêm bao, suy nghĩ hạ, sợ hẳn không đủ, lại nhiều hơn bốn con.

THAM LUYẾN

Nghê Đa Hi

www.dtv-ebook.com

Phần 6

Hàn Triệt thấy nàng lại đây, rũ mắt quét nàng liếc mắt một cái, “Vội xong rồi?”

Hạ Đan ừ một tiếng, nhìn chăm chăm hẳn.

Hàn Triệt trừu điều thuốc, ngay sau đó đem tàn thuốc ẩn diệt, ném vào thùng rác.

“Đi.” Nói, liền đi phía trước đi.

Hạ Đan đuổi kịp hẳn, “Đi nơi nào?”

Hàn Triệt đốn đặt chân bước, nghiêng đầu xem nàng, “Mang ta đi tìm người, đã quên?”

Hạ Đan không quên. Nàng chính là đơn thuần không nghĩ dẫn hẳn đi tìm mà thôi.

Nhưng hẳn nếu đều nói rõ, nàng cũng chỉ háo gật gật đầu, “Ta mang người đi.”

Nàng đi ở phía trước dẫn đường, Hàn Triệt cùng nàng sóng vai đi tới.

Lúc này vẫn là sáng sớm, các du khách phần lớn còn không có ra tới du ngoạn, trấn nhỏ khó được an tĩnh.

Hạ Đan cùng Hàn Triệt sóng vai mà đi, sáng sớm hà gió thổi đi lên, thổi tan

Hạ Đan thái dương tóc mái, nàng giơ tay tùy ý kẹp đến nhĩ sau, hỏi Hàn Triệt, “Người lần này là chuyên môn tới Thiệu trấn tìm người sao?”

Hàn Triệt ừ một tiếng, ánh mắt nhìn thẳng phía trước.

Hạ Đan nghiêng đầu xem hắn, “Ảnh chụp người là gì của người?”

Hàn Triệt nói: “Này cùng người không quan hệ.”

Hạ Đan sững sốt hạ, cúi đầu lặng lẽ phiết hạ miệng.

Hàn Triệt muốn tìm chính là Lưu nãi nãi, kia trương niên đại xa xăm chứng kiện chiếu một lấy ra tới, nàng lập tức liền nhận ra tới.

Lưu nãi nãi căn bản liền không ở trấn trên, bọn họ đương nhiên tìm không thấy.

Hơn nữa Lưu nãi nãi hàng năm đãi ở nhà, không thường ra cửa, nhận thức nàng người không nhiều lắm. Hạ Đan tính một cái.

Lưu nãi nãi ở tại trấn ngoại tây thôn, ly trấn trên phân biệt không nhiều lắm nửa giờ lộ trình, trong thôn chưa tu đường xi măng, đều là phô đường sỏi đá, gồ ghề lồi lõm, thực bất bình chính.

Từ đông thôn đến tây thôn, còn phải trải qua một cái bờ ruộng lộ.

Bờ ruộng đường hẹp, chỉ có thể quá một người.

Hạ Đan xách theo váy ở phía trước dẫn đường, Hàn Triệt đi theo nàng đi ở mặt sau. Nhưng mà càng đi càng cảm thấy đến không thích hợp nhi.

Căn cứ hắn nắm giữ tình huống, nãi nãi hẳn là liền ở tại Thiệu trong trấn, cái này Hạ Đan lại cố tình đem hắn từ trong trấn mang ra tới.

Hắn nhìn chăm chăm Hạ Đan bóng dáng, không khỏi nhăn lại mi, vừa định hỏi nàng chơi cái gì xiếc, phía trước đột nhiên truyền đến “Ai da” một tiếng.

Hạ Đan không cẩn thận dẫm đến một cái cục đá, tụt chân.

Nàng đau đến lập tức ngồi xồm xuống, theo bản năng đi xem uy đến mắt cá chân.

Nàng duỗi tay ấn hạ, tức khắc nhăn lại mi.

Đau quá.

Hàn Triệt đi đến bên người nàng, trên cao nhìn xuống liếc nàng, “Không có việc gì?”

Hỏi nói là quan tâm, ngữ khí lại thập phần lạnh nhạt.

Nhưng mà Hạ Đan cũng không có nghe ra tới, nàng gật gật đầu, “Uy tới rồi, người đỡ ta hạ.”

Nàng còn cúi đầu xoa mắt cá chân, một cái tay khác duỗi cấp Hàn Triệt.

Nhưng mà bàn tay ra tay nửa ngày, Hàn Triệt không có kéo nàng.

Hạ Đan ngấn người, ngẩng đầu.

Này vừa nhắc đầu, liền đối với thượng một đôi lạnh nhạt mắt.

Hạ Đan không khỏi ngơ ngẩn, nghi hoặc nhìn Hàn Triệt, “Làm sao vậy?”

Hàn Triệt đã có điểm phiền chán, đi thẳng vào vấn đề nói thẳng: “Hạ Đan, ta không công phu cùng người háo, người có thể giúp đỡ, không thể

giúp ta liền chính mình tìm. Người cũng đứng ở ta trước mặt chơi này đó xiếc, người nếu là muốn thù lao, không sao cả, người khai cái giới.....”

“Người có ý tứ gì sao!” Hạ Đan nghe được lời này, đột nhiên từ trên mặt đất đứng lên, sinh khí mà trừng mắt Hàn Triệt, có chút kích động nói: “Ai muốn người tiền! Ai hiểm lạ người tiền! Lại nói ta này không phải ở mang người đi tìm sao!”

Hàn Triệt nhú mày, rũ mắt, ánh mắt dừng ở nàng trên chân.

Kia ánh mắt phảng phất đang nói, nàng là trang, ở cùng hẳn chơi xiếc.

Hạ Đan ghét nhất người khác oan uổng nàng, đều phải khí khóc, “Ta chính là vận tới rồi sao! Người không nghĩ đỡ liền không đỡ bái, người hung ta làm gì!”

Hàn Triệt ninh mi, nhìn nàng.

Hạ Đan đột nhiên cảm thấy hẳn thực chán ghét, xoay người, cất bước liền đi phía trước chạy.

Hàn Triệt thấy nàng chạy trốn so con thỏ còn nhanh, ấn đường ninh đến càng khẩn.

Còn dám cùng hẳn không phải trang?

Đầy mình nói dối.

THAM LUYẾN

Nghê Đa Hỉ

www.dtv-ebook.com

Phần 7

Hàn Triệt chính uống nước, thiếu chút nữa sặc ra tới, nắm tay chống môi, liên tiếp ho khan vài thanh.

Hạ Đàn thấy hần sặc, trong lòng cuối cùng thoải mái, vui rạo rức mà nhếch lên khóe miệng.

Khập khiễng xuống lầu, trải qua Hàn Triệt bên người thời điểm, còn cố ý dùng kia chỉ không có bị thương chân dùng sức dẫm Hàn Triệt một chân.

Hàn Triệt ngẩng đầu, nhìn chăm chăm nàng.

Hạ Đàn ai nha một tiếng, mở to song vô tội mắt to, thực xin lỗi mà nói: “Thực xin lỗi Hàn tiên sinh, dẫm đến người, ta không phải cố ý.”

“.....”

Đổi làm là người khác, Hàn Triệt khả năng đã sớm mặt đen. Không, căn bản không ai dám như vậy đắc tội hần.

Nhưng mà ai kêu Hàn Triệt vừa mới oan uổng nhân gia tiểu cô nương, giờ phút này bị trả thù cũng chỉ hảo người cầm ăn hoàng liên, thập phần rộng lượng mà nói một câu, “Không quan hệ.”

Hạ Đàn hừ một tiếng, xoay người liền đi.

Hàn Triệt: “.....”

Trong tiệm công nhân ăn cơm cái bàn liền ở Hàn Triệt nghiêng đối diện một trương vòng tròn lớn bàn.

Hạ Đàn đi qua đi ngồi xuống, Hạ mục mục cúi đầu xem nàng chân, “Như vậy sưng đến như vậy cao a? Xương cốt có đau hay không a? Nếu là vẫn luôn không cần thiết sưng đến đi xem bác sĩ a, nhưng đừng cho lộng nghiêm trọng.”

Hạ Đàn lúc này xuyên vớ, chân đạp lên dép lê, nguyên bản nho nhỏ một chân, lúc này thật sưng đến cùng cái màn thầu dường như.

Hạ ba ba cũng vội vàng nói: “Đúng đúng, trong chốc lát ăn cơm liền đi y quán nhìn xem, chính người sát điểm được chỗ nào thành a.”

Hạ Đàn gật gật đầu, nói: “Ta trong chốc lát chính mình đi.”

Hạ mục mục nói: “Chính người như thế nào đi a, làm thanh thanh bồi người.”

Cơm chiều điểm, trong tiệm đầu vội, Hạ mục mục đi không khai, đành phải làm thanh thanh bồi.

Hạ Đàn ừ một tiếng, “Ta đã biết.”

Cơm nước xong, thanh thanh liền đỡ Hạ Đàn chuẩn bị đi hà đối diện trương bác sĩ y quán nhìn một cái.

Hạ Đàn lúc này thật cảm giác có điểm đau, nàng là cái sợ chết, nếu là biến nghiêm trọng liền hỏng rồi.

Mới từ trong tiệm ra tới, liền nghe thấy một tiếng, “Hạ tiểu thư.”

Hạ Đàn sửng sốt hạ, nghiêng đầu hướng thanh âm truyền đến phương hướng nhìn lại.

Hàn Triệt đứng ở khách điểm phía bên phải dưới mái hiên, dựa lưng vào tường, một tay cầm ở túi quần, chính nhìn chăm chăm nàng.

Hạ Đàn banh khuôn mặt nhỏ, trừng mắt hẳn, “Người làm gì?”

Hàn Triệt liếc nhìn nàng một cái, đi tới, lại là đối thanh thanh nói: “Người đi vội, ta đưa nàng đi y quán.”

Hạ Đàn còn sinh khí, ngoài miệng không buông tha người, “Ta không cần người đưa, thiếu ở chỗ này giả hảo tâm.”

Nhưng mà Hàn Triệt căn bản không phải tới hỏi nàng ý kiến, trực tiếp giữ chặt nàng cánh tay, đem người giá đi phía trước đi, “Mãng ta là cầu, lại dẫm ta một chân, người này tính tình cũng nháo đủ rồi.”

Hàn Triệt sức lực đại, Hạ Đàn cùng cái vệt con đường như cơ hồ là bị hẳn xách theo đi. Nàng lại cấp lại bực, đi đẩy hẳn, “Người buông ta ra, ta chính mình sẽ đi!”

Hạ Đàn tránh nửa ngày, đi đến trên cầu khi, Hàn Triệt rút cuộc buông ra nàng cánh tay.

Hạ Đàn cánh tay đều bị tím đau, ninh mi trừng hẳn, “Có người như vậy đỡ người sao?”

Hàn Triệt liếc mắt, nhìn nàng, “Ta hảo hảo đỡ, người sẽ thành thật đi theo đi sao?”

Hắn liền chưa thấy qua như vậy nha đầu, một chút việc nhỏ nhớ lớn như vậy thù.

Hạ Đàn buồn bực mà ngồi vào trụ cầu thượng, đầu vắn hướng một bên, nhấp môi không nói lời nào.

Hàn Triệt đứng ở Hạ Đàn đối diện, ánh mắt đen nhánh mà nhìn chăm chăm nàng.

Qua một lát, Hạ Đàn mới cuối cùng mở miệng: “Ta ghét nhất người khác oan uổng ta, ta đáp ứng giúp người liền sẽ giúp người, ta mới không cần cái gì thù lao, ta không phải loại người như vậy. Ta lúc ấy chính là mang người đi tìm Lưu nãi nãi, ta chân chính là vạn tới rồi, ta cũng không cùng người chơi xiếc.”

Hàn Triệt đứng ở đối diện, nhìn chăm chăm Hạ Đàn nhìn trong chốc lát. Nàng vẻ mặt ủy khuất, nhấp miệng nhìn chăm chăm nơi khác.

Hàn Triệt đáy lòng than một tiếng, sau một lúc lâu, rốt cuộc nói ra một câu, “Thực xin lỗi, là ta oan uổng người.

Hạ Đàn sững sốt hạ, lúc này mới quay đầu lại.

Nhìn chăm chăm Hàn Triệt, qua một lát, mới nói: “Không quan hệ.”

Hạ Đàn tính tình thẳng, tức giận thời điểm là thật sinh khí, nhưng là chỉ cần đối phương cùng nàng xin lỗi, nàng liền sự tình gì cũng đã không có.

Nàng triều Hàn Triệt vươn tay, nhìn hẩn nói: “Người đỡ ta hạ bái.”

Hàn Triệt nhìn nàng liếc mắt một cái, cười ra một tiếng, “Vừa mới không phải không cho người đỡ sao.”

Hạ Đàn nói: “Vừa mới còn không có nguôi giận.”

Hàn Triệt: “.....”

Hạ Đàn chân bị thương không tính nhẹ, nhưng cũng không tính nghiêm trọng, lão bác sĩ cầm rượu thuốc bông cho nàng ấn một lát huyết vị,

lại cho nàng bao được, dùng băng gạc đem nàng chân hoàn toàn triển thành một cái móng heo.

Hạ Đền nhìn chính mình chân có chút buồn bực, hỏi bác sĩ: “Trương gia gia, ta này chân khi nào có thể hảo a? Ta lập tức liền phải vào đại học.”

Nàng còn tưởng xuyên giày cao gót đâu.

Lão bác sĩ nói: “Thương gân động cốt một trăm thiên, thả dưỡng.”

THAM LUYẾN

Nghê Đa Hỉ

www.dtv-ebook.com

Phần 8

Nàng nhấp môi, nhin thật lâu, vẫn là nhẹ nhàng hỏi câu, “Chúng ta còn sẽ gặp lại sao?”

Thiếu nữ tâm tư không thể nào che dấu.

Hàn Triệt nhìn nàng, sau một lúc lâu, nói: “Hẳn là sẽ không.”

“.....”

Tác giả có lời muốn nói: Đợi lâu đại gia ~

Chương 7 (sửa chữa)

Hạ Đàn thiếu nữ tâm tư vừa mới nảy sinh đã bị bóp chết ở nôi trung.

Từ khi Hàn Triệt đi rồi, khách điểm liền nhiều một tôn “Hòn vọng phu”, Hạ Đàn mỗi ngày đều ngồi ở cửa tiểu băng ghế thượng, nhìn đối diện sông nhỏ phát gốc, thường thường còn thật dài than một tiếng khí.

Nguyên bản hoạt bát rộng rãi tiểu lão bản đột nhiên trở nên tâm sự nặng nề, có ở khách điểm thường trú khách nhân tò mò, hỏi dài thanh thanh, “Nhà các người tiểu lão bản làm sao vậy? Phía trước không phải rất hoạt bát sao, mấy ngày nay như thế nào thờ ngắn than dài?”

Thanh thanh phốc thanh cười ra tới, lắc đầu nói: “Ai, mười tám. Chính cô nương khó nhất đã hiểu.”

Có người nói giỡn, “Thất tình đâu.”

Thanh thanh nhin không được cười, hướng cửa ngời Hạ Đản xem một cái.

Còn thất tình đâu, là căn bản còn không có bắt đầu liền thất bại.

Chờ khách nhân đi rồi, thanh thanh liền từ đài ra tới, đoan một trương băng ghế ngời vào Hạ Đản bên cạnh, “Còn tưởng đâu?”

Hạ Đản thở dài, chỉ vào đối diện sông nhỏ, “Hàn Triệt ở thời điếm, ngày thường không có việc gì liền thích đứng ở chỗ đó trúng gió.”

“Ai da ta thiên, người thật đúng là nghĩ đâu.”

Hạ Đản phết hạ miệng, đôi mắt vẫn như cũ nhìn đối diện sông nhỏ.

Thanh thanh cười thở dài, “Người đừng nghĩ, người đều đi rồi mười ngày, người lại như thế nào trông mòn con mắt, hãn cũng sẽ không tái xuất hiện ở nơi đó a.”

Nghĩ đến cái gì, lại nghiêng đầu nhìn Hạ Đản, “Người thật như vậy thích, như thế nào không lưu cái hãn điện thoại a.”

Nhắc tới khởi cái này Hạ Đản còn có chút buồn bực, bữu môi nói: “Ta hỏi, hãn nói không quá phương tiện.”

Thanh thanh phốc thanh cười ra tới.

Hạ Đản nghiêng nàng liếc mắt một cái, “Người còn cười.”

Thanh thanh nhin không được, tay đập Hạ Đản bả vai, cười nói: “Người a, ta sớm liền cùng người đã nói, cái loại này nam nhân xa xa xem xét hạ là đến nơi, nhân gia tới trụ hai ngày liền đi, còn có thể cùng người sinh ra cái gì cảm tình không thành.”

Hạ Đản khê hừ một tiếng, nhấp miệng không nói lời nào.

Thanh thanh lại nói: “Hàn Triệt liền tính, cái loại này mị lực nam nhân phỏng chừng cũng sẽ không thích người loại này tiểu nha đầu, người thật muốn yêu đương, lập tức liền khai giảng, trong trường học có rất nhiều nam sinh đâu.”

Hạ Đan bĩu môi, “Bọn họ cũng chưa Hàn Triệt lớn lên đẹp.”

“Hợp lại người chính là nhìn trúng nhân gia lớn lên soái?”

“Dáng người cũng hảo a, lại rất cao, xuyên tây trang cùng áo sơ mi đều đẹp, quan trọng nhất khí tràng, ta thật sự trước nay chưa thấy qua như vậy nam nhân.” Nói, nghiêng đầu nhìn thanh thanh, thập phần nghiêm túc mà nói: “Khí tràng người hiểu không? Chính là hãn đứng ở trong đám người, có thể đem tất cả mọi người so đi xuống.”

Thanh thanh nói: “Hiểu, như thế nào không hiểu.”

Hạ Đan lại nhìn phía đối diện sông nhỏ, thở dài nói: “Cho nên a, ta vừa thấy đến hãn liền tâm động.”

Thanh thanh cười, thở dài vỗ vỗ Hạ Đan bả vai, “Cái loại này nam nhân, sẽ động tâm nhưng không ngừng người một cái, nhưng là hoàn toàn không hiện thực a, cho nên liền không cần suy nghĩ.”

Đốn hạ, bỗng nhiên lại nghĩ tới cái gì, nghiêng đầu nhìn Hạ Đan cười, “Ai, ta như thế nào nhớ rõ lần trước người vịn đến chân, nổi giận dùng dùng trở về, nói không thích Hàn Triệt sao.”

Hạ Đan: “Đó là bởi vì hãn chọc ta sinh khí.”

“.....”

“Sau lại hãn cùng ta xin lỗi, ta không phải tha thứ hãn sao.”

“.....”

Bất quá mặc kệ thế nào, Hàn Triệt đều đã trở thành Hạ Đan trong cuộc đời vội vàng khách qua đường, hai người bọn họ đời này khả năng đều sẽ không lại có bất luận cái gì giao thoa.

Ở Hàn Triệt rời đi Thiệu trấn nửa tháng sau, Hạ Đan cũng đi trên nàng nhân sinh tân hành trình —— đi thành phố B vào đại học.

Đại học sinh hoạt so trong tưởng tượng càng muôn màu muôn vẻ, Hạ Đan giao cho một ít tân bằng hữu, có tân sinh hoạt, mỗi ngày đi học đi dạo phố tham gia các loại xã đoàn hoạt động, bận rộn rộn rịch cơ hồ sắp quên Hàn Triệt.

Chỉ là ngẫu nhiên phiến tới tay cơ kia bức ảnh, trong lòng vẫn là sẽ cảm thấy có chút tiếc nuối.

Đó là có thiên buổi tối, Hàn Triệt ở bờ sông trúng gió, nàng ở phía sau trộm chụp.

Nam nhân ăn mặc màu lam nhạt áo sơ mi, màu đen quần tây, thân hình đĩnh bạt, vai rộng eo hẹp. Chỉ là bóng dáng cũng đã cũng đủ mê người.

Ở rất dài rất dài một đoạn thời gian, Hạ Đan đều cho rằng đời này không bao giờ khả năng nhìn thấy Hàn Triệt.

Tựa như thanh thanh nói, hẳn chỉ là ở nhà nàng khách điểm ở hai ngày, bè nước gặp nhau, có lẽ liền bằng hữu đều không tính là, chỉ là một người khách nhân. Đã tới liền rời đi, không lưu một chút dấu vết, thậm chí liền hẩn số di động cũng không có tư cách hỏi.

Chính là lúc này Hạ Đan cũng không biết, nàng cùng Hàn Triệt duyên phận kỳ thật vừa mới vừa mới bắt đầu.

Đó là tháng 11, một hồi mưa to lúc sau, nhiệt độ không khí sập hàng hơn mười độ.

Sáng sớm đẩy cửa ra đến trên ban công rửa mặt, gió lạnh từ ngoài cửa sổ rót tiến vào, thẳng đông lạnh đến Hạ Đan cả người một cái giật mình, thét chói tai chạy về trong ký túc xá mất đi.

THAM LUYẾN

Nghê Đa Hi

www.dtv-ebook.com

Phần 9

Tuy nói là thiếu nữ tâm sự, nhưng Hạ Đan trả lời đến bằng phẳng, nàng không cảm thấy có cái gì thẹn thùng. Tưởng chính là tưởng.

Bất quá nàng chỉ nghĩ cùng Hàn Triệt yêu đương.

Lý Kỳ kinh ngạc mà nhìn nàng, “Người có yêu thích người sao?”

Hạ Đan gật gật đầu, “Có.”

“A? Là chúng ta trường học sao?” Lý Kỳ nghe ngôn càng kinh ngạc, “Khai giảng lâu như vậy, ta liền không ở chúng ta trường học nhìn đến lớn lên soái nha.”

Hạ Đan nói: “Không phải chúng ta trường học, hẳn là ——”

Nói còn chưa dứt lời, Hạ Đan đột nhiên ngừng lại, đôi mắt thẳng tắp nhìn chăm chăm ngoài cửa sổ.

“Hẳn là cái gì?” Lý Kỳ thấy Hạ Đan đột nhiên không nói, tò mò mà nhìn nàng.

Hạ Đan vẫn là thẳng tắp nhìn chăm chăm ngoài cửa sổ, cả người giống linh hồn thoát xác dường như.

Lý Kỳ có chút kỳ quái, theo nàng ánh mắt hướng ngoài cửa sổ nhìn lại.

Đó là một người thân xuyên màu đen tây trang nam nhân, vừa mới từ một chiếc màu đen xe hơi xuống dưới, thân hình đĩnh bạt, biểu tình lạnh lùng.

Hắn trên người có một loại khí tràng, chính là chỉ là đứng ở chỗ đó, khiến cho người vô pháp dời đi tầm mắt.

Chương 8

Hạ Đan từ trước không mấy tin được duyên phận việc này tình, thẳng đến hôm nay, nàng bắt đầu trở nên thực tin.

Bởi vì nếu không phải hôm nay đột nhiên hạ nhiệt độ, Lý Kỳ sẽ không nghĩ đến muốn mua trang phục mùa đông, sẽ không lôi kéo nàng tới nội thành đi dạo phố.

Như vậy nàng cũng liền không thể nhìn thấy Hàn Triệt, có lẽ đời này đều không thể lại cùng hắn sinh ra bất luận cái gì giao thoa.

Cho nên nàng tưởng, rất nhiều chuyện đều là minh minh chú định duyên phận.

Bọn họ ở Thiệu trấn quen biết, ở thủ đô gặp lại.

Hạ Đan nội tâm ức chế không được vui sướng, nàng cảm thấy này đại khái là nàng này hai tháng tới nhất vui vẻ sự tình.

Chỉ là nàng đã ở gió lạnh đợi hai cái giờ, Hàn Triệt còn không có từ kia đồng office building ra tới.

Vừa mới ở nhà ăn, nàng chính mắt nhìn thấy Hàn Triệt từ trong xe xuống dưới, sau đó lại chính mắt nhìn thấy hắn tiến vào thương trường bên cạnh kia đồng office building.

Hạ Đàn lãnh đến độ có điểm phát run, nhưng là lại không dám đi thương trường bên trong chờ, sợ bỏ qua hẳn ra tới.

Này mệnh mang biển người, hôm nay nếu là bỏ lỡ, nàng cũng thật không biết muốn đi đâu tìm hẳn.

Nhưng lại thật sự có điểm lãnh, nàng không khỏi đem áo khoác lưng khấn một ít, ôm lấy cánh tay.

Thân thể gầy gầy, ôm cánh tay bộ dáng giống cái tiểu đáng thương nhi.

Gạch thượng có rõ ràng phân cách tuyến, rất giống khi còn nhỏ chơi nhảy ô vuông.

Hạ Đàn đơn giản tự cố ở đằng kia nhảy dựng lên, từ này đầu nhảy đến kia đầu, lại quay đầu, từ kia đầu rút hồi này đầu. Tới tới lui lui nhảy nửa ngày, thân thể hoạt động lên, rốt cuộc không cảm thấy lạnh.

Nàng chơi thượng nghiệm, liền như vậy tới tới lui lui nhảy, chung quanh cũng chưa người nào, nàng nhịn không được cười khanh khách.

Hàn Triệt ở lâu hai cũng đã thấy được Hạ Đàn. Hẳn vốn dĩ chỉ là ở phía trước cửa sổ gọi điện thoại, bởi vì điện thoại kia đầu đối tượng hợp tác nói thời gian quá dài, hẳn có chút nhàm chán, tùy ý nhìn bên ngoài.

Sau đó ánh mắt liền rơi xuống dưới lâu ven đường một cái nhảy ô vuông nữ hài nhi trên người.

Hắn ánh mắt đầu tiên nhìn đến liền cảm thấy có điểm quen thuộc, thẳng đến kia nữ hài nhi xoay người, mới phát hiện thế nhưng là ở Thiệu trấn gặp được cái kia Hạ Đàn.

Hắn nhìn chăm chăm Hạ Đan nhảy tới nhảy lui thân ảnh, không khỏi chọn hạ mi.

Nàng như thế nào ở chỗ này?

Hàn Triệt ở phía trước cửa sổ đứng ước chừng có ba phút, Hạ Đan vẫn luôn ở đằng kia nhảy ô vuông.

Hàn Triệt nhìn chăm chăm nàng nhìn một lát, ánh mắt trở nên thâm thúy, phảng phất có thể hiểu rõ hết thấy ánh mắt.

Điện thoại kia đầu người rớt cuộc đình chỉ thao thao bất tuyệt đàm luận, Hàn Triệt giơ tay ấn hạ huyết Thái Dương, nói: “Việc này lúc sau lại thương lượng, ta bây giờ còn có sự, tối nay lại liêu.”

Hắn treo điện thoại, xoay người đi ra ngoài.

Hà Vũ ở bên ngoài vội đuổi kịp, “Hàn tổng, hiện tại đi nơi nào?”

Hàn Triệt nói: “Dư lại sự tình người xử lý hạ, ta còn có việc phải về tổng bộ một chuyến.”

Hàn Triệt từ trên lầu xuống dưới, còn chưa đi ra đại sảnh liền nhìn đến Hạ Đan, nàng vẫn như cũ ở đằng kia nhảy ô vuông.

Xe ngừng ở ven đường, hắn cũng không tính toán để ý tới Hạ Đan, lấy ra chìa khóa lập tức hướng xe phương hướng đi.

Mới vừa đi ra hai bước, đột nhiên truyền đến một tiếng, “Hàn Triệt!”

Hàn Triệt bước chân hơi đốn hạ, lặng im mấy giây, rốt cuộc vẫn là nghiêng đầu, triều Hạ Đan xem qua đi.

Hạ Đan đầy mặt tươi cười, kích động mà triều Hàn Triệt chạy tới, “Hàn Triệt, hảo hảo a, thế nhưng ở chỗ này đụng tới người!”

Hàn Triệt: “.....”

Hạ Đan lúm đồng tiền như hoa, lại lo chính mình nói: “Ta vừa mới đi dạo thương trường ra tới, vốn dĩ chuẩn bị đi ngồi xe hơi trường học, ai biết vừa chuyển đầu liền nhìn đến người!”

THAM LUYẾN

Nghê Đa Hi

www.dtv-ebook.com

Phần 10

Hạ Đàn nhìn theo Hàn Triệt xe biến mất ở trong tầm mắt.

Nàng vui mừng mà cười, trên mặt tươi cười phảng phất có thể khai ra hoa tới.

Nàng không cách nào hình dung chính mình nội tâm vui sướng. Lúc trước Hàn Triệt rời đi Thiệu trấn, nàng nguyên bản cho rằng đời này không bao giờ khả năng nhìn thấy hắn. Tựa như thanh thanh các nàng nói, hắn chỉ là ở khách điểm ở hai ngày mà thôi, vội vàng đi ngang qua, liền duyên phận đều chưa nói tới.

Nhưng nàng nào biết, bọn họ duyên phận thế nhưng khắc sâu đến tận đây nào!

Trung Quốc lớn như vậy, hơn 1 tỷ người, thành phố B lớn như vậy, bọn họ thế nhưng còn có thể tại mệnh mang biến người trung lần thứ hai tương ngộ.

Này không phải duyên phận là cái gì?

Này quả thực là mệnh trung chú định duyên phận a!

Hạ Đàn hoan thiên hỉ địa mà chạy về thương trường, cấp bạn cùng phòng Lý Kỳ gọi điện thoại.

Vừa mới ăn cơm thời điểm đột nhiên nhìn thấy Hàn Triệt từ trên xe xuống dưới, nàng gấp đến độ đều không kịp cùng Lý Kỳ giải thích một câu

liền vội vàng chạy ra đi.

Ở cách vách kia đồng office building bên ngoài chờ Hàn Triệt thời điểm, mới lập tức cấp Lý Kỳ gọi điện thoại, đơn giản giải thích hạ, làm nàng trước dạo.

Lý Kỳ tiếp điện thoại, nói cho nàng hiện tại đang ở lầu ba.

Hạ Đan vui mừng mà chạy tới lầu ba, mới vừa đi lên liền nghe được một tiếng, “Hạ Đan, nơi này!”

Hạ Đan theo thanh âm truyền đến phương hướng vọng qua đi, Lý Kỳ liền đứng ở duy mật quầy chuyên doanh bên ngoài, trong tay còn xách theo hai cái đóng gói giấy túi.

Hạ Đan chạy tới, “Người mua quần áo lạ?”

Nàng cúi đầu lôi kéo Lý Kỳ túi xem, “Cái này áo lông đẹp.”

“Là, ta cũng cảm thấy.” Lý Kỳ cười hì hì, vẫn trụ Hạ Đan cánh tay, “Chúng ta đi dạo.”

“Hảo.”

Hạ Đan vốn là tưởng áo lông vũ, nhưng là vừa mới nhìn thấy Hàn Triệt, nàng đột nhiên không nghĩ mua áo lông vũ.

Đi dạo nửa ngày, nàng nhìn trúng một cái váy.

Một cái màu trắng thu váy, trên váy có tiểu anh đào in hoa, cổ áo cùng cổ tay áo đều là lá sen biên. Nàng cảm thấy thật xinh đẹp.

Thí xuyên ra tới, Lý Kỳ cũng liên tục gật đầu, “Đẹp đẹp, mùa đông mặc ở bên trong lót nệm, bên ngoài lại bộ một kiện áo khoác thì tốt rồi.”

Hạ Đàn cong cong mắt, “Ta cũng cảm thấy.”

Hai cái đều là mười ** tuổi cô nương, đúng là yêu nhất mỹ tuổi tác, khó được tới một hồi nội thành, ở thương trường vẫn luôn dạo đến buổi tối 7 giờ mới ngồi tàu điện ngầm hồi trường học.

Hạ Đàn mua một cái váy, còn mua kia kiện thiên lam sắc áo lông.

Trở lại ký túc xá, Lý Kỳ đại loa cùng mặt khác hai cái bạn cùng phòng nói: “Hạ Đàn hôm nay nhìn thấy nàng người trong lòng.”

“Ai nha? Hạ Đàn thích thương ai?” Trình di từ mừng dò ra đầu tới, “Là chúng ta trường học, vẫn là cách vách lý công a?”

“Đều không phải.” Hạ Đàn ngồi ở mép giường đổi giày, cười hì hì nói.

Lý Kỳ nói: “Chúng ta Hạ Đàn đàn ánh mắt nhưng cao, lớn lên đặc biệt soái.”

Hàn Triệt lúc ấy từ trong xe xuống dưới thời điểm, Lý Kỳ cũng thấy được.

Cái loại này nam nhân, cái loại này khí chất, cái loại này khí tràng, đừng nói là các nàng trường học cùng cách vách lý công, chính là toàn bộ thành phố B sợ đều tìm không ra mấy cái tới.

Hạ Đàn bưng chậu đi phòng tắm gội đầu tắm rửa, làm khô tóc lại đi trên ban công giặt quần áo, toàn bộ đều thu thập hảo liền bò đến trong ổ chăn đi.

Nàng lấy ra di động nhìn hạ thời gian, mới 9 giờ.

Không biết Lưu nãi nãi ngủ không có.

Nàng click mở Lưu nãi nãi dây số, thử bát qua đi.

Điện thoại vang lên vài tiếng, bị tiếp lên.

“Lưu nãi nãi, người còn nhớ rõ ta sao? Ta là Hạ Đan.”

Hạ Đan nói xong, điện thoại kia đầu nửa ngày không có thanh âm.

Hạ Đan buồn bực, bắt lấy di động nhìn một chút, lẩm bẫm nói: “Thông nha.”

Tưởng Lưu nãi nãi tuổi lớn, nghe không rõ ràng lắm, nàng cúi đầu, đối với di động microphone rất lớn thanh mà kêu, “Lưu nãi nãi! Là ta nha! Ta là Hạ Đan!”

Điện thoại kia đầu, Hàn Triệt bị Hạ Đan thanh âm chặn đến đưa điện thoại di động lấy ra chút.

Hắn giơ tay xoa xoa ngạch.

“Kỳ quái, là di động của ta ra vấn đề sao.....”

Hạ Đan nhỏ giọng nói thầm thanh âm từ ống nghe truyền ra tới, Hàn Triệt nén cười, rớt cuộc mở miệng, “Hạ tiểu thư.”

Đột nhiên nghe được Hàn Triệt thanh âm, Hạ Đan đôi mắt đều tròn tròn, “Hàn Triệt? Như thế nào là người nha?”

Hàn Triệt nói: “Nãi nãi đã nghỉ ngơi, người muốn tìm nãi nãi nói, ngày mai ban ngày lại đánh.”

Nói liền muốn quải điện thoại.

“Ai vân vân!” Hạ Đan đoán Hàn Triệt muốn quải điện thoại, vội vàng kêu trụ hắn.

“Ân? Còn có việc sao?” Hàn Triệt tiếng nói giàu có từ tính, xuyên thấu qua di động ống nghe thấp thấp mà truyền tới.

THAM LUYẾN

Nghê Đa Hi

www.dtv-ebook.com

Phần 11

Nói xong liền chạy tới đỡ trên sô pha Lưu nãi nãi lại đây.

Kéo ra ghế dựa, đỡ Lưu nãi nãi ngồi xuống, “Lưu nãi nãi, người uống trước điểm canh.”

Hạ Đan bưng chén, cầm cái thìa cấp Lưu nãi nãi thịnh non nửa chén canh cá, phóng tới Lưu nãi nãi trước mặt.

Lưu nãi nãi cao hứng nói: “Người ngồi, người cũng mau ngồi xuống ăn.”

“Ai.” Hạ Đan ứng một tiếng, kéo ra Hàn Triệt đối diện một cái ghế ngồi xuống.

Nàng lại bưng lên một con chén, cấp Hàn Triệt cũng thịnh nửa chén canh, đưa cho hắn, “Người cũng uống điểm canh.”

Hàn Triệt rũ mắt nhìn mắt, “Người làm?”

Hắn duỗi tay tiếp nhận.

Hạ Đan lắc đầu, nói: “Ta không quá sẽ làm ăn.”

“Nhà các người không phải khai khách điểm sao?” Hàn Triệt thuận miệng hỏi.

Hạ Đan không biết nghĩ đến cái gì, thượng thân đi phía trước thấu thấu, đôi mắt sáng lấp lánh mà nhìn chăm chăm Hàn Triệt, hỏi: “Người

muốn ăn ta làm gì đó sao?” Tuy rằng nàng sẽ không, nhưng nếu là Hàn Triệt muốn ăn nàng làm, nàng có thể học sao.

Hàn Triệt đang chuẩn bị ăn canh, động tác một đốn, ngược mắt nhìn về phía Hạ Đan, bình tĩnh mà nói: “Hạ tiểu thư hiểu lầm, ta chỉ là tùy tiện hỏi hỏi.”

Hạ Đan: “.....”

Cơm nước xong, Hàn Triệt liền đi trên lầu thư phòng, Hạ Đan căn bản không cơ hội nói với hắn thượng nói mấy câu.

Mắt thấy đã mau 8 giờ nhiều, hắn còn không có xuống dưới, Hạ Đan hướng trên lầu nhìn vài mắt, lặng lẽ bĩu môi.

Trời đã tối rồi, nàng lại không đi an vị không thượng tàu điện ngầm.

“Lưu nãi nãi, ta phải hồi trường học, hôm nào lại đến xem ngài.”

“Ai, nhanh như vậy nha.”

Hạ Đan gật gật đầu, “Chậm an vị không đến tàu điện ngầm.”

Lưu nãi nãi vội nói: “Ta đây làm a triệt đưa người trở về.” Nói liền đối hoa di nói: “Tiểu hoa, người đi lên cùng a triệt nói một tiếng, làm hắn lái xe đưa đưa tiểu đàn.”

Lưu nãi nãi vừa mới nói xong, bên ngoài đột nhiên một đạo cự Lôi Chấn Thiên, oanh một tiếng, phảng phất thiên đều phải sập xuống.

Hạ Đan sợ tới mức thân thể đột nhiên run lên một chút, hướng ngoài cửa sổ nhìn lại.

Cơ hồ là trong nháy mắt, bên ngoài tiếng sấm tia chớp, không trung đen nghìn nghịt một mảnh, thập phần dọa người.

Gió yêu ma từng trận, nhánh cây cơ hồ đều phải bị thổi đổ.

Hạ Đàn rất sợ sét đánh, không tự giác mà hướng Lưu nãi nãi bên người nhích lại gần.

Đây là nào lộ thần tiên ở độ kiếp nha.

Hàn Triệt nghe được hoa di đi lên nói Hạ Đàn phải đi, từ trên lầu xuống dưới, nói: “Đi, đưa người trở về.”

Hạ Đàn nhìn về phía hăn, từ trên sô pha đứng lên.

“Lớn như vậy vũ, trên đường không an toàn.” Lưu nãi nãi thập phần lo lắng, hỏi Hạ Đàn ý kiến, “Nếu không người đêm nay liền ở tại nơi này, sáng mai lại làm a triệt đưa người trở về.”

Hạ Đàn sửng sốt hạ, nhìn về phía Hàn Triệt.

Hàn Triệt cũng nhìn nàng.

Hạ Đàn: “..... Có thể chứ?”

Hàn Triệt ừ một tiếng, “Ta đây đi lên công tác.”

Lưu nãi nãi cao hứng, lôi kéo Hạ Đàn lại lần nữa ngồi vào trên sô pha, “Hiện tại hảo, không nóng nảy đi trở về, có thể bồi ta này lão thái bà nhiều liêu trong chốc lát.”

Hạ Đàn cong cong mắt, “Hảo nha.”

Bên ngoài vẫn luôn ở sét đánh, Hạ Đàn kỳ thật có điểm sợ, nàng cấp bạn cùng phòng đã phát điều tin nhắn, nói cho các nàng nàng đêm nay ở tại nãi nãi trong nhà, sau đó liền đem điện thoại cấp đóng.

Nàng sợ sét đánh di động nổ mạnh.

Hạ Đàn bồi Lữu nãi nãi cho tới 9 giờ, lão nhân gia muốn ngủ, hoa dì liền đỡ nàng lên lầu đi nghỉ ngơi, thuận đường lãnh Hạ Đàn đi nàng phòng, “Chăn khăn trải giường đều là tân, Hạ tiểu thư hôm nay liền ngủ nơi này, có cái gì yêu cầu đã kêu ta, ta liền ở trên lầu.”

Hạ Đàn gật gật đầu, “Cảm ơn hoa dì.”

Phòng thực rộng mở, trang hoàng thực ngăn gọn, màu trắng nhạc đạo.

Khăn trải giường là lục hoá đơn tạm vẫn, thực thoải mái thanh tân.

Hạ Đàn ở trong phòng dạo qua một vòng, sau đó liền đi phòng tắm rửa.

Tắm rửa xong ra tới chỉ xuyên bên trong cái kia màu trắng váy, chiffon nguyên liệu, tiểu anh đào in hoa, lá sen biên cổ áo cùng cổ tay áo.

Thật dài đầu tóc mềm mại mà tán trên vai trên lưng, nàng đối với gương chiếu trong chốc lát, cảm thấy chính mình thật xinh đẹp.

Nàng xoay người, trở lại phòng, bế lên trên giường chăn, bước nhanh đi ra môn đi.

Hàn Triệt còn ở thư phòng công tác, ngoài cửa đột nhiên vang lên tiếng đập cửa.

“Tiến vào.”

THAM LUYẾN

Nghê Đa Hi
www.dtv-ebook.com

Phần 12

Đèn bàn chiếu vào trên bàn sách, Hàn Triệt sườn mặt đường cong ngạnh lãng, rất có nam nhân vị.

Hạ Đan nhìn nhìn, khoe miệng liền không tự giác mà kiêu lên.

Nàng ánh mắt như thế nào tốt như vậy nha.

Nàng thật cảm thấy Hàn Triệt là nàng đời này gặp qua lớn lên soái nhất nam nhân.

Ánh mắt của nàng không tự giác mà dừng ở Hàn Triệt trên môi.

Nàng nghiêng nghiêng đầu, không biết cùng hẳn hôn môi là cái gì cảm giác.

Nghĩ nghĩ, nàng che miệng cười lên tiếng.

Thư phòng an tĩnh, Hạ Đan đột nhiên cười ra tiếng, Hàn Triệt từ văn kiện ngẩng đầu, nhìn về phía nàng.

Hạ Đan thấy Hàn Triệt đột nhiên nhìn qua, sợ tới mức tim đập đều ngạnh một chút. Nàng vội vàng thu liễm cười, khuôn mặt nhỏ nhắn, phía sau lưng đỉnh đến thẳng tắp, đôi tay đặt ở đầu gối, hơi có chút chột dạ mà nhìn Hàn Triệt.

Quy quy củ củ dáng ngồi, giống cái chờ đợi lão sư dạy bảo ngoan học sinh.

Hàn Triệt: “.....”

Hạ Đàn vốn dĩ tưởng nhiều cùng Hàn Triệt nói một lát lời nói, nhưng là hẳn vẫn luôn ở công tác, nàng lại không hảo quấy rầy hẳn.

Nhàm chán mà ngồi hơn nửa giờ, buồn ngủ liền lên đây. Mí mắt không ngừng đánh nhau, nàng có điểm chịu không nổi.

Sắp ngủ thời điểm, nàng xoa xoa đôi mắt, rốt cuộc nhịn không được đối Hàn Triệt nói: “Hàn Triệt, ta ngủ nga.”

Hàn Triệt vui đầu công tác, nhàn nhạt ừ một tiếng.

Hạ Đàn cùng Hàn Triệt chào hỏi, cởi dép lê, nằm đến trên sô pha, đem chăn kéo lên, che đến cằm, chỉ lộ cái đầu ở bên ngoài.

Sô pha có chút hẹp, nàng mặt hướng tới bên ngoài, bọc chăn súc thành một đoàn.

Hạ Đàn giấc ngủ vẫn luôn thực hảo, ngày thường đều là đúng giờ 10 giờ rưỡi ngủ.

Lúc này đã 11 giờ qua, nàng buồn ngủ đi lên, bọc chăn thực mau liền ngủ rồi.

Thư phòng trừ bỏ Hàn Triệt trên bàn sách kia tràn đèn bàn sáng lên, địa phương còn lại đều ẩn trong bóng đêm.

Đèn bàn mỏng manh quang phúc tán đến sô pha trước, Hạ Đàn cuộn tròn thân thể ẩn ở nơi tối tăm.

Hàn Triệt ngược mắt nhìn Hạ Đàn liếc mắt một cái, thấy nàng cuộn tròn thành một đoàn, không khỏi có chút buồn cười.

Hắn cười nhẹ thanh, vui đầu tiếp tục công tác.

Hàn Triệt công tác đến rạng sáng 1 giờ mới rút cuộc buông bút, từ ghế trên đứng lên.

Hắn đóng đèn bàn, cấp Hạ Đàn để lại một tràn mờ nhạt đèn đặt dưới đất.

Đang muốn đi ra ngoài thời điểm, trên sofa Hạ Đàn đột nhiên trở mình.

Hàn Triệt hơi đốn hạ, ánh mắt hướng Hạ Đàn trên người nhìn lướt qua.

Hạ Đàn là đưa lưng về phía Hàn Triệt, mặt hướng tới sofa bên trong.

Nàng tư thế ngủ không tốt, không biết khi nào từ trong chăn vươn một chân tới, đạp ở chăn mặt trên.

Nàng ăn mặc màu trắng váy, trong lúc ngủ mơ váy bò tới rồi trên mông, lộ ra tuyết trắng đùi.

Hàn Triệt tầm mắt dừng ở Hạ Đàn tuyết trắng trên đùi, ánh mắt hơi trầm xuống.

Ánh mắt thượng di, dừng ở Hạ Đàn trên mặt.

Nàng nhắm mắt lại, ngủ thật sự thục.

Hàn Triệt ở tối tầm ánh sáng nhìn chăm chăm nàng nhìn hồi lâu, cuối cùng nhẹ nhàng câu môi dưới, lập tức rời đi thư phòng.

Cửa thư phòng mở ra, lại đóng lại.

Tối tắt thư phòng, môn đóng lại kia một cái chớp mắt, Hạ Đàn mở mắt.

Nàng gần như không thể nghe thấy mà buông tiếng thở dài khí, đem chính mình vừa mới cố ý vươn tới chân thả lại trong chăn.

Ngày hôm sau là thứ hai, Hạ Đan làm bạn cùng phòng nhóm giúp nàng thỉnh giả, vì thế hơi chút ngủ chậm một chút, tỉnh lại thời điểm đã 8 giờ nhiều. Nàng đem chăn điệp hảo, ôm chăn từ thư phòng ra tới, sau đó trở lại tối hôm qua hoa di cho nàng an bài kia gian phòng.

Dem chăn chỉnh chỉnh tề tề mà phóng tới trên giường, sau đó đi phòng tắm rửa mặt đánh răng.

Chờ nàng đều thu thập thỏa đáng, xuống lầu thời điểm thấy Hàn Triệt ngồi ở trên sô pha xem báo chí.

Nàng cao hứng mà chạy tới, bò đến hãn sô pha sau lưng dựa thượng, dò đầu qua đi, nhìn hãn trong tay báo chí, “Người đang xem cái gì nha?”

Hàn Triệt hồi nàng, “Báo chí.”

Hạ Đan: “..... Ta biết là báo chí.”

Hàn Triệt đem báo chí thu hồi tới, “Vậ người còn hỏi.”

Hạ Đan bĩu môi, nàng vòng qua hãn, ngồi vào mặt khác một trương trên sô pha, “Người thật lão thổ.”

Hàn Triệt: “.....”

Hạ Đan từ túi áo lấy ra di động, triệu Hàn Triệt quơ quơ, “Hiện tại đầu năm nay đều hưng lên mạng, ai còn xem báo chí a.”

Hàn Triệt: “.....”

THAM LUYẾN

Nghê Đa Hi

www.dtv-ebook.com

Phần 13

Nàng này còn không có thổ lộ đâu, hẳn liền như vậy chán ghét nàng sao?

Từ lần trước ở Lưu nãi nãi trong nhà gặp qua Hàn Triệt, lúc sau nhặt tử Hạ Đan rốt cuộc chưa thấy qua Hàn Triệt.

Hạ Đan cho hẳn đã phát mấy cái tin nhắn đều đá chìm đáy biển sau, liền cũng không hề cùng hẳn liên hệ.

Hạ Đan thích Hàn Triệt, nàng sẽ chủ động đi chế tạo cơ hội, nhưng nàng cũng không phải lì lợm la liếm người.

Nếu đối phương không cho nàng đáp lại, nàng sẽ không tiếp tục dây dưa.

Kỳ thật từ tương ngộ đến bây giờ, Hàn Triệt chưa từng có biểu hiện ra có một chút thích nàng bộ dáng.

Hẳn lúc trước phải rời khỏi Thiệu trấn thời điểm, nàng hỏi hẳn lưu điện thoại, hẳn nói không có phương tiện.

Ngày đó ở Lưu nãi nãi nơi đó, nàng tưởng thêm hẳn WeChat, hẳn cũng nói không chơi.

Hẳn có lẽ căn bản không nghĩ liên hệ nàng.

Hạ Đan thừa nhận điểm này, nàng liền thanh tỉnh.

Nàng không hề mỗi ngày đều nghĩ Hàn Triệt, nàng chậm rãi đi quên hẳn.

Đại học sinh hoạt kỳ thật thực phong phú, trừ bỏ đi học bên ngoài, còn có các loại xã đoàn hoạt động, các loại như là bóng rổ, bóng chuyền, cầu lông từ từ thi đấu, còn có các loại bên ngoài hoạt động, các loại quan hệ hữu nghị hoạt động..... Tóm lại cái gì cần có đều có.

Hạ Đan vì quên Hàn Triệt, tích cực mà dẫn thân vào với các loại xã giao hoạt động trung, mỗi ngày đều mệt cũng bổ sung cho.

Nàng gần nhất gia nhập bóng chuyền xã đoàn, mỗi ngày luyện cầu luyện xong trở lại ký túc xá, tắm rửa xong ngã đầu liền ngủ.

Nàng gần nhất rất ít tưởng Hàn Triệt, chỉ cần không nghĩ còn hảo, nhưng là nhớ tới vẫn là rất khổ sở.

Đây là nàng sống mười chín năm lần đầu tiên chân tình thực lòng thích người a, ở nàng trong lòng, chính là nàng mối tình đầu.

Đáng tiếc chỉ có chính nàng thích, Hàn Triệt căn bản không con mắt nhìn quá nàng. Nàng tưởng, hẳn có lẽ còn thực chán ghét nàng, chán ghét đến nàng tin nhắn đều không muốn hồi một cái.

“Hạ Đan, ngày mai chúng ta đi đạp xe.” Hạ Đan nằm ở trên giường tưởng Hàn Triệt, Lý Kỳ thanh âm từ đối diện truyền đến.

Hạ Đan xoa xoa nước mắt, ừ một tiếng, “Hảo.”

Hạ Đan gần nhất là cái gì hoạt động đều tham gia, dù sao chỉ cần kêu nàng, nàng đều đi.

Thế cho nên gần gần một tháng thời gian, Hạ Đan giao hữu vòng luân quần mấy lần mở rộng. Nói ví dụ, nàng đi đánh bóng chuyền, nhận

thức rất nhiều bóng chuyền đội đồng học. Lại nói ví dụ, nàng đi cấp giáo đội đương bóng rổ bảo bối, lại nhận thức rất nhiều giáo đội nam sinh, còn thu hoạch một người người theo đuổi, nhưng bị nàng cự tuyệt.

Tóm lại, Hạ Đan thất tình về sau, xã giao hoạt động trở nên nhiều vẻ nhiều màu.

Cũng coi như là một chuyện tốt.

Ai biết vui quá hóa buồn, liền ở Hạ Đan cảm thán chính mình xã giao hoạt động muôn màu muôn vẻ thời điểm, ngày hôm sau liền xui xẻo tột cùng.

Là thật sự xui xẻo tột cùng a!

Hạ Đan đạp xe kỹ thuật không phải thực hảo. Nhà nàng hương trấn nhỏ liền như vậy đại điểm địa phương, ngày thường căn bản không cần kỵ xe đạp.

Thế cho nên Hạ Đan ngày hôm sau cùng các bằng hữu đi đạp xe thời điểm, kỵ đến một cái hạ sườn núi, nàng không biết niết trước sát vẫn là sau sát, tại hạ sườn núi thời điểm, niết sai rồi phanh lại, cả người trực tiếp từ trong xe bay đi ra ngoài.

Hạ Đan thật là may mắn, cái kia sườn núi không phải thực陡, còn xem như tương đối bình thản tiểu sườn núi.

Nàng từ xe đạp quăng ngã đi ra ngoài nháy mắt, phía sau một trận thét chói tai.

Hạ Đan chỉ cảm thấy cả người đều đau, cánh tay, đầu gối, phía sau lưng..... Không có một chỗ là không đau.

Hạ Đan bay ra đi nháy mắt, mặt sau các bạn học tất cả đều xuống xe, sôi nổi hướng tới Hạ Đan chạy tới.

“Hạ Đan!” Lý Kỳ chạy ở đằng trước, nàng nhìn đến Hạ Đan nằm trên mặt đất, theo bản năng đi kéo nàng, Hạ Đan đau đến thẳng kêu, “Đau đau đau ——”

“A? Làm sao bây giờ a? Người thương đến nơi nào? Có nghiêm trọng không a?” Lý Kỳ thấy Hạ Đan nằm ở đằng kia vẫn không nhúc nhích, sợ tới mức thẳng khóc.

Bên cạnh mấy cái đồng học vội vàng lấy ra di động kêu xe cứu thương.

Hạ Đan xua xua tay, đau đến thanh âm đều có điểm phát run, “Không..... Không có việc gì, làm ta chậm rãi.”

Nàng cảm giác nhất đau chính là đầu gối, vừa mới đụng vào trên mặt đất, lúc này nóng rát, giống như ở đổ máu.

Nàng nằm trong chốc lát, đồng học đem nàng nâng dậy tới, đỡ đến ven đường ngồi.

Bọn họ đạp xe địa phương ở vùng ngoại thành, đừng nói là bệnh viện, liền chiếc trở về thành xe cũng không có.

Hạ Đan ngồi ở ven đường đá phiến thương, đem quần hướng lên trên loát.

Nàng may mắn hôm nay không có quần jean, hơn nữa xuyên một cái tương đối rộng thùng thình vận động quần.

Dem quần loát đến đầu gối phương, đầu gối quả nhiên bị thương thực trọng, máu chảy đầm đìa một mảnh, huyết nhục mơ hồ mà dính vào cùng

nhau.

Lý Kỳ khóc ra tới, “Đều là ta không tốt, em đẹp kỳ cái gì xe nha.”
Nàng ô ô mà khóc, che miệng không ngừng rút nước mắt.

Hạ Đan nói: “Không có việc gì, chờ trở về bệnh viện bao điểm được liền hảo.”

Hạ Đan cúi đầu, nhìn chăm chăm đầu gối, mày nhăn đến gắt gao.

Thật là đau, nóng rát, nàng cảm thấy đời này cũng chưa như thế nào đau quá.

“Hàn tổng, đối diện cái kia có phải hay không Hạ tiểu thư a?” Hàn Triệt xe từ vùng ngoại thành sử quá, hẳn ngồi ở mặt sau nhắm mắt dưỡng thần.

Nhưng thật ra phía trước lái xe Hà Vũ chú ý tới đối diện mấy cái học sinh, trong đó có người nhìn rất quen thuộc.

THAM LUYẾN

Nghê Đa Hi
www.dtv-ebook.com

Phần 14

Rốt cuộc phía trước mỗi lần nhìn thấy Hạ Đan, nàng đều là cong mắt đang cười, thiên tính hoạt bát tính tình.

“Trừ bỏ đầu gối, còn có chỗ nào bị thương sao?” Hấn hỏi.

Hạ Đan lắc đầu, “Không biết.”

Hạ Đan cúi đầu, trước sau không có ngẩng đầu xem Hàn Triệt liếc mắt một cái.

Nàng kỳ thật có điểm muốn hỏi, vì cái gì không trở về nàng tin nhắn, hấn thật sự liền như vậy chán ghét nàng sao?

Chính là lời nói đều cổ họng, nàng lại hỏi không ra khẩu.

Nàng cảm thấy đây là tự cấp chính mình tìm nan kham.

Hàn Triệt không trở về nàng tin nhắn, tự nhiên là bởi vì chán ghét nàng.

Hàn Triệt thấy Hạ Đan không quá phản ứng hấn, không khỏi cảm thấy kỳ quái.

Hấn nhìn chăm chăm nàng nhìn trong chốc lát, vì thế hỏi một câu, “Hạ tiểu thư, ta đắc tội người?”

Hạ Đan nghe được lời này, trong lòng kinh ngạc.

Người này thật là kỳ quái, hẳn cố ý không trở về nàng tin nhắn, còn hỏi, hẳn có phải hay không đắc tội nàng?

Nàng rớt cuộc nghiêng đầu, nhìn về phía Hàn Triệt. Vừa mới chịu đựng không hỏi nói, vẫn là không nhịn xuống hỏi ra tới, “Người vì cái gì không trở về ta tin nhắn?”

Hàn Triệt sững sốt, “Cái gì?”

Hạ Đan nói: “Tin nhắn, ta cho người đã phát vài điều tin nhắn.” Trang cái gì gốc nha.

Hàn Triệt khẽ nâng hạ mi, nghi hoặc hỏi: “Cái gì tin nhắn?”

Hạ Đan mở to hai mắt, có chút kinh ngạc mà nhìn chăm chăm Hàn Triệt.

Hắn làm gì cùng nàng giả ngu nha!

Chán ghét nàng, không nghĩ hồi, liền nói rõ sao.

“Hàn tổng, bệnh viện tới rồi.” Hà Vũ đem xe chạy đến phụ cận gần nhất một nhà bệnh viện, là một nhà rất cao cấp tư nhân bệnh viện.

Hàn Triệt ừ một tiếng, “Phía trước dừng xe.”

“Là.”

Xe đình ổn, Hàn Triệt đẩy cửa xuống xe.

Vòng qua xe đầu, đi đến Hạ Đan bên kia.

Hạ Đan mới vừa mở cửa xe, chuẩn bị chính mình xuống xe.

Chính là đầu gối đau đến trùy tâm đến xương dường như, nàng nửa ngày cũng không dịch xuống xe.

Hàn Triệt lại đây, không nói một lời, khom người liền đem nàng chặn ngang bế lên.

Hạ Đàn thực gầy, Hàn Triệt bế lên tới không chút nào cố sức.

Hạ Đàn vẫn là bức hấn không trở về nàng tin nhắn sự tình, nàng không có ôm hấn cổ, đôi tay súc trong người trước, nhấp môi, cứng rắn nói câu, “Cảm ơn.”

Hàn Triệt rũ mắt nhìn nàng liếc mắt một cái.

A.

Mặt trời mọc từ hướng Tây.

Hàn Triệt ôm Hạ Đàn đi vào bệnh viện, Hà Vũ đã liên hệ thầy thuốc tốt, từ bên trong đi nhanh ra tới, nói: “Hàn tổng, trương bác sĩ đã đang chờ.”

Hàn Triệt ôm Hạ Đàn lên lầu hai.

Trương bác sĩ đã ở văn phòng chờ, Hàn Triệt ôm Hạ Đàn đi vào, nói: “Phiền toái ngài giúp nàng xử lý một chút.”

Hàn Triệt ở toàn bộ thành phố B đều là có uy tín danh dự nhân vật, trương bác sĩ thấy Hàn Triệt tiến vào, vội vàng từ ghế trên đứng dậy.

Thấy Hàn Triệt ôm cái tiểu cô nương, bác sĩ chúc nghiệp mẫn cảm, ánh mắt nháy mắt dừng ở Hạ Đàn rơi huyết nhục mơ hồ đầu gối, hấn vội vàng kéo ra ghế dựa, nói: “Hàn tổng, đem vị tiểu thư này đặt ở nơi này.”

Hàn Triệt khom người, đem Hạ Đàn phóng tới ghế trên.

Hấn di động ở túi quần chấn động, đi ra ngoài tiếp điện thoại phía trước, thuận miệng đối trương bác sĩ nói câu, “Hạ sườn núi thời điểm, từ xe

đạp bay ra đi, trừ bỏ đầu gối, phiền toái ngài trong chốc lát lại cho nàng làm toàn thân kiểm tra.”

Vừa mới ở trong xe, hần vô tình phát hiện Hạ Đan ở xoa cánh tay của nàng, nhúu lại mi, rất đau bộ dáng.

“Tốt, ta hiểu được.”

Hàn Triệt đi ra ngoài tiếp điện thoại.

Bác sĩ làm Hạ Đan đem chân nâng lên tới, bình đặt ở trên ghế.

Hạ Đan đầu gối thực sự quăng ngã lợi hại, nàng bay ra đi thời điểm, là đầu gối trước hết chấm đất.

Bác sĩ thử thăm dò nhéo nhéo nàng xương bánh chè, “Đau không?”

“Đau.” Hạ Đan đau đến nước mắt đều phải rơi xuống.

Trương bác sĩ thở dài, “Người này tiểu cô nương đạp xe kỹ thuật không tới nhà, liền không cần đi kỳ nha, thực dễ dàng xảy ra chuyện.”

“Ta về sau không cười.” Hạ Đan ủy khuất mặt, cũng thực hối hận.

THAM LUYẾN

Nghê Đa Hỉ

www.dtv-ebook.com

Phần 15

Nhưng nói nàng ngốc, ngẫu nhiên lại cơ linh đến giống chỉ tiêu hồ ly.

Hạ Đàn trở mắt thật lâu, mới ngẩng đầu, nắm chặt di động, không thể tin được mà nhìn Hàn Triệt, “Cho nên..... Người không phải cố ý không trở về ta tin nhắn?”

Hàn Triệt nhìn nàng liếc mắt một cái, nói: “Ta không như vậy không lẽ phép.”

Hạ Đàn nghe được Hàn Triệt những lời này, đột nhiên cảm giác chính mình mất đi tình yêu lại đã trở lại, đáy lòng lại lần nữa bốc cháy lên hy vọng.

Hàn Triệt không có chán ghét nàng, hẳn chỉ là không có thu được nàng tin nhắn mà thôi.

Nàng cao hứng đến nhếch miệng cười, “Thực xin lỗi a, ta hiểu lầm người.”

“Không quan hệ.”

Hạ Đàn phùng di động cao hứng mà đem dãy số sửa đổi tới, đưa cho Hàn Triệt xem, “Lúc này đúng rồi không?”

Hàn Triệt rũ mắt nhìn lướt qua, ừ một tiếng.

Hạ Đàn quả thực cao hứng cực kỳ, cao hứng đến liên đau đón đều xem nhẹ.

Nàng đem dây số tồn hảo, cấp Hàn Triệt bát một cái qua đi.

Hàn Triệt di động chân động, lấy ra tới nhìn thoáng qua.

Hạ Đàn cười tùm tùm thò lại gần, nói: “Là ta dây số.”

Hàn Triệt ừ một tiếng, chuẩn bị đem điện thoại buông.

Hạ Đàn lôi kéo hẳn, “Người tồn lên nha.”

Hàn Triệt: “.....”

“Người tồn lên nha.”

Hàn Triệt rũ mắt xem một cái Hạ Đàn, nàng mở to song đen lúng liếng đôi mắt nhìn hẳn, một bộ nhất định phải nhìn hẳn đem nàng điện thoại tồn lên bộ dáng.

“.....” Mặc vài giây, Hàn Triệt vẫn là đem điện thoại cầm lấy tới, một tay đưa vào Hạ Đàn tên.

Hạ Đàn nhìn Hàn Triệt đem nàng dây số tồn lên, cuối cùng cao hứng.

Nàng tâm tình thực hảo, nghiêng người bò đến cửa sổ xe thượng trúng gió.

Bên ngoài trời đã tối rồi, thành thị nghệ hồng sáng lên.

Hà Vũ xách theo một đại bao dược từ bệnh viện chạy ra, lên xe, đem xách theo đại bao dược đặt ở ghế phụ vị trí thượng, quay đầu lại đem giấy tờ đưa cho Hàn Triệt, nói: “Dược ăn pháp, trương bác sĩ toàn bộ đều viết ở dược hộp thượng.”

Hàn Triệt ừ một tiếng, tiếp nhận giấy tờ.

Hắn nhìn mắt, đang muốn ném xuống, Hạ Đan vội vàng từ hắn trong tay lấy lại đây.

Nàng cúi đầu đi xem.

Này vừa thấy, sợ tới mức nàng linh hồn nhỏ bé đều thiếu chút nữa không có.

Nàng này một quãng ngã, liền quãng ngã rớt nàng bốn ngàn nhiều?!

Nàng hoảng sợ cực kỳ, “Như thế nào như vậy quý a?”

Nàng xoa xoa đôi mắt, hoài nghi chính mình có phải hay không nhìn nhiều một cái linh.

Nàng còn không phải là lau điểm được, chiếu cái phiến, lại cầm điểm được sao.....

Hàn Triệt nhìn ngoài cửa sổ, thuận miệng nói: “Không tính quý.”

Phía trước Hà Vũ cũng nhin không được cười, nói: “Đúng vậy Hạ tiểu thư, vừa mới kia gia bệnh viện là thành phố tốt nhất một nhà tư nhân bệnh viện, dùng được đều là tốt nhất.”

Hạ Đan trong lòng kêu rên, nàng một chút cũng không nghĩ dùng tốt nhất a!!!

Hàn Triệt từ ngoài cửa sổ thu hồi tầm mắt, quay đầu lại, liền thấy Hạ Đan đáng thương vô cùng mà nhìn hắn.

Hắn sững sốt hạ, “Làm sao vậy?”

Hạ Đan khóc hề hề, “Hàn Triệt, ta đem ta bán cho người gán nợ.”

Hàn Triệt: “.....”

Chương 12

Hạ Đàn mắt trông mong nhìn Hàn Triệt, tiểu đáng thương bộ dáng lệnh người không cấm muốn cười, Hàn Triệt cười một cái, nói: “Không làm người trả nợ.”

Hạ Đàn phiết một bĩu môi, lại cúi đầu xem một cái giấy tờ.

Quá quý, để thưởng nàng ba tháng sinh hoạt phí.

Hàn Triệt đem Hạ Đàn đưa về ký túc xá cửa.

Bạn cùng phòng nhóm biết Hạ Đàn trở về, tất cả đều ở cửa chờ.

Xe vừa đến, Hạ Đàn liền nhìn đến, ngồi ở trong xe triều các nàng phất tay.

“Là Hạ Đàn, nàng đã trở lại!” Trình di trước hết nhìn đến Hạ Đàn, kinh hô một tiếng.

Lý Kỳ sốt ruột, vừa thấy đến Hạ Đàn, lập tức chạy tới,” Hạ Đàn, người thế nào?”

THAM LUYẾN

Nghê Đa Hỉ
www.dtv-ebook.com

Phần 16

Nàng thích hẳn là chuyện của nàng, nhưng là hai người bọn họ kỳ thật cũng không có cái gì quan hệ.

Hạ Đàn nằm thẳng ở trên giường, đôi mắt đen lúng liếng nhìn đỉnh đầu màn.

Chờ nàng hảo một chút liền đi làm kiêm chức, làm mấy tháng hẳn là có thể còn thương.

.....

Ngày hôm qua cái kia trương bác sĩ nói, nàng chân muốn mỗi ngày đi đổi dược.

Nhưng là Hạ Đàn tưởng tượng đến cái kia giấy tờ, lại cho nàng hai cái lá gan cũng không dám bước vào kia gia bệnh viện, vì thế nàng liền ở trường học cửa phòng khám thay đổi dược.

Nàng nghĩ thầm, chính là bình thường miệng vết thương, sẽ điễm y thuật đều có thể xử lý, nơi nào yêu cầu như vậy nhiều tiền đâu.

Tư nhân bệnh viện chính là chuyên kiếm kẻ có tiền tiền.

Hạ Đàn không có đi bệnh viện đổi dược, nhưng là mỗi ngày đều có lại trường học cửa phòng khám đổi dược, phối hợp Hàn Triệt ở bệnh viện cho nàng mua giảm nhiệt khẩu phục dược, nàng cảm thấy hẳn là thực mau là có thể hảo lên.

Nhưng mà ba ngày qua đi, Hạ Đan đầu gối miệng vết thương chuyên biến xấu.

Từ đêm qua bắt đầu, Hạ Đan liền cảm giác miệng vết thương rất đau, đau đến nằng toàn bộ chân đều chết lặng, cho tới hôm nay buổi sáng càng là đau đến hoàn toàn không thể nhúc nhích.

Hạ Đan đau đến không được, nằm ở trên giường hoàn toàn không có biện pháp động.

Lý Kỳ lo lắng, hỏi: “Hạ Đan, muốn hay không lại đi phòng khám nhìn xem?”

Hạ Đan đau đến liền nói chuyện sức lực đều không có, sắc mặt tái nhợt.

Nàng cắn răng từ trên giường ngồi dậy. Nàng cong hạ thân, đem quần lấy đầu gối băng gạc cởi bỏ. Nàng tưởng kiểm tra một chút, bởi vì thật sự quá đau.

Nhưng mà băng gạc một vạch trần, nàng liền biết hỏng rồi.

Lý Kỳ cũng dọa tới rồi, “Thiên a, đều sưng lên!”

Hạ Đan toàn bộ đầu gối đều sưng lên, đỏ tím đỏ tím, sưng huyết nghiêm trọng. Miệng vết thương cũng nhão dính dính, giống hóa mù.

Lý Kỳ nhăn chặt mi, “Không được, chúng ta đến đi bệnh viện, sưng thành như vậy, lại chuyên biến xấu làm sao bây giờ.”

Hạ Đan vừa đến bệnh viện, đã bị trương bác sĩ đổ ập xuống mà mắng một đống, “Người này tiểu cô nương như thế nào không nghe lời đâu! Không phải nói muốn mỗi ngày tới đổi dược sao, hiện tại cảm nhiễm

ngghiêm trọng mới biết được tới bệnh viện. Người có biết hay không chính người lại như vậy lẩn lộn đi xuống, người này đầu gối liền giữ không nổi!”

Hạ Đản đuối lý, bị hung đến không dám hé răng, chỉ dám nhỏ giọng hỏi: “Bác sĩ, ta đây này chân không có việc gì?”

Trương bác sĩ thở phì phì, “Lại đến tối nay liền phải cắt chi!”

Hạ Đản sợ tới mức trợn tròn đôi mắt, mặt mũi trắng bệch.

.....

Hàn Triệt họp xong, công nhân nhóm đều rời đi.

Hắn dựa vào ghế trên, mệt mỏi mà nhéo hạ mũi.

Hà Vũ đi vào phòng họp, đứng ở Hàn Triệt bên người, “Hàn tổng.....”

Hàn Triệt ừ một tiếng, “Chuyện gì.”

Hà Vũ thấy Hàn Triệt sắc mặt mệt mỏi, do dự một chút, mới nói: “Vừa mới trương bác sĩ gọi điện thoại tới, nói Hạ tiểu thư mấy ngày nay đều không có đi đối được, vừa mới đến bệnh viện, miệng vết thương chuyển biến xấu.”

Hàn Triệt ngẩng đầu, ninh chặt mi, “Nàng người đâu?”

“Giống như còn ở bệnh viện.”

Hàn Triệt lái xe đến bệnh viện, lập tức đi trương bác sĩ văn phòng.

Trương bác sĩ còn tự cấp Hạ Đản xử lý sinh mủ địa phương, Hạ Đản ngồi ở trên ghế. Hàn Triệt tiến vào thời điểm, nàng theo bản năng ngẩng đầu, “Hàn..... Hàn Triệt.....”

Hàn Triệt sắc mặt rất khó xem, nhìn mắt Hạ Đan, triều nàng đi qua đi.

Ánh mắt dừng ở Hạ Đan đầu gối, sắc mặt càng kém, ngẩng đầu hỏi bác sĩ, “Nàng thế nào?”

Trương bác sĩ thở dài, “Lại lặn lội mấy ngày, này đầu gối đến phế đi.”

Hàn Triệt nghe được nhú mày, ghé mắt nhìn Hạ Đan liếc mắt một cái.

Hạ Đan bị Hàn Triệt xem đến chột dạ, nàng rũ xuống mắt, nhìn chăm chăm chính mình đầu gối.

Nàng không nghĩ tới sẽ như vậy nghiêm trọng. Chỉ là té bị thương, như thế nào sẽ như vậy nghiêm trọng đâu.

Quả nhiên bệnh viện là không có loạn lấy tiền. Nàng miên man suy nghĩ.

Một giờ sau, Hạ Đan miệng vết thương rốt cuộc xử lý tốt.

Trương bác sĩ lời nói thấm thía, đối Hàn Triệt nói: “Hàn tổng a, Hạ tiểu thư này thương người đến cho nàng nhìn a, nhất định phải mỗi ngày tới đổi dược mới được, còn có tốt nhất là có thể nằm trên giường nghỉ ngơi, trong khoảng thời gian này tận lực không cần đi như thế nào động. Miệng vết thương này cảm nhiễm, thực phiền toái.”

Hàn Triệt lại ghé mắt nhìn Hạ Đan liếc mắt một cái, Hạ Đan thấy Hàn Triệt lạnh mặt xem nàng, nàng rũ xuống mắt, bĩu môi.

Hạ Đan ngồi ở trong xe, Hàn Triệt vẫn luôn ở bên ngoài gọi điện thoại.

Hàn Triệt hôm nay vừa thấy đến nàng, sắc mặt liền vẫn luôn rất khó xem. Hạ Đan giống cái làm sai sự tiểu học sinh, ngoan ngoãn ngồi ở trong xe chờ hẳn, cũng không dám kêu hẳn, càng không dám thúc giục hẳn.

Bồi nàng tới bệnh viện bạn cùng phòng nhóm đã bị Hàn Triệt phân phó Hà Vũ, lái xe đưa về trường học đi.

Hạ Đan không biết Hàn Triệt muốn làm cái gì.

THAM LUYẾN

Nghê Đa Hi

www.dtv-ebook.com

Phần 17

Không chỉ có phòng bếp đại, tủ lạnh cũng rất lớn, song mở cửa.

Hạ Đan nhảy đi tủ lạnh trước, kéo ra tủ lạnh môn, tưởng tham quan hạ Hàn Triệt tủ lạnh đều có chút cái gì, thuận tiện có thể biết hẳn ngày thường thích ăn cái gì.

Kết quả mới vừa mở ra tủ lạnh môn, nàng liền mắt choáng váng.

Song mở cửa đại tủ lạnh, bên trong trừ bỏ hơn mười vại bia, căn bản cái gì đều không có.....

Hạ Đan cho rằng chính mình hoa mắt, theo bản năng xoa nhẹ hạ đôi mắt. Lại trợn mắt, vẫn như cũ cái gì đều không có.

Toàn bộ tủ lạnh trống rỗng, cái gì ăn đều không có, cũng chỉ có hơn mười vại bia.

Hạ Đan cả người đều ngây người.

Hàn Triệt là thần tiên sao..... Ngày thường đều không ăn cơm?

Hạ Đan nghẹn họng nhìn trần trời, nhìn chăm chăm trống rỗng tủ lạnh trở mắt nửa ngày.

Làm sao bây giờ, nàng bắt đầu vì kế tiếp mỗi ngày ăn cái gì phát sầu.

Nàng đóng tủ lạnh môn, nhảy ra phòng bếp.

Phòng ở quá lớn, nàng từ phòng bếp nhảy đến phòng khách, đỡ thang lầu lan can, nhảy lên lầu.

“Hàn Triệt.” Hạ Đan một bên hướng trên lầu nhảy một bên kêu.

Trên lầu, Hàn Triệt đang ở công tác, nghe thấy Hạ Đan kêu hấn, hơi đốn hạ.

“Hàn Triệt.” Hạ Đan thanh âm lại truyền đến, Hàn Triệt buông bút, từ ghế trên đứng lên, hướng cửa đi.

Từ thư phòng ra tới, liền thấy Hạ Đan chống lan can, một chân treo không, một chân cố sức mà hướng trên lầu nhảy.

Hàn Triệt từ trên lầu xuống dưới, kéo qua nàng chống lan can cánh tay, hơi một cú người, liền đem người chặn ngang bế lên.

Hạ Đan liệt miệng cười, cánh tay trái theo bản năng vòng lấy hấn cổ, “Cảm ơn người nha.”

Hàn Triệt chỉ cảm thấy đau đầu, hấn không biết chính mình vì cái gì muốn mang như vậy cái phiền toái về nhà.

“Người nhảy tới nhảy lui làm gì.” Hàn Triệt ôm Hạ Đan lên lầu, lập tức hướng hành lang bên phải đi.

Hạ Đan nói: “Ta ở tham quan người phòng ở a.”

Hàn Triệt hừ cười thanh, “Phải không, quan cảm như thế nào?”

Nhắc tới khởi cái này, Hạ Đan liền mở to hai mắt, kinh ngạc hỏi: “Hàn Triệt, người ngày thường đều không ăn cơm sao?”

Hạ Đan này tư duy nhảy lên quá nhanh, Hàn Triệt trong lúc nhất thời không phản ứng lại đây, kỳ quái mà liếc nhìn nàng một cái, “Như thế nào?”

“Người mua như vậy đại tử lạnh, bên trong liền thả hơn mười vại bia, người ngày thường chỉ uống nước sao?”

Hàn Triệt:”..... Ta ngày thường không ở nhà ăn.”

Hàn Triệt ôm Hạ Đan vào phòng, đem nàng phóng tới trên giường.

Hạ Đan ngửa đầu nhìn hẳn, “Chúng ta đây hôm nay giữa trưa ăn cái gì nha?”

Nàng đã có điểm đói bụng.

Hàn Triệt nói: “Trong chốc lát Hà Vũ muốn lại đây, ta làm hẳn thuận tiện mang gọi món ăn.”

Lại nói: “Người trong khoảng thời gian này liền trụ này gian phòng, thiếu cái gì cùng ta nói.”

Hạ Đan gật đầu, “Nhưng là ta trong khoảng thời gian này đi học làm sao bây giờ nha?”

Hàn Triệt nói: “Ta sẽ làm người đưa người.”

Nói, liền đi ra ngoài.

Đi tới cửa, đột nhiên lại dừng lại, quay đầu lại nhìn Hạ Đan, “An phận điểm, thương còn thực nghiêm trọng, đừng nhảy tới nhảy lui.”

Hạ Đan le lưỡi, “Đã biết.”

Hàn Triệt ánh mắt thật sâu mà liếc nhìn nàng một cái, theo sau mới xoay người, ra khỏi phòng.

Hàn Triệt đi rồi, Hạ Đan trực tiếp hướng trên giường một nằm.

Nệm mềm mại, thập phần thoải mái.

Nàng nằm lên cái gối dựa ôm vào trong ngực, nhìn đỉnh đầu màu trắng trần nhà, nghĩ đến chính mình muốn cùng Hàn Triệt ở cùng một chỗ, khoe miệng không tự giác mà kiêu lên.

Một giờ sau, Hà Vũ đem Hàn Triệt phân phó muốn mua đồ vật đều mua tới, còn mang đến Hạ Đan rương hành lý.

Hạ Đan ghé vào hành lang lan can thượng, nhìn đến chính mình rương hành lý, vẻ mặt kinh ngạc, “Kia không phải ta rương hành lý sao?”

Hà Vũ ngẩng đầu, cười nói: “Đúng vậy Hạ tiểu thư, Hàn tổng làm ta mang lại đây, là người bạn cùng phòng hỗ trợ thu thập.”

“Cảm ơn người nha.”

“Không khách khí. Ta giúp người xách đi lên.”

“Vất vả người.”

Hà Vũ giúp Hạ Đan đem hành lý xách đến phòng sau, liền đi thư phòng tìm Hàn Triệt đi.

Không đến năm phút đồng hồ, Hà Vũ liền từ thư phòng ra tới.

THAM LUYẾN

Nghê Đa Hỉ

www.dtv-ebook.com

Phần 18

Đã tháng 1, bên ngoài thực lãnh.

Hàn Triệt từ trong xe xuống dưới, đi đến Hạ Đàn trước mặt.

Hắn đứng ở chỗ đó, rũ mắt nhìn chăm chăm Hạ Đàn.

Hạ Đàn mơ hồ trung nhận thấy được có thân ảnh chặn nàng, nàng theo bản năng ngẩng đầu, liền thấy Hàn Triệt đứng ở nàng trước mặt.

Hắn nhìn nàng, ánh mắt đen nhánh như hải, trầm thấp hỏi: “Người đang làm gì?”

Hạ Đàn từ trên mặt đất đứng lên, theo bản năng trả lời, “Ta đang đợi người a.”

Hàn Triệt nhìn chăm chăm nàng, ánh mắt đen nhánh thâm thúy, hồi lâu cũng không nói chuyện.

Qua một hồi lâu, mới vòng qua Hạ Đàn, đi hướng bên trong, “Bên ngoài lạnh lẽo, về sau không cần chờ ta.”

Hạ Đàn sửng sốt hạ, quay đầu lại nhìn hắn.

Hàn Triệt đã thay đổi giày, lập tức lên lầu đi.

Hạ Đàn đứng ở cửa, nhìn Hàn Triệt bóng dáng.

Nhìn thật lâu, rốt cuộc cúi đầu, cũng đi theo đi vào phòng.

.....

Hạ Đan nằm ở trên giường, nhìn chăm chăm đỉnh đầu trần nhà.

Không biết như thế nào, trong lòng có điểm rầu rĩ mà khó chịu.

Nàng nói không nên lời là vì cái gì khó chịu, nhưng chính là khó chịu.

Đã 12 giờ rưỡi, nàng nằm ở trên giường, lăn qua lộn lại ngủ không yên.

Không đếm được độ mấy thanh thờ dài thời điểm, ngoài cửa đột nhiên truyền đến gõ cửa thanh âm.

Nàng sững sốt hạ, từ trên giường ngồi dậy, “Ai?”

“Ta.”

Hàn Triệt tiếng nói trầm thấp, ở yên tĩnh ban đêm tràn ngập từ tính.

Hạ Đan ngồi ở trên giường, trở mắt hai giây, từ trên giường xuống dưới, nhảy bắn đi tới cửa, mở cửa.

Hàn Triệt đứng ở bên ngoài, trong tay bưng cái cái ly, “Đem cái này uống lên.”

Hạ Đan ngơ ngẩn, theo bản năng tiếp nhận cái ly, “Đây là cái gì nha?”

Nàng cúi đầu, nhìn nhìn.

Hàn Triệt: “Canh gừng, dự phòng cảm mạo.”

Hạ Đan sững sốt, mặt ngẩng đầu.

Hàn Triệt liếc nhìn nàng một cái, nói: “Uống xong đi ngủ sớm một chút, không còn sớm.”

Nói, giơ tay xoa nhẹ hạ nàng đầu, sau đó mới xoay người, trở về phòng đi.

Hạ Đan ngờ ngác trạm chỗ đó, trái tim thình thịch thình thịch, nàng cảm giác sắp từ cổ họng nhảy ra ngoài.

Nàng giơ tay sờ soạng chính mình đầu, đó là vừa mới bị Hàn Triệt sờ qua địa phương.

Nàng cúi đầu nhìn cái ly canh gừng, cầm lòng không đậu mà cong lên khóe miệng.

Tác giả có lời muốn nói: Ăn tết lạ, tối nay cho đại gia phát bao lì xì ~

Chương 14

Hàn Triệt sờ soạng Hạ Đan đầu, Hạ Đan cao hứng đến nửa đêm không ngủ, mau hừng đông khi mới rớt cuộc có buồn ngủ.

Kết quả ngủ mới không trong chốc lát, cửa liền vang lên gõ cửa thanh âm.

Hạ Đan không ngủ tỉnh, có rời giường khí, thở phì phì mà lấy gối đầu che lại đầu.

“Hạ tiểu thư, rời giường, đưa người đi bệnh viện.” Hàn Triệt đã chuẩn bị ra cửa, từ trong phòng ra tới, trải qua Hạ Đan phòng, thuận tay gõ nàng cửa phòng, dặn dò một câu, liền lập tức đi xuống lầu.

Một tiếng “Hạ tiểu thư”, kêu Hạ Đan bỗng nhiên tỉnh táo lại.

Nàng xoay người từ trên giường ngồi dậy, đôi mắt mở lưu viên, trừng mắt ván cửa, cả giận: “Hạ tiểu thư Hạ tiểu thư! Ta như thế nào lại thành Hạ tiểu thư!”

Đêm qua không phải còn sờ nàng đầu tới sao?

Hạ Đàn xốc lên chăn, thở phì phì mà xuống giường, dẫm lên dép lê, treo không một chân, nhảy đến phòng tắm đi.

Hạ Đàn xoát nha rửa mặt, đổi hảo quần áo từ trong phòng ra tới.

Hàn Triệt ngồi ở dưới lầu trên sô pha, trong tay cầm phân vân kiện đang xem.

Nghe thấy mở cửa thanh âm, giương mắt nhìn về phía trên lầu.

Hạ Đàn đỡ lan can nhảy xuống, một nhảy một nhảy, giống con thỏ.

Hàn Triệt nhìn chăm chăm nàng nhìn vài giây, cuối cùng vẫn là đứng lên, lên lầu, xách nàng cánh tay, đem Hạ Đàn mang xuống lầu.

THAM LUYẾN

Nghê Đa Hi

www.dtv-ebook.com

Phần 19

Chuông tan học một vang, Hạ Đan liền cùng Lý Kỳ nói: “Ta phải đi trước, Hàn Triệt nói đến tiếp ta, hănh hănh là đã tới rồi.”

Lý Kỳ bưng bình, cười giả đảo nàg cánh tay, “Ta nói đi, vừa mới vẫn luôn hướng bên ngoài trông lại, nguyên lai là nhà các người Hàn tổng tới đón người.”

Hạ Đan cong mắt cười, đem thư thu hồi tới, “ta đây đi trước.”

“Cùng nhau đi bá, ta đỡ người.”

Lý Kỳ đỡ Hạ Đan ra khu dạy học, cùng Hạ Đan đánh thanh tiếp đón, liền cùng mặt khác đồng học đi ăn cơm.

Hạ Đan đứng ở ven đường nhìn xung quanh một lát, không có nhìn đến Hàn Triệt xe.

Nàng đang muốn cho hănh gọi điện thoại hỏi một chút, cách đó không xa một chiếc màu đen kiệu triệt triều nàng sử lại đây.

Chiếc xe kia không phải Hàn Triệt buổi sáng khai kia chiếc, nhưng vẫn như cũ là Hàn Triệt, Hạ Đan nhớ rõ giấy phép.

Xe ngừng ở nàg trước mặt, nàng cong lưng, vừa định chào hỏi, cửa sổ xe giáng xuống, ghế điều khiển người lại là Hà Vũ.

Hạ Đan trên mặt tươi cười đón hạ, theo sau mới lại cười khởi, “Gì trợ lý nha, như thế nào là người đâu?”

Hà Vũ đem xe đình hảo, từ trong xe xuống dưới, giúp Hạ Đàn kéo ra xếp sau cửa xe, cười nói:” Hàn tổng có chút việc, để cho ta tới tiếp Hạ tiểu thư người. “

“Nga, như vậy a.” Hạ Đàn cong eo ngồi vào trong xe.

Bất quá Hạ Đàn cũng có thể lý giải, Hàn Triệt mỗi ngày như vậy nhiều công tác, hẳn khẳng định không có khả năng tùy thời có thời gian tới đón đưa nàng.

Về nhà trên đường, Hạ Đàn vô cùng cao hứng mà cùng Hà Vũ nói chuyện phiếm.

Hạ Đàn thiên tính hoạt bát, lại thực hay nói, dọc theo đường đi trong xe đều là Hạ Đàn thanh thúy tiếng cười.

Hà Vũ cười cười, vô tình hỏi một câu, “Hạ tiểu thư ở trường học khẳng định có rất nhiều nam sinh thích?”

Hạ Đàn có điểm ngượng ngùng, nàng ha ha mà cười, không có trả lời.

Trên đường đỗ một lát xe, về đến nhà đã mau 7 giờ.

Hà Vũ đem nàng đưa đến cửa liền rời đi.

Trong phòng đen như mực, Hạ Đàn mở cửa, đem đèn mở ra.

Phòng khách nháy mắt sáng lên.

Hạ Đàn thay đổi giày vào nhà.

Nàng đã đói bụng, sớm biết rằng Hàn Triệt không ở, nàng hẳn là ở trường học tùy tiện ăn chút cái gì trở về.

Nàng lên lầu thay đổi áo ngủ, ở trên giường nằm một lát, kết quả càng đói bụng.

Vì thế đành phải lại kéo thương tàn chân xuống lầu.

Nàng đi phòng bếp tìm ăn, Hàn Triệt tối hôm qua làm đồ ăn đều bị nàng một đốn ăn sạch, tủ lạnh cái gì cũng không dư thừa hạ.

Hạ Đan ở tủ lạnh mân mê nửa ngày, cuối cùng cầm một phen mì sợi ra tới.

Hạ chén mì, đơn giản nhất.

Hạ Đan cấp chính mình hạ chén mì, kết quả khó ăn đến căng da đầu ăn xong.

Ăn xong về sau, Hạ Đan vô cùng hoài niệm Hàn Triệt tối hôm qua làm đồ ăn.

Nàng thở dài, cầm chén giặt sạch, trở lại phòng khách, ngồi ở trên sofa, mở ra TV.

Điện ảnh kênh đang ở phóng một bộ hài kịch điện ảnh, Hạ Đan đem điều khiển từ xa buông, vui rạo rức mà nhìn lên.

Hạ Đan vốn dĩ cho rằng Hàn Triệt đêm nay lại muốn mười một hai điểm mới trở về, nào biết hăn cứ nhiên 10 giờ quá liền đã trở lại.

Hàn Triệt còn không có vào nhà, ở bên ngoài liền nghe thấy Hạ Đan tiếng cười.

Hăn không khỏi cười một cái.

Một người ở nhà cũng có thể cười đến như vậy vui vẻ, quả nhiên là vô ưu vô lự.

Hắn giơ tay ấn hạ vôn tay, môn theo tiếng mà khai.

Trong phòng không có bật đèn, TV màn hình sáng lên.

Hạ Đàn nghe thấy mở cửa thanh âm, kinh hỉ mà quay đầu lại, “Hàn Triệt!”

Hàn Triệt đem đèn mở ra, phòng khách sáng lên tới.

Hạ Đàn ôm cái gối dựa, ngồi ở trên sô pha, chính quay đầu nhìn hắn.

Hàn Triệt liếc nhìn nàng một cái, “Còn chưa ngủ.”

Hạ Đàn nói: “Không có a, ta đang đợi người.” Nàng đôi mắt một loan, nói: “Người hôm nay thật sớm a.”

“Phải không.” Hàn Triệt đi tới, ngồi vào trên sô pha. Giơ tay xả hạ cà vạt.

Hạ Đàn cấp Hàn Triệt đổ chén nước, đôi tay bưng, cười tủm tỉm mà đưa cho hắn, “Hàn tổng thỉnh uống nước.”

Hàn Triệt ngược mắt nhìn nàng liếc mắt một cái, cười thanh, “Uống lộn thuốc?”

Hạ Đàn khi nào cùng hắn khách khí như vậy quá.

THAM LUYẾN

Nghê Đa Hi

www.dtv-ebook.com

Phần 20

Hàn Triệt nhìn chăm chăm nàng, sau một lúc lâu, mới thở ra một hơi, đem thủy khai tiểu một chút, “Cúi đầu tới.”

Hạ Đàn ngoan ngoãn đem đầu đi xuống thấp thấp, vùi hoa sen nhẹ nhàng đối với nàng đôi mắt, Hàn Triệt tay phúc ở nàng đôi mắt thương, nhẹ nhàng xoa xoa, “Hào không?”

Hạ Đàn: “..... Còn có điểm đau.”

Hàn Triệt: “Hạ Đàn.”

“Ân?”

“Ta tưởng đem người ném văng ra.”

“.....”

Cấp Hạ Đàn gọi đầu, giặt sạch không sai biệt lắm nửa giờ mới làm xong.

Hàn Triệt từ trên ghế đứng lên, từ khăn lông còn thương xả căn làm khăn lông, quay đầu lại hướng Hạ Đàn trên đầu một cái, xoa hai hạ, “Chính mình sát.”

Hạ Đàn giơ tay đè lại khăn lông, quay đầu lại nhìn Hàn Triệt. Đỉnh một đầu ướt đầm dề đầu tóc, đôi mắt cong cong mà nhìn hẳn, “Cảm ơn người nha Hàn Triệt.”

Hàn Triệt liếc nhìn nàng một cái, ừ một tiếng, xoay người đi ra ngoài.

Hàn Triệt sau khi rời khỏi đây, Hạ Đan chính mình lau tóc, đứng ở trước gương, tay trái xách theo máy sấy, thổi hơn mười phút, cuối cùng đem đầu tóc làm khô.

Tóc làm, tay cũng mềm đến không được.

Không thể đối Hàn Triệt yêu cầu quá cao, chịu cho nàng gội đầu liền không tồi, cũng không thể trông cậy vào hãn còn cho nàng thổi tóc.

Bất quá hãn nếu là còn đuổi theo cho nàng thổi tóc, liền càng tốt.

Hạ Đan thổi xong tóc, đem máy sấy thu hảo thả lại trong ngăn tủ, sau đó hồi phòng ngủ thay đổi điều váy.

Hàn Triệt trong nhà thực ấm áp, xuyên điều váy là được.

Hạ Đan từ phòng ngủ ra tới, hướng trên hành lang nhìn lên, Hàn Triệt thư phòng đèn còn sáng lên.

Nàng chậm rì rì đi qua đi.

Đỡ khung cửa, ghé vào cửa hướng trong xem.

Hàn Triệt ngồi ở bàn làm việc sau, cúi đầu, còn ở công tác.

“Hàn Triệt, người còn muốn công tác thật lâu sao?” Hạ Đan ghé vào cửa hỏi.

Hàn Triệt ngẩng đầu liếc nhìn nàng một cái, ừ một tiếng, lại cúi đầu tiếp tục công tác, “Người đi ngủ.”

“Ta bồi người nha.” Hạ Đan đi vào đi.

Án thư rất lớn, Hạ Đàn ghé vào mặt trên, đầu tiến đến Hàn Triệt trước máy tính.

Hàn Triệt xem tiếng Anh giao diện, Hạ Đàn thiên đầu nhìn nửa ngày, “Này cái gì nha?”

Nàng tiếng Anh giống nhau, mặt trên rất nhiều chuyên dụng danh từ, nàng xem không hiểu.

Hạ Đàn dựa Hàn Triệt rất gần, nàng lệch về một bên đầu, đầu liền dựa đến Hàn Triệt trên mặt.

Hàn Triệt hơi đốn hạ, ngược mắt nhìn Hạ Đàn liếc mắt một cái.

Hạ Đàn còn vẻ mặt nghiêm túc mà nhìn chăm chăm máy tính, không hề có nhận thấy được chính mình cùng Hàn Triệt đã ai đến thân cận quá.

Nhưng nếu nàng lúc này quay đầu, nàng khả năng sẽ thân thương hẳn.

Hàn Triệt nhìn chăm chăm Hạ Đàn nhìn liếc mắt một cái, con người hiện lên tia ý cười.

Phía sau lưng dựa đến ghế trên, duỗi tay từ bàn làm việc thượng cầm điều thuốc, ngâm ở trong miệng bạc lửa.

Hạ Đàn đôi mắt lập loè hạ, theo sau cũng đứng dậy, xoay người, mở dán án thư duyên, nhìn Hàn Triệt hỏi: “Người giống nhau muốn công tác đến vài giờ a?”

Hàn Triệt kẹ yên, hút một ngụm, nói: “Không nhất định, có đôi khi sớm, có đôi khi vãn.”

“Nga, người thật vất vả.” Hạ Đàn ngón tay nhàm chán mà cuốn váy ngủ đai lưng.

Hàn Triệt cười thanh, không có trả lời.

“Người ngày thường đều một người trụ, liền cái bồi người người nói chuyện đều không có.”

Hàn Triệt ừ một tiếng, “Thanh tĩnh.”

Hắn trừu mấy điều thuốc, duỗi tay đem tàn thuốc ấn tiến gạt tàn thuốc, theo sau ngồi thẳng thân thể, lại tiếp tục công tác.

Hạ Đan đứng ở bên cạnh bồi hắn trong chốc lát, sau đó liền đi ra ngoài.

Hạ Đan đi ra ngoài thời điểm, Hàn Triệt ngược mắt nhìn nàng một cái.

Hàn Triệt cho rằng Hạ Đan trở về ngủ, kết quả qua mười phút, lại nghe thấy Hạ Đan thanh âm.

“Hàn Triệt.”

Hàn Triệt sửng sốt hạ, giương mắt, liền thấy Hạ Đan bưng cái mâm từ bên ngoài đi vào tới.

Hàn Triệt nhìn nàng, “Người còn chưa ngủ?”

“Không có nha, ta nói bồi người sao.” Hạ Đan bưng mâm đi qua đi, đem mâm phóng tới trên bàn sách.

THAM LUYẾN

Nghê Đa Hi

www.dtv-ebook.com

Phần 21

Bất quá mười lăm phút, Hàn Triệt liền cấp Hạ Đan nấu hảo mặt, thịnh ở mâm, đưa cho nàng, “Cầm đi.”

Hạ Đan vội tiếp được, “Thơm quá a.”

Hàn Triệt đi bên cạnh giặt sạch tay, xoay người đi ra ngoài.

“Người cũng ăn chút, ta một người ăn không hết.” Hạ Đan đi theo Hàn Triệt phía sau, ra phòng bếp, đem mâm phóng tới trên bàn cơm.

Sau đó xoay người lại trở về phòng bếp, thực mau lại cầm một cái không mâm cùng nữa ra tới.

Hạ Đan đem mâm ý mặt phân một nửa ra tới, sau đó bưng hai cái mâm đi đến phòng khách.

Hàn Triệt ngồi ở trên sô pha uống nước.

Hạ Đan đi qua đi, dựa gần hẳn ngồi xuống, đưa cho hẳn một phần, “Chúng ta cùng nhau ăn.”

Hàn Triệt cúi đầu nhìn mắt, “Ta không đói bụng.”

“Ăn chút, người công tác đến đã trễ thế này, rất mệt.” Hạ Đan chấp nhất mà bưng, nhìn Hàn Triệt.

Hàn Triệt nhìn chăm chăm nàng nhìn trong chốc lát, rốt cuộc vẫn là tiếp xuống dưới.

Hạ Đàn cong mắt cười, “Chúng ta tới xem bộ điện ảnh.”

Hạ Đàn từ trên bàn trà cầm lấy điều khiển từ xa, đem TV mở ra.

Hàn Triệt gia TV là có internet TV, Hạ Đàn điểm một cái khoảng thời gian trước chiếu phim hài kịch phiến, “Xem cái này, nghe nói thực buồn cười.”

Hạ Đàn đem điều khiển từ xa buông, bưng mâm, cầm lấy nĩa liền bắt đầu ăn lên.

Nàng một bên ăn một bên nhìn chăm chăm TV, thường thường bị điện ảnh cốt truyện đạu đến cười ra tiếng.

Toàn bộ phòng khách đều là Hạ Đàn xuy xuy tiếng cười.

Hàn Triệt không có xem TV, lại là nhìn chăm chăm Hạ Đàn, nhìn thật lâu.

Ánh mắt đen nhánh như hải, không biết suy nghĩ cái gì.

Hạ Đàn một bên xem TV, một bên ăn cái gì, ăn nửa giờ mới ăn xong.

Hàn Triệt sớm đã ăn xong, chính bưng ly nước ở uống nước.

Hạ Đàn đem hai cái mâm thu hồi tới, “Ta đi rửa chén.”

Hàn Triệt liếc nhìn nàng một cái, ừ một tiếng.

Hạ Đàn đem mâm bưng lên tới, từ trên sofa đứng lên, xoay người hướng phòng bếp đi.

Hạ Đàn sẽ không nấu cơm, rửa chén vẫn là tây đến rất sạch sẽ.

Dem mấy cái mâm tây đến sạch sẽ, lau khô thủy, bỏ vào tiêu độc quầy.

Hạ Đàn đem phòng bếp thu thập đến không dính bụi trần, từ bên trong ra tới, nhìn đến Hàn Triệt còn ngồi ở trên sô pha.

“Hàn ——” nàng đi qua đi, còn không có tới kịp kêu hấn, liền thấy hấn dựa vào sô pha, nhắm mắt lại ở nghỉ ngơi.

Hạ Đàn vội vàng thu thanh, nàng dựa gần hấn ngồi xuống, nâng đầu nhìn hấn.

Hàn Triệt nhắm mắt lại, giống ngủ rồi bộ dáng.

Hạ Đàn xuất thần mà nhìn hấn, nhìn một hồi lâu, nàng duỗi tay qua đi, giúp hấn nhéo nhéo sau cổ.

Hàn Triệt mở mắt ra, ánh mắt đối thượng Hạ Đàn đôi mắt, thấp giọng hỏi: “Đang làm gì?”

Hạ Đàn nhìn hấn nói: “Ta xem người quá mệt mỏi, giúp người niết một chút.”

Hàn Triệt giơ tay, đem nàng tay kéo xuống dưới, “Đi ngủ, không còn sớm.”

Hạ Đàn gật gật đầu, “Ta đây đi ngủ.”

“Ân.”

Hạ Đàn nhìn hấn một cái, từ trên sô pha đứng lên, xoay người hướng trên lầu đi.

Đi đến thang lầu gian, đột nhiên dừng lại, quay đầu lại, “Hàn Triệt.”

Hàn Triệt nhìn về phía nàng, “Ân?”

Hạ Đàn cong lên đôi mắt, hướng về phía hấn cười, “Ngủ ngon nha.”

Hàn Triệt nhìn nàng, khó được cũng cười một cái, “Ân, ngủ ngon.”

Hạ Đàn vô cùng cao hứng lên lầu đi.

Hàn Triệt nhìn chăm chăm Hạ Đàn bóng dáng, thấy nàng lên lầu, đóng lại cửa phòng, mới thu hồi tầm mắt.

Hắn hơi ngưỡng phía dưới, giơ tay sờ soạng sau cổ.

Không tự giác, khóe môi gợi lên ti cười.

Ở tại Hàn Triệt trong nhà ngày hôm sau, Hạ Đàn như cũ ngủ đến phi thường hảo.

Ngày hôm sau muốn đi bệnh viện đổi dược, nàng sáng sớm liền dậy.

Đánh răng rửa mặt thay quần áo, mới từ phòng ngủ ra tới, liền nghe thấy dưới lầu có nói chuyện thanh âm.

THAM LUYẾN

Nghê Đa Hi

www.dtv-ebook.com

Phần 22

Hạ Đàn ghé vào cửa sổ, kích động chỉ vào đối diện một nhà cửa hàng, “Liền ở nơi đó.”

Hàn Triệt theo Hạ Đàn ngón tay phương hướng xem qua đi, một nhà tiêu điểm, bên trong ngồi chút học sinh.

Hàn Triệt đình hảo xe, Hạ Đàn vô cùng cao hứng mà dẫn dắt Hàn Triệt qua đi, “Cay rất năng thực ăn với cơm, ta mỗi lần tới nơi này đều phải ăn tám chén cơm.”

Hàn Triệt ngược mắt, “Mấy chén???”

Hạ Đàn thực nghiêm túc nói: “Tám chén.”

“.....”

Hàn Triệt còn tưởng rằng Hạ Đàn thật có thể ăn tám chén, tới rồi trong tiệm mới phát hiện bọn họ chén rất nhỏ một cái, một chén cũng liền một tiêu cơm muống phân lượng.

Hạ Đàn cùng Hàn Triệt ngồi ở dựa cửa sổ vị trí, người phục vụ cầm thực đơn lại đây, Hạ Đàn cúi đầu nghiêm túc mà ở thực đơn thượng hoa câu.

“Người thích cái gì?”

Hàn Triệt dựa vào ghế dựa, lười nhác mà ngồi, nói: “Đều có thể, người điểm người thích là được.”

Hạ Đàn nghiêm túc địa điểm hảo đồ ăn, ngẩng đầu hỏi Hàn Triệt, “Người có thể ăn cay sao?”

Hàn Triệt nhìn nàng, “Người miệng vết thương còn không có hảo, ăn thanh đạm điếm.”

Hạ Đàn mếu máo, ngẩng đầu đem thực đơn đưa cho người phục vụ, “Kia muốn hơi hơi cay, lại cho chúng ta một thể cơm.”

“Tốt, một lát liền tới.”

Người phục vụ hạ đơn đi, Hạ Đàn vô cùng cao hứng mà cùng Hàn Triệt nói chuyện phiếm, “Người trong chốc lát ăn nhiều một chút, ta mời khách.”

Hàn Triệt nhìn nàng, cười một cái, “Ân, cảm ơn Hạ tiểu thư.”

Hạ Đàn cong mắt cười.

“Đúng rồi, chúng ta muốn nghỉ.” Hạ Đàn bỗng nhiên nhớ tới hôm nay thu được lớp tin nhắn, nói: “Một tháng hai mươi khảo thí, khảo thí xong liền nghỉ.”

Hàn Triệt thường thức bật lửa, “Nghỉ về nhà sao?”

Hạ Đàn gật gật đầu, “Phải đi về, phải về nhà ăn tết.”

Hàn Triệt ừ một tiếng, không nói cái gì nữa.

Hạ Đàn nhìn ngoài cửa sổ, thiên đều hắc thấu, đèn đường mờ nhạt.

“Hạ Đàn!” Đột nhiên, phía sau có người kêu nàng.

Hạ Đàn quay đầu lại, “Trần Lợi.”

“Ta đang muốn cho người gọi điện thoại đâu, cứ nhiên ở chỗ này đừng tới.” Trần Lợi cao hứng mà đi tới, đẩy đẩy Hạ Đan bả vai, “Ngồi qua đi điếm.”

“Nga.” Hạ Đan lên tiếng, hướng bên trong xô dịch, Trần Lợi dựa gần nàng ngồi xuống.

Hàn Triệt nâng lên mắt, ánh mắt nhìn lướt qua Trần Lợi.

Trần Lợi lúc này mới phát hiện Hàn Triệt, sừng sốt hạ, hỏi Hạ Đan, “Đây là?”

Hạ Đan nói: “Là ta bằng hữu.”

Hàn Triệt nhìn mắt Hạ Đan.

“Nga nga.” Trần Lợi tùy thanh đáp lời, từ túi áo lấy ra di động tới, “Ta vừa định gọi điện thoại hỏi người ngày nào đó về nhà đâu, hiện tại phải mua vé máy bay, bằng không đến lúc đó không hảo mua.”

Hắn đem mua vé máy bay giao diện điều ra tới, đầu thò lại gần, đưa cho Hạ Đan xem.

Hạ Đan cúi đầu, nhìn nửa ngày, “Người mua ngày nào đó?”

Trần Lợi nói: “Ta tính toán khảo xong liền đi, liền mua 21 hào.”

“Nhanh như vậy a.”

“Đúng vậy, sớm một chút về nhà bá, người cùng ta mua cùng nhau, chúng ta cùng nhau trở về.”

Hạ Đan nghĩ nghĩ, “Hảo, ta đây cùng người cùng nhau trở về.”

Trần Lợi: “Hành, ta đây cùng nhau mua.”

“Ân, quay đầu lại ta đem tiền cho ngươi.”

Hai người dựa thật sự gần, vẫn luôn đang nói chuyện thìên.

Hàn Triệt ngồi ở đối diện, ánh mắt dừng ở Trần Lợi cùng Hạ Đan dựa vào cùng nhau trên đầu, ánh mắt hơi thâm.

Trần Lợi lấy lòng vé máy bay, cùng Hạ Đan đánh thanh tiếp đón, liền rời đi.

Hàn Triệt lười nhác mà dựa vào lưng ghế, nhìn Hạ Đan, không chút để ý hỏi: “Ngươi đồng học?”

Hạ Đan gật gật đầu, “Đúng vậy, hẳn cùng ta một chỗ, cùng nhau lớn lên.”

Hàn Triệt chọn hạ mi, nhìn Hạ Đan, chợt cười ra một tiếng, “Sách, thanh mai trúc mã?”

Tác giả có lời muốn nói: Đã tới chậm, ta tận lực mau chóng cho đại gia xác định cái đời mới thời gian ~

Chương 17

THAM LUYẾN

Nghê Đa Hi
www.dtv-ebook.com

Phần 23

Hạ Đàn nói: “Gì trợ lý cũng chỉ mua quả táo nha.”

Hàn Triệt: “.....”

Hạ Đàn đem trang quả táo mâm phóng tới trên bàn trà, lấy nĩa xoa một khối, đút cho Hàn Triệt, “Người ăn bái.”

Hàn Triệt liếc nhìn nàng một cái, từ nàng trong tay tiếp nhận nĩa.

Hạ Đàn bưng trưng tiểu băng ghế, ngồi ở bàn trà trước ăn quả táo.

Phòng khách an an tĩnh tĩnh, chỉ có Hạ Đàn rắc rắc ăn quả táo thanh âm. Giống chỉ tiểu lão thử.

Hàn Triệt nhìn nàng, trong mắt có ti liền chính mình cũng không có phát hiện ý cười.

Hắn nhìn chăm chăm nàng nhìn một lát, đem trái cây xoa thả lại mâm, buồn cười mà nhắc nhở, “Đừng ăn quá nhiều, bụng không phải còn chống sao.”

Hạ Đàn vừa mới ăn tiêu thực phiến, nằm một lát, vốn dĩ đã hảo chút.

Hàn Triệt nói chưa dứt lời, vừa nói, đột nhiên lại cảm thấy căng.

Vì thế đem nĩa buông xuống.

Nàng ngẩng đầu, thấy Hàn Triệt cúi đầu nhìn văn kiện, tay phải nhéo sau cổ, theo bản năng hỏi: “Làm sao vậy? Người cổ toan sao?”

Nàng đứng lên, nói: “Ta cho người xoa bóp.”

Nàng đứng ở sô pha mặt sau, không có bị thương tay trái niết thương Hàn Triệt sau cổ.

Nàng lực độ không nhẹ không nặng, ở Hàn Triệt cổ sau vuốt ve, ấm áp ngón tay dán hần làn da.

“Thoải mái điểm sao?” Hạ Đan hỏi.

Hàn Triệt ừ một tiếng.

Hạ Đan kiêu ngạo mà nói: “Ta này tay nghề chính là cùng chúng ta trong trấn sử phụ già học.”

Hàn Triệt cầm văn kiện xem, cười nói: “Người còn đã bái sử?”

Hạ Đan nói: “Kia nhưng không, người bình thường ta mới không cho hần niết đầu.”

Hàn Triệt khước môi ngoéo một cái, hỏi: “Người còn cho ai niết quá?”

“Ta ba mẹ bái.”

Hàn Triệt khước môi ý cười càng sâu chút, tựa hồ thực vừa lòng cái này đáp án.

Hàn Triệt tiếp tục nhìn văn kiện, Hạ Đan đứng ở phía sau cho hần nhéo sau cổ, “Về sau người nếu là không thoải mái liền cùng ta nói, ta cho người xoa bóp, không thu người tiền.”

Hàn Triệt bị đậu cười, nói: “Vậy làm phiền Hạ tiểu thư.”

Hạ Đàn cong cong mắt, “Không khách khí.”

.....

Hạ Đàn ở Hàn Triệt trong nhà một trụ chính là hơn phân nửa tháng, đầu gối thương đã hoàn toàn khép lại, cánh tay đến chậm rãi dưỡng, không thể nào ảnh hưởng sinh hoạt hằng ngày.

Hàn Triệt vẫn luôn không để làm nàng rời đi sự tình, chính nàng cũng không có nói.

Cứ như vậy, nàng vẫn luôn ở Hàn Triệt gia trụ tới rồi cuối kỳ khảo kết thúc, trường học nghỉ.

Nàng ngồi ở trên sô pha cùng Trần Lợi gọi điện thoại.

Trần Lợi kia đầu cãi cọ ồn ào, lớn tiếng kêu: “Kia ngày mai ta ở sân bay chờ người! Người sớm một chút lại đây!”

Hàn Triệt ngồi ở nghiêng đối diện trên sô pha, đột nhiên đốn hạ, ngược mắt nhìn mắt Hạ Đàn.

Hạ Đàn đối trong điện thoại nói: “Ta đã biết, ta sẽ sớm một chút đến, đến lúc đó cho người gọi điện thoại.”

“Ân! Ngày mai thấy!”

Hạ Đàn cắt đứt điện thoại, lúc này mới ngẩng đầu nhìn về phía Hàn Triệt, “Ta ngày mai buổi sáng 10 giờ phi cơ.”

Hàn Triệt nhìn chăm chăm nàng, ừ một tiếng.

Đốn hạ, lại nói: “Ta đưa người.”

Hạ Đàn nhìn hẳn, “Người ngày mai không vội sao? Sân bay có điếm xa, bằng không người làm gì trợ lý đưa ta.”

Hàn Triệt nói: “Ngày mai không vội, Hà Vũ có việc muốn làm.” Hẳn nói, giương mắt nhìn chăm chăm Hạ Đàn, “Như thế nào, người không hy vọng ta đưa?”

“Như thế nào sẽ?” Hạ Đàn đôi mắt một loạn, cười tủm tỉm, “Hàn tổng ngài cái này người bận rộn chịu tự mình đưa ta, ta cao hứng còn không kịp đâu.”

Hàn Triệt nhìn nàng, hỏi: “Đồ vật đều thu thập hảo sao?”

Hạ Đàn: “Đều thu thập hảo.”

Hàn Triệt từ trên bàn trà cầm hộp thuốc, rút ra một cây.

“Không còn sớm, đêm nay sớm một chút nghỉ ngơi.”

Hạ Đàn ừ một tiếng, “Người cũng sớm một chút nghỉ ngơi, ngủ ngon.”

Hạ Đàn cùng Hàn Triệt chào hỏi, lên lầu đi.

Hạ Đàn ngày hôm sau 10 giờ phi cơ, nhất muộn 7 giờ rưỡi phải ra cửa.

THAM LUYẾN

Nghê Đa Hi
www.dtv-ebook.com

Phần 24

Hàn Triệt đóng cửa, thay đổi giày, đi đến sô pha trước.

Hắn ngồi ở trên sô pha, từ trên bàn trà cầm điếu thuốc trừu.

Hắn trừu yên, ánh mắt dừng ở trên bàn trà khoai lát thượng.

Khoai lát là hôm qua mới mua, Hạ Đan ăn một nửa, còn không có ăn xong.

Hắn nhìn chăm chăm nhìn một lát, chợt cười cười.

Hạ Đan cùng cái tiểu lão thử đường như, mỗi ngày đều ở ăn đồ ăn vặt.

Thường thường hắn ngồi ở một bên công tác, nàng liền cuộn tròn ở trên sô pha, ôm nàng đồ ăn vặt.

Nghĩ đến Hạ Đan, mặt danh cảm thấy này phòng ở càng không.

Hắn ngồi ở phòng khách, trầm mặc trừu xong yên, đứng dậy lên lầu đi.

Hạ Đan vừa đi chính là nửa tháng, mới đầu mỗi ngày còn sẽ cho Hàn Triệt phát tin nhắn gọi điện thoại. Tới gần ăn tết, không biết ở với cái gì, tin nhắn càng ngày càng ít, điện thoại có đôi khi một ngày cũng không có một cái.

Mau quá trừ tịch những cái đó thiên, Hàn Triệt mỗi ngày đều đi nãi nãi bên kia ăn cơm.

Hà Vũ ở phía trước lái xe, hỏi: “Ngài năm nay liền ở lão thái thái bên kia ăn tết sao?”

Hàn Triệt ngồi ở xếp sau nhắm mắt dưỡng thần, ừ một tiếng.

Hà Vũ cảm khái nói: “Nếu là Hạ tiểu thư ở thì tốt rồi, khẳng định thực náo nhiệt.”

Hàn Triệt nghe thế câu, mở bừng mắt, cười lạnh thanh, “Nàng vội thật sự.”

Hà Vũ sững sốt hạ, “A?”

Hàn Triệt nhìn phía ngoài cửa sổ.

Qua một lát, hần cúi đầu, hoạt khai di động.

Ba cái giờ trước cấp Hạ Đan phát tin nhắn, hiện tại còn không có hồi hần.

Hần lãnh a thanh, đưa điện thoại di động ném tới bên cạnh.

Tác giả có lời muốn nói: Hàn tổng cái này ngạo kiều nha ~

Nhập v, đổi mới thời gian đêm nay 9 giờ, nhập v tiền tam chương vẫn là lão quy củ cho đại gia phát bao lì xì, hy vọng đại gia nhiều hơn duy trì

Trong khoảng thời gian này thật sự mệt đến tâm thần và thể xác đều mệt mỏi, cho nên đổi mới thời gian vẫn luôn không quy luật, làm đại gia đợi lâu thực xin lỗi, ta về sau tận lực điều chỉnh đến một cái chuẩn xác thời gian

Chương 18

Hàn Triệt cấp Hạ Đàn phát tin nhắn thời điểm, Hạ Đàn di động lạc trong nhà.

Mà nàng giờ phút này đang ngồi trứ bánh mì xe, đi trấn trên ga tàu hỏa tiếp khách người.

Gần nhất đuổi kịp lại đây, thật nhiều người cử gia ra tới du lịch. Hạ Đàn gia khách điểm mỗi ngày đều có một đám tân khách nhân trụ tiến vào.

Ngày thường giống nhau là Hạ Đàn ba ba đi nhà ga tiếp khách người, nhưng là hạ ba ba hôm nay lâm thời có việc, Hạ Đàn khiến cho Trần Lợi lái xe, tái nàng đi nhà ga giúp ba ba tiếp người.

Hạ Đàn đôi tay giơ thẻ bài, đứng ở ga tàu hỏa cửa, chờ khách nhân ra tới.

Kết quả đợi nửa ngày, mắt thấy liền phải trời tối, khách nhân vẫn là không có tới.

Trần Lợi nói chuyện điện thoại xong trở về, hưởng ga tàu hỏa bên trong nhìn xung quanh, “Như thế nào còn không có tới a? Bọn họ đều ở thúc giục.”

Đêm nay có cao trung đồng học tụ hội, hẹn 7 giờ ở long duyệt ăn cơm.

Hạ Đàn nhìn bên trong, nói: “Có thể là xe lửa tối nay.”

Trần Lợi gãi gãi đầu, “Đều 6 giờ nhiều, chờ chúng ta tới rồi khẳng định không đuổi kịp ăn cơm.”

Trần Lợi vừa mới nói xong, Hạ Đàn liền thấy ga tàu hỏa ra tới một nhà ba người, chính mọi nơi nhìn xung quanh.

Hạ Đàn ánh mắt sáng lên, đem thẻ bài cử cao, hô lớn, “Hoàng tiên sinh? Là Hoàng tiên sinh sao?”

Đối phương nghe được thanh âm, triều bên này nhìn qua.

Nhìn đến một cái tiêu cô nương, giơ lên cao thẻ bài, thẻ bài thượng viết tên của bọn họ.

Một nhà ba người vội vàng triều Hạ Đan bên này đi tới.

Hạ Đan cuối cùng nhận được người, vội vàng chạy tới.

“Ai, xe lửa tối nay, các người chờ đã lâu.”

Hạ Đan cười khanh khách, “Không quan hệ, không chờ bao lâu.” Nàng cong hạ thân, hỗ trợ tiếp nhận rương hành lý, quay đầu lại chỉ vào nghiêng phía trước, “Chúng ta xe liền ở phía trước, nơi này qua đi trấn trên còn có hai mươi phút, tới rồi vừa vặn có thể đuổi kịp ăn cơm chiều đâu.”

Đối phương cười nói, “Tốt, vất vả các người.”

“Không vất vả, hản là.” Hạ Đan cười nói, lãnh khách nhân hướng dừng xe địa phương đi đến.

Trần Lợi tiếp nhận Hạ Đan trong tay cái rương, xách theo đi phía trước đi.

Tới rồi xa tiền, đem cỗ xe mở ra, đem cái rương bỏ vào đi.

Hạ Đan hỗ trợ đẩy ra Minibus môn, cười khanh khách, “Hoàng tiên sinh, hoàng thái thái, lên xe.”

THAM LUYẾN

Nghê Đa Hỉ
www.dtv-ebook.com

Phần 25

Ban đêm gió lớn, trong điện thoại lại không có thanh.

Hạ Đan đợi một lát, trước đã mở miệng, hỏi: “Người ăn cơm sao?”

Hàn Triệt: “Ăn, người đâu?”

Hạ Đan nói: “Ta đang muốn đi ăn đâu.”

Khi nói chuyện, Hạ Đan mới vừa đi ra khách điếm.

Trần Lợi đứng ở nơi xa, triều nàng kêu, “Hạ Đan, nhanh lên!”

Điện thoại này đầu, Hàn Triệt nghe thấy nam sinh thanh âm.

Hắn khẽ nâng hạ mi, hỏi:” Người ở bên ngoài?”

“Ân, ta muốn đi ra ngoài ăn cơm đâu.”

“Hạ Đan, nhanh lên a.” Trần Lợi lại ở thúc giục.

“Tới!” Hạ Đan lên tiếng, đối Hàn Triệt nói: “Ta đi trước ăn cơm, quay đầu lại cho người gọi điện thoại a.”

Hàn Triệt hừ nhẹ thanh, treo điện thoại.

Trong viện phong rất lớn, thối trúng nhánh cây gào thét rung động.

Hàn Triệt ngồi ở ghế trên, trờu xong yên, sau đó mới đứng dậy, trở lại phòng khách.

Phòng khách, hoa di đã ở thu thập chén dĩa, Lưu nãi nãi cơm nước xong, ngồi ở trên sô pha nghỉ ngơi.

Thấy Hàn Triệt trở về, nói: “Bên ngoài lạnh lẽo?”

Hàn Triệt cười một cái, “Còn hảo.”

Hắn đi qua đi, ở nãi nãi bên người ngồi xuống.

Trong TV phóng Tết Âm Lịch tiết mục, vừa múa vừa hát.

Trong phòng lại rất tĩnh.

Hàn Triệt nhìn chăm chăm TV màn hình, hỏi nãi nãi, “Ngài dĩ vãng ở Thiệu trấn đều là như thế nào ăn tết?”

Lưu nãi nãi cười cười, “Ta liền một người, có thể như thế nào quá. Bất quá tiểu đàn sẽ đến bồi bồi ta.”

Hàn Triệt nhớ tới Hạ Đan, ánh mắt thâm vài phần.

Hắn dời đi tầm mắt, nhìn chăm chăm TV.

Qua một lát, Lưu nãi nãi bỗng nhiên buông tiếng thở dài khí, “Bất quá ta ở Thiệu trấn đã hơn phân nửa đời, này Tết nhất, kỳ thật còn rất tưởng trở về.”

Hàn Triệt hơi ngẩn ra hạ, giương mắt nhìn về phía nãi nãi, “Ngài tưởng trở về sao?”

Lưu nãi nãi gật gật đầu, cười cười, “Có điểm tưởng, bất quá quá phiền toái. Tính, ở chỗ này cũng khá tốt.”

Hàn Triệt nhìn chăm chăm TV, trầm mặc một lát, bỗng nhiên nói: “Ngài nếu là tưởng trở về, ta một lát liền đem vé máy bay đính thượng.”

Hàn Triệt là ba ngày sau giữa trưa đến Thiệu trấn, trước đem nãi nãi đưa về nàng ở Thiệu trấn nhà cũ.

Rốt cuộc là ở hơn phân nửa đời địa phương, Lưu nãi nãi về đến nhà, liền phá lệ cao hứng, muốn đi thu thập phòng cấp Hàn Triệt.

Hàn Triệt đứng ở trong viện, nói: “Ngài nơi này cũng trụ không dưới, ngài cùng hoa di trụ, ta đi bên ngoài trụ.”

Hàn Triệt ở trong viện bồi nãi nãi đãi một lát, liền từ trong viện ra tới.

Lái xe trở về trong trấn, lập tức đem xe ngừng ở Hạ Đàn gia khách điểm bên ngoài.

Hắn xuống xe, đem cửa xe khép lại, hướng khách điểm đi.

Chính trực giữa trưa, khách điểm có rất nhiều du khách ở ăn cơm.

Hàn Triệt đi vào, đài thanh thanh cùng Tiểu Trương liền ngậy ngấn cả người.

Hai người lẫn nhau liếc nhau, trong mắt đều lộ ra kinh ngạc thần sắc.

Thanh thanh từ đài vòng ra tới, “Hàn tiên sinh?”

Hàn Triệt quét mắt đại sảnh, chưa thấy được Hạ Đàn.

Nghe thấy thanh âm, mới thu hồi tầm mắt, đối với thanh thanh hơi gật đầu.

Thanh thanh thực kinh ngạc, “Ngài đây là..... Khách du lịch sao?”

Hàn Triệt không ứng, hỏi: “Hạ Đàn đâu?”

“A? Ngài tìm Hạ Đan a, nàng cùng các bạn học đi ra ngoài chơi, phòng chừng còn có một lát mới có thể trở về.”

Hàn Triệt không có gì biểu tình, nói: “Cho ta gian phòng.”

Thanh thanh vẻ mặt khó xử, “Này..... Không có phòng trống.”

Hàn Triệt: “.....”

THAM LUYẾN

Nghê Đa Hi

www.dtv-ebook.com

Phần 26

Hạ Đan mếu máo, “Người vừa mới không phải còn làm ta nghĩ cách sao.”

Hàn Triệt rũ mắt nhìn nàng liếc mắt một cái, “Đậu người, ta chính mình tìm địa phương.”

Ánh mắt dừng ở Hạ Đan ôm hông nhạt đại hùng trên người, hần giơ tay túm hạ tai gấu, cười thanh, “Từ đâu ra?”

Hạ Đan đôi mắt một loan, kiêu ngạo mà nói: “Ta chính mình tráo.”

Hàn Triệt ngược mắt nhìn nàng liếc mắt một cái, cười một cái, “Lợi hại.”

Hạ Đan mi mắt cong cong, nhớ tới cái gì, lập tức nói: “VẬY người chờ ta hạ, ta mang người đi tìm phòng!”

Hạ Đan chạy về đi, đem một đồng oa oa hương trên đài một tấc, “Ta có việc, đi ra ngoài hạ.”

Nói, cất bước liền ra bên ngoài chạy.

Hàn Triệt dựa cửa xe đứng, một tay cầm ở túi quần, một cái tay khác nhàm chán mà thưởng thức bật lửa.

Hần nhìn Hạ Đan triều hần chạy tới, ánh mắt thật sâu, nhìn không ra cái gì cảm xúc tới.

Hạ Đàn chạy đến trước mặt hắn, lôi kéo Hàn Triệt cánh tay, liệt miệng cười, “Đi, ta mang ngươi đi.”

Hàn Triệt nhìn chăm chăm nàng nhìn liếc mắt một cái, gật đầu.

Hạ Đàn mang theo Hàn Triệt hướng trên cầu đi, vừa đi vừa nói chuyện: “Ta phỏng chừng địa phương khác cũng đều không có phòng, trong chốc lát thật sự tìm không thấy, ngươi liền trụ ta phòng.”

Hàn Triệt nhìn chăm chăm con đường phía trước, không ứng.

Hạ Đàn một đường cùng hắn nói chuyện phiếm, “Ngươi trong khoảng thời gian này vội sao?”

“Còn hảo.”

Hàn Triệt không làm Hạ Đàn dẫn hắn đi tìm khách sạn, hạ kiêu, lập tức đi đến kiêu đối diện một nhà khách sạn.

Hạ Đàn lôi kéo Hàn Triệt, nhỏ giọng nói với hắn: “Khách sạn này thực quý.”

Hàn Triệt cười nhẹ thanh, “Ân, ta biết.”

“.....”

Chính là bởi vì quý, cho nên còn có phòng.

Nhưng cũng thừa đến không nhiều lắm, Hàn Triệt dính gian tổng thống phòng, đăng nhớ, liền lập tức thượng thang máy.

Hạ Đàn đi theo hắn vào thang máy, hỏi: “Ngươi muốn ở chỗ này dài bao lâu?”

Hàn Triệt nói: “Quá xong năm.”

Hạ Đan gật gật đầu.

Bỗng nhiên lại nghĩ tới cái gì, cười đối Hàn Triệt nói: “Chúng ta bên này ăn tết nhưng náo nhiệt.”

Hàn Triệt ừ một tiếng, “Ta biết, nãi nãi nói.”

Hạ Đan đôi mắt cong cong, nói: “Đến lúc đó ta mang người nơi nơi đi dạo, lần trước người đi được vội vàng, thật nhiều địa phương cũng chưa đi qua đâu.”

Hàn Triệt nhìn nàng, cười một cái, “Hảo.”

Hạ Đan đi theo Hàn Triệt đến hẳn trong phòng.

Đi vào, liền kinh ngạc cảm thán nói: “Không hổ kêu tổng thống phòng a, thật lớn a.”

Hạ Đan đến bên trong đi dạo qua một vòng, ra tới thời điểm, Hàn Triệt đã cởi áo khoác, bên trong chỉ xuyên kiện sơ mi trắng.

Từ trên bàn cầm bình nước khoáng, đối Hạ Đan nói: “Uống nước chính mình lấy.”

Hạ Đan ừ một tiếng, từ bên trong ra tới, “Căn phòng này thật sự thật lớn, so với chúng ta gia phòng lớn hơn.”

Hàn Triệt ngồi vào trên sofa, cười nhẹ thanh.

Hạ Đan phình phình quai hàm, lại nói: “Bất quá giá cả cũng là nhà của chúng ta vài lần.”

Nàng đi đến trước bàn, từ phía trên cầm viên chocolate.

Quay đầu lại, đi đến Hàn Triệt bên người ngồi xuống, lột ra giấy gói kẹo, đem chocolate uy đến trong miệng, lẩm bẩm đối hản nói: “Chờ chúng ta gia khách điếm có người lui phòng, ta liền cho người lưu lại.” Nàng đôi mắt nhanh như chớp mà nhìn này gian phòng, nhai chocolate, nói: “Nơi này quá quý.”

Hàn Triệt ghé mắt nhìn nàng liếc mắt một cái, cười, “Cho ta tỉnh tiền đâu?”

Hạ Đan gật gật đầu, “Còn không phải sao.”

Hàn Triệt cười một cái, nói: “Thời gian không còn sớm, người trở về.”

Hạ Đan ừ một tiếng, nghiêng đầu nhìn Hàn Triệt, “Ta đây đi trở về, ta ngày mai tới tìm người.”

Hạ Đan đứng lên, đi tới cửa, mang lên môn.

Môn không hoàn toàn khép lại, lại đột nhiên đẩy ra, đầu thăm đi vào, cười khanh khách đối Hàn Triệt nói: “Hàn Triệt, ngủ ngon a.”

Hàn Triệt sườn mặt xem nàng, cười một cái.

“Ân.”

Hạ Đan nghĩ đến năm nay có thể cùng Hàn Triệt cùng nhau ăn tết, vui mừng chạy về gia.

Vừa đến khách điếm cửa, đã bị thanh thanh cùng Tiểu Trương lấp kín.

THAM LUYẾN

Nghê Đa Hi
www.dtv-ebook.com

Phần 27

Dem một đĩa chiên bao từ khay lấy ra tới, phóng tới Hàn Triệt trên bàn.

Hàn Triệt lười nhác mà dựa vào lưng ghế, tay phải đáp ở trên bàn, nhàm chán mà thưởng thức cái ly, nâng mắt, nhìn Hạ Đan cười, “Tiểu Hạ muội muội khi nào giao bạn trai?”

Hạ Đan đôi mắt một loan, cúi xuống thân, tay che ở bên môi, ở Hàn Triệt nhĩ sườn, nhẹ giọng nói: “Lừa bọn họ.”

Hàn Triệt liếc nhìn nàng một cái, không nhin cười, thấp xuy thanh.

“Tiểu đàn.”

“Ai, ba ba.” Hạ Đan nghe được ba ba ở ngoài cửa kêu nàng, vội đi tới cửa đi.

Hạ ba ba nói: “Ta hôm nay đến đi ở nông thôn một ngày, người nhị thúc trong nhà hôm nay giết heo, ta phải đi hỗ trợ, thuận tiện nhìn mua điểm trở về. Buổi tối có cái khách nhân tám giờ đến, người đi tìm một chút Trần Lợi, làm hẳn lái xe hỗ trợ tiếp một chút, quay đầu lại ta cho hẳn gia đưa điểm hàng tết cảm tạ hẳn đi.”

Hạ Đan gật đầu, “Ân, ta đã biết.”

“Kia hành, ta đây đi trước, người cùng mẹ người nói một tiếng.”

“Ai, ta biết đến, ba ba người trên đường chậm một chút.”

Hạ Đàn đem ba ba đưa đến ngoài cửa, qua một lát, mới trở lại khách điếm.

Hạ Đàn đi đến Hàn Triệt trước mặt, cong lưng, tầm mắt cùng hẩn nhìn thẳng, cười khanh khách, nói: “Hàn tổng, người giúp ta cái vội.”

Hàn Triệt nhìn nàng, “Cái gì?”

Hạ Đàn đôi mắt một loan, nói: “Ta buổi tối 8 giờ muốn đi nhà ga tiếp khách người, người tái ta hạ bái.”

Tác giả có lời muốn nói: Tiểu Hạ muối muối ~~

Này chương tiếp tục phát bao lì xì ~

Chương 20

Hàn Triệt nhìn Hạ Đàn, “Tiếp khách người?”

Hạ Đàn vội gật đầu, “Là nha, ta ba ba có việc về quê, trong tiệm không ai sẽ lái xe.”

Nàng thân mình cong đến còng thấp một ít, đôi mắt lợng lợng mà nhìn Hàn Triệt, thanh âm mềm mại, lại hỏi một tiếng, “Được không?”

Ánh mắt của nàng làm Hàn Triệt nghĩ đến một loại đáng yêu tiểu động vật.

Hàn Triệt nhìn chăm chăm nàng, hồi lâu không nói gì.

Hẩn nhiều ít có điếm do dự, tốt xấu ở thủ đô trong vòng cũng là có uy tín danh dự nhân vật, chạy tới ga tàu hỏa tiếp khách người, tính cái chuyện gì?

Hạ Đàn còn mắt trông mong nhìn hẵn, Hàn Triệt nhìn chăm chăm nàng, sau một lúc lâu, vẫn là bại hạ trận tới, “..... Hành.”

Hạ Đàn ánh mắt sáng lên, tức khắc cao hứng đến cười rộ lên, “Hàn tổng thật là cái người tốt nột.”

Hàn Triệt a một tiếng, “Thiếu cho ta tâng bốc.”

Hẵn cúi đầu ăn cơm, Hạ Đàn vẫn như cũ cong thân mình đứng ở một bên, thiên đầu, nhìn hẵn hỏi, “Đủ ăn sao? Còn muốn hay không cái gì?”

Hàn Triệt: “Người cho ta đóng gói một phần, ta trong chốc lát cấp nãi nãi mang về.”

“Hảo, chờ người mau ăn xong rồi ta lại cho người đóng gói, bằng không lạnh.” Hạ Đàn cười tùm tùm.

Hàn Triệt ăn xong cơm sáng, Hạ Đàn cho hẵn đánh hảo bao, đưa đến hẵn xa tiền.

Hàn Triệt mở cửa lên xe, Hạ Đàn đem đóng gói đồ ăn từ cửa sổ xe đưa cho hẵn, cười khanh khách, “Giúp ta cùng Lưu nãi nãi hỏi rõ hảo a, ta quay đầu lại đi xem nàng lão nhân gia.”

Hàn Triệt đem đóng gói túi phóng tới ghế phụ vị trí thượng, mới quay đầu lại nhìn Hạ Đàn, nói: “Đã biết, trở về.”

Hạ Đàn mắt một loan, “Ân, ta đây đi vội, tối nay thấy.”

Hạ Đàn cười cùng Hàn Triệt vẫy vẫy tay, cao hứng mà xoay người chạy.

Hàn Triệt ngồi ở trong xe, nhìn chăm chăm Hạ Đàn vui sướng bóng dáng. Thật lâu sau, cười khẽ thanh, thu hồi tầm mắt.

Dem chìa khóa cắm thượng, phát động xe, quay đầu rời đi.

Hàn Triệt buổi chiều không có lại qua đây, đãi ở tây thôn cũ phòng bồi nãi nãi.

Nãi nãi cùng hồi lâu không gặp hàng xóm nhóm ở trong sân vây quanh bếp lò nói chuyện phiếm, hẳn dựa vào trước cửa, có khi xuất thần, có khi tùy ý nghe thượng vài câu.

Lập tức liền phải trừ tịch, trong thôn từng nhà đều dán lên câu đối xuân, trước cửa treo lên đèn lồng.

Thuần phác ở nông thôn địa phương, năm mùi vị thực trọng.

Hạ Đan lão nói các nàng quê nhà mỹ, hiện giờ cảm thấy, đích xác không tồi.

Chạng vạng mau 7 giờ thời điểm, Hàn Triệt thu được Hạ Đan tin nhắn: 【 Hàn tổng, xuất phát lạ! 】

Hàn Triệt nhìn tin nhắn, cười nhạt thanh, hồi nàng: 【 ân 】

Hắn thu di động, đi đến nãi nãi trước mặt, “Nãi nãi, ta có chút việc, muốn đi ra ngoài một chuyến, buổi tối ta liền không trở lại, ngài sớm một chút nghỉ ngơi.”

Lưu nãi nãi nghe vậy ngẩng đầu, hỏi: “Muốn đi đâu a?”

Hàn Triệt nói: “Có chút việc.”

Hàn Triệt không có nói tỉ mỉ, Lưu nãi nãi cũng liền không hỏi, dặn dò nói: “Vậy người chậm một chút, bên ngoài lạnh lẽo đâu, xong xuôi sự liền sớm một chút hồi khách sạn.”

THAM LUYẾN

Nghê Đa Hỉ

www.dtv-ebook.com

Phần 28

Hạ Đàn bắt tay mang đi vào, lớn nhỏ vừa vặn tốt.

Nàng đem mang bao tay bàn tay đến ánh đèn hạ, quay đầu lại hỏi Hàn Triệt, “Đẹp sao?”

Hàn Triệt ừ một tiếng, “Còn hành.”

Hạ Đàn đôi mắt một loan, “Ta cảm thấy rất đẹp.”

Hàn Triệt cười một cái, lấy ra tiền kẹp, cho nàng thanh toán tiền.

Hàn Triệt này phó thủ bộ đưa đến Hạ Đàn tâm hoa nô phóng.

Đi nhà ga cửa chờ khách nhân thời điểm, nhìn chăm chăm vào chính mình bao tay xem, ngẫu nhiên còn trộm đi quan sát Hàn Triệt biểu tình. Tưởng từ vẻ mặt của hắn trung bắt giữ đến một ít đồ vật.

Nhưng mà hắn đứng ở một bên hút thuốc, đôi mắt mắt nhìn phương xa, thần sắc nhàn nhạt, trên mặt không có gì biểu tình.

Hạ Đàn nhìn chăm chăm vào Hàn Triệt xem, lâu rồi, Hàn Triệt cuối cùng nghiêng đầu, “Nhìn cái gì?”

Hạ Đàn mi mắt cong cong, cười nói: “Không có gì.”

Hàn Triệt: “.....”

Hạ Đàn tâm tình thập phần mỹ diệu.

Nàng mang cặp kia hồng nhạt bao tay, giơ thẻ bài, trên mặt treo cười, đôi mắt lộng lộng mà nhìn chăm chăm ga tàu hỏa xuất khẩu phương hướng.

Hàn Triệt nhìn chăm chăm nàng nhìn trong chốc lát, nhìn nàng khoe môi giơ lên cười, không khỏi thấp xuy thanh.

Hắn cúi đầu, trừu điều thuốc, trong mắt cũng không cảm nổi lên tia ý cười.

8 giờ chính, Hạ Đan đúng giờ nhận được khách nhân.

Lúc này là hai vợ chồng.

Hồi trình trên đường, Hạ Đan lại ở đảm đương hướng dẫn du lịch, nhiệt tình mà cho bọn hắn giảng giải quê nhà phong thổ.

Hàn Triệt một đường không nói gì. Chỉ là nghe Hạ Đan tiểu chim hoàng oanh dường như nói một đường, đến cuối cùng không nhin xuống câu môi dưới.

Cũng không biết nơi nào tới tốt như vậy tinh lực.

Xe chạy đến khách điểm, Hạ Đan giúp đỡ các khách nhân xách hành lý, chạy tới phía trước, ghé vào cửa sổ xe du lịch thượng, nhìn Hàn Triệt nói: “Người chờ ta một lát, ta lập tức ra tới.”

Hàn Triệt ừ một tiếng, đem xe tắt lửa.

Hạ Đan vô cùng cao hứng mà lãnh khách nhân vào tiệm đi, thanh thanh vừa vắn ở đài, “Ai, đã trở lại.”

“Ân, vị này chính là trương tiên sinh cùng trương thái thái, người giúp bọn hắn đăng ký một chút.” Hạ Đan nói, vòng đến đài bên trong, từ quầy giá thượng cầm một lọ nước khoáng.

“Di, Hạ Đan người chừng nào thì mua tay mới bộ?” Tiểu Trương ở đối diện quét rác, ngẩng đầu liền thấy Hạ Đan mang hồng nhật bao tay.

Hạ Đan cầm nước khoáng ra tới, cười hỏi: “Đẹp sao?”

“Khá xinh đẹp, khi nào mua nha.”

“Mới vừa mua.” Hạ Đan vui vẻ mà nói.

Hạ Đan cầm nước khoáng vô cùng cao hứng đi ra ngoài.

Rất xa, nhìn đến Hàn Triệt đứng ở bờ sông.

Nàng vội vàng chạy tới.

“Hàn Triệt.”

Hàn Triệt đứng ở bờ sông nhìn bình tĩnh mặt sông, nghe thấy thanh âm, quay đầu lại, liền thấy Hạ Đan triều hấn chạy tới.

Hạ Đan chạy đến Hàn Triệt trước mặt, đem nước khoáng đưa cho hấn, “Uống nước.”

Hàn Triệt không cùng nàng khách khí, tiếp nhận thủy.

Hạ Đan cười đem hấn nhìn, “Hôm nay vất vả người.”

Hàn Triệt vặn ra cái nắp uống nước, ừ một tiếng: “Là vất vả.”

Hạ Đan cong con mắt, lại nói: “Cảm ơn người cho ta mua bao tay.”

Hàn Triệt nhìn nàng, “Không khách khí.”

Ban đêm phong rất lớn, không khí cũng là ướt lạnh ướt lạnh.

Hạ Đàn nhìn Hàn Triệt, do dự một lát, đột nhiên hỏi hẳn, “Người vì cái gì cho ta mua bao tay?”

Nàng trái tim bang bang mà nhảy, khẩn trương lại có chút hưng phấn.

Nàng cảm thấy chính mình cùng Hàn Triệt chi gian tựa hồ có cái gì không giống nhau, chính là lại không dám xác định.

Hàn Triệt ánh mắt thật sâu mà nhìn nàng, sau một lúc lâu, “Người nói đi?”

Hạ Đàn bỗng nhiên mở to hai mắt, tim đập phảng phất nháy mắt đình chỉ dường như.

Nàng nhìn hẳn, đại não hoàn toàn trống rỗng.

Hàn Triệt liếc nhìn nàng một cái, nói: “Ta đi trở về, sớm một chút nghỉ ngơi.”

Hẳn nói xong, xoay người, thượng kiêu.

THAM LUYẾN

Nghê Đa Hi
www.dtv-ebook.com

Phần 29

“Liên cái gì?” Hàn Triệt cười xem nàng, hỏi ngược lại.

Hạ Đan bỗng nhiên cảm thấy Hàn Triệt tươi cười thực thiếu đánh.

Nàng tức giận đến một tay đem thực đơn cầm đi.

Hàn Triệt nén cười, “Ta còn không có điểm cơm đâu Hạ tiểu thư.”

Hạ Đan nổi giận ùng ùng trở lại đài.

Thanh thanh có chút sững sờ, “Làm sao vậy?”

Hạ Đan nhấp môi không nói lời nào.

Thanh thanh nhin không được cười, lôi kéo Hạ Đan, nhỏ giọng hỏi:
“Người cùng Hàn Triệt giận dữ đâu?”

Hạ Đan: “Ta cùng hăn lại không có gì quan hệ, nháo cái gì biệt nữ.”

Thanh thanh: “Vậy người không cho nhân gia điểm cơm?”

Hạ Đan cắn môi, không hé răng.

“Nha, Tiểu Hạ muội muội, hôm nay xuyên quần áo mới đâu, thật xinh đẹp.” Ngày hôm qua kia mấy cái thanh niên từ trên lầu xuống dưới, cười cùng Hạ Đan nói.

Hạ Đan ngẩng đầu, lễ phép mà cười, “Cảm ơn người.”

Nàng cầm thực đơn đi ra ngoài, “Hôm nay ăn cái gì?”

Mấy nam nhân kéo ra ghế dựa ngồi xuống, “Tiểu Hạ muội muội cho chúng ta đề cử bái.”

“Hảo nha.” Hạ Đan đem thực đơn phóng tới trên bàn, chỉ vào hôm nay đồ ăn phẩm nơi đó, “Hôm nay có sủi cảo, các người có muốn ăn hay không? Cải trắng nhân, rau hẹ nhân, nấm hương nhân, cái gì đều có.”

“Ta nhìn nhìn a ——”

Hàn Triệt ngồi ở dựa cửa sổ vị trí, trong tay nhàm chán thưởng thức cái ly, ánh mắt rất có ý vị mà nhìn Hạ Đan.

Hạ Đan cấp khách nhân hạ hảo đơn, nàng xoay người, thấy Hàn Triệt đang xem nàng.

Hàn Triệt nhìn nàng cười, ngón tay ở trên bàn nhẹ gõ hai hạ, “Tiểu Hạ muội muội, lại đây hạ.”

Tác giả có lời muốn nói: Tiếp tục phát bao lì xì ~

Đại gia quốc khánh vui sướng ~

Chương 21

Hạ Đan còn có điểm sinh khí, nhìn chăm chăm Hàn Triệt nửa ngày, mới đi qua đi, tức giận hỏi: “Làm gì?”

Hàn Triệt nâng mắt, nhìn chăm chăm nàng nhìn hồi lâu, khóe môi câu lấy cười.

Hắn hình như có lời muốn nói, rồi lại nửa ngày không có mở miệng, chỉ là cười.

Hắn như vậy vẫn luôn nhìn nàng, xem đến Hạ Đan tâm hoảng hoảng, không biết hắn đến tột cùng muốn nói cái gì. Nàng nhấp môi, “Người lại không nói, ta liền đi rồi.”

Hàn Triệt nhìn nàng trước mắt nhàn nhạt quàng thâm mắt, nhẹ giọng cười, “Ngày hôm qua vài giờ ngủ?”

Hạ Đan nhấp môi, trừng mắt nàng.

Còn không biết xấu hổ hỏi nàng đâu??

Hàn Triệt bị Hạ Đan trừng, chút nào không tức giận.

Nàng trừng mắt bộ dáng, thực đáng yêu.

Hắn cuối cùng không hề đậu nàng, nhìn nàng, cười hỏi: “Buổi tối đi nơi nào chơi?”

Hạ Đan sửng sốt, “Làm gì?”

Hàn Triệt khẽ nâng hạ mi, “Buổi tối, không ra đi chơi sao?”

“Muốn a.....” Hạ Đan không biết hắn muốn nói cái gì, ngơ ngác, theo bản năng nói: “Đương nhiên muốn.”

Đêm nay là đêm giao thừa đâu.

Hàn Triệt cười khẽ thanh, trong tay nhàm chán mà thường thức chén trà, khóe môi mỉm cười, nhìn Hạ Đan.

Hạ Đan mím môi, mọi nơi nhìn xung quanh mắt, sau đó mới cúi xuống thân, nhìn Hàn Triệt đôi mắt, nhỏ giọng hỏi: “Người tưởng ước ta sao?”

Hàn Triệt khóe môi ý cười càng sâu, hần gật đầu, “Ân, cầu Tiểu Hạ muội muội thưởng cái mặt.”

Hạ Đan trong lòng chột nhảy dựng, nàng nhìn Hàn Triệt, có trong nháy mắt kinh ngạc.

Nhưng là thực mau, nàng liền ngồi dậy, đôi tay bối ở sau người, rất là đứng đắn mà nói: “Tiểu Hạ muội muội suy xét một chút.”

Hàn Triệt nhìn nàng, nén cười, “Ân, Tiểu Hạ muội muội suy xét hảo nói cho ta.”

Hạ Đan chấp tay sau lưng, một quay đầu, xoay người đi rồi.

Xoay người nháy mắt, khóe môi liền cong lên.

Hạ Đan tâm tình thập phần hảo.

Đi phòng bếp thời điểm, Hạ muội muội đang ở bộ bếp trước bậu rận, thấy nữ nhi đầy mặt tươi cười tiến vào, cười hỏi: “Người ba lại cho người phát đại hồng bao?”

THAM LUYẾN

Nghê Đa Hỉ

www.dtv-ebook.com

Phần 30

Nàng quay đầu lại, lại thấy Trần Lợi triều nàng chạy tới.

Nàng nhìn hẳn, “Làm sao vậy?”

“Tìm người đâu.” Trần Lợi giống có cái gì việc gấp, thở hồng hộc mà chạy tới, một phen giữ chặt Hạ Đan cánh tay, “Đi.”

Hạ Đan sững sốt, “Đi nơi nào?”

“Đi sẽ biết!”

Trần Lợi cái gì cũng không nói, lôi kéo Hạ Đan liền chạy.

Hạ Đan đầu óc phát ngốc, không rõ nội tình bị Trần Lợi lôi kéo chạy.

Vài phút sau, Trần Lợi mang theo Hạ Đan chạy tới trời sinh kiêu.

Hạ Đan trở mắt, “Làm gì nha?”

Trần Lợi vẫn là cái gì cũng chưa nói, lôi kéo Hạ Đan thượng kiêu, “A Hạo, người cho người mang đến.”

Thượng kiêu, Hạ Đan liền ngây ngẩn cả người, nàng thấy một đám nam sinh.

Hạ Đan đầu óc phát ngốc, không thể hiểu được bị đẩy đến Lý hạo trước mặt, một đám nam sinh ở một bên ồn ào.

“Hạ Đan, hạo ca có chuyện cùng người nói!”

Các thiếu niên luôn là tinh lực tràn đầy, thích tụ chúng chơi đùa.

Lý hạo là Hạ Đan cao trung đồng học, nhưng kỳ thật, nàng ngày thường cùng hẳn tiếp xúc đến không nhiều lắm.

“Hạo ca, chạy nhanh a, mau nói a.”

Lý hạo trong tay ôm hoa.

Hạ Đan có điểm mờ mịt, nhìn hẳn.

Lý hạo tựa hồ có điểm ngưng ngưng, hẳn gãi gãi đầu, hơn nửa ngày mới nhìn nàng nói: “Hạ Đan, ách..... Ta kỳ thật, thích người thật lâu.”

Các thiếu niên lại cười vang lên, “Hạ Đan, hạo ca thích người thật lâu! Đáp ứng rồi!”

Này thổ lộ phát sinh đến đột nhiên không kịp phòng ngừa, Hạ Đan đầu óc có trong nháy mắt ngốc rớt.

Cách đám người, một tiếng cười nhạt cùng với tiếng gió rõ ràng mà truyền đến.

Hạ Đan sửng sốt, theo thanh âm kia, hướng đối diện nhìn lại.

Hàn Triệt hai tay hoàn ở trước ngực, lười nhác mà dựa trụ cầu đứng.

Hẳn nhìn nàng, khóe môi câu lấy một tia cười, nhìn trò hay dường như.

Hạ Đan: “.....”

Lý hạo đem hoa đưa cho Hạ Đan, nhìn nàng hỏi: “Hạ Đan, người nguyện ý cùng ta ở bên nhau sao?”

Hạ Đan: “.....”

Hạ Đàn theo bản năng hướng Hàn Triệt phương hướng ngắm liếc mắt một cái, hần còn đứng ở nơi đó, hai tay hoàn ngược dựa vào trụ cầu đứng, khóe môi vẫn như cũ câu lấy cười, cười như không cười mà nhìn nàng.

“Thực xin lỗi a, ta..... Ta có yêu thích người.”

“.....”

Hạ Đàn cự tuyệt, sau đó xoay người liền chạy xuống kiêu.

Hạ Đàn một đường đi phía trước chạy, cũng không biết muốn chạy tới nơi nào.

Nàng đi phía trước chạy rất xa, đến một cái đầu ngõ thời điểm, đột nhiên bị người kéo lấy cổ áo, người bị túm vào ngõ nhỏ.

Hạ Đàn đột nhiên không kịp phòng ngừa bị túm nhập một cái đen nhánh ngõ nhỏ, sợ tới mức nàng thét chói tai, cơ hồ là phản xạ có điều kiện, quay đầu lại chính là một quyền triều đối phương tạt qua đi.

Nắm tay lập tức bị cầm, Hàn Triệt nén cười, nhìn nàng: “Hạ tiểu thư, vẫn minh điểm.”

Hàn Triệt dựa vách tường đứng, ở hút thuốc.

Hần nhìn nàng, khóe môi câu lấy cười.

Hạ Đàn nhìn đến là Hàn Triệt, vừa mới huyền một lòng cuối cùng rơi xuống thật chỗ. Nhịn không được trừng hần, “Người hảo hảo, đái tại đây hắc ma ma ngõ nhỏ làm cái gì?”

Hàn Triệt cười khẽ thanh, cúi đầu bắn hạ khói bụi.

Lại ngẩng đầu khi, nhìn Hạ Đàn, khẽ cười nói: “Hạ tiểu thư giá thị trường không tôi a.”

Hạ Đan hừ một tiếng, đôi tay cất vào túi áo, dương cằm, “Còn hành.”

Hàn Triệt nhìn chăm chăm nàng, cười nhẹ thanh, không nói nữa nữa.

Hắn kẹp yên trườ, nửa ngày không nói chuyện.

Hạ Đan đôi mắt mị mị, nhìn chăm chăm hắn nhìn trong chốc lát.

Bỗng nhiên, nàng ai qua đi, mặt cùng Hàn Triệt ai thật sự gần, nàng nâng đầu, nhìn hắn đôi mắt, cười khanh khách mà kêu, “Hàn tổng a.”

Hàn Triệt nhướng mày, rũ mắt nhìn nàng, “Ân?”

THAM LUYẾN

Nghê Đa Hi

www.dtv-ebook.com

Phần 31

Hạ Đàn chính cúi đầu ở bao bao phiên tiền bao, kết quả phiên nửa ngày, phát hiện đã quên mang tiền bao ra tới.

Nàng sững sốt nửa ngày, ngẩng đầu, nhìn phía Hàn Triệt, “Hàn tổng a, ta tiền bao quên mang theo, người có thể hay không giúp ta trước phó, ngày mai ta lại cho người.”

Hàn Triệt nhìn nàng, cười cười, “Ta cùng Hạ tiểu thư thực sao?”

Hạ Đàn: “.....”

Hắn đem tiền kẹp một lần nữa thả lại túi quần, xoay người đi rồi.

“.....” Hạ Đàn nhìn chăm chăm Hàn Triệt bóng dáng, miệng khẽ nhếch, nửa ngày mới lấy lại tinh thần.

Nàng cắn chặt răng, trừng mắt Hàn Triệt bóng dáng.

Thật là..... Keo kiệt!

Nàng quay đầu lại, đối cát đại thẩm nói: “Đại nương, ta đã quên mang tiền bao, ngày mai cho ngài lấy tới được không?”

Cát đại thẩm cười nói: “Không cần không cần, Tết nhất, coi như ta thỉnh người ăn. “

Hạ Đàn cong mắt, “Phải cho, ta ngày mai liền cho ngài lấy tới.”

Nàng từ cát đại thúc trong tay tiếp nhận Táo Nê Cao, hô: “Ta đi rồi đại thúc đại nương, tân niên vui sướng.”

Hạ Đàn ôm một túi Táo Nê Cao, xoay người chạy ra ăn vặt phở.

Từ trong đám người vừa ra tới, liền nhìn đến Hàn Triệt đứng ở bờ sông.

Hắn thật sự là quá loá mắt, cho dù ở trong đám người, cũng có thể liếc mắt một cái liền thấy hắn.

Nàng nghĩ nghĩ, triều hắn đi qua đi.

Hàn Triệt đứng ở bờ sông hút thuốc, bỗng nhiên nghe thấy một tiếng, “Hàn tổng.”

Hắn quay đầu lại, Hạ Đàn ôm một túi điếm tâm, nhảy bắn triều hắn chạy tới.

Đen nhánh con người, hiện lên một tia ý cười.

Hạ Đàn tươi cười sáng lạn, vui sướng mà chạy tới.

Thập phần hào phóng mà đem chính mình Táo Nê Cao đưa tới Hàn Triệt trước mặt, “Thỉnh người ăn a.”

Hàn Triệt liếc nhìn nàng một cái, cười khẽ thanh. Lại quay đầu, đối với mặt sông, tiếp tục hút thuốc.

“Không ăn tính.” Hạ Đàn thu hồi chính mình điếm tâm, cúi đầu, từ bên trong cầm một viên, nhét vào trong miệng.

Nàng xoay người, đi đến bên cạnh cung người nghỉ ngơi ghế dài ngồi hạ.

Cùng Hàn Triệt cách một mét xa khoảng cách.

Táo Nê Cao lớn nhỏ, cơ bản là một ngum một cái.

Nàng ôm túi, từng bước từng bước ăn. Không trong chốc lát, non nửa túi không có, bụng cũng ăn no căng.

Nàng đem túi khâu néo néo, sau đó mới ngẩng đầu, nhìn phía còn đứng ở bên kia hút thuốc Hàn Triệt.

“Ai.” Nàng kêu.

Hàn Triệt quay đầu lại, “Ta không tên?”

Hạ Đan hừ cười thanh, dời đi tầm mắt, cũng không phản ứng hẳn.

Trời sinh kiêu bên kia vũ long vũ sư rất là náo nhiệt, trong ngoài vây quanh rất nhiều người.

Hạ Đan mỗi năm đều xem, nhưng vẫn như cũ mỗi năm đều chạy tới xem náo nhiệt.

Người quá nhiều, nàng chen không vào, liền đứng ở nhất bên ngoài, ngửa đầu hướng bên trong vọng. Thường thường còn nhảy dựng lên.

Hàn Triệt đứng ở trên cầu, nhìn dưới cầu kia nói hồng nhạt thân ảnh vòng quanh cái kia vòng chạy tới chạy lui, nàng nhìn không tới bên trong, liền ở bên ngoài nhảy. Bám riết không tha mà nhảy rất nhiều lần, rốt cuộc làm nàng chen vào trong đám người.

Hắn nhin không được cười, lắc lắc đầu.

Hắn hơi phủ thân, hai tay tùy ý chống ở kiêu lan thượng, nhìn dưới cầu bình tĩnh lưu động nước sông.

Bốn phía tràn ngập hoan thanh tiểu ngữ, đường sông hai bên trên cây treo đầy đỏ thắm đèn lồng, mỗi một chỗ đều chương hiển ra ăn tết náo nhiệt.

Nhưng hần luôn luôn đối diện năm, đối các loại ngày hội đều không có hứng thú.

Dù sao mặc kệ là ăn tết cũng hảo, là ngày thường cũng hảo, chung quy đều là hần một người.

Hần ánh mắt dời qua đi, liếc mắt một cái thấy được kia nói hồng nhạt thân ảnh.

Nàng còn ở trong đám người, đối với vũ long vũ sư biểu diễn dùng sức vỗ tay.

Trên mặt nàng tươi cười sáng lạn, hần nhìn nàng, tâm tình phảng phất cũng bị cảm nhiễm, không tự giác mà bật cười.

Vũ long vũ sư biểu diễn đến 11 giờ năm mươi liền kết thúc, đám người lại vẫn như cũ không có tán, tất cả mọi người đang chờ rạng sáng 12 giờ pháo hoa.

Hạ Đan từ trong đám người chạy ra, lập tức chạy thượng kiêu.

Nàng chạy đến Hàn Triệt trước mặt, học bộ dáng của hần, ghé vào kiêu lan thượng, nghiêng đầu vui vẻ mà nhìn hần, “Hàn tổng a, người trước kia ở nhà đều như thế nào ăn tết nha?”

Hàn Triệt nhìn nàng, nói: “Công tác.”

Hạ Đan kinh ngạc mà mở to hai mắt.

THAM LUYẾN

Nghê Đa Hi

www.dtv-ebook.com

Phần 32

Hàn Triệt cười nhẹ thanh, “Ân, trở về xem người.”

Hạ Đàn đôi mắt cong cong, nhìn hẳn.

Hàn Triệt nhìn nàng, hỏi: “Có thời gian sao?”

“Làm sao vậy?”

Hàn Triệt nói: “Có thời gian liền lên xe, ta đêm nay phi cơ trở về, mang người đi ra ngoài đi dạo.”

Tác giả có lời muốn nói: Bồ càn 1

Chương 23

Hạ Đàn không nghĩ tới Hàn Triệt cư nhiên nhanh như vậy muốn đi, nàng ghé vào trên bệ cửa, mở to hai mắt, “Hôm nay buổi tối phi cơ sao? Như thế nào nhanh như vậy?”

Hàn Triệt ừ một tiếng, “Có chút việc phải đi về xử lý.”

Hạ Đàn không cao hứng mà bĩu môi.

Hạ Đàn cao hứng cùng không cao hứng đều viết ở trên mặt. Hàn Triệt thấy nàng vẻ mặt không cao hứng bộ dáng, nhin không được cười, “Như thế nào? Luyện tiếc ta?”

Hạ Đàn nhìn hẳn, thẳng thắn mà ừ một tiếng.

Hai người bọn họ vừa mới tốt hơn đâu, hẳn muốn đi. Nàng khai giảng còn có một trận, muốn đã lâu mới có thể gặp lại.

Hàn Triệt cười, giơ tay sờ sờ nàng đầu, “Lên xe sao?”

“Thượng! Đương nhiên thượng!” Hạ Đan vội vàng gật đầu, lại nói: “Người chờ ta hạ!”

Nói, xoay người liền chạy về khách điếm.

Hạ Đan chạy trốn thực mau, tới cửa thời điếm còn đứng phải thanh thanh.

Thanh thanh ai da một tiếng, “Ta cô nãi nãi, người này hấp tấp làm gì đâu?”

Hạ Đan đã chạy lên lầu, thanh âm truyền xuống tới, “Có việc!”

Hạ Đan là chạy về phòng thay quần áo.

Nói như thế nào cũng là cùng Hàn Triệt xác định quan hệ sau lần đầu tiên hẹn hò.

Nàng ở tủ quần áo tìm kiếm nửa ngày, cuối cùng thay một kiện màu hồng nhạt áo khoác, bên trong xứng một kiện nãi màu trắng áo lông, quần jean.

Đổi hảo quần áo, lại thay tuyết địa ủng, hệ thượng một cây nãi màu trắng khăn quàng cổ, cuối cùng đem Hàn Triệt phía trước đưa cho tay nàng bộ cũng mang lên.

Hàn Triệt ở trong xe đợi một lát, dựa vào xe ghế, tay phải tùy ý mà đáp ở tay lái thượng.

Ánh mắt xẹt qua ngoài cửa sổ, xa xa nhìn đến một cái hồng nhạ thân ảnh triều hấn chạy tới.

Trát viên đầu, ăn mặc một đôi hồng nhạ tuyết địa ủng, trong tay còn mang hai chỉ lông xù xù hồng nhạ bao tay.

Chạy tới gần, nhìn đến trên mặt nàng sáng lạn tươi cười.

Hàn Triệt nhìn nàng, trong mắt cũng không cảm nổi lên ý cười.

Hạ Đàn lập tức chạy đến ghế phụ, kéo ra cửa xe liền ngồi lên đi, “Đợi lâu a Hàn tổng.”

Hàn Triệt cười, “Không lâu.”

“Chúng ta đi nơi nào?” Hạ Đàn cúi đầu hệ thượng đai an toàn, lại ngẩng đầu, cười mắt cong cong mà nhìn Hàn Triệt.

Hàn Triệt ánh mắt dừng ở nàng sáng lấp lánh đôi mắt thượng, cười nói: “Này không phải nên hỏi người?”

Hạ Đàn quay đầu, ghé vào bệ cửa sổ ra bên ngoài nhìn xung quanh.

Qua một lát, quay đầu lại nói: “Chúng ta đi nam thôn.”

Hàn Triệt: “Đó là nơi nào?”

“Không xa, lái xe qua đi một giờ tả hữu, là một cái thật xinh đẹp thôn.” Hạ Đàn nói, đem cửa sổ xe thăng lên tới, quay đầu lại hướng Hàn Triệt cười, “Hảo lãnh a.”

Hàn Triệt cười, đem xe phát động, theo sau liền đem máy sưởi mở ra.

Hắn giơ tay thiết hướng dẫn, “Nam thôn?”

“Đúng vậy.” Hạ Đàn đầu thăm qua đi, “Tìm không thấy sao?”

Hàn Triệt ừ một tiếng, “Hướng dẫn không đến.”

“Đó là cái thôn nhỏ, rất nhỏ.” Nói, lại nói: “Không quan hệ, ta cho người chỉ lộ.”

Hạ Đàn nói lời này thời điểm, là định liệu trước.

Nhưng mà chờ thật sự lái xe lên đường, nàng liền ngốc.

Phía trước có cái ngã tư đường, Hàn Triệt hỏi nàng đi bên nào. Hạ Đàn đôi mắt mở tròn xoe, nhìn chăm chăm phía trước ngốc lảng nửa ngày.

Hàn Triệt thấy Hạ Đàn nửa ngày không trả lời, nghiêng đầu xem nàng, “Đi như thế nào?”

Hạ Đàn: “Hắn là.....”

Nàng rối rắm một chút, sau đó tâm một hoành, chỉ vào bên trái con đường, “Hắn là đi bên kia.”

THAM LUYẾN

Nghê Đa Hi

www.dtv-ebook.com

Phần 33

Hàn Triệt nhin không được cười, ngón trỏ ở Hạ Đàn trên má nhẹ nhàng quất hạ, sau một lúc lâu, mới trả lời nàng, “Ân, có thể quản.”

Hạ Đàn được trả lời, tức khắc cao hứng lên.

Nàng đôi mắt cong cong, bỗng nhiên nhón chân, lôi kéo Hàn Triệt cánh tay, ở trên mặt hân hân một cái.

Hàn Triệt nghiêng đầu, đuôi lông mày hơi chợn, cười nhìn nàng.

Hạ Đàn rốt cuộc vẫn là cái tiểu cô nương, nhiều ít có điểm ngượng ngùng. Nàng lập tức buông lỏng ra hân, chạy tới phía trước.

Hàn Triệt nhìn nàng đi phía trước chạy, kêu trụ nàng, “Đi nơi nào?”

“Ta đi phía trước nhìn xem có hay không nhân gia.” Hạ Đàn đi phía trước chạy gần mười mét. Thăm đầu, hướng phía trước trong rừng trúc nhìn xung quanh.

Hàn Triệt vẫn luôn nhìn Hạ Đàn, thấy nàng chạy đến phía trước rừng trúc, kêu nàng, “Hạ Đàn, trở về.”

Hạ Đàn quay đầu lại, “Hàn Triệt, đối diện giống như có nhân gia.”

Hàn Triệt nghe ngôn, khuỷu tay ở cửa xe thượng đỉnh hạ, đứng thẳng thân thể, theo sau hướng tới Hạ Đàn đi qua đi.

Hàn Triệt đi tới, Hạ Đan lập tức kéo tay hắn, chỉ vào rừng trúc đối diện, “Thấy được sao? Nơi đó có khói bếp.”

Hàn Triệt theo Hạ Đan ngón tay phương hướng vọng qua đi, quả nhiên có một hộ nhà.

Hạ Đan nói: “Chúng ta đi thảo điếm ăn, ta đều đói bụng.”

Ở trên đường lăn lộn lâu như vậy, lúc này đã mau 12 giờ, đúng là ăn cơm trưa thời điếm.

Hạ Đan buổi sáng chỉ lo tiếp đón khách nhân, chính mình cũng không như thế nào ăn.

Hàn Triệt gật đầu, giữ chặt Hạ Đan tay, “Đi, đi xem.”

Hạ Đan cùng Hàn Triệt nắm tay qua đi. Nơi đó nhìn gần, đi qua đi lại không gần.

Hạ Đan cùng Hàn Triệt đi rồi mười tới phút, rốt cuộc tới rồi kia chỗ khói bếp lượn lờ sân.

Đó là một cái thật xinh đẹp sân.

Sân bên ngoài dùng xanh mượt trúc điều vây quanh một vòng hàng rào.

Trong viện có một cây lẳng hàn nở rộ tịch mai, vừa đi qua đi, liền nghe đến một cổ thanh u hoa mai hương.

Trong viện có gian cổ xưa phòng ở, cửa phòng hai sườn dán câu đối xuân, trước cửa giắt một chuỗi dài đỏ thắm ớt cay.

Rất có ăn tết không khí.

Hạ Đoàn lôi kéo Hàn Triệt đi đến sân trước, thanh âm ngọt ngào, hướng bên trong kêu, “Xin hỏi có người ở sao?”

Nàng hô một tiếng, không trong chốc lát, liền có vị lão thái gia từ cửa hông nhà bếp ra tới.

Thấy hai người người xa lạ đứng ở bên ngoài, lão thái gia ngăn người, “Các người là?”

Hạ Đoàn đôi mắt một loạn, vội nói: “Là cái dạng này lão gia gia, ta cùng ta bạn trai lái xe ra tới chơi, kết quả chúng ta xe ở trên đường đột nhiên hỏng rồi, này phụ cận hoang tàn vắng vẻ, cũng không gặp cái gì ăn cơm địa phương, cho nên..... Nghĩ đến ngài nơi này ăn đốn cơm xoàng, không biết phương tiện sao?”

Đốn hạ, lại vội nói: “Chúng ta trả tiền.”

Lão nhân gia rất là hiếu khách, vội nói: “Phương tiện phương tiện, mau tiến vào, bên ngoài lạnh lẽo.”

Lão thái gia lãnh Hạ Đoàn cùng Hàn Triệt vào nhà.

Này phòng ở tuy rằng ở vùng hoang vu dã lâm, nhưng trong phòng bày biện nhưng thật ra cái gì cũng không thiếu, bàn ghế ghế, sofa TV, cái gì cần có đều có.

Hai lão hầu sợ lãnh, thậm chí còn mở ra điều hòa.

Hạ Đoàn mới vừa ở bên ngoài thổi nửa ngày gió lạnh, tiến phòng, tức khắc ấm áp rất nhiều.

Nơi này ở một đôi thực ân ái lão phu thê. Lão thái thái cũng thập phần hiếu khách, biết được Hạ Đoàn cùng Hàn Triệt muốn ở chỗ này ăn cơm, lập tức lại nhiều xào hai cái đồ ăn.

Hạ Đan chạy tới phòng bếp hỗ trợ, nàng sẽ không nấu ăn, đánh trợ thủ, giúp lão thái thái tẩy rửa rau gì đó vẫn là không thành vấn đề.

Hàn Triệt ngồi ở phòng khách, bồi lão thái gia có một câu không một câu mà nói chuyện phiếm.

Chẳng qua hần lời nói không nhiều lắm, đa số là ông trời hỏi cái gì, hần đơn giản đáp một câu.

Hạ Đan ở nhà bếp hỗ trợ, thỉnh thoảng hướng phòng khách vọng.

Vừa thấy đến Hàn Triệt, khoe môi đều không tự giác mà cong lên tới.

Lão thái thái cười hỏi: “Các người là trấn trên người? Như thế nào chạy đến nơi này tới đâu?”

Hạ Đan quay đầu lại, giải thích nói: “Chúng ta vốn dĩ muốn đi nam thôn, nhưng là đi lầm đường, khai xe lại đột nhiên hỏng rồi, hiện tại liền chờ người lại đây xe tải.”

“Ai, nam thôn a, kia nhưng xa, các người đi nhầm.”

Hạ Đan cười cười, “Cũng không phải là sao.”

Ăn cơm thời điểm, lão thái thái cùng lão thái gia đều thập phần nhiệt tình, không ngừng tiếp đón bọn họ ăn nhiều một chút.

Hạ Đan cùng Hàn Triệt ngồi ở một bên, nàng trong lòng vui rạo rức, thỉnh thoảng cấp Hàn Triệt gấp đồ ăn.

Đối diện bà cố nội thấy, cười tùm tùm nói: “Tiểu tử, người bạn gái đối với người tốt đâu, người cần phải hảo hảo quý trọng nha.”

Hàn Triệt cười cười, nghiêng đầu nhìn về phía Hạ Đan.

THAM LUYẾN

Nghê Đa Hi

www.dtv-ebook.com

Phần 34

Hắn nhìn nàng, đáy mắt chiếu ra ý cười, lại thấp giọng hỏi một câu, “Ân? Đang làm gì?”

Hạ Đan nhìn Hàn Triệt trong mắt cười, biết hắn cố ý đạu nàng. Rốt cuộc là cái tiểu cô nương, lại thẹn lại cấp, đẩy hắn muốn lên, “Người buông ta ra.”

Hàn Triệt không phóng, ở nàng khoe môi hôn một chút, “Thẹn thùng?”

Hạ Đan mặt càng đỏ hơn, nhưng là tim đập bang bang, đáy lòng lại có một loại nói không nên lời vui mừng.

Hàn Triệt nhìn nàng cười, ngón tay ở trên mặt nàng nhẹ quất hạ.

Hạ Đan bỗng nhiên bắt được hắn tay, cúi đầu ở hắn ngón tay thượng cắn một chút.

Hàn Triệt bị chọc cười, “Tiểu cầu sao.”

Hạ Đan hừ một tiếng, đẩy ra Hàn Triệt ngồi dậy tới.

Hàn Triệt cũng ngồi dậy, cười xoa xoa Hạ Đan đầu.

Hạ Đan quay đầu đi, nhìn hắn, “Người trở về về sau sẽ cho ta gọi điện thoại?”

Hàn Triệt cười, ừ một tiếng, “Đương nhiên.”

Hạ Đàn tức khắc vui vẻ mà cười, nàng hướng Hàn Triệt bên người ngồi ngồi, vẫn trụ hẳn cánh tay, nhìn hẳn nói: “Chúng ta nếu không đi ra ngoài đi dạo.”

Hàn Triệt ừ một tiếng, “Đi.”

“Ai, từ từ ta! Ta đi hạ WC.” Hạ Đàn vội từ trên sô pha đứng lên, chạy ra môn đi.

Hàn Triệt nhìn chạy ra đi, không cấm cười cười.

Hắn đứng lên, khom lưng từ sô pha tay vịn cầm lấy áo khoác, lại cầm lấy Hạ Đàn ném ở trên sô pha tiểu túi xách.

Theo sau mới xoay người ra cửa.

Tới rồi bên ngoài, hai lão hầu đang ở phòng khách nói chuyện phiếm, thấy Hàn Triệt cầm áo khoác ra tới, lão thái thái vội đứng lên, “Ai, các người đây là phải đi sao?”

Hàn Triệt gật đầu, đi qua đi, từ túi quần lấy ra tiền kẹp, từ bên trong rút ra mấy trương trăm nguyên sao, đưa cho lão thái thái, “Hôm nay quấy rầy các người, này tiền các người thu.”

Lão thái thái dọa nhảy dựng, vội không ngừng xoa tay, “Đừng đừng đừng, này nhưng không được, chính là ăn đốn cơm xoàng mà thôi, quấy rầy cái gì nha.”

Hàn Triệt không có nhiều lời, đem tiền nhét vào lão nhân gia trong tay, “Ngài thu, chúc các người tân niên vui sướng.”

Nói xong, liền xoay người đi ra ngoài.

Hai cái lão nhân gia vội vàng cùng đi ra ngoài, lo lắng hỏi: “Các người xe sửa được rồi sao? Này bên ngoài lạnh lẽo đâu, các người nếu không liền

ở chỗ này nghỉ ngơi, chờ xe sửa được rồi lại đi cũng không muộn a.”

Hàn Triệt nói: “Không quan hệ, sửa xe một lát liền tới.”

Hạ Đàn thượng xong WC, từ buồng vệ sinh ra tới, phát hiện phòng khách không ai, đi trong phòng, trong phòng cũng không ai.

Nàng lại xoay người, chạy về phòng khách, lúc này mới nhìn đến Hàn Triệt ở bên ngoài chờ nàng.

“Hàn Triệt!” Nàng cao hứng mà chạy tới.

Hàn Triệt nhìn đến Hạ Đàn triều hấn chạy tới, nhin không được cười, triều nàng vươn tay.

Hạ Đàn chạy tới, bắt tay đưa cho Hàn Triệt.

Hàn Triệt cầm nàng tay, nhìn nàng, “Đi sao?”

Hạ Đàn vội gật đầu, quay đầu lại cùng lão nhân gia chào hỏi, “Gia gia nãi nãi, chúng ta đi rồi, hôm nay quấy rầy các người, chúc các người tân niên vui sướng, thân thể khỏe mạnh.”

Hạ Đàn đôi mắt cong cong, thanh âm thực ngọt.

Hàn Triệt nhìn nàng, con người không cấm nổi lên ý cười.

Cùng hai vị lão nhân gia cáo biệt, Hạ Đàn cùng Hàn Triệt cùng nhau từ trong viện ra tới.

Dọc theo đường đi, Hạ Đàn tay đều bị Hàn Triệt nắm.

Nàng tâm tình phá lệ hảo, đi đường cũng tung tăng nhảy nhót.

Hàn Triệt nhìn nàng, nén cười, “Người là con thỏ sao?”

Hạ Đàn cao hứng, khoe môi cong cong, nhìn đối diện sơn.

Bỗng nhiên nhớ tới cái gì, nghiêng đầu hỏi Hàn Triệt, “Thành phố B tại hạ tuyết?”

Hàn Triệt ừ một tiếng, “Hả là.”

Hạ Đàn từ nhỏ ở phía nam lớn lên, chưa thấy qua hạ tuyết.

“Chờ ta trở lại, chúng ta đi xem tuyết a.”

Hàn Triệt cười khẽ, nhìn nàng, “Ân, chờ người trở về.”

Buổi chiều 5 giờ, Hàn Triệt xe rớt cuộc sửa được rồi.

Hàn Triệt đem Hạ Đàn đưa về trấn trên, đưa đến khách điểm cửa.

Hạ Đàn ngồi ở trong xe có điểm luyến tiếc.

Nàng chậm rì rì cởi bỏ đai an toàn, nghiêng đầu nhìn Hàn Triệt.

Hàn Triệt giơ tay, sờ sờ nàng đầu, “Tới rồi cho người gọi điện thoại.”

THAM LUYẾN

Nghê Đa Hỉ

www.dtv-ebook.com

Phần 35

Hàn sườn nén cười, “Ân, tạ Hạ tiểu thư khích lệ.”

Hạ Đan khoe môi cong cười, nàng hoành nằm ở trên giường, nhìn đỉnh đầu đèn treo, “Hàn tổng đêm nay muốn công tác sao?”

Hàn Triệt ừ một tiếng, “Hắn là muốn.”

“Úc, Hàn tổng thật đáng thương, Tết nhất còn muốn công tác.”

Hàn Triệt cười nhẹ, “Ân, cũng không phải là.”

Hạ Đan giơ di động lại trở mình, ghé vào trên giường, một tay chống cằm, đôi mắt lượm lượm mà nhìn ngoài cửa sổ, “Kia Hạ tiểu thư sớm một chút trở về bồi người hảo không?”

Hàn Triệt cười, “Ân, Hạ tiểu thư khi nào trở về?”

Hạ Đan đôi mắt nhanh như chớp mà chuyển, “Chưa nghĩ ra, chờ ta nghĩ kỹ rồi nói cho người.”

Hàn Triệt cười khẽ, “Hảo, ta chờ người.”

Hạ Đan cùng Hàn Triệt cho tới đã khuya.

Hàn Triệt lời nói không nhiều lắm, đa số thời điểm đều là Hạ Đan đang nói, hắn nghiêm túc nghe, sau đó cho nàng đáp lại.

Cho tới mau 12 giờ, Hạ Đàn mệt nhọc, cuộn tròn ở trong chăn, “Hàn tổng a, người Tiểu Hạ muội muội mệt nhọc.”

Điện thoại kia đầu, Hàn Triệt dựa ngòì ở đầu giường, trong phòng điểm một trần mờ nhạt đèn, anh tuần mặt bao phủ ở mờ nhạt ánh đèn hạ, nghe thấy Hạ Đàn nói, mặt mày đều ôn nhu lên, “Ân, Tiểu Hạ muội muội đi ngủ sớm một chút.”

“Tốt, Hàn tổng cũng đi ngủ sớm một chút nha.”

“Hảo, ngủ ngon.”

“Ngủ ngon.”

Tác giả có lời muốn nói: Không kịp viết, trước càng, buổi tối có thời gian lại càng.

Chương 25

Từ Hàn Triệt đi rồi về sau, Hạ Đàn tổng cảm thấy thiếu điểm cái gì.

Mấy ngày hôm trước mỗi ngày một chút lâu, tổng có thể nhìn đến Hàn Triệt ngòì ở cửa sổ vị trí thượng, thấy nàng xuống dưới, lười biếng dựa vào chỗ đó, nhìn nàng cười khanh khách tiếp đón một tiếng “Hạ tiểu thư sớm.”

Hiện giờ hẳn đi trở về, vị trí kia cũng bị mặt khác khách nhân cấp chiếm.

Cũng may đầu năm nay còn có di động như vậy cái ngoạn ý nhi, Hàn Triệt vô luận nhiều vội, mỗi ngày tổng hội gọi điện thoại cùng nàng hội báo hành trình.

Mỗi lần Hàn Triệt ở trong điện thoại cùng nàng hội báo hành trình thời điểm, Hạ Đàn liền cảm thấy phá lệ an tâm. Là thật sự có yêu đương cảm giác.

Nhật tử từng ngày qua đi, quá xong năm, khách điếm các khách nhân dần dần thiếu, các du khách phần lớn đường về về nhà, sau đó một lần nữa bắt đầu năm đầu công tác.

Hạ Đàn là hai tháng mười tám hào khai giảng, nhưng nàng tưởng trở về quá Lễ Tình Nhân, vì thế trước tiên mua hai tháng mười ba hào vé máy bay.

Nàng lấy lòng vé máy bay, nói cho Hàn Triệt thời điếm, hăn ở kia đầu cười.

Cách điện thoại, Hạ Đàn cảm thấy Hàn Triệt là sung sướng.

Nàng ngồi xếp bằng ngồi ở phòng ngủ trên giường, rất là đặc ý hỏi: “Người ở cao hứng sao?”

Đã là buổi tối 9 giờ.

Hàn Triệt mới vừa kết thúc công tác, ở về nhà trên đường.

Hăn ngồi ở xếp sau, dựa vào lưng ghế nghỉ ngơi.

Mấy ngày liền tới công tác mỗi mệt, đang nghe thấy Hạ Đàn thanh âm thời điếm, thả lỏng lại.

Hăn nhẹ giọng cười, tiếng nói ôn nhu, “Ân, ở cao hứng.”

Hạ Đàn vui vẻ mà cong lên đôi mắt, “Quá hai ngày ta liền đã trở lại.”

Hàn Triệt vẫn cứ cười, “Ân, vài giờ đến?”

“Buổi tối 9 giờ bốn mươi.”

Hàn Triệt ừ một tiếng, thấp giọng nói: “Đến lúc đó ta tới đón người.”

Hạ Đàn xốc lên chăn, cao hứng đến chui vào trong ổ chăn, kéo chăn mông đến trên mặt, lộ ra cong lên tới đôi mắt, “Hào, đến lúc đó thấy.”

Hạ Đàn vốn là hai tháng mười ba hào, buổi tối 9 giờ rưỡi đến, kết quả phi cơ bởi vì thời tiết nguyên nhân tối nay gần hai cái giờ, mau 12 giờ mới tốt cuộc bình an đến thành phố B.

Hạ Đàn một chút phi cơ, xách hành lý, liền vội vội vàng vàng ra bên ngoài chạy.

Từ sân bay ra tới, mới phát hiện bên ngoài thế nhưng tại hạ tuyết. Gió lạnh thổi trúng nàng một cái run run.

Nàng không khỏi đem áo lông vũ cổ áo năm khăn, đẩy cái rương, đứng ở cửa mọi nơi nhìn xung quanh.

Nàng có điểm cận thị, nửa ngày cũng không thấy được Hàn Triệt ở nơi nào, vẻ mặt mờ mịt mà đứng ở chỗ đó.

Nhìn nửa ngày, không tìm được người, lấy ra di động đang muốn cho hẳn gọi điện thoại, đầu đột nhiên bị người ở sau người xoa nhẹ một chút.

“Nhìn không tới ta sao?” Hàn Triệt thanh âm ở sau người vang lên, mang theo ý cười.

Hạ Đàn đột nhiên quay đầu lại, nhìn đến Hàn Triệt nháy mắt, đôi mắt tức khắc sáng lên, “Người từ chỗ nào toát ra tới, ta tìm người nửa ngày đâu.”

Hào chút thời gian không gặp, nàng cao hứng đến nhào vào Hàn Triệt trong lòng ngực, ôm chặt hẳn.

THAM LUYẾN

Nghê Đa Hi

www.dtv-ebook.com

Phần 36

Hạ Đàn ngô một tiếng, đôi tay ôm Hàn Triệt cổ, nhìn hắn, “Chúng ta tới thương lượng một chút ngày mai như thế nào quá.”

Đây là Hạ Đàn cái thứ nhất Lễ Tình Nhân.

Lễ Tình Nhân nên làm chút cái gì?

Hàn Triệt cầm nàng một bàn tay, nhéo nàng ngón tay nhẹ nhàng thưởng thức, cười nhìn nàng, “Người tưởng như thế nào quá?”

Hạ Đàn lắc đầu, “Không biết, ta chưa từng có quá Lễ Tình Nhân.”

Nói, nhớ tới cái gì, nàng tiến đến Hàn Triệt trước mắt, cười tùm tùm hỏi hắn, “Hàn tổng phương diện này hắn là tương đối có kinh nghiệm?”

Hàn Triệt cúi đầu ở môi nàng cắn một chút, “Không có gì kinh nghiệm.”

Hạ Đàn cười, “Gạt người.”

Hàn Triệt cũng cười cười, một tay ôm nàng eo, “Muốn đi xem điện ảnh sao?”

“Hảo a.” Hạ Đàn mắt sáng rực lên.

Nam nữ chi gian hẹn hò còn không phải là nên từ xem điện ảnh bắt đầu sao.

“Xem xong điện ảnh liền đi ăn cơm, cơm nước xong chúng ta liền đi dạo phố, ngày mai trên đường khẳng định thực náo nhiệt.” Hạ Đan càng nói càng vui vẻ, nàng nhìn không được thò lại gần, hôn Hàn Triệt một chút.

Hàn Triệt nhìn nàng, đáy mắt nổi lên ý cười, giơ tay xoa bóp nàng lỗ tai, “Trở về phòng ngủ, không còn sớm.”

Hạ Đan cong nhân điếm đầu, từ Hàn Triệt trên đùi bò đi xuống, xuống giường, mặc vào dép lê hướng cửa đi.

Đi tới cửa, lại quay đầu lại.

Hàn Triệt dựa vào đầu giường, đầu giường tối tăm ánh đèn chiếu vào trên mặt hắc, hắc nhìn nàng, mặt mày mang theo ý cười.

Hạ Đan hướng hắc cười, “Ngủ ngon Hàn Triệt.”

Hàn Triệt cười, gật đầu, “Ngủ ngon Tiểu Hạ muội muội.”

Hạ Đan trong lòng cùng ăn mật đường dường như ngọt, nàng xoay người đi ra ngoài, đóng cửa lại.

Ngày hôm sau là Lễ Tình Nhân, Hạ Đan đại sáng sớm liền đã tỉnh.

Nàng cho rằng hắc đã đủ sớm, kết quả Hàn Triệt so nàng còn sớm.

Nàng lầu trên lầu dưới tìm một vòng, cuối cùng ở thư phòng tìm được Hàn Triệt.

Nàng đá dép lê cao hứng mà triều hắc chạy tới, nghiêng thân, đôi tay ôm hắc cổ, ghé vào hắc trên người, “Người chừng nào thì lên?”

Hàn Triệt lôi kéo nàng cánh tay, “Nổi lên trong chốc lát.”

Hắn hôm nay muốn trừu thời gian bồi Hạ Đan, công tác thượng sự tình muốn trước tiên xử lý.

Hắn ngẩng đầu xem nàng, “Đói bụng sao?”

Hạ Đan lắc đầu, “Còn hảo.”

Tối hôm qua ăn rất nhiều, nàng cảm thấy không quá đói.

“Ân, kia trong chốc lát lại ăn bữa sáng, ta làm người đưa tới.”

“Hảo.”

Hàn Triệt công tác thời điểm, Hạ Đan liền chính mình chạy xuống đi xem TV.

Đại khái 9 giờ thời điểm, có người tặng bữa sáng tới.

Hạ Đan chạy lên lầu, “Hàn Triệt, ăn cơm sáng.”

Hàn Triệt chính gọi điện thoại, điện thoại kia đầu, chu tề đột nhiên nghe được nữ nhân thanh âm, dọa sợ, “Ngọa tào, nhà người có nữ nhân?”

Hàn Triệt ừ một tiếng, “Treo.”

Bữa sáng là Hàn Triệt tư nhân đầu bếp làm, hai phân cháo hải sản cùng xứng đồ ăn, Hạ Đan ăn xong về sau, đánh giá nói: “Không có người làm ăn ngon.”

Hàn Triệt nén cười, lấy khăn giấy cho nàng sát miệng, “Làm bữa sáng sư phó trước kia là năm sao cấp khách sạn đầu bếp.”

Hạ Đan kinh ngạc, tròn tròn đôi mắt nhìn chăm chăm hắn, “Phải không?”

Hàn Triệt cười, “Là.”

“Vẫn là không người làm ăn ngon.” Hạ Đan tròn mắt vừa chuyển, thò lại gần, vẫn trụ Hàn Triệt cánh tay, chờ mong mà nhìn hẳn, “Về sau vẫn là người làm.”

Hàn Triệt hí hí mắt, “Hạ Đan, ta chưa bao giờ tiến phòng bếp.”

Hạ Đan phùng hẳn mặt, ở hẳn trên môi hôn một cái.

Hàn Triệt nhìn chăm chăm nàng, “Đang làm gì?”

Hạ Đan nghiêm trang, “Ở thu mua người nha.”

Hàn Triệt nhìn chăm chăm nàng nhìn trong chốc lát, cười, chế trụ nàng eo, đem nàng ôm đến trước người, cúi đầu nhìn nàng, tiếng nói trầm thấp, “Như vậy liền muốn thu mua ta mỗi ngày nấu cơm cho người? Ân?”

Hai người dựa đến thân cận quá, gần đến Hạ Đan có thể cảm giác được Hàn Triệt hô hấp gian nhiệt độ, mặt nàng đỏ bừng, đôi tay gắt gao nắm hẳn quần áo, nâng con mắt xem hẳn, lông mi chớp chớp, nhỏ giọng hỏi: “Có thể chứ?”

Hàn Triệt cười khẽ, ngón trở uốn lượn, ở má nàng nhẹ nhàng quát quát, “Hạ Đan, cũng chính là người.....”

THAM LUYẾN

Nghê Đa Hi

www.dtv-ebook.com

Phần 37

“Nghe lời.”

Hàn Triệt một hống, Hạ Đan mếu máo, ngoan ngoãn trở về phòng đi.

“Nhiều xuyên một cái.” Hàn Triệt ở bên ngoài nhắc nhở.

Hạ Đan lẩm bẩm, “Đã biết.”

Nàng trở lại phòng, từ trong rương nhảy ra một cái màu đen quần jean, nghe Hàn Triệt lời nói, quần jean bên trong còn xuyên nhiều xuyên một cái quần.

May mắn nàng chân tể, hai cái quần nhìn vẫn là tể.

Đổi hảo quần ra tới, Hàn Triệt nhìn nàng, cười cười, “Đẹp.”

Hạ Đan vừa mới còn ở đối váy sự tình buồn bực đâu, nghe được Hàn Triệt khen nàng, ánh mắt sáng lên, tức khắc cao hứng.

Nàng chạy tới, vãn trụ Hàn Triệt tay, ngửa đầu nhìn hẳn cười, “Chúng ta đi.”

Hàn Triệt rũ mắt, nhìn chăm chăm nàng nhìn liếc mắt một cái, cười như không cười mà câu môi dưới, “Ân.”

Lúc này đã 10 giờ rưỡi, bên ngoài ánh mặt trời vừa lúc, không khí đều ấm áp dễ chịu.

Hạ Đàn cực thích mùa đông dương quang, thay đổi giày liền chạy tới trong viện phơi nắng.

Tuy rằng có thái dương, nhưng là bên ngoài phong không nhỏ.

Hàn Triệt quay đầu lại, đi đến bàn trà trước, đem Hạ Đàn đặt ở trên bàn trà bao tay cầm lên. Theo sau mới đi tới cửa, đổi giày ra cửa.

Hạ Đàn ở trong sân phơi một lát thái dương, nghe thấy đóng cửa thanh âm, quay đầu lại, cao hứng mà nói: “Chúng ta không cần lái xe, liền ở phụ cận đi dạo, phơi phơi nắng là được.”

“Hảo.” Hàn Triệt ứng thanh, đi xuống bậc thang, đi đến Hạ Đàn trước mặt, kéo nàng một bàn tay, đem bao tay cho nàng mang đi vào.

Tay đụng tới nàng, lạnh lẽo.

“Tay như vậy lạnh, còn dám xuyên váy.” Hả trên ghẹo nàng.

Hạ Đàn bĩu môi, “Ta xuyên lót nền quần.”

Hàn Triệt cười cười, không ứng nàng, giúp nàng hai tay đều mang hảo thủ bộ.

Bao tay mang hảo, Hạ Đàn thuận thế vãn trụ hẳn cánh tay, nâng đầu, cười khanh khách nhìn hẳn, “Chúng ta đi.”

“Ân.”

Hai người từ trong viện ra tới, không có lái xe, tản bộ giống nhau, chậm rãi đi ra ngoài.

Ánh sáng mặt trời chiếu ở trên người, ấm áp dễ chịu.

Hàn Triệt trụ vùng này ly nội thành không tính gần, cho nên hơi hiện quanh quẽ.

Trên đường không mấy cái người đi đường, thực an tĩnh.

Bên ngoài tuy rằng có thái dương, nhưng kỳ thật phong cũng có chút đại, Hạ Đàn một đường gặt gao ôm Hàn Triệt cánh tay, gió thổi qua tới, đầu liền chôn đến Hàn Triệt cánh tay.

Hàn Triệt rũ mắt, nhìn nàng cười, “Biết sợ lạnh?”

Hắn nâng lên tay, đem Hạ Đàn áo lông vũ mũ kéo tới, mang đến nàng trên đầu, “Hảo điểm không?”

Hạ Đàn ừ một tiếng, vẫn là gần ôm Hàn Triệt cánh tay, đầu dán cánh tay hắn.

Từ nhỏ khu ra tới, một đường đi phía trước đi rồi hơn nửa giờ, cuối cùng tới rồi một cái phố buôn bán, người rất cuộc nhiều lên.

Người một nhiều, liền náo nhiệt.

Hôm nay vừa lúc lại là Lễ Tình Nhân, trên đường rất nhiều có đôi có cặp tình lứa.

Ven đường rất nhiều người xách theo rổ, ở đây mạnh tiêu thụ hoa hồng.

Có người mua, cũng có người không mua.

Hạ Đàn cùng Hàn Triệt chuẩn bị tìm một chỗ ăn cơm trưa, mới vừa đi đến quảng trường, một người bán hoa phụ nữ trung niên liền đầy mặt tươi cười mà chạy tới, “Ai, tiên sinh, hôm nay là Lễ Tình Nhân, cho ngài bạn gái mua thúc hoa.”

Hạ Đàn theo bản năng nhìn chăm chăm mắt trong rổ hoa hồng, lửa đỏ kiêu diễm, cánh hoa thượng còn có bọt nước, thập phần mới mẻ.

Kia phụ nhân lại vội đối Hạ Đàn nói: “Tiểu thư, làm người bạn trai cho người mua thúc hoa, Lễ Tình Nhân đâu, thật tốt nhất tử nha.”

Hạ Đàn ngẩng đầu, cười khanh khách nhìn Hàn Triệt, “Bạn trai, cho người Tiểu Hạ muội muội mua thúc hoa.”

Hàn Triệt cười cười, “Ân, Tiểu Hạ muội muội muốn nhiều ít đóa?”

Hạ Đàn chính mình từ trong rổ rút ra một chi, “Một chi là đến nơi.”

Là cái ý tứ.

Hàn Triệt nhìn chăm chăm nhìn liếc mắt một cái, lấy ra tiền kẹp trả tiền.

Hạ Đàn vẫn là lần đầu tiên thu được hoa hồng, vui vẻ đến không được.

Ăn cơm thời điểm, đều vẫn luôn ở đùa nghịch nàng hoa, còn cùng Hàn Triệt nói: “Chờ trở về về sau, ta muốn tìm cái bình hoa đem nó cắm lên.”

Hàn Triệt chính cho nàng gấp đồ ăn, nghe vậy buồn cười, “Như vậy một chi hoa, có cái gì hảo cảm.”

Hạ Đàn cầm cái thìa ăn canh, nói: “Ta lần đầu tiên thu được hoa đâu.”

THAM LUYẾN

Nghê Đa Hỉ

www.dtv-ebook.com

Phần 38

Hạ Đàn nhìn chăm chăm Hàn Triệt nhìn một lát, nàng duỗi qua tay đi, giữ chặt Hàn Triệt không tay lái tay phải.

Hàn Triệt sững sốt hạ, nghiêng đầu xem nàng.

Hạ Đàn nhìn hẳn, “Ta tay lạnh, người cho ta ấm áp.”

Hàn Triệt hơi chẹn hạ mi, cười khẽ cầm Hạ Đàn tay, “Hạ Đàn, người càng ngày càng được một tắc lại muốn tiến một thước.”

Hạ Đàn nhìn hẳn, “Ta là người bạn gái sao.”

Hàn Triệt liếc nhìn nàng một cái, một lát, nhẹ nhàng cười cười.

Hắn tay ấm áp, đem Hạ Đàn tay cầm.

Dòng xe cộ đổ mưới tới phút, phía trước rớt cuộc khơi thông, xe rớt cuộc có thể bình thường lên đường.

7 giờ rưỡi, rớt cuộc tới rồi nhà ăn cửa.

“Đói bụng sao?” Hàn Triệt một mặt đem xe dịch qua đi, một mặt nhẹ nhàng néo Hạ Đàn tay.

Hạ Đàn ừ một tiếng, “Đói bụng.”

“Ân, trong chốc lát ăn nhiều một chút.”

Hàn Triệt đem xe đình ổn, tắt lửa rút chìa khóa.

Xuống xe thời điểm, ánh mắt xẹt qua phía trước một chiếc xe.

Biển số xe quen thuộc. Hẳn hơi đốn hạ.

Hạ Đàn vòng qua đuôi xe, vui mừng mà chạy đến Hàn Triệt trước mặt, kéo tay hắn, “Chúng ta đi.”

Hàn Triệt hoàn hồn, ừ một tiếng, trở tay cầm Hạ Đàn tay, “Đi.”

Nhà ăn là Hàn Triệt trước tiên dính tốt, vừa đến cửa lập tức liền có người chào đón, “Hàn tiên sinh, ngài đã tới.”

Đối phương hỗ trợ đẩy cửa ra, Hàn Triệt nắm Hạ Đàn đi vào.

Nhà ăn hoàn cảnh phi thường hào, người không nhiều lắm, thực an tĩnh. Thả cơ bản đều là tình lữ.

Hàn Triệt dính vị, phục vụ sinh đang muốn lãnh bọn họ qua đi, phía trước đột nhiên truyền đến một tiếng, “A triệt!”

Là cái nữ nhân thanh âm.

Hạ Đàn sững sốt hạ, theo bản năng, theo thanh âm kia phương hướng vọng qua đi.

Chỗ đó ngồi một đôi nam nữ.

Nữ nhân chính diện đối với bọn họ phương hướng, nam nhân đưa lưng về phía. Tựa hồ là nghe thấy nữ nhân hô lên tên, cũng hồi qua đầu.

Nam nhân diện mạo văn nhã, mang một bộ tơ vàng khung mắt kính, ăn mặc màu xám đậm tây trang.

Nhìn đến Hàn Triệt, cũng cười cười, “A triệt.”

Hàn Triệt trên mặt không có gì biểu tình, chỉ là đối kia nam nhân hơi gật đầu, rồi sau đó nắm Hạ Đàn qua đi, hô thanh, “Ca.”

Hạ Đàn sững sốt hạ, nghiêng đầu nhìn Hàn Triệt.

Nam nhân ánh mắt dừng ở Hạ Đàn trên người, đánh giá một lát, nhìn đến Hàn Triệt nắm nàng, trong mắt hiện lên kinh ngạc, “Đây là..... Bạn gái?”

Đối diện nữ nhân nhìn Hàn Triệt.

Hàn Triệt ừ một tiếng, giới thiệu nói: “Hạ Đàn.”

Lại nói: “Đây là ta ca.”

Hạ Đàn mấy ngày nay vẫn luôn chưa thấy qua Hàn Triệt người nhà, cũng không có nghe hấn nhắc tới quá, còn tưởng rằng hấn là một người.

Bất quá hấn cái này ca ca, lớn lên cùng hấn một chút cũng không giống.

Hàn Nham nở nụ cười, “Khó được đụng tới, dứt khoát cùng nhau ăn. Người cũng là, nói chuyện bạn gái như thế nào cũng không cùng trong nhà nói một tiếng.”

Hàn Nham nói, quay đầu lại liền cùng phục vụ sinh phân phó, “Nơi này lại thêm hai trương ghế dựa.”

Nguyên bản hai người hẹn hò, cuối cùng biến thành bốn người.

Đồ ăn nhưng thật ra thực phong phú, nhưng là Hạ Đàn trước mặt ngoại nhân phóng không khai, đặc biệt đối phương vẫn là Hàn Triệt ca ca. Cho nên cũng liền không như thế nào động chiếc đũa.

Hàn Triệt ngồi ở đối diện, cho nàng gấp đồ ăn, “Vừa mới không phải nói đói sao, ăn nhiều một chút.”

Hạ Đan nga một tiếng, cúi đầu, ngoan ngoãn ăn cơm.

“A triệt ăn tết như thế nào về nhà?” Hàn Nham hướng Hàn Triệt cái ly rót rượu, “Lái xe tới?”

Hàn Triệt ừ một tiếng.

Hàn Nham rót rượu tay dừng, cười cười, “Kia này rượu ngon người nhưng uống không thượng.”

Hắn nói, đem cái ly bưng lên tới, đưa cho đối diện Hạ Đan, “Hạ tiểu thư có thể uống sao?”

Hạ Đan thấy Hàn Triệt ca ca đưa qua chén rượu, vội đôi tay tiếp được, “Cảm ơn.”

Hàn Nham cười cười, giơ lên chén rượu, cùng Hạ Đan chạm chạm, “Ta này đệ đệ tính tình không tốt lắm, hẳn nếu là khi dễ người, người tới tìm ta, ta cái này làm ca ca cho người làm chủ.”

Hạ Đan cong cong mắt, nói: “Hàn Triệt tính tình khá tốt.”

THAM LUYẾN

Nghê Đa Hi
www.dtv-ebook.com

Phần 39

Hàn Triệt nhìn nàng, trầm mặc một lát, nói: “Chưa nói tới hảo, cũng chưa nói tới không tốt.”

Hạ Đàn sờ sờ hăn mặt, “Thật đáng thương.”

Hàn Triệt cười một cái, nắm nàng tay.

“Ta đối với người hảo.” Hạ Đàn nhìn hăn, nghiêm túc mà nói.

Hàn Triệt nhìn chăm chăm nàng nhìn một lát, cười cười, xoa xoa nàng đầu, “Đi.”

“Đi chỗ nào?”

“Không phải muốn xem điện ảnh sao, mau bắt đầu rồi.”

Lễ Tình Nhân, rạp chiếu phim bên trong chen đầy.

May mắn bên trong tự động lấy phiếu cơ rất nhiều, Hạ Đàn cũng không bài bao lâu đội, thuận lợi vào tay điện ảnh phiếu.

Lại lôi kéo Hàn Triệt đi bán bắp rang địa phương, nàng ghé vào pha lê thượng, “Một đại thùng bắp rang, hai ly Coca.”

Hàn Triệt nói: “Ta không uống Coca.”

“Kia muốn một ly Coca, một lọ nước khoáng.”

“Tốt.”

Lễ Tình Nhân, rạp chiếu phim đồng thời chiếu phim vài bộ tình yêu phiến.

Hạ Đan tuyển nhất hỏa kia một bộ, đi vào, toàn bộ đại sảnh ngồi đầy người.

Hạ Đan cùng Hàn Triệt vị trí ở cuối cùng một loạt trung gian.

Điện ảnh còn không có bắt đầu, ánh thính ánh đèn cũng còn không có ám đi xuống. Hạ Đan ngồi ở vị trí thượng, ôm thùng bắp rang.

Hàn Triệt không ăn, nàng đơn giản chính mình ăn. Ca xuy ca xuy, giống lão thử.

Hàn Triệt dựa lưng vào ghế dựa, rũ mắt, nhìn nàng cười.

Hạ Đan bỗng nhiên quay đầu lại, trong miệng ngậm viên bắp rang, nàng dựa qua đi, uy đến Hàn Triệt bên miệng.

Hàn Triệt một tay ôm nàng eo, cúi đầu ngậm lấy. Thuận thế hàm chứa Hạ Đan môi, hôn trong chốc lát.

Hạ Đan sau này thối lui, đôi mắt cong cong, cười hỏi: “Ngọt sao?”

Hàn Triệt cười khẽ thanh, ngón tay thối qua má nàng, thấp giọng nói: “Hạ Đan, đừng câu dẫn ta.”

Chương 28

Nhân khí rất cao điện ảnh trên thực tế cũng không như thế nào xuất sắc, Hạ Đan toàn bộ hành trình đều ở nghiêm túc ăn bắp rang, bắp rang ăn xong, nàng lôi kéo Hàn Triệt cánh tay, lạnh lẽo nói: “Chúng ta đi.”

Hàn Triệt rũ mắt thấy nàng, “Không nhìn?”

Hạ Đàn gật đầu, tiến đến Hàn Triệt nhĩ sườn, tay phải che ở bên môi, nhỏ giọng nói: “Khó coi.”

Hàn Triệt vốn dĩ liên đối này đó tình tình ái ái điện ảnh không có hứng thú, vừa mới toàn bộ hành trình đều đang nhìn Hạ Đàn ăn bắp rang. Lúc này thấy Hạ Đàn nói khó coi, muốn chạy, cười một cái, “Đi.”

Hai người từ rạp chiếu phim ra tới, đã là buổi tối 9 giờ.

Buổi tối □□ điểm là thành thị nhất náo nhiệt thời điểm, toàn bộ đường đi bộ ánh đèn huy hoàng, nghệ hồng lập loè, nơi nơi đều là người, nơi nơi đều là thương gia làm hoạt động thanh âm.

Hạ Đàn cùng Hàn Triệt nắm tay, dọc theo đường đi bộ tản bộ.

Vừa qua khỏi xong năm, lại là Lễ Tình Nhân, trên đường còn từng có năm bầu không khí.

Hạ Đàn tâm tình thực hảo, một đường đều đang cười.

Nàng nhìn thấy phía trước cửa hàng có bán đèn lồng, ánh mắt sáng lên, quay đầu lại cùng Hàn Triệt nói: “Chúng ta mua đốt đèn lung trở về treo, người kia phòng ở quanh quẽ, một chút ăn tết không khí đều không có.”

Hàn Triệt theo nàng tầm mắt hướng kia bán đèn lồng tiểu điểm nhìn liếc mắt một cái, còn không có trả lời, Hạ Đàn đã chính mình chạy qua đi.

Năm còn không có quá xong, liền tính quá xong rồi, quả hai cái đèn lồng màu đỏ ở cửa, nhìn cũng náo nhiệt chút.

Hạ Đàn chỉ vào trên tường treo đèn lồng, “Lão bản, này đèn lồng bao nhiêu tiền nào?”

“Cái này hai trăm tám mươi.”

“Xôn xao, như vậy quý, có thể thiếu điếm sao?”

“Không thể thiếu, này đèn lồng thủ công thực tốt, người nhìn xem này đèn sa, nhìn xem này khung xương, ta bán cái này giới thực tiện nghi.”

Hàn Triệt đi tới, liền nghe thấy Hạ Đan thực nghiêm túc mà ở đằng kia chém giới.

“Ngài tiện nghi điếm, một trăm tám, ta cho người mua hai cái.”

“Hắc nha, người này tiểu cô nương, gần nhất liền chém nhiều như vậy, bán không được.”

“Một trăm chín, ta mua hai cái.”

“Không được không được, không bán.”

“Kia tính.” Hạ Đan vẫn trụ Hàn Triệt, “Chúng ta đi, quay đầu lại ta ở trên mạng mua, so này tiện nghi.”

Hạ Đan kéo Hàn Triệt đi phía trước đi rồi.

THAM LUYẾN

Nghê Đa Hi
www.dtv-ebook.com

Phần 40

Hàn Triệt mới vừa tắm rửa xong, ăn mặc màu đen áo tắm dài.

Lôi kéo Hạ Đan lập tức hướng đi hướng sô pha.

Tới rồi sô pha trước, mới buông ra nàng, tự hành ngồi xuống.

Xách theo ấm trà hướng cái ly đổ chén nước, “Ngày mai ta sáng sớm muốn ra cửa, khả năng muốn buổi tối mới trở về, ta sẽ làm người đưa sớm cơm trưa lại đây, hoặc là chính người ra cửa ăn cũng đúng.”

Hạ Đan biết Hàn Triệt muốn công tác, cũng không muốn cho hắn vẫn luôn bồi nàng.

Nàng gật gật đầu, “Ta đã biết.”

Hạ Đan khó được như vậy nghe lời, Hàn Triệt đảo có chút kỳ quái, nghiêng đầu liếc nhìn nàng một cái.

Hạ Đan cũng nhìn hắn, đôi mắt chớp chớp, “Làm sao vậy?”

Hàn Triệt cười một cái, “Không có gì.”

Hắn bưng chén trà uống nước.

Hạ Đan nhìn hắn, thò lại gần, “Ta cũng muốn uống.”

Nói, liền cúi đầu, liền Hàn Triệt cái ly uống một ngụm.

“Còn uống sao?” Hàn Triệt nhìn nàng hỏi.

Hạ Đàn lắc đầu, “Không uống.”

Hàn Triệt cười một cái, xoay người đem cái ly buông.

Hạ Đàn nằm đến trên sô pha, hai chân tự nhiên mà đáp đến Hàn Triệt trên đùi.

Hàn Triệt nghiêng đầu xem nàng, Hạ Đàn cười khanh khách, “Hàn tống, giúp Tiểu Hạ muội muội xoa bóp chân.”

Hàn Triệt nhìn chăm chăm nàng, cười như không cười, tay nhéo Hạ Đàn chân, “Người hiện tại nhưng thật ra không khách khí.”

Hạ Đàn mũi chân quơ quơ, đắc ý mà nở nụ cười.

“Chân đau không?”

Hạ Đàn ngô một tiếng, “Hôm nay đi quá nhiều lộ.”

Hàn Triệt cười, “Hôm nay ra cửa đều là ngồi xe, người đi đâu nhi đi lộ?”

Hạ Đàn nghiêm trang mà nói: “Ta đầu gối phía trước bị thương, còn không có hoàn toàn hảo đâu.”

Hàn Triệt cúi đầu cấp Hạ Đàn nhéo chân, đáy mắt ý cười càng sâu, “Người phía trước ở Thiệu trấn, mỗi ngày nhưng thật ra chạy trốn rất hoan.”

Hạ Đàn cười cười, từ trên sô pha ngồi dậy, đôi tay ôm Hàn Triệt cổ, “Ta hậu thiên hồi trường học.”

Hàn Triệt ừ một tiếng, “Hậu thiên buổi sáng?”

“Ân, còn phải về ký túc xá thu thập một chút.”

Hàn Triệt ngược mắt, nhìn nàng, “Không được ta nơi này?”

Hạ Đàn đôi mắt cong cong, cười hỏi: “Người tưởng ta ở nơi này sao?”

Hàn Triệt cười khẽ cười, “Còn hảo, người không ở ta thiếu làm hai bữa cơm.”

“.....” Hạ Đàn một hơi, đôi tay buông lỏng ra Hàn Triệt, chân cũng có từ Hàn Triệt trên đùi buông xuống.

Nàng mặc vào dép lê hướng trên lầu đi, vừa đi vừa nói chuyện: “Đến lúc đó người đừng nghĩ ta.”

Hàn Triệt nghiêng đầu, nhìn Hạ Đàn bóng dáng, đáy mắt nổi lên ý cười.

Hắn cúi đầu, cười khẽ cười.

Tác giả có lời muốn nói: Áng văn này rất đơn giản, cũng không dài, phỏng chừng hơn mười vạn tự ~

Chương 29

Ra Tết Âm Lịch, tân một năm cũng coi như là chính thức bắt đầu.

Hạ Đàn hồi trường học đi học, ngày đầu tiên khai giảng, bắt được chương trình học biểu thời điểm, nàng liền ngốc.

Học kỳ 1 có bao nhiêu nhà, học kỳ này liền có bao nhiêu vợ.

Nàng đôi mắt nhìn chăm chăm chương trình học biểu, ngón tay ở mặt trên số.

Một đường số xuống dưới, từ thứ hai đến thứ sáu, trừ bỏ thứ sáu buổi chiều không có tiết học, mặt khác thứ hai đến thứ năm, mỗi ngày buổi sáng

buổi chiều đều có khóa, thứ tư liền buổi tối đều có khóa.

Hạ Đan giờ chương trình học biểu, trợn tròn đôi mắt, hỏi bên cạnh Lý kỳ, “Ta này chương trình học biểu là lấy sai rồi? Đây là đại tam khóa???”

Như thế nào sẽ nhiều như vậy khóa???

Lý kỳ thở dài, “Không có sai, chính là chúng ta khóa.”

Hạ Đan: “.....”

Trình di thăm quá mức tới, nói: “Nghe bọn hăn nói, hiện tại khóa nhiều, về sau khóa liền ít đi, trước thời gian tu xong cũng khá tốt.”

Lý kỳ gật đầu, “Cũng đúng, ta phía trước nghe đại bốn một cái sư tỷ nói, bọn họ tới rồi đại tam hạ liền cơ bản không có gì khóa.”

THAM LUYẾN

Nghê Đa Hi

www.dtv-ebook.com

Phần 41

Hạ Đàn vội gật đầu, cười nói tạ, “Cảm ơn dương ca, ta ngày mai giữa trưa sớm một chút lại đây.”

Hạ Đàn từ tiệm trà sữa ra tới, chuẩn bị hồi một chuyến phòng ngủ, Hàn Triệt điện thoại liền đánh lại đây, hỏi hẩn, “Ở đâu?”

Hạ Đàn đang muốn quá đường cái, nghe vậy lập tức đứng yên, “Người tới rồi sao?”

Hàn Triệt thanh âm truyền đến, “Ân, tới rồi, người ở ký túc xá sao?”

“Không không không, ta ở cổng lớn đâu.”

“Ta cũng vừa tới cửa.” Hàn Triệt ánh mắt quét về phía ngoài cửa sổ, liền nhìn đến Hạ Đàn ăn mặc nải màu trắng oa oa vải nỉ y đứng ở đường cái đối diện, chính vẻ mặt mờ mịt mà nhìn đông nhìn tây.

“Người ở đâu nha, ta như thế nào không thấy được người?” Bên ngoài phong rất lớn, Hạ Đàn tay sủy ở túi áo, nắm di động tay bị gió thổi đến lạnh lẽo, khuôn mặt cũng lạnh vèo vèo.

Hàn Triệt nhin không được cười, “Nhìn đến người, đối diện.”

Hạ Đàn quay đầu lại, nghe thấy một tiếng loa vang.

Nàng theo thanh âm vọng qua đi, liền nhìn đến Hàn Triệt xe, tức khắc cong mắt cười rộ lên.

Đơn hành nói, xe khai bất quá tới, Hàn Triệt ở đối diện chờ.

Đèn xanh sáng ngời, Hạ Đan liền chạy qua đi.

Kéo ra cửa xe lên xe, vui vẻ hỏi: “Người hôm nay như thế nào sớm như vậy?”

Hiện tại mới 5 giờ nhiều đâu.

Hàn Triệt nói: “Hôm nay không phải rất bận.”

Hạ Đan cột kỹ đai an toàn, cười mà tiến đến Hàn Triệt trước mặt, “Người là tưởng ta?”

Nàng nghiêng thân, đôi tay chống ở Hàn Triệt trên vai.

Hàn Triệt cười, không ứng.

Đem Hạ Đan tay kéo xuống dưới, không khỏi nhìn hạ mi, “Như thế nào như vậy lạnh? Người ở bên ngoài đợi thật lâu sao?”

Hắn đem Hạ Đan lạnh lẽo tay cầm ở trong tay, giương mắt xem nàng.

“Ngô, có điểm lâu.” Kỳ thật là vừa rời ở tiệm trà sữa, huấn luyện xong về sau, nàng phụ trách rửa sạch sẽ những cái đó cái ly cùng vật chứa, thủy là lãnh, ở trong nước phao một lát, mới như vậy lạnh.

Nàng cười khanh khách, tay hướng Hàn Triệt trong tay tặng đưa, “Người cho ta ấm áp bái.”

Hàn Triệt nhìn chăm chăm nàng nhìn liếc mắt một cái, không nhìn không được cười.

Đem Hạ Đan tay cầm, một tay khống tay lái, tốc độ xe rất chậm, chậm rãi hồi nhập dòng xe cộ.

Trong xe máy sưởi điều đến cao, Hạ Đan dần dần không như vậy lạnh, tay bị Hàn Triệt nắm ở trong tay, cũng không như vậy lạnh.

Xe đều tốc lên đường, Hạ Đan cao hứng mà nhìn phía trước, “Chúng ta hiện tại đi nơi nào?”

Hàn Triệt nói: “Ăn cơm.”

“Đi chỗ nào ăn?”

“Người muốn đi nơi nào ăn?”

Hạ Đan nghĩ nghĩ, “Chúng ta về nhà đi ăn, người làm cho ta ăn.”

Hàn Triệt ghé mắt liếc nhìn nàng một cái, cười thanh.

Hạ Đan cúi đầu, lôi kéo hần tay quơ quơ, “Người cười cái gì.”

Hàn Triệt lại là một tiếng cười, “Hạ Đan, người nhưng càng ngày càng làm nũng.”

Hạ Đan nhìn phía ngoài cửa sổ, cong môi cười.

Nàng cảm thấy, kỳ thật Hàn Triệt rất sủng nàng.

Hàn Triệt mang nàng về nhà, nhưng là trong nhà không có đồ ăn.

Hạ Đan mấy ngày nay hồi trường học đi, hần tự nhiên lười đến chính mình nấu cơm. Vì thế trở về trước, đi trước một chuyến gia phụ cận siêu thị.

“Ta muốn ăn người lần trước làm cái kia hấp cá, còn muốn ăn xào tôm bóc vỏ, còn muốn ăn phao ớt xào thịt bò.”

Hạ Đan hoàn toàn sẽ không làm, gọi món ăn nhưng thật ra một phen hảo thủ.

Hạ Đàn một hơi điếm vài cái đồ ăn, đủ ăn được mấy đốn.

Hàn Triệt dựa theo Hạ Đàn điếm đồ ăn lấy lòng nguyên liệu nấu ăn, ngược mắt nhìn nàng cười, “Còn muốn ăn cái gì?”

“Đủ rồi, tạm thời liền này đó.” Hạ Đàn cao hứng mà vẫn trụ Hàn Triệt cánh tay, hai người đẩy xe, từ khu thực phẩm tươi sống ra tới.

Mới ra khu thực phẩm tươi sống, nghênh diện gặp phải cá nhân.

Hạ Đàn cảm thấy có chút quen mắt, nhưng nhất thời không nhớ tới ở nơi nào gặp qua.

Đối phương là nhìn Hàn Triệt, cười nói: “Thật là hiếm lạ, người cũng sẽ dạo siêu thị.”

Hàn Triệt ừ một tiếng, “Mua chút rau.”

Hạ Đàn nhìn trước mặt nữ nhân, bỗng nhiên nghĩ tới.

Nữ nhân này chính là lần trước Lễ Tình Nhân, cùng Hàn Triệt cái kia hư ca ca ở bên nhau. Bọn họ còn cùng nhau ăn cơm xong.

THAM LUYẾN

Nghê Đa Hi

www.dtv-ebook.com

Phần 42

Nếu Hàn Triệt hiện tại tìm chính là một cái các phương diện đều thực ưu tú, ưu tú đến cũng đủ cùng hãnh xứng đôi người, nàng sẽ không có bất luận cái gì ý kiến.

Nhưng bên ngoài cái kia tiểu nha đầu, dựa vào cái gì?

Dư quang bỗng nhiên quét tới cửa một đạo màu trắng thân ảnh, nàng đáy mắt hiện lên một đạo quang, mắt cá chân một uy, thân thể toàn bộ hướng Hàn Triệt trên người đảo đi.

Hàn Triệt nhíu mày, cơ hồ là xuất phát từ bản năng đỡ nàng một chút.

Trương Hân lại đem không có thuận thế lên, ngược lại toàn bộ thân thể đều đảo đến Hàn Triệt trên người, đôi tay ôm lấy hãnh.

Hàn Triệt cơ hồ là lập tức đẩy ra nàng.

Hãnh nhắm chặt mi, ngẩng đầu, lại thấy được Hạ Đan đứng ở cửa.

Hãnh sửng sốt.

Hạ Đan nhìn hãnh một cái, nhấp môi, xoay người chạy.

Hàn Triệt đáy lòng đột nhiên hoảng hốt, “Hạ Đan!”

Tác giả có lời muốn nói: Hoa hai ngày thời gian sửa sang lại đại cương, điều chỉnh trạng thái, hy vọng kế tiếp hết thảy thuận lợi.

Trong khoảng thời gian này thật là sống một ngày bằng một năm, ta đang tìm cầu tự mình đột phá trong quá trình, xuất hiện vấn đề, gặp bình cảnh, mất đi phương hướng. Trong khoảng thời gian này thật sự phi thường mê mang, bởi vì không có làm tốt mà tự trách, khổ sở. Thậm chí không biết nên viết như thế nào nữa.

Mấy ngày nay suy nghĩ rất nhiều, ngộ ra một đạo lý, cảm thấy nhân sinh khó nhất chính là, buông tha chính mình.

Mà ta hiện tại, muốn học buông tha chính mình.

Cảm ơn các người vẫn luôn như vậy bao dung ta, thật sự thực cảm ơn các người, hy vọng tương lai có thể viết ra càng tốt tác phẩm cho các người xem.

Sau đó áng văn này khôi phục ngày càng, tồn hai chương bản thảo liền bắt đầu đúng giờ gian.

Hai ngày này sẽ đem 《 tâm động 》 phiên ngoại càng xong, kết thúc sau bắt đầu chậm rãi tu văn.

Phát ba ngày bao lì xì, cảm ơn các người vẫn luôn bồi ta.

Các người hỉ hỉ đã trở lại.

Chương 30

Hạ Đàn chạy về phòng, tướng môn đột nhiên đóng sầm.

Hàn Triệt theo ở phía sau, môn ném lại dây khi, lập tức duỗi tay ngăn.

Hạ Đàn không có nghe thấy môn đóng lại thanh âm, quay đầu lại liền thấy Hàn Triệt ngăn môn, đi đến.

Nàng nhấp khẩn môi, trừng mắt nhìn hẩn liếc mắt một cái.

Lại cũng chưa nói cái gì, cởi dép lê, công cửa phương hướng, nằm nghiêng ở trên giường.

Hàn Triệt đóng cửa lại, đi qua đi.

Hạ Đàn đưa lưng về phía hăn nằm, nhắm mắt lại không để ý tới hăn.

Hàn Triệt ngồi ở giường sườn, cúi xuống thân, tay phải cô trụ nàng eo, môi ấm áp mà dán nàng lỗ tai, nhẹ giọng hỏi: “Sinh khí?”

Hạ Đàn vẫn như cũ không trợn mắt, đem Hàn Triệt phúc ở nàng trên eo tay cầm khai, sau đó đi phía trước xê dịch, cùng Hàn Triệt bảo trì khoảng cách.

Hàn Triệt nhìn Hạ Đàn này một loạt hành động, bất đắc dĩ lại có chút buồn cười.

Hăn thân thể đi phía trước ép tới càng thấp, một lần nữa ôm Hạ Đàn eo, thấp thanh âm, “Không phải người tưởng như vậy.”

Hạ Đàn lại lần nữa đem hăn tay cầm khai, ngồi dậy, muốn xuống giường.

Còn chưa kịp, thủ đoạn đột nhiên bị nút thắt, một cổ mạnh mẽ đem sau một túm, nàng thân thể nhẹ, cả người trực tiếp bị túm tới rồi Hàn Triệt trong lòng ngực.

Hàn Triệt nằm thẳng ở trên giường, một tay khấu khăn Hạ Đàn eo, đen nhánh mắt nhìn chăm chăm nàng, lạnh lùng nói: “Còn chạy?”

Hạ Đàn trong lòng vốn dĩ liền không thoải mái, cứ nhiên còn lạnh mặt hung nàng.

Nàng cắn khẩn môi, tức giận đến ở hăn trên vai dẫm một quyền.

Hàn Triệt chịu đựng không nổi bị đạu cười, hấn trở mình, đem Hạ Đàn đè ở dưới thân.

Hai người dán thật sự gần, môi cơ hồ muốn gặp phải, Hàn Triệt nhìn nàng, cười khẽ hỏi: “Ghen?”

Hạ Đàn bị Hàn Triệt đè nặng, động cũng không động đậy, nàng giãy giụa vài cái, nhấc chân đi đá hấn.

Hàn Triệt phát hiện, kịp thời đè lại nàng chân, cười nói: “Đừng loạn đá.”

Hạ Đàn trừng hấn, sau một lúc lâu, mới hỏi: “Cái kia nữa, là người bạn gái cũ sao?”

Hàn Triệt cười, “Không phải.”

Hạ Đàn trợn tròn đôi mắt, “Trước bạn gái cũ?”

Hàn Triệt từ Hạ Đàn trên người đi xuống, một tay căng đầu, nằm nghiêng ở trên giường, ngón tay vuốt ve Hạ Đàn gương mặt, nhìn nàng cười một lát.

Hạ Đàn thấy hấn không nói lời nào, phản đem Hàn Triệt áp đến trên giường, ghé vào hấn trên người, thở phì phì hỏi: “Có phải hay không a?”

Hàn Triệt đôi tay ôm nàng eo, cười, “Không phải.”

Hạ Đàn nhìn chăm chăm hấn, “Kết giao quá sao?”

THAM LUYẾN

Nghê Đa Hi
www.dtv-ebook.com

Phần 43

Hạ Đan lắc đầu, “Ta không biết.”

Hàn Triệt nhìn chăm chăm nàng, sau một lúc lâu, nói: “Hạ Đan, ta không đối cái nào nữ nhân tốt như vậy quá.”

Hắn nhẹ nhàng néo Hạ Đan cằm, nhìn chăm chăm nàng, thấp giọng nói: “Đừng hoài nghi cảm tình của ta.”

Hạ Đan trong lòng đột nhiên yên ổn.

Nàng không khỏi đem hắn ôm sát, chủ động đi thân hắn, “Ta không hoài nghi ngươi.”

Đôi mắt thủy linh linh nhìn hắn, làm nũng nói: “Ta trong chốc lát tưởng gọi đầu, ngươi giúp ta tẩy.”

Hàn Triệt khước môi gợi lên ý cười, ngón tay véo véo Hạ Đan mặt

, “Hạ Đan, cũng liền ngươi có thể để cho ta làm những việc này.”

Hạ Đan khước môi cong, trong lòng ngọt tư tư.

Nàng phụng Hàn Triệt mặt, đối với hắn môi, hôn lại thân.

Hàn Triệt nén cười, “Ngươi đang làm gì?”

“Ở khen thưởng ngươi nha.”

Hàn Triệt ôm Hạ Đan, về phòng đi cho nàng gội đầu.

Hạ Đàn so lần đầu còn muốn kiêu khí, trong chốc lát ngại phồng, trong chốc lát ngại thủy lạnh, trong chốc lát ngại hấn ấn đến trọng, trong chốc lát lại la hét phao phao tiến trong ánh mắt.

Hàn Triệt mở ra thủy cho nàng tẩy đôi mắt, “Hạ Đàn, người lại kiêu khí điểm thử xem.”

Hạ Đàn hừ hừ, nhắm mắt lại, lặng lẽ cong cong môi.

Hàn Triệt ngoài miệng ngại nàng kiêu khí, tẩy xong đầu, rồi lại cầm khăn lông ôn nhu mà giúp nàng lau khô hơi nước. Lại lấy quạt máy sấy, giúp nàng thổi đầu.

Hàn Triệt cho nàng thổi đầu thời điểm, Hạ Đàn ghé vào trên giường chơi trò chơi.

Nhích tới nhích lui, Hàn Triệt không có biện pháp thổi, đơn giản ngồi vào mép giường, đem nàng vớt lại đây, làm Hạ Đàn nằm hấn trên đùi.

Hạ Đàn nằm ở Hàn Triệt trên đùi, hưởng thụ Hàn Triệt cho nàng thổi đầu, di động cử đến cao cao, ở chơi vông du.

Hàn Triệt ngón tay ở Hạ Đàn mềm mại phát gian xuyên qua.

Hạ Đàn tóc trường, lại là buổi tối, tất yếu làm thấu mới có thể ngủ. Thổi suốt hai mươi phút mới hoàn toàn làm khô.

Hàn Triệt đóng máy sấy, vỗ vỗ Hạ Đàn bả vai, “Hảo.”

Hạ Đàn dịch cái thân, nằm đến trên giường, tiếp tục chơi trò chơi.

Hàn Triệt đứng dậy, đi phòng tắm tắm rửa.

Ra tới thời điểm, Hạ Đàn còn nằm nghiêng chơi trò chơi.

Hàn Triệt ăn mặc quần dài, thượng thân quang.

Hạ Đàn chơi trò chơi chơi đến chính mê mẩn, không chú ý tới Hàn Triệt.

Hàn Triệt xoa tóc, nhìn chăm chăm Hạ Đàn.

Thấy nàng nửa ngày không ngẩng đầu, đôi mắt híp lại hạ.

Dem sát đầu khăn lông ném tới trên tủ đầu giường, lên giường, trực tiếp đem Hạ Đàn vớt lại đây, đè ở dưới thân, cúi đầu hôn nàng.

Hạ Đàn chính mang đội sát quái đầu, giết đến một nửa, nàng sốt ruột, đẩy Hàn Triệt, “Ngô ngô, ta còn không có đánh xong ——”

Nàng tưởng đem điện thoại cầm lấy tới, Hàn Triệt tay duỗi ra, trực tiếp cho nàng cầm, ném trên tủ đầu giường, “Phanh” một tiếng.

Dem nàng tay cử cao, khấu lên đỉnh đầu, đầu lưỡi quấn lấy nàng, hôn đến lại thâm lại trọng.

Hạ Đàn vừa mới bắt đầu còn nghĩ trò chơi, sau lại bị Hàn Triệt hôn đến cả người nhũn ra, ý thức đều không thanh tỉnh, nơi nào còn lo lắng tưởng những cái đó. Nàng đôi tay ôm Hàn Triệt bối, đáp lại hẳn.

Hôn thật lâu, Hạ Đàn thở không nổi tới, vô lực mà đẩy đẩy Hàn Triệt bả vai, “Ngô ngô.....”

Hàn Triệt ở môi nàng khẽ cắn hạ, cuối cùng buông ra nàng.

Hạ Đàn thân thể mềm mại mà dựa vào Hàn Triệt trong lòng ngực, gương mặt dán hẳn ngực, nhắm mắt lại, há mồm hô hấp.

Hàn Triệt cúi đầu, xoa bóp mặt nàng, cười, “Trò chơi hảo chơi sao?”

Hạ Đàn ngấn người, ngẩng đầu, đôi mắt ngập nước nhìn hẳn.

Nàng nhìn chăm chăm hẳn, nhìn sau một lúc lâu, chậm rãi phản ứng lại đây.

Người này..... Là bởi vì nàng vừa mới chơi trò chơi không có để ý đến hẳn, ghen tị sao?

Khó trách đột nhiên hôn đến như vậy tàn nhẫn.

Miệng nàng đều có chút đau.

Hạ Đàn nhin không được cười, tay phụng Hàn Triệt mặt, “Hàn tổng nha, người ghen tị sao?”

Hàn Triệt liếc nhìn nàng một cái, không ứng, cầm nàng tay, cúi đầu cắn một chút.

Hạ Đàn vui vẻ mà cười, đôi tay ôm trụ Hàn Triệt, “Ta đêm nay cùng người ngủ được không?”

THAM LUYẾN

Nghê Đa Hi

www.dtv-ebook.com

Phần 44

Hàn Triệt lại đây, vỗ vỗ nàng, “Đi lên, trong chốc lát đi ra ngoài ăn cơm sáng.”

Hạ Đan nâng lên mắt, đôi tay từ chần vươn tới, muốn Hàn Triệt ôm.

Hàn Triệt lấy nàng không có cách, cười, đem người từ trong chần ôm ra tới.

Hạ Đan cao hứng, đứng ở mép giường, ôm Hàn Triệt cổ, cười hì hì nhìn hắn.

Cũng không nói lời nào, chính là cười.

Sáng sớm tinh mơ liền nhìn đến như vậy trương gương mặt tươi cười, Hàn Triệt cũng đi theo cười, xoa bóp nàng cái mũi, “Cười ngây ngô cái gì.”

Hạ Đan vẫn là cười, chính là cao hứng.

.....

Hạ Đan ở trên lầu cọ xát thu thập hơn nửa giờ, xuống lầu thời điểm đã 7 giờ qua.

Hàn Triệt ở dưới lầu chờ nàng, ngồi ở trên sofa, chỉ gian kẹp điều thuốc, ở gọi điện thoại.

Nghe thấy thạch thạch thạch thanh âm, nghiêng đầu, liền thấy Hạ Đan nhảy nhót mà từ trên lầu chạy xuống tới.

Hạ Đàn chạy xuống lầu, lập tức chạy đến Hàn Triệt bên cạnh ngồi xuống, đôi tay ôm hăn cổ, thò lại gần, ở trên mặt hăn hôn một cái.

Hàn Triệt rũ mắt xem nàng, bên môi treo cười, kẹp yên tay ôm quá nàng bả vai, đưa tới trong lòng ngực.

“Ân, buổi tối ta qua đi.”

Hàn Triệt công tác thượng sự tình, Hạ Đàn nghe không hiểu.

Nàng ghé vào hăn trong lòng ngực, ngón tay nhàm chán mà nhéo hăn áo sơ mi cổ áo.

Hàn Triệt từ nàng chơi, cùng trong điện thoại công đạo vài câu, qua vài phút mới treo điện thoại.

Hạ Đàn ngẩng đầu, “Người muốn đi công tác?”

Vừa mới Hàn Triệt nói dính đêm nay vé máy bay.

Hàn Triệt ừ một tiếng, cầm Hạ Đàn tay, nhìn nàng, “Đêm nay đi, đại khái một tuần.”

“Muốn lâu như vậy a.” Hạ Đàn luyến tiếc, nhưng là cũng biết Hàn Triệt vội, hăn đã đủ súng nàng, không thể lại tùy hứng.

Nàng cúi đầu, giúp Hàn Triệt đem vừa mới bị nàng vò nát áo sơ mi cổ áo sửa sửa, mới ngẩng đầu, đôi mắt thủy nhuận nhuận nhìn hăn, “Vậy người phải cho ta gọi điện thoại.”

Hàn Triệt gật đầu, “Ân.”

Hạ Đàn tưởng, còn hảo chỉ là một tuần, không phải một tháng. Nếu là một tháng đều không thấy được, nàng đến nghĩ nhiều hăn a.

Bất quá cũng may mắn học kỳ này khóa nhiều, trừ bỏ đi học, còn phải đi tiệm trà sữa làm kiêm chức, vội lên thời gian nhưng thật ra qua thật sự nhanh.

Hàn Triệt vốn dĩ nói là một tuần liền trở về, kết quả vừa đi chính là nửa tháng, hăn ban ngày vội, nhưng sẽ bớt thời giờ cho nàng phát cái tin nhắn, nói cho nàng vội, buổi tối cho nàng điện thoại.

Người tuy rằng không ở bên người, Hạ Đan lại cảm thấy an tâm.

Chỉ là, nàng vẫn là tưởng hăn, mỗi lần gọi điện thoại đều sẽ hỏi hăn khi nào trở về. Hàn Triệt liền cười, trêu ghẹo hỏi nàng, “Tưởng ta?”

Hạ Đan cũng không ngượng ngùng, gật gật đầu, “Ân, tưởng người, rất nhớ người.”

Hàn Triệt ở bên kia nhẹ nhàng cười, thực vui sướng bộ dáng.

Cũng may đầu năm nay còn có di động như vậy cái đồ vật, mỗi ngày còn có thể liên hệ, còn có thể nghe thấy Hàn Triệt thanh âm.

Chỉ là hăn thời gian nghỉ ngơi thực không cố định, có đôi khi sẽ sớm một chút gọi điện thoại cho nàng, có đôi khi sẽ tối nay.

Hôm nay buổi tối, Hạ Đan chờ điện thoại chờ đến mau một chút, bạn cùng phòng nhóm đều ngủ rồi, nàng cũng vậy được không được, mí mắt thẳng đánh nhau, cuối cùng vụng vụng hồ hồ ngủ rồi.

Rạng sáng hai điểm nhiều điểm thời điểm, Hạ Đan di động chấn động hạ.

Nàng vẫn luôn đem điện thoại cầm ở trong tay, di động chấn động động, lập tức liền tỉnh.

Đầu chui vào trong chăn, híp mắt mắt, đi xem di động.

Hàn Triệt phát tới tin nhắn, “Ngủ rồi sao?”

Hạ Đàn một chút tinh thần, nàg từ trên giường ngồi dậy, kéo ra mùng, khẽ tay khẽ chân mà xuống giường, mặc vào mao nhung dép lê, lấy thượng áo lông vũ cùng di động liền lạng lẽ đi ra cửa.

Nàng một bên hướng ký túc xá ngoài đi, một bên đem áo lông vũ trùm lên.

Tuy là như thế, tới rồi bên ngoài, đêm khuya gió lạnh một thổi, vẫn là đông lạnh đến nàng run lập cập.

Nàng lấy ra di động cấp Hàn Triệt trở về cái điện thoại.

Điện thoại chuyển được, Hàn Triệt thanh âm thấp thấp truyền đến, “Còn chưa ngủ?”

Hạ Đàn tìm cái tránh gió địa phương ngồi xồm, cùng Hàn Triệt liêu điện thoại, “Ngủ, người phát tin nhắn tới, liền tỉnh.”

Hàn Triệt ở kia đầu nhẹ nhàng cười, “Quấy rầy Hạ tiểu thư ngủ.”

Hạ Đàn cười, gió thổi đến má nàng cũng lạnh như băng, “Người hiện tại mới vội xong sao? Như thế nào như vậy vẫn a?”

Hàn Triệt ừ một tiếng, “Mới vừa ở trên phi cơ.”

Hạ Đàn sững sốt hạ, vài giây mới phản ứng lại đây, “Phi cơ? Người đã trở lại sao?”

THAM LUYẾN

Nghê Đa Hỉ

www.dtv-ebook.com

Phần 45

Chương 32

Hàn Triệt mới vừa về nước, khó được cấp chính mình phóng hai ngày giả.

Vừa lúc ngày hôm sau buổi sáng, chu tề ước hẳn chơi bóng, ứng.

Đến bida thất thời điểm, chu tề đã trước chơi mấy côn, thấy Hàn Triệt tiến vào, tấm tắc một tiếng, “Ước người ra tới một lần không dễ dàng a, hôm nay mặt trời mọc từ hướng Tây?”

Hàn Triệt đi qua đi, từ ven tường tùy tay cầm căn cột, từ bên cạnh trên bàn cầm xảo phấn, xoa xoa côn đầu.

“Người đi ra ngoài nhìn một cái chẳng phải sẽ biết.” Hẳn cúi người, một cây vào hai cầu.

Chu tề líu lười, “Lâu như vậy không chơi, kỹ thuật không giảm a.”

Hàn Triệt không ứng hẳn, đổi cái góc độ, lại vào một cầu.

“Người gia gia thân thể hảo điểm không? “Chu tề chống cột, cùng Hàn Triệt nói chuyện phiếm.

Hàn Triệt ừ một tiếng, “Hảo chút.”

Chu tề gật đầu, “Vậy là tốt rồi.”

Đồn hạ, vẫn là nhịn không được nói: “Người có biết hay không, người gia gia tìm ta biểu ca lập phân di chúc.”

Hàn Triệt ừ một tiếng, “Biết.”

Không có dư thừa nói, Hàn Triệt hiển nhiên không nghĩ thảo luận này đó. Chu tề cũng không hề hỏi, chống cột đứng ở một bên, cười hỏi hần, “Ai, lần trước cho người gọi điện thoại, nhà người khi nào nhiều cái nữ nhân?”

Hàn Triệt chính cúi người chơi bóng, ngược mắt, tà hần liếc mắt một cái.

Chu tề thò lại gần, bả vai đảo hần một chút, “Ta lần trước đụng tới Hà Vũ, hỏi hần hai câu, kia tiểu tử ấp úng, ta coi liền có vấn đề.” Hần bát quái lên, đôi mắt đều sáng, “Thực sự có nữ nhân?”

Hàn Triệt ừ một tiếng, không nhiều lời nữa nữa.

Hần xưa nay tích tụ như kim, chu tề cùng hần nhận thức mười mấy năm, thói quen.

Hần lúc này đã bị hừng hực bát quái ngọn lửa vây quanh, liên tiếp hỏi: “Ai a? Ta có nhận thức hay không? Thấy chưa thấy qua? Ai lớn như vậy bản lĩnh cư nhiên đem người cấp thu phục?”

Hàn Triệt đánh xong cuối cùng cái cầu, ngồi dậy, đem cột ném trên bàn, “Người không đi đương bát quái phóng viên đáng tiếc.”

Hần đi phía trước đi, từ tủ lạnh cầm bình nước khoáng ra tới.

Chu tề lúc này đã hoàn toàn không có chơi bóng tâm tư, liên tiếp đuổi theo Hàn Triệt hỏi hần cảm tình bát quái.

Hàn Triệt đi đến bên cửa sổ, dựa vào sô pha ngồi xuống.

Hắn phía sau lưng dựa tiến xô pha, từ túi quần sờ soạng hộp thuốc ra tới, rút ra một cây cần ở trong miệng. Lại sờ soạng bật lửa, một tay chặn phong, đem yên bậc lửa, hút một ngụm, nhìn ngoài cửa sổ, phun ra một ngụm sương khói.

Trong đầu phù phù trầm trầm suy nghĩ chút sự tình, đến cuối cùng, toàn biến thành Hạ Đan thân ảnh.

Hắn kẹp yên trừu một ngụm, khóe môi nổi lên tia ý cười.

Di động vừa lúc chấn động hạ, theo bản năng liền đoán là Hạ Đan, lấy ra tới nhìn mắt, quả nhiên là.

Chỉnh chỉnh tề tề cho hắn liệt mấy cái đêm nay thực đơn.

Trong miệng ngậm thuốc lá, đôi tay cầm di động, hồi nàng, “Ta đại khái 6 giờ lại đây tiếp người.”

Hạ Đan đang muốn đi tiệm trà sữa làm việc, vừa đi vừa hồi hắn, “Người tới rồi cho ta gọi điện thoại.”

“Ân.”

Hạ Đan cong cong mắt, đưa điện thoại di động khóa bình, sủy hồi áo lông vũ túi áo.

Hạ Đan ngày thường đều là giữa trưa cùng buổi tối ở tiệm trà sữa kiêm chức. Đêm nay phải về Hàn Triệt nơi đó, giữa trưa vội xong liền cùng lão bản thỉnh giá.

Nàng đã công tác nửa tháng, cùng lão bản đều chín, lão bản thực dễ nói chuyện, cười nói: “Hành hành, hẹn hò quan trọng, ngày mai sớm một chút tới là được.”

“Ai, cảm ơn dương ca.”

Hạ Đan vội xong liền hồi ký tức xá đi.

Bạn cùng phòng nhóm đều còn ở ngủ trưa, nàng khẽ tay khẽ chân mà vào cửa. Nhìn hạ thời gian, đã không kịp nghỉ ngơi, nàng lười đến cởi quần áo lên giường, ngồi ở án thư, đem buổi chiều muốn đi học thư đem ra. Liền như vậy ở trên bàn bò trong chốc lát.

Mu bàn tay bị bị phỏng địa phương còn nóng rát, kiếm tiền thật là không dễ dàng.

Buổi chiều cuối cùng tiết khóa là 5 giờ bốn mươi kết thúc, hồi ký tức xá thả thư, Hàn Triệt điện thoại liền tới rồi.

Hạ Đan chính thu thập đồ vật, thiên đầu, bả vai cùng lỗ tai kẹp di động, “Ta tới, lập tức liền tới.”

Hàn Triệt nghe thấy Hạ Đan thanh âm liền cười, ừ một tiếng, “Cửa sau chờ người.”

“Ân ân.”

Hạ Đan treo điện thoại, đem nàng mỹ phẩm dưỡng da thu vào bao bao.

Áo ngủ cùng tắm rửa quần áo, Hàn Triệt nơi đó đều có, đảo cũng không quá nhiều muốn mang.

Hạ Đan thu thứ tốt, cùng bạn cùng phòng nhóm chào hỏi, ở bạn cùng phòng nhóm trêu ghẹo trong tiếng cười, thẹn thùng mà chạy ra đi.

Trường học vài cái môn, cửa sau ly các nàng ký tức xá gần nhất, đi ra ngoài là được.

Hạ Đan vừa đến cửa liền nhìn đến Hàn Triệt.

Hắn đứng ở bên cạnh xe, dựa vào cửa xe ở hút thuốc.

THAM LUYẾN

Nghê Đa Hi

www.dtv-ebook.com

Phần 46

Nàng đột nhiên chính thần sắc, nghiêm túc mà nói: “Ta không cần người cho ta lấy tiền, ta cũng không thiếu tiền.”

“Vậy người đi làm công?”

“Đều nói là thể nghiệm sinh hoạt sao.” Tống không thể nói cho hẳn, là tưởng tích góp tiền cho hẳn mua lễ vật.

“.....”

Hạ Đan thay đổi cái tư thế, ngồi quỳ ở Hàn Triệt trên đùi, đôi tay vòng lấy hẳn cổ, nghiêm túc nhìn hẳn, “Ta biết người rất tốt với ta, nhưng là ta thật sự không thiếu tiền, hơn nữa ta ngày thường trừ bỏ ăn cơm, cũng không có gì phải bỏ tiền địa phương.”

Hàn Triệt nhìn chăm chăm Hạ Đan nhìn một lát, hẳn đại khái biết nàng suy nghĩ cái gì, cũng không khăng khăng, cúi người từ trên bàn trà trườn trương khăn ướt, lôi kéo nàng tay, giúp nàng sát cầm đồ ăn vặt ngón tay, “Tiền không đủ dùng liền nói cho ta, người muốn đi làm công cũng có thể, cẩn thận một chút, đừng làm cho chính mình bị thương.”

Hạ Đan ân ân gật đầu, thò lại gần thân hẳn, “Ta biết.”

Hàn Triệt giương mắt xem nàng, nhìn chăm chăm nhìn một lát, nhin không được cười.

Hàn Triệt cười, soái đến càng mê người.

Hạ Đàn cao hứng mà ôm hăn, hôn vài hạ.

Hàn Triệt bị chọc cười, ngữ khí bất đắc dĩ, “Hạ Đàn.”

Hạ Đàn ngọt ngào mà ứng một tiếng, “Ai.”

Hàn Triệt cười, đem nàng bế lên tới.

Hạ Đàn hai chân khoanh lại hăn eo, vòng lấy hăn cổ, “Làm gì đi?”

“Nấu cơm cho người.”

Chương 33

Hạ Đàn ở tiệm trà sữa làm ba tháng, tích cóp đủ bốn ngàn đồng tiền.

Bốn ngàn khối đối với sinh viên tới nói còn tính rất nhiều, bạn cùng phòng nhóm cười nàng là tiểu phú bà.

Sử bốn ngàn khối cự khoản ‘ tiểu phú bà ’ giờ phút này đang ngồi ở mép giường, trước giường phóng trương ghế, hai chân đạp lên ghế hoành côn thượng,

Phùng di động ở đào bảo.

Đối giường Lý Kỳ điệp hảo quần áo phóng tới trong ngăn tủ, “Người tưởng hảo đưa cái gì sao?”

Hạ Đàn lắc đầu, “Còn không có.”

Lý Kỳ phóng hảo quần áo, đóng lại ngăn tủ, quay đầu lại ngồi vào Hạ Đàn bên người, vẫn trụ nàng cánh tay, đầu thò lại gần, hướng nàng di động thượng nhìn liếc mắt một cái.

Đào bảo giao diện là cái loại này gấm lụa liêu, đủ mọi màu sắc.

Lý Kỳ ngạc nhiên nói: “Người muốn mua bố sao?”

Hạ Đàn gật gật đầu, “Ân, ta tưởng thêu cái túi thơm.”

Nàng click mở một cái màu vàng vải dệt, cùng Lý Kỳ đầu dựa gần đầu, “Cái này đẹp sao?”

Suy nghĩ hạ, lại hỏi: “Có thể hay không quá sáng điểm?”

Lý Kỳ hỏi: “Người thêu túi thơm làm cái gì? Người là phải làm cái loại này an thần hương bao sao? Có thể trực tiếp ở trên mạng mua.”

Hạ Đàn lắc đầu, “Không phải, là muốn chính mình làm, ta tưởng đưa cho Hàn Triệt.”

Lý Kỳ có chút kinh ngạc mà ngẩng đầu, nhìn nàng, “Người còn sẽ thêu túi thơm a?”

Hạ Đàn khước miệng nhếch lên, ừ một tiếng, “Nhà của chúng ta hương nữ hài nhi đều sẽ làm.”

Hạ Đàn quê nhà vẫn luôn có cái truyền thống, tuổi trẻ nữ hài nhi có thích người, liền thêu cái túi thơm đưa cho hắn, coi như đính ước tín vật.

“Loại này đâu, loại này đẹp sao?” Hạ Đàn lại click mở mặt khác một loại vải dệt. Hai nữ sinh ghé vào một khối chọn nửa ngày, ở màu lam cùng màu vàng chi gian rồi rẫm, cuối cùng vẫn là tuyển một cái thực đậm thiên lam sắc.

Thực thanh nhã nhan sắc cùng hoa văn, thích hợp nam sinh mang theo.

Hạ Đàn ở đào bảo thượng lấy lòng vải dệt cùng kim chỉ, sau đó cấp Hàn Triệt phát tin nhắn, hỏi hắn ở nơi nào.

Tin nhắn phát ra đi, thật lâu không có hồi.

Hạ Đàn nghĩ hẳn có lẽ ở vội, đơn giản đưa điện thoại di động buông, đi trên ban công giặt quần áo.

Tháng năm đế, thời tiết đã có điểm nhiệt, ban công bên ngoài, tình không vụn lí, xanh thăm thiên, là cái hảo thời tiết.

Lúc đó Hàn Triệt còn ở mở họp.

Cái này hội nghị thời gian phá lệ trường, vẫn luôn liên tục đến buổi chiều hai điểm.

Tan họp thời điểm, tất cả mọi người nhẹ nhàng thở ra, ôm văn kiện lục tục rời đi phòng họp.

Hàn Triệt còn ngồi ở chỗ đó, dựa vào lưng ghế, nhắm mắt nghỉ ngơi.

Phòng họp ánh đèn thực ám, hẳn ngồi ở chỗ đó, mặt ẩn ở nơi tối tăm, thần sắc mỗi mệt.

Người lục tục đều đi xong rồi, Hàn Triệt vẫn như cũ ngồi ở chỗ đó, nhắm mắt nghỉ ngơi. Vẫn không nhúc nhích, giống ngủ rồi dường như. Chỉ có đi theo một bên Hà Vũ biết, hẳn chỉ là ở nghỉ ngơi, cũng không có ngủ.

Qua ước chừng có sáu bảy phút, Hàn Triệt mới rớt cuộc mở mắt.

Từ trên bàn cầm di động, đi xuống phải đi hạ, mới phát hiện Hạ Đàn phát WeChat, vài điều, hỏi hẳn ở nơi nào, ăn cơm sao?

THAM LUYẾN

Nghê Đa Hi

www.dtv-ebook.com

Phần 47

Hàn Triệt cũng cười, ừ một tiếng, “Suy nghĩ.”

Bốn ngày không có gặp mặt, Hạ Đan cũng không rảnh lo ở bên ngoài, nâng cằm liền ở Hàn Triệt trên môi hôn một cái, “Ta cũng tưởng người.” Theo sau mới hỏi, “Người vội xong rồi sao?”

Hàn Triệt ừ một tiếng, dắt lấy Hạ Đan tay, “Trong thời gian ngắn có thể nghỉ ngơi một chút.”

Nhìn nàng, “Trở về vẫn là đi dạo?”

Hạ Đan nói: “Tốt như vậy thời tiết, đương nhiên muốn đi dạo.”

Hàn Triệt nắm Hạ Đan, ra trường học, lại dọc theo trường học tường vây, một đường đi phía trước đi.

Không có mục đích địa, cứ như vậy không chút để ý mà tản bộ.

Vẫn là tháng năm, thái dương không giống bảy tám nguyệt như vậy phơ người, ánh mặt trời trung còn có ấm áp gió nhẹ.

Hai người tán bước, tới rồi một cái duyên hà quảng trường.

Quảng trường người không nhiều lắm, phần lớn là lão nhân gia, phóng âm nhạc, ở đánh Thái Cực.

“Chúng ta bên kia ngồi.” Hạ Đan nắm Hàn Triệt chạy tới.

Nơi đó đối với Hà, có mấy trương ghế dài.

Hạ Đàn lôi kéo Hàn Triệt ngồi xuống, “Nơi này thật thoải mái.”

Hà gió thổi đi lên, lại có thái dương phơi, nhật tử đều trở nên chậm mà ôn nhu.

Hàn Triệt có gần nửa tháng thời gian không có hảo hảo nghỉ ngơi, giờ phút này cũng khó được thả lỏng lại.

Hạ Đàn chạy tới phía trước, ghé vào kiều biên trúng gió.

Hàn Triệt lười nhác mà dựa vào lưng ghế, một tay hoành đáp ở lưng ghế thượng, nhìn đối diện ghé vào kiều biên trúng gió Hạ Đàn.

Ánh sáng mặt trời chiếu ở trên người nàng, ở nàng đỉnh đầu lung tiếp theo tầng màu cam kim quang, mềm mại đầu tóc bị gió thổi, hương một bên phiêu.

Hàn Triệt nhìn nàng, bỗng nhiên cảm thấy như vậy nhật tử thật là tốt đẹp.

Hắn nhìn Hạ Đàn, chỉ là nhìn nàng, là có thể quên một ít khổ sở sự tình.

Hạ Đàn thổi một lát phong, chạy về tới, dựa đến Hàn Triệt trong lòng ngực.

Hàn Triệt đáp ở lưng ghế thượng cánh tay, thuận thế ôm nàng.

Hạ Đàn tay ấn ở Hàn Triệt đầu vai, ngẩng đầu hôn hắn.

Hàn Triệt cúi đầu, nắm nàng cằm, cho nàng một cái hôn sâu.

Hai người hôn đến khó xá khó phân, Hạ Đan bị hôn đến mau thờ không nổi, Hàn Triệt mới hơi hơi ngẩng đầu, nhìn nàng.

Hạ Đan nâng xuống tay, sờ sờ hấn đôi mắt, “Người rất mệt sao?”

Mấy ngày không thấy, hấn gầy ốm chút, nhìn cũng mệt mỏi.

Hàn Triệt nói: “Còn hảo.”

Hạ Đan ngồi thẳng thân thể, tay phải duỗi đến Hàn Triệt sau cổ, giúp hấn néo néo, “Chúng ta trở về, trở về nghỉ ngơi.”

Hàn Triệt ừ một tiếng, “Hảo.”

Về nhà phía trước, bọn họ ở bên ngoài tùy tiện ăn điểm, về đến nhà thời điểm vừa vặn 6 giờ.

Hạ Đan thúc giục Hàn Triệt trở về phòng ngủ.

Hàn Triệt nhin không được cười, “Thái dương còn không có xuống núi.”

Hạ Đan mặc kệ, khăng khăng đem Hàn Triệt đẩy về phòng.

Tuy rằng thời gian còn sớm, nhưng Hàn Triệt xác thật cũng có chút mệt mỏi, không lay chuyển được Hạ Đan, trở về phòng tắm rửa một cái.

Ra tới thời điểm, ngoài cửa sổ thái dương đã tại hạ sơn, đã là chạng vạng.

Hạ Đan không ở, phỏng chừng là hồi chính nàng phòng đi.

Hàn Triệt từ trên giường cầm áo thun mặc vào, lấy lên giường đầu trên tủ di động, từ phòng ngủ ra tới.

Đi xuống lầu, ngồi vào trên sô pha, từ trên bàn trà cầm điếu thuốc, ngậm ở trong miệng bậc lửa.

Hắn nhẹ hút một ngụm, kẹp ở chỉ gian.

Đôi mắt nhìn chăm chăm tàn thuốc hoá tinh, ánh mắt đen nhánh, giống thâm thúy bầu trời đêm, ẩn dấu rất nhiều tâm sự.

Hắn trầm mặc, chỉ gian yên đốt hơn phân nửa tiệt, than chì khói bụi dừng ở trên bàn trà, cũng không hoàn hồn.

Liên Hạ Đan từ trên lầu xuống dưới, cũng không phát hiện.

Thằng đến chỉ gian yên bị một đôi trắng nõn tay nhỏ lấy đi, mới hoàn hồn, ngược mắt, liền thấy Hạ Đan đứng ở trước mặt.

Hạ Đan đem yên ấn tiến gạt tàn thuốc, ngồi vào Hàn Triệt trên đùi, đôi tay nâng lên tới, một tay vòng qua hăn đầu, giúp hăn xoa huyết Thái Dương, “Không phải làm người thiếu hút thuốc sao.”

Hàn Triệt ừ một tiếng, chưa nói cái gì.

Hạ Đan một bên giúp hăn xoa huyết Thái Dương, một bên nhìn hăn hỏi: “Người có phải hay không có cái gì tâm sự?”

THAM LUYẾN

Nghê Đa Hi

www.dtv-ebook.com

Phần 48

Hắn nguyên bản cho rằng Hạ Đan là đói bụng, ở phòng bếp tìm ăn.

Kết quả tới rồi phòng bếp, mới phát hiện Hạ Đan hệ tạp dề, đứng ở bếp đài mặt sau lưu lý đài, đối diện phòng bếp môn, chính cúi đầu cắt rau.

“Đang làm gì?” Hàn Triệt xem Hạ Đan cắt rau cái kia tư thế, ấn đường ninh một chút, đi qua đi, một tay lấy đi dao, “Tiểu tâm thiết tới tay.”

Nói, đem dao phóng tới một bên.

Hạ Đan ngẩng đầu, “Sẽ không, ta đã cắt rất nhiều.”

Nàng chỉ vào mâm dưa chuột.

Dưa chuột phiến hậu hậu, mỏng mỏng, lung tung rối loạn mà đôi ở mâm, thật sự không quá mỹ quan.

Hàn Triệt nhìn thoáng qua, nhin không được cười, “Người này dao công.....”

Nói còn chưa dứt lời, Hạ Đan đôi tay liền ôm hẳn cổ, ngửa đầu, nhìn hẳn, “Dao của ta công làm sao vậy?”

Đôi mắt lượng lượng, vẻ mặt nghiêm túc mà nhìn chăm chăm hẳn.

Người khác có lẽ không hiểu, Hàn Triệt lại biết, này biểu tình là đang nói, không chuẩn nói nàng không tốt.

Hàn Triệt buồn cười, một tay ôm nàng eo, cười nhìn nàng, “Ân, phi thường hảo.”

Hạ Đàn cao hứng mà cười, đôi tay phủng Hàn Triệt mặt, ở hăn trên môi hôn một cái, “Ánh mắt thật tốt.”

Bất quá này bữa cơm cuối cùng vẫn là Hàn Triệt làm, Hạ Đàn thật sự là trị không được, ở bên cạnh đánh trợ thủ, cơm nước xong liền vô cùng cao hứng mà đi rửa chén.

Cuối tuần hai ngày, Hạ Đàn cùng Hàn Triệt thật sự nơi nào cũng chưa đi, nhưng mặc dù chính là ở nhà đợi, Hạ Đàn cũng cảm thấy rất vui sướng.

Hàn Triệt khó được nghỉ ngơi, Hạ Đàn không chuẩn hăn thủ công làm tương quan sự tình, không chuẩn hăn đi thư phòng, hăn liền không đi, bồi nàng xem TV, bồi nàng nói chuyện phiếm.

Buổi tối rất sớm liền về phòng, đảo cũng không ngủ, Hàn Triệt ngồi ở đầu giường đọc sách, Hạ Đàn liền hoành nằm ở hăn trên eo, đôi mắt đen lúng liếng mà nhìn chăm chăm đỉnh đầu hút đèn trần, cùng Hàn Triệt giảng lời nói.

Từ nàng khi còn nhỏ giảng đến bây giờ, Hàn Triệt mới đầu còn phiên hai trang thư, đến mặt sau đơn giản đem thư buông, chuyên tâm nghe Hạ Đàn cùng hăn nói chuyện.

Hạ Đàn thiên mã hành không, nghĩ đến cái gì liền nói cái gì.

Giảng quê của nàng, giảng sinh hoạt rất nhiều vụn vặt sự.

Đều là tâm thường sự tình, Hàn Triệt lại nghe đến phá lệ nghiêm túc.

Hăn cũng không để ý Hạ Đàn nói cái gì, chỉ cần nghe nàng nói chuyện liền hảo. Hăn từ trước là cực độ thích an tĩnh người, cùng Hạ Đàn ở bên

nhau sau, lại trở nên phá lệ thích nghe nàng nói chuyện.

Ríu rít, giọng chỉ tiêu chim hoàng oanh.

“Chúng ta học kỳ này đại khái tháng sáu trung tuần liền phải nghỉ, đến lúc đó ta khẳng định là phải về nhà.” Nói tới vấn đề này, Hạ Đan liền có chút thương cảm, này ý nghĩa muốn cùng Hàn Triệt tách ra hơn hai tháng, so nghỉ đông còn thảm.

Hàn Triệt thấy Hạ Đan bỗng nhiên vẻ mặt không cao hứng, nhịn không được cười, đem người từ hăn bên hông vớt đi lên, ôm vào trong ngực, “Ta đến lúc đó lại đây tìm người.”

Hạ Đan dựa vào Hàn Triệt hô trong lòng ngực, ngẩng đầu, nhìn hăn cười, “Hảo a.”

Hàn Triệt cũng cười cười, cúi đầu hôn một chút.

Bỗng nhiên nhớ tới cái gì, hỏi: “Ngày thứ tư có thời gian sao?”

“Thứ tư?” Hạ Đan chớp chớp mắt, nghiêm túc mà nói: “Thứ tư không có thời gian a, muốn cùng ta bằng hữu đi trên núi nghỉ phép.”

Hạ Đan tính nhặt tử, thứ tư chính là Hàn Triệt sinh nhật.

Bất quá Hàn Triệt từ đầu tới đuôi không đã nói với nàng, hăn ăn sinh nhật sự tình.

Hăn sinh nhật vẫn là chính nàng từ hăn thân phận chứng thượng xem ra.

Hăn không nói cho nàng, nàng liền làm bộ không biết.

Nói xong, liền trộm quan sát Hàn Triệt biểu tình.

Quả nhiên, trên mặt biểu tình hơi chút đốn hạ, “Thứ tư đi nghỉ phép?”

Hạ Đan nghiêm trang gật đầu, “Đúng rồi.”

Hàn Triệt liếc nhìn nàng một cái, “Cùng người bạn cùng phòng sao?”

Hạ Đan gật đầu, kéo Hàn Triệt ngón tay thường thức, “Ân, cùng ta bạn cùng phòng.”

Hàn Triệt nhìn chằm chằm nàng nhìn trong chốc lát, lại hỏi: “Đi cả ngày? Cùng ngày trở về sao?”

“Cũng chưa về, muốn ở trên núi trụ, phòng đều đính hảo.” Hạ Đan rải khởi dối tới, đôi mắt đều không mang theo chớp một chút.

“.....”

Nàng lôi kéo Hàn Triệt tay, nhéo hấn ngón tay chơi.

Hấn ngón tay thon dài, khớp xương rõ ràng, rất đẹp.

“Có xe sao?” Phòng đều đính hảo, Hàn Triệt cũng không dám nói cái gì, hỏi: “Muốn ta lái xe đưa sao?”

Hạ Đan lắc đầu, ngẩng đầu nhìn hấn, “Không cần, có nam sinh lái xe.”

Hàn Triệt nghe ngôn, đuôi lông mày hơi chợn hạ, “Còn có nam sinh?”

Hạ Đan gật đầu, cười nói: “Có a, chính là Trần Lợi, người gặp qua.”

THAM LUYẾN

Nghê Đa Hi

www.dtv-ebook.com

Phần 49

Hạ Đàn ngẩng đầu, đôi tay nâng lên, ôm hấn cổ, nàng cười rộ lên, vui vẻ mà nói: “Sinh nhật vui sướng a Hàn Triệt.”

Hàn Triệt nhìn chăm chăm nàng, ánh mắt hơi trầm xuống.

Hạ Đàn cười đi thân hấn, “Người đây là cái gì biểu tình nột? Ta đã trở về người không cao hứng sao?”

Hàn Triệt một tay ôm nàng eo, giơ tay nắm nàng cằm, vững vàng ánh mắt không vui mà nhìn chăm chăm nàng, “Gạt ta hảo chơi?”

Từ cùng Hàn Triệt ở bên nhau sau, hấn rất ít như vậy nghiêm túc, nhìn giống thật sinh khí.

Hạ Đàn trên mặt tươi cười động lại, nhìn chăm chăm hấn xem.

“Ân? Gạt ta hảo chơi?” Hàn Triệt cúi đầu, môi cơ hồ muốn dán đến môi nàng, thanh âm có chút khàn khàn.

Hấn uống xong rượu, hô hấp gian nhiệt độ mang theo rượu hương chiếu vào Hạ Đàn trên má.

Hạ Đàn cảm thấy chính mình muốn say.

Nàng đôi tay ôm hấn cổ, chủ động đem trên môi đưa lên đi, hôn môi hấn, môi không có rời đi, dán hấn, nhỏ giọng nói: “Ta là tưởng cho người một kinh hỉ sao.”

Nàng nâng lên mắt, đi xem Hàn Triệt đôi mắt, “Người sinh khí sao?”

Hàn Triệt ánh mắt thật sâu, nhìn chăm chăm nàng không nói gì, chỉ là đem nàng ôm sát chút.

Hạ Đan thân thể cơ hồ hoàn toàn dán đến Hàn Triệt trên người.

Hai người cứ như vậy lâu ôm, đứng ở cửa trên hành lang nói chuyện.

Hạ Đan thấy Hàn Triệt không ứng nàng, khẽ hừ nhẹ hừ, “Người đều không có nói cho ta người hôm nay ăn sinh nhật, vẫn là ta chính mình lặng lẽ nhìn thân phận của người chứng nhớ kỹ.”

Nàng tưởng cho hẳn một kinh hi, hẳn còn sinh khí.

Hạ Đan không cao hứng, buông ra hẳn, phải đi.

Hàn Triệt ôm nàng, nhìn nàng, thấp giọng nói: “Không sinh khí.”

Hạ Đan nhìn hẳn hai giây, cười, “Đậu người.”

“Ta lấy đồ vật cho người.” Nàng xoay người, chạy tới sân, đem nàng vừa mới đặt ở trên bàn đá bánh kem xách đi lên.

Chạy đến Hàn Triệt trước mặt, cao hứng mà giơ lên Hàn Triệt trước mắt, “Ta cho người mua bánh sinh nhật.”

Hàn Triệt không có xem kia bánh kem, chỉ là nhìn Hạ Đan.

Hắn xem đến nhập thần, thật lâu không nói gì.

Hạ Đan qua đi, cười đi dặt hẳn tay, mặt tiến đến hẳn trước mặt, ngọt ngào hỏi hẳn, “Ta được không?”

Hàn Triệt liếc nhìn nàng một cái, bỗng nhiên bị lời này chọc cười, hẳn ừ một tiếng, tiếp nhận Hạ Đan trong tay bánh kem, nắm nàng vào nhà đi.

Đóng cửa, hai người thế giới.

Đi đến sô pha trước, Hạ Đan nhìn đến trên bàn trà rượu vang đỏ bình.

Có một cái chai đã không.

Kỳ thật nàng vừa mới ở bên ngoài, đã nghe đến Hàn Triệt uống rượu.

Nhưng là không nghĩ tới hẳn thế nhưng uống lên nhiều như vậy.

“Cái này rượu..... Sẽ say sao?” Nàng bưng lên Hàn Triệt vừa mới đảo còn không có tới kịp uống kia một ly, cúi đầu nhấp một ngụm.

Nàng không yêu uống rượu, rượu một dính vào đầu lưỡi lập tức liền nhú mi, đem ly rượu buông xuống.

Hàn Triệt nhìn không được cười, “Sẽ không uống cũng đừng uống.”

Hắn đem bánh kem phóng tới trên bàn trà, nói: “Ta cho người lấy đồ uống đi.”

Nói, liền đi phòng bếp.

Hạ Đan nhìn chăm chăm trên bàn hai bình rượu vang đỏ, quay đầu lại nhìn Hàn Triệt bóng dáng, trong lòng bỗng nhiên có chút hụt hẫng nhi.

Nàng có điểm hối hận, nàng ban ngày nên bồi hắn, không nên hiện tại mới đến.

Nàng quỳ gối bàn trà trước thảm thượng, đem bánh kem mở ra, sau đó đem ngọn nến cầm lấy tới.

Chỉ có một cây đại ngọn nến, nàng đem nó cắm đến bánh kem trung gian.

Sau đó an vị ở đằng kia, chờ Hàn Triệt lại đây.

Hàn Triệt đi phòng bếp cấp Hạ Đàn đồ nước trái cây, không có phóng tử lạnh, nhiệt độ bình thường.

Trở về thời điểm, liền thấy Hạ Đàn quỳ gối thăm thượng, trước mặt bái một cái bánh sinh nhật.

Hàn Triệt đi qua đi, đem nước trái cây đưa cho Hạ Đàn, ở nàng phía sau trên sofa ngồi xuống, ánh mắt lại là nhìn chăm chăm kia bánh kem.

Bánh kem mặt trên dùng màu đỏ mút trái cây viết tự ——

Hàn tổng, sinh nhật vui sướng

—— người Tiểu Hạ muội muội ^_^

Tự viết đến xiêu xiêu vẹo vẹo, thật sự không tính là đẹp.

Hàn Triệt nhin không được cười, giờ tay xoa xoa Hạ Đàn đầu.

THAM LUYẾN

Nghê Đa Hỉ

www.dtv-ebook.com

Phần 50

Hạ Đan cười tủm tỉm, giơ lên chính mình tay, nàng tay phải ngón giữa cũng mang theo một cái nhẫn, nói: “Đây là đối giới, hai chúng ta một người một cái.”

Hàn Triệt cúi đầu, nhìn mắt bị ngón giữa mang nhẫn.

Bỗng nhiên minh bạch Hạ Đan mấy ngày hôm trước như thế nào không có việc gì liền lôi kéo hẳn ngón tay chơi, hoá ra là ở khoa tay múa chân kích cỡ.

Hắn nhìn Hạ Đan, không khỏi cười, kéo qua nàng, đem nàng đưa tới trong lòng ngực.

“Nơi nào tới tiền?” Hắn cúi đầu nhìn nàng, ánh mắt ôn nhu.

Hạ Đan nói: “Làm công tích cóp.”

Hàn Triệt hơi giật mình, nhìn chăm chăm nàng xem.

Sau một lúc lâu, hỏi nàng, “Người phía trước một hai phải đi làm công, chính là vì tích cóp tiền cho ta mua quà sinh nhật?”

Hạ Đan cười đến cong lên đôi mắt, ừ một tiếng.

Nàng kéo hẳn tay, sờ sờ hẳn ngón giữa nhẫn, “Người phải hảo hảo mang a, không chuẩn gỡ xuống tới.” Nàng lẩm bẩm, “Làm công nhưng vất vả.”

Hàn Triệt nghe đau lòng, cầm nàng tay.

Hắn biết.

Này mấy tháng, tay nàng thường thường liền có bị phỏng, còn có đao thương. Hỏi nàng, nói là làm tiên ép nước trái cây, thiết trái cây thời điểm không cần thận thiết đến.

“Ta sẽ hảo hảo mang.” Hàn Triệt nắm Hạ Đan tay, thấp giọng nói.

Hạ Đan ngẩng đầu, nhìn hắn cười.

“Ta còn có cái đồ vật muốn tặng cho người.” Nàng đem một cái khác trên tay nhéo túi thơm đem ra.

Thiên lam sắc, phùng thật sự xinh đẹp.

Hàn Triệt lấy qua đi, nhìn kỹ xem, có chút kinh ngạc, “Người làm?”

Hạ Đan gật đầu, “Ân.”

Hàn Triệt cười, “Người còn sẽ làm cái này.”

Hạ Đan ừ một tiếng, nàng ngồi thẳng thân thể, nhìn Hàn Triệt, phá lệ nghiêm túc mà nói: “Cái này ở nhà của chúng ta hương, là nữ hài tử đưa cho người trong lòng đính ước tín vật. Đây là ta, bên trong ta tâm.....” Hạ Đan nói đến nơi này, mặt đỏ hồng mặt, nhìn Hàn Triệt, nhẹ giọng lại thận trọng mà nói: “Ta đem nó cho người, thỉnh người hảo hảo trân quý nó.”

Hàn Triệt nhìn chăm chăm Hạ Đan, biểu tình cũng là nghiêm túc, một hồi lâu không nói gì.

Hạ Đan nhìn hắn, nhấp môi, bỗng nhiên có chút khẩn trương.

Ở bọn họ quê nhà, nữ hài tử đưa người trong lòng đính ước tín vật là một kiện chuyện rất trọng yếu.

Hàn Triệt cũng ngồi thẳng thân thể, đem túi thơm buộc chặt ở trong tay, hấn cầm Hạ Đan tay, đồng dạng thận trọng mà trả lời nàng, “Ta sẽ hảo hảo trân quý nó.”

Hạ Đan bỗng nhiên nhẹ nhàng thở ra, nở nụ cười, sau đó kéo Hàn Triệt tay, cùng hấn nói: “Cái này túi thơm bên trong, ta thả một ít an thần hoa oải hương, đối giấc ngủ có trợ giúp, người buổi tối ngủ có thể đem nó đặt ở gối đầu phía dưới.”

Hàn Triệt gật đầu, “Hảo.”

Ngủ thời điểm, Hàn Triệt thật sự đem túi thơm phóng tới gối đầu phía dưới.

Nhàn nhạt hoa oải hương hương, tỏa khắp trong không khí.

.....

Chương 36

Hoa oải hương hương vị thực đậm, đích xác có an thần tác dụng.

Hạ Đan quần lấy Hàn Triệt nói một lát lời nói, buồn ngủ liền lên đây, nàng ở Hàn Triệt trong lòng ngực tìm cái thoải mái tư thế, ôm hấn eo, không vài giây liền ngủ rồi.

Hàn Triệt lại không ngủ, không phải ngủ không được, là không nghĩ ngủ.

Hấn rũ xuống mắt, nhìn trong lòng ngực Hạ Đan. Nàng nghiêng thân mình, gối hấn cánh tay, ôm hấn, ngủ thật sự an ổn.

Hắn nhìn chăm chăm nàng nhìn một lát, khoe môi lơ đãng nổi lên tia ý cười, nâng lên tay, ngón cái nhẹ nhàng xoa xoa Hạ Đan gương mặt.

Từ gối đầu phía dưới lấy ra túi thơm, hắn cầm lấy tới, đối với cửa sổ, nường ánh trăng nhìn một lát, trong mắt tươi cười càng sâu chút.

Hắn đem túi thơm niết ở trong tay, cúi đầu, cảm ở Hạ Đan đỉnh đầu cọ cọ, lúc này mới đóng đôi mắt.

Đêm khuya, trong phòng an tĩnh đến không có một chút thanh âm, nhàn nhạt hoa oải hương hương ở trong không khí lan tràn.

Hạ Đan giấc ngủ luôn luôn thực hảo, tối hôm qua quên điều đồng hồ báo thức, buổi sáng ngủ đến tự nhiên tỉnh, lấy ra di động vừa thấy, cư nhiên đã 10 giờ nhiều.

Hôm nay thứ năm, buổi sáng mãn khóa.

Hạ Đan một cái giật mình, đột nhiên từ trên giường ngồi dậy.

Giày đều không kịp xuyên, nhảy xuống giường, cất bước liền hướng bên ngoài chạy.

“Hàn Triệt, ta đến muộn!” Hạ Đan ngữ khí sốt ruột, đỉnh một đầu rối bời tóc dài chạy xuống lầu.

Hàn Triệt trong tay bưng nhiệt sữa bò, đang từ phòng bếp ra tới.

Ngẩng đầu nhìn mắt Hạ Đan, cười cười.

Đi đến sô pha trước ngồi xuống, đem trong tay sữa bò ly phóng tới trên bàn trà, từ hộp thuốc sờ soạng điếu thuốc, nói: “Lại đây đem sữa bò uống lên.”

THAM LUYẾN

Nghê Đa Hi

www.dtv-ebook.com

Phần 51

Nàng tóc lại mềm lại nhu, thật xinh đẹp.

“Ngày hôm qua sinh nhật, người vui vẻ sao?” Hạ Đan đem Hàn Triệt tay kéo xuống dưới, hai tay nhéo, nhìn hẩn hỏi.

Hàn Triệt ừ một tiếng, sau một lúc lâu, nghiêm túc trả lời nàng, “Trước nay không như vậy vui vẻ quá.”

Hẩn ánh mắt chân thành tha thiết, chân thành tha thiết đến làm người có điểm đau lòng.

Hạ Đan nhớ tới chính nàng sinh nhật, nàng từ nhỏ đến lớn, mỗi cái sinh nhật đều quá thật sự vui vẻ.

“Ta kỳ thật hẩn là cả ngày đều bồi người, ta tưởng cho người cái kinh hỉ.....” Nàng vừa mới nhìn đến trên bàn trà chưa kịp thu bình rượu, nghĩ đến Hàn Triệt ngày hôm qua chính mình ở nhà uống rượu, trong lòng lại hối hận, lại tự trách, “Ta cho rằng người ban ngày sẽ đi người gia gia nơi đó, hoặc là, sẽ đi nãi nãi nơi đó.”

Nàng không nghĩ tới hẩn nơi nào cũng không đi.

Hàn Triệt nhìn chăm chăm nàng, trầm mặc một lát, nói: “Nãi nãi cũng không biết ta sinh nhật.”

Hạ Đan nhìn hẩn.

Hàn Triệt suy nghĩ một lát, đem Hạ Đàn tay phản cầm, nói: “Người còn nhớ rõ, Lễ Tình Nhân lần đó ăn cơm sao?”

Hạ Đàn vội gật đầu, “Nhớ rõ.”

Hàn Triệt ừ một tiếng, mới nói: “Lúc ấy không phải đụng tới ta ca sao, hử nói được không sai, ta thật là Hàn gia thu dưỡng.”

Hàn Triệt rất ít, cơ hồ trước nay bất hòa bất luận kẻ nào giảng này đó.

Nhưng là là Hạ Đàn, hử sớm muộn gì muốn nói cho nàng.

“Ta chưa từng có gặp qua ta thân sinh cha mẹ, nghe cô nhi viện viện trưởng nói, ta mới sinh ra đã bị ném vào cô nhi viện cửa. Lúc ấy ta trên người có một trương tờ giấy, viết ta sinh nhật.”

Hạ Đàn vẫn luôn đều biết Hàn Triệt có rất nhiều bí mật, hử không nói, nàng liền không hỏi.

Hử nói được thực bình tĩnh, nàng nghe lại chua xót.

Là cái gì nguyên nhân, mới có thể đem chính mình mới sinh ra hài tử ném xuống.

“Ta qua đi vẫn luôn rất kháng cự chính mình thân thể, mãi cho đến năm trước, suy xét thật lâu mới phái người đi tra.”

Hàn Triệt lại trầm mặc một lát, chọn cường điệu muốn nói: “Cha mẹ ta đều là người nghèo, hai người bọn họ ở công trường làm việc nhận thức. Bọn họ khi đó còn thực tuổi trẻ, ta phụ thân là công trường thượng dán gạch, mẫu thân là nước bùn công. Sớm chiều ở chung, hai người thực mau liền cặp với nhau, bọn họ thực mau ở chung, cũng thực nhanh có ta.”

Nói đến nơi này, hử lại ngừng một lát, mới nói: “Đáng tiếc ngày vui ngắn chẳng tày gang, bọn họ ở bên nhau không bao lâu, ta phụ thân liền có

chuyện, dán gạch thời điểm không cần thận từ cao thang thượng ngã xuống, đầu chấm đất, người liền không có.”

Hạ Đàn nghe được chua xót, gắt gao cầm Hàn Triệt tay.

Hàn Triệt rũ mắt, lại tiếp tục nói: “Bọn họ khi đó còn không có kết hôn, ta mẫu thân sinh hạ ta, vô lực nuôi nấng, hơn nữa nàng còn có chính nàng nhân sinh, cho nên đem ta ném vào cô nhi viện bên ngoài.”

Hàn Triệt mỗi cái tự đều thực bình tĩnh, không có hận, cũng không có oán.

Hạ Đàn không biết nên nói cái gì, thân thể dựa qua đi, cầm gối lên hãnh trên vai, ôm lấy hãnh.

Hàn Triệt một tay phúc ở nàng trên lưng, lại nói: “Ta ở Viện phúc lợi trường đến ba tuổi, gặp được gia gia, hãnh đem ta mang về Hàn gia.”

Hãnh ánh mắt dừng ở trên bàn trà, nhìn chăm chăm cái kia bánh kem.

Hãnh đôi mắt đen nhánh, tựa suy nghĩ cái gì.

Qua một lát, mới thấp giọng nói: “Tới rồi Hàn gia về sau, thời gian rất lâu, ta đều cảm thấy rất vui sướng. Ta thực yêu ta gia gia.”

Hãnh làm hãnh không hề là cái cô nhi.

Hạ Đàn không nói gì, nghiêm túc nghe.

“Thẳng đến tiểu học tốt nghiệp thời điểm, ta ngẫu nhiên nghe được gia gia cùng chiếu cố gia gia quản gia nói chuyện. Nguyên lai gia gia lúc trước sở dĩ đem ta mang về tới, là bởi vì Hàn gia kia đoạn thời gian ra chút sự tình.”

Hãnh mới tới Hàn gia thời điểm, liền biết Hàn gia dân cư đơn bạc.

Trừ bỏ gia gia, cũng liền còn có cái ca ca.

Ca ca chân có chút vấn đề, là tai nạn xe cộ làm cho tàn tật.

Mà cha mẹ hẳn, chính là ở vụ tai nạn xe cộ kia song song bị chết.

Gia gia sở dĩ thu dưỡng hẳn, là muốn làm một chuyện tốt, cho hẳn duy nhất tôn tử cầu phúc.

Hẳn từ nhỏ liền biết chính mình là thu dưỡng, cũng biết hẳn cùng Hàn Nham không giống nhau.

Gia gia sở hữu ái đều cho ca ca, hẳn có thể lý giải.

Chỉ là khi đó tuổi còn nhỏ, cũng khát vọng gia gia có thể nhiều xem hẳn vài lần.

Không biết nên làm cái gì bây giờ, đành phải liều mạng đọc sách, tưởng lấy này đạt được chú ý. Từ thượng sơ trung bắt đầu, chưa từng có lấy quá đệ nhị danh, đều là đệ nhất.

Tốt nghiệp đại học, tiến vào công ty, lại liều mạng công tác. Công ty công trạng mấy năm qua phiên mấy lần, từ một cái cỡ trung điền sản tập đoàn, từng năm, trên mặt đất sản giới có có tầm ảnh hưởng lớn địa vị.

May mắn chính là, hẳn từ gia gia nơi đó được đến rất nhiều khích lệ.

Nhưng cũng gần chỉ là khích lệ mà thôi.

Gia gia không nhớ được hẳn sinh nhật, cũng rất ít cho hẳn gọi điện thoại, cùng hẳn nói chuyện, cũng không có quá nhiều cảm tình.

Nhưng là đối ca ca lại không giống nhau.

Hắn sẽ nhớ rõ ca ca sinh nhật, sẽ thường thường gọi điện thoại làm ca ca về nhà ăn cơm, sẽ nhớ mong hắn.

THAM LUYẾN

Nghê Đa Hi

www.dtv-ebook.com

Phần 52

Hắn trong tay cầm một cây yên ở nhéo, không điếm.

Ngẩng đầu, thấy Hạ Đan ghé vào lan can thượng, đối nàng chiêu xuống tay.

Hạ Đan khước môi một loan, chạy xuống lầu.

Nàng đi đến sô pha trước, từ trên bàn trà bưng lên nàng vừa mới không có uống xong nước chanh, sau đó nghiêng thân mình, ngồi ở Hàn Triệt đùi phải thượng.

Hàn Triệt ôm nàng eo, nhìn nàng.

Trong điện thoại là nam nhân thanh âm.

Hạ Đan an tĩnh mà uống nước chanh, đôi mắt nhìn chăm chăm TV.

Trong TV phóng một cổ trang phim bộ, Hạ Đan xem đến mùi ngon, thẳng đến Hàn Triệt treo điện thoại, mới cúi đầu xem hắn, “Liêu xong rồi?”

Hàn Triệt ừ một tiếng, liền nàng tay, cúi đầu uống lên khẩu nàng cái ly nước chanh.

Theo sau mới nói: “Ngày mai có cái thương nghiệp hoạt động, người muốn đi sao?”

Hạ Đan tò mò, “Cái gì thương nghiệp hoạt động? Ta có thể đi sao?”

Hàn Triệt ừ một tiếng, đem nàng trong tay cái ly lấy đi, cúi người thả lại trên bàn trà, theo sau lại đem trong tay nhéo yên ném vào thùng rác, “Chúng ta buổi tối qua đi, đi một lát liền đi. Bất quá nếu người không nghĩ đi, liền không đi, ngày mai trở về thời điểm, ta cho người mang ăn.”

“Ta đi a, muốn đi.” Hạ Đan ôm Hàn Triệt cổ, “Người dẫn ta đi, ta liền đi.”

Hàn Triệt cười cười, ừ một tiếng, theo sau đem Hạ Đan chặn ngang bế lên tới.

Hạ Đan vòng lấy hăn vai cổ, “Đi chỗ nào a?”

Hàn Triệt: “Ngủ.”

Hàn Triệt còn muốn công tác, ngày hôm sau đi sớm, đi thời điểm Hạ Đan còn trong ổ chăn, mặt đỏ rực, nhìn Hàn Triệt đứng ở mép giường xuyên áo sơ mi.

Bức màn còn không có kéo ra, phòng ánh đèn mờ mờ.

Hàn Triệt dáng người thật tốt quá, cơ bụng rắn chắc, mờ nhạt ánh đèn hạ, có vẻ càng gợi cảm. Hạ Đan xem đến mặt đỏ tim đập, nhớ tới vừa mới trong ổ chăn cái kia triền miên đến mức tận cùng hôn, mặt càng đỏ hơn.

Nàng đem chăn hướng lên trên lôi kéo, chỉ lộ ra một đôi mắt, cũng không dám xem Hàn Triệt, nhìn chăm chăm sàn nhà.

Hàn Triệt từ dưới hướng lên trên thủ sẵn áo sơ mi nút thắt, nhìn Hạ Đan cười, “Thẹn thùng cái gì?”

Hạ Đan bị chọc thủng, mặt càng đỏ hơn, nâng con mắt xem hăn, “Ai..... Ai thẹn thùng?”

Hàn Triệt nhìn nàng, trong mắt ý cười càng sâu.

Hạ Đàn cảm thấy chính mình mặt sắp thiêu cháy, hấn cảm thấy Hàn Triệt đem nàng xem thấu, đang cười nàng.

Hạ Đàn nhấp môi, nhẹ nhàng trừng hấn liếc mắt một cái, sau đó đơn giản đem đầu chui vào trong chăn, không để ý tới hấn.

Hàn Triệt nhìn không được cười, đem áo sơ mi nút thắt khấu hảo, ngồi vào mép giường, duỗi tay liền đem Hạ Đàn từ trong chăn vớt ra tới, đưa tới trong lòng ngực. Cúi đầu cắn nàng lỗ tai, thấp giọng cười, “Trốn cái gì?”

Hấn đem Hạ Đàn đầu ấn ở trong lòng ngực, cầm đế ở nàng đỉnh đầu, nhẹ giọng nói: “Tối nay ta làm người Hà Vũ lại đây tiếp người.”

Hạ Đàn ngô một tiếng, “Đã biết.”

Hàn Triệt đi rồi về sau, Hạ Đàn cũng ngủ không được, nàng bò dậy, đi phòng tắm rửa một cái, ra tới đem trong chăn điệp hảo, sau đó thay đổi quần áo, ra cửa ăn cái bữa sáng.

Ăn xong bữa sáng trở về, đã 9 giờ.

Bên ngoài thái dương chói lọi, nàng đem bức màn tất cả đều kéo ra, toàn bộ phòng khách bị ánh mặt trời chiếu đến sáng trưng, Hạ Đàn tâm tình cũng cùng ánh mặt trời giống nhau tươi đẹp.

Nàng đầu tiên là đem bình hoa thủy cấp thay đổi, một lần nữa đem đế cắm hoa đi vào.

Sau đó lên lầu đem nàng cùng Hàn Triệt quần áo đều ném vào máy giặt.

Hàn Triệt áo sơ mi không thể cơ tẩy, chỉ có thể tay tẩy.

Hạ Đàn đem điện thoại phóng ca, đứng ở ban công, phơi thái dương, giúp Hàn Triệt tẩy áo sơ mi.

Ngoài cửa sổ là phơi người thái dương, trong phòng mở ra khí lạnh, thực mát mẻ.

Chờ đem quần áo tẩy xong rồi, đã mau 11 giờ.

Hạ Đàn trở về phòng cầm thư, đến dưới lầu, ngồi xếp bằng ngồi ở thảm thượng, bắt đầu ôn tập cuối kỳ muốn khảo nội dung.

Thời gian kỳ thật quá thật sự mau, đảo mắt nàng đã cùng Hàn Triệt ở bên nhau nửa năm.

Này nửa năm, mỗi một ngày đều quá thật sự hạnh phúc. Nàng cùng Hàn Triệt giống như không cãi nhau qua. Hàn Triệt so nàng lớn tám tuổi, hẳn thực thành thực, cũng sẽ không cùng nàng cãi nhau. Nàng rải cái kiêu, hẳn liền sẽ hống nàng. Hẳn cái gì đều theo nàng.

Bất quá, ngẫu nhiên, nàng cũng sẽ sợ hãi. Có lẽ là hiện tại nhật tử quá tốt đẹp, nàng sẽ sợ hãi, nếu về sau Hàn Triệt không thích nàng làm sao bây giờ?

Nàng hăm đến càng ngày càng thâm, nhưng nếu ngày nào đó Hàn Triệt không thích nàng, nàng một chút biện pháp cũng không có. Nàng chỉ có thể tiếp thu.

Nàng vốn dĩ không muốn tương này đó, chính là càng thích hẳn, càng không chế không được suy nghĩ.

Hạ Đàn ở nhà ôn tập đến buổi chiều bốn điểm, cửa có người ầm chuông cửa.

Nàng hướng ngoài cửa nhìn lại, “Ai?”

“Hạ tiểu thư, là ta, Hà Vũ.”

“Nga, người từ từ.”

THAM LUYẾN

Nghê Đa Hi

www.dtv-ebook.com

Phần 53

Nàng ngẩng đầu, nhìn về phía Hàn Triệt.

Hắn ngồi ở bàn làm việc sau lớp lá ghế, dáng ngồi đĩnh đạc, hơi cúi đầu, tay phải nắm bút máy, thực nghiêm túc mà ở văn kiện thượng viết cái gì.

Hắn ăn mặc bạch áo sơ mi, áo sơ mi cổ tay áo cuốn đến cánh tay thượng, cánh tay thon dài rắn chắc.

Ánh mặt trời xuyên thấu qua phía sau cửa sổ sát đất nghiêng chiếu tiến vào, ở hần sườn mặt đầu hạ một tầng thiên kim sắc vàng sáng.

Hàn Triệt ngũ quan thực lập thể, mặt mày anh tuấn, mũi cao thẳng. Cả người giống bao phủ ở thiên kim sắc vàng sáng trung, Hạ Đan nhìn hắn, đôi mắt một cái chớp mắt không nháy mắt, bất tri bất giác liền vào mê.

Nàng thực thích xem Hàn Triệt nghiêm túc công tác bộ dáng, thực mê người.

Nàng ngồi ở trên sô pha, nhìn hắn, bỗng nhiên có chút kiêu ngạo.

Cái này lớn lên rất tuấn tú, lại ưu tú nam nhân là nàng bạn trai.

Nghĩ liền cúi đầu, mặc danh có chút thẹn thùng, lặng lẽ cong lên khóe miệng.

Nàng nhìn chăm chăm chính mình chân, nhàm chán mà kiêu ngạo chân chơi.

Văn phòng không có những người khác, Hạ Đan không biết Hàn Triệt còn muốn vội bao lâu, chính nàng chơi trong chốc lát, chậm rãi có chút mệt nhọc, thừa dịp có công nhân tới tìm Hàn Triệt hội báo công tác, lưu đi Hàn Triệt phòng nghỉ, bò đến trên giường ngủ đi.

Trong phòng mở ra khí lạnh, chính nàng nằm tiến trong ổ chăn, kéo qua chăn che lại mặt.

Chăn thượng có Hàn Triệt trên người hương vị, thực sạch sẽ hương vị, Hạ Đan nhẹ nhàng ngửi ngửi, khước miệng cong lên cái nho nhỏ độ cung, nhắm mắt lại.

Giữa trưa không ngủ ngủ trưa liền dễ dàng mệt rã rời, Hạ Đan một nằm trong ổ chăn, thực mau liền ngủ rồi.

Nàng không biết chính mình ngủ bao lâu, chỉ là buồn ngủ mông lung gian, cảm giác có lạnh lẽo ngón tay chạm chạm nàng mặt.

Thình lình xảy ra lạnh, lệnh nàng theo bản năng rụt hạ cổ, đầu hướng trong chăn toàn.

Nàng còn chưa tỉnh, mơ hồ nghe thấy một tiếng cười nhạo.

Hạ Đan cuối cùng thanh tỉnh vài phần, nàng mở bừng mắt, từ trong chăn lộ ra đôi mắt tối.

Hàn Triệt ngồi ở mép giường, nhìn nàng cười, ngón tay đem nàng che đến trên mặt chăn kéo xuống tới, “Ngủ ngon sao?”

Đã là 6 giờ nhiều mau 7 giờ, đã chậm rãi trời tối. Phòng bức màn lại nhắm chặt, ánh sáng thực ám.

Hàn Triệt đem Hạ Đan ôm ngồi dậy, đem nàng đầu ấn ở trong lòng ngực, không có lập tức đi bật đèn, cùng nàng nhẹ giọng nói chuyện, “Đói

bụng sao?”

Hạ Đàn ở hẳn trong lòng ngực lắc đầu.

Hàn Triệt nhẹ nhàng cười ra một tiếng, sờ sờ nàng đầu, “Đi tẩy cái mặt, chúng ta đến đi rồi.”

Nói, mới cúi người qua đi, đem đèn khai.

Phòng đèn rất sáng, cũng may Hạ Đàn đã thích ứng trong chốc lát ánh sáng, cũng không cảm thấy chói mắt.

Hạ Đàn xuống giường, đi phòng tắm đánh răng rửa mặt.

Tẩy hảo ra tới, Hàn Triệt đã không ở trong phòng.

Đại khái là vừa tỉnh ngủ, còn có điểm ngọc, nàng ở trong phòng thất thần đứng trong chốc lát, thẳng đến nghe thấy Hàn Triệt ở bên ngoài hô nàng một tiếng.

Nàng tức khắc lấy lại tinh thần, xoay người liền hướng cửa đi.

Phòng bên ngoài chính là văn phòng.

Văn phòng ánh đèn rất sáng, nhưng là thực an tĩnh, có vẻ chính gian văn phòng phá lệ trống trải.

Hàn Triệt an vị ở trên sô pha, trong tay còn cầm một con nàng giày cao gót.

Thấy nàng ra tới, cong cong môi, “Lại đây.”

Hạ Đàn chân trần chạy tới, ngồi vào Hàn Triệt bên người, sau đó tự nhiên mà đem chân đạp đến hẳn trên đùi.

Hàn Triệt cúi đầu, cầm nàg chân, giúp nàg đem giày cao gót một lần nữa mặc vào, “Trước ăn mặc, trong chốc lát đến thương trường đi mua.”

Hạ Đàn gật đầu. Này giày cao gót nàg cũng không dám xuyên, gần nhất ma chân, thứ hai nàg cảm thấy chính mình khẳng định sẽ té ngã. Trừ phi tới rồi nơi đó, nàg an vị bất động.

Hàn Triệt giúp nàg đem hai chỉ giày đều mặc tốt, Hạ Đàn nhìn hẳn nghiêm túc cho nàg xuyên giày bộ dáng, đày lòng ấm áp, trong ánh mắt dạng doanh doanh ý cười.

Hoạt động là tám giờ bắt đầu, từ công ty ra tới, Hàn Triệt trước mang Hạ Đàn đi thương trường mua một đôi bình đế giày, lại thuận đường cho nàg một lần nữa mua váy cùng bao bao.

Màu vàng nhạt váy, màu vàng nhạt bình đế mềm giày, màu trắng tiểu túi xách. Tươi mát lại xinh đẹp.

Hạ Đàn cũng không rõ lắm đây là cái cái dạng gì hoạt động, tóm lại là cái thương nghiệp tính chất, rất nhiều người, sở hữu nam nhân đều tây trang giày da, sở hữu nữ nhân đều là ăn diện lộng lẫy.

Bọn họ đi thời điểm đã có điểm chậm, trong đại sảnh đã có rất nhiều người.

Hàn Triệt đi vào thời điểm, đại sảnh cơ hồ một nửa trở lên người đều hướng tới hẳn nhìn qua.

Thậm chí đã có mấy nam nhân đã bưng chén rượu lại đây, Hạ Đàn đoán rằng, bọn họ hẳn là có thương nghiệp thượng sự tình muốn nói.

Hàn Triệt nắm Hạ Đàn, đối nàg nói: “Người đi trước ăn một chút gì, ta bên này vội xong liền tới tìm người.”

Trong đại sảnh có ăn uống khu, trường hình cái bàn, màu trắng khăn trải bàn phôi ở mặt trên, trên bàn phóng các loại tiệc đứng điểm, trái cây, đồ uống, cái gì cần có đều có.

Hạ Đan gật đầu, “Ta đây ở bên kia chờ người.”

Hàn Triệt ừ một tiếng, sờ sờ nàng đầu, “Đi.”

THAM LUYẾN

Nghê Đa Hi

www.dtv-ebook.com

Phần 54

Hàn Triệt lấy đi nàng trong tay đưa hầu nước, uống một ngụm, theo sau mới nghiêng đầu liếc nhìn nàng một cái, “Ai làm người tùy tiện đối người cười?”

Hạ Đàn kỳ quái mà nhìn hắn, “Ta còn không thể cười?”

Hàn Triệt nhìn chăm chăm nàng, sau một lúc lâu, giơ tay nhẹ nhàng nắm nàng cằm, thấp giọng nói: “Cười có thể, nhưng không chuẩn đối nam nhân như vậy cười.”

Hạ Đàn kéo ra hắn tay, khẽ hừ một tiếng, “Người chỉ biết quản ta, người như thế nào mặc kệ quản chính người?”

Hàn Triệt nhưng thật ra sửng sốt, “Ta làm sao vậy?”

Hạ Đàn nhấp môi, “Có như vậy nhiều nữ nhân thích người, ta còn chưa nói cái gì đâu, người nhưng thật ra trước quản khởi ta tới.”

Hàn Triệt nhìn chăm chăm Hạ Đàn, mặc một lát, theo sau lại là thấp thấp cười ra một tiếng, giơ tay xoa xoa Hạ Đàn đầu.

Hạ Đàn né tránh hắn, quay đầu bò đến sô pha trên tay vịn.

Hàn Triệt thấy nàng không cao hứng, bàn tay qua đi, lại nhẹ nhàng xoa nàng tóc, thanh âm ôn nhu, “Làm sao vậy?”

Hạ Đàn không để ý tới hắn, tự cố ghé vào chỗ đó.

“Sinh khí?”

Hạ Đàn lắc đầu, rồi lại không nói lời nào.

Hàn Triệt nhìn chăm chăm Hạ Đàn, không biết nàng như thế nào liền không vui.

“Có phải hay không quá nhàm chán?” Hàn Triệt đời này nhẫn nại đều dùng ở Hạ Đàn trên người, cũng liền Hạ Đàn, hẳn mới có thể như vậy nhẫn nại tính tình hống nàng.

Hạ Đàn không có xem hắn, ghé vào sô pha trên tay vịn, đôi mắt nhìn chăm chăm nơi khác, qua một lát, mới khẽ ừ một tiếng.

“Đi, trở về.” Hàn Triệt nói, liền đứng lên.

Hạ Đàn cuối cùng giương mắt xem hắn, “Kết thúc sao?”

Hàn Triệt ừ một tiếng, duỗi tay đi kéo nàng, “Đi.”

Hàn Triệt nguyên bản cũng không tính toán ở chỗ này đã lâu lắm, Hạ Đàn không thích nơi này, liền đơn giản trước thời gian mang nàng đi trở về.

Tài xế đã ở xe bên chờ, thấy Hàn Triệt nắm Hạ Đàn ra tới, vội vàng đến xếp sau, đem cửa xe mở ra.

Hàn Triệt qua đi, giơ tay ngăn trở cửa xe đình chóp, dắt Hạ Đàn lên xe, “Chậm một chút.”

Hạ Đàn nắm váy, khom người ngồi vào trong xe.

Đã Hạ Đàn lên xe, Hàn Triệt mới đi theo ngồi vào đi.

Trên đường trở về, Hạ Đàn vẫn luôn ghé vào cửa sổ trúng gió, cũng không nói lời nào, cũng không xem Hàn Triệt.

Hàn Triệt nhìn nàng rất nhiều lần, hẳn có thể rõ ràng cảm giác được Hạ Đan không cao hứng, nhưng nàng không nói, hẳn cũng đoán không được. Huống chi, hẳn không muốn đi đoán nữ hài nhi này đó tiểu tâm tư.

Hắn dời đi tầm mắt, ánh mắt nhìn chăm chăm xa tiền phương, con người đen nhánh, trầm khuôn mặt sắc.

Một đường trầm mặc, hai người đảo như là cãi nhau.

Về đến nhà đã 10 giờ rưỡi, mau 11 giờ.

Hạ Đan vừa vào cửa, thay đổi dép lê, liền hướng trên lầu đi.

Hàn Triệt nhìn chăm chăm nàng bóng dáng, mặc danh có chút bực bội.

Hắn không có theo sau, đi đến sô pha trước, điểm điều thuốc.

Hạ Đan lên lầu, tắm rồi, thay đổi áo ngủ.

Nàng mới ra tới, Hàn Triệt liền vào được.

Không có xem nàng, lập tức đi phòng tắm.

Hạ Đan sững sốt một chút, đi theo liền nghe thấy phía sau phòng tắm môn đóng lại thanh âm. Nàng trong lòng bỗng nhiên trầm một chút.

Hàn Triệt tắm rửa xong ra tới, hướng trên giường nhìn lướt qua, Hạ Đan đưa lưng về phía hắn, đắp chăn, đã ngủ.

Hàn Triệt nhìn chăm chăm nàng nhìn một lát, rồi sau đó đem sát đầu khăn lông tùy tay ném tới trên tủ đầu giường, từ trên giường cầm lấy áo thun tròng lên.

Sau đó liền đi ra ngoài.

Trong phòng an an tĩnh tĩnh, Hạ Đan trợn tròn mắt, không hề chớp mắt mà nhìn chăm chăm đối diện tử quần áo.

Không biết vì cái gì, nàng đột nhiên có điểm muốn khóc.

Qua một lát, Hàn Triệt đã trở lại.

Hắn đóng cửa lại, rồi sau đó đi đến mép giường, thuận tay đóng đèn tường.

Chinh gian nhà ở nháy mắt đen nhánh một mảnh.

Hắn vạch trần chăn lên giường.

Hạ Đan cảm giác được giường đi xuống sụp đổ.

Nàng đợi một lát, không có chờ đến Hàn Triệt ôm nàng.

Nàng quay đầu lại xem, mới phát hiện Hàn Triệt ly nàng rất xa, đưa lưng về phía nàng.

THAM LUYẾN

Nghê Đa Hi
www.dtv-ebook.com

Phần 55

Nàng nghĩ thầm, cái này nghĩ hè phóng đến cũng quá dài quá.

Hàn Triệt buổi tối có xã giao, mau 12 giờ mới trở về.

Trở về thời điểm, phòng khách đèn đã đóng, lầu hai hành lang đèn đảo còn sáng lên.

Chỉ là phòng ngủ môn đóng lại, cái này điểm Hạ Đan sợ là đã ngủ.

Đi đến bàn trà trước, bưng lên cái ly uống lên nước miếng, rồi sau đó mới hướng trên lầu đi.

Vừa đi một bên giải áo sơ mi nút thắt, lên lầu, lập tức đi đến phòng ngủ, vặn ra môn, hướng trong vọng liếc mắt một cái.

Phòng ngủ để lại một tràn mờ nhạt đèn bàn, Hạ Đan nằm nghiêng ở trên giường, đã ngủ.

Nàng gần nhất ôn tập cuối kỳ khảo, mỗi ngày đọc sách đến đã khuya, hôm nay khảo xong, đại khái cũng mệt mỏi.

Hàn Triệt đi vào đi, nhẹ nhàng đóng cửa lại.

Đi đến mép giường, thói quen tính đi trước nhìn xem Hạ Đan.

Nàng nằm nghiêng, mặt đối với đèn bàn bên này.

Mờ nhạt ánh đèn chiếu vào trên mặt nàng, nàng nhắm mắt lại, ngủ thật sự an ổn.

Hàn Triệt nhìn chăm chăm nàng nhìn một lát, cười cười, cúi xuống thân, tay chống ở Hạ Đàn bên cạnh người, ở nàng cái trán gương mặt nhẹ nhàng rơi xuống một hôn.

Hạ Đàn ngủ đến không thân, lông mi run rẩy, đôi mắt hơi hơi mở.

“Đánh thức người?” Hàn Triệt thấy Hạ Đàn mở mắt ra, thanh âm nhẹ nhàng, ngón tay ở trên mặt nàng khẽ vuốt hạ.

Hạ Đàn lắc đầu, theo bản năng kéo tay hắn, “Không có, ta vốn dĩ cũng muốn chờ người.”

Đại khái là này trận quá mệt mỏi, cho nên chờ chờ liền ngủ rồi.

Nàng từ trên giường ngồi dậy, “Người uống rượu?”

Mới vừa tỉnh ngủ, thanh âm có điểm ách, đôi mắt thủy nhuận nhuận mà nhìn Hàn Triệt.

Hàn Triệt ừ một tiếng, “Uống lên điem.”

Hắn cười cười, ngồi vào mép giường, giơ tay đem Hạ Đàn kéo vào trong lòng ngực, cúi đầu, hai người khoảng cách liền dư lại như vậy nửa tấc, hắn nhìn nàng, cười khẽ, “Làm thân không?”

Khi nói chuyện nhiệt độ chiếu vào Hạ Đàn gương mặt, có chút ngứa.

Hàn Triệt chỉ uống lên một chút rượu, hương vị thực đậm.

Hạ Đàn chủ động thối đi lên, Hàn Triệt cười khẽ, cúi đầu hôn một chút, theo sau néo Hạ Đàn cằm, thấp giọng nói: “Ta đi trước tắm rửa một cái.”

Hạ Đàn gật gật đầu, ừ một tiếng.

Hàn Triệt xoa xoa nàng đầu, đứng lên, cởi ra áo sơ mi nút thắt hương phòng tắm đi.

Hạ Đàn còn có điểm không thanh tỉnh, nhìn phòng tắm môn đóng lại, nhìn phòng tắm môn mờ mịt một hồi lâu, thẳng đến trong phòng tắm truyền đến tiếng nước mới lấy lại tinh thần, thu hồi tầm mắt, kéo chăn một lần nữa nằm hồi trên giường.

Thiên đã thực nhiệt, trong phòng mở ra điều hòa, lạnh vèo vèo, thực thoải mái.

Hàn Triệt tắm rửa thực mau, không một lát liền ra tới.

Không có mặc áo trên, hạ thân cũng chỉ vây màu trắng khăn tắm.

Giặt sạch đầu, chính lấy khăn lông sát tóc.

Cúi đầu liền đối thượng Hạ Đàn tầm mắt.

Hạ Đàn nằm nghiêng ở trên giường, chăn kéo đến cằm, đôi mắt nhìn hẳn.

Hắn không khỏi cười, khăn lông tùy tiện lau vài cái tóc, ném trên tủ đầu giường, rồi sau đó an vị đến mép giường, đem Hạ Đàn liền người mang chăn cùng nhau vớt tiến hẳn trong lòng ngực, cúi đầu liền hôn đi xuống.

Không giống vừa mới cái kia nhợt nhạt một hôn, nụ hôn này giăng co thời gian rất lâu, Hàn Triệt hôn đến phá lệ dùng sức, giống muốn đem nàng phổi bộ không khí đều hút quang. Hôn đến sau lại, Hạ Đàn chỉ cảm thấy môi đều đã tê rần, sắp hô hấp không được, nàng đẩy Hàn Triệt bả vai, Hàn Triệt đem nàng buông ra trong chốc lát, nhưng mà giây tiếp theo lại là đem nàng áp đến trên giường, phục lại hôn lên tới.

Thân thể phủ lên tới nháy mắt, Hạ Đan theo bản năng đôi tay ôm Hàn Triệt cổ.

Có lẽ là đêm nay uống lên chút rượu, Hàn Triệt không bằng ngày thường như vậy khắc chế. Hãn hôn nàng môi, cách váy ngủ, tay phải cầm nàng một bên ngực.

Hạ Đan mặt đỏ bừng, bả vai hơi hơi cuộn tròn một chút.

Nàng kỳ thật một chút cũng không sợ, nàng chỉ là có một chút thẹn thùng.

Nàng cũng không sợ đau, nàng biết Hàn Triệt sẽ không làm nàng đau.

Nàng mỗi ngày cùng Hàn Triệt ngủ ở trên một cái giường, cũng không phải chưa từng có sự lau súng cướp cò thời điểm, nhưng Hàn Triệt trước sau không có lướt qua cái kia tuyến.

Mỗi lần đến cuối cùng hãn đều sẽ dừng lại, sau đó đi phòng tắm hướng tắm nước lạnh, thật sự không được liền chính mình động thủ giải quyết.

Hạ Đan có thứ hỏi hãn, người lão như vậy chịu đựng có thể hay không đối thân thể không hảo a?

Hàn Triệt lúc ấy nhìn nàng một cái, nói: “Đừng lo ta, ta nhẫn nại lực cũng hữu hạn độ.”

Có lẽ bởi vì hôm nay uống xong rượu, Hàn Triệt nhẫn nại lực so ngày thường hơi chút kém như vậy một ít.

Hạ Đan tâm thùng thùng nhảy, khẩn trương lại có chút chờ mong. Nàng gắt gao ôm Hàn Triệt, hai người đều có chút ý loạn tình mê thời điểm, Hàn Triệt di động đột nhiên vang lên.

Này điện thoại tới thực không phải thời điểm, Hạ Đan ôm chặt Hàn Triệt, không nghĩ làm hẳn tiếp.

THAM LUYẾN

Nghê Đa Hi
www.dtv-ebook.com

Phần 56

Hạ Đàn nghĩ Hàn Triệt, đáy lòng vui vẻ. Có thể tưởng tượng đến muốn hai tháng rưỡi không thấy được mặt, lại phát sầu.

Tình yêu cuồng nhiệt trung tình lữ đột nhiên muốn tách ra lâu như vậy. Cái này nghĩ hèn, đối Hạ Đàn tới nói, chú định gian nan.

Bảy tám nguyệt là một năm nhất nhiệt thời điểm, Hạ Đàn sợ phơi, về nhà về sau, ban ngày cơ hồ không ra khỏi cửa.

Mỗi ngày liền ở trong tiệm đợi, vội thời điểm chiếu cố sinh ý, nhàn thời điểm liền ghé vào đài phát gốc.

Trong tiệm giống nhau là buổi sáng tương đối vội, bởi vì các khách nhân muốn ăn cơm. Không sai biệt lắm hai điểm về sau, trong tiệm liền không có gì người, các khách nhân cơm nước xong, hoặc là về phòng ngủ trưa, hoặc là liền ra cửa trúng gió đi phơi nắng.

“Ai, tiểu đàn, trong chốc lát đi ra ngoài bơi lội không?” Tiểu Trương đem sàn nhà kéo sạch sẽ, chính đem ghế dựa một trương trương xách lên tới, phản đặt ở trên mặt bàn.

Hạ Đàn ghé vào trên đài, có chút buồn ngủ mà phe phẩy đầu, “Ta không đi, quá nhiệt.”

Tiểu Trương nói: “Bơi lội liền không nhiệt sao.”

Hạ Đàn che miệng ngáp một cái, nước mắt đều thiếu chút nữa rơi xuống.

Mùa hè chính là dễ dàng mệt rũ rời, cả người đều mềm như bông. Nàng cầm di động từ trên ghế đứng lên, “Ta quá mệt nhọc, trở về phòng ngủ một lát.”

Vừa nói, một bên lưỡi biếng mà hướng trên lầu đi.

Khách điểm an an tĩnh tĩnh, không có gì tiếng vang.

Hạ Đàn trở lại phòng, lấy chìa khóa mở cửa. Môn đẩy ra, ánh mặt trời chính xuyên thấu qua cửa sổ chiếu nhà ở.

Hạ Đàn phòng ngủ không lớn, nhưng giờ phút này lạc mẫn ánh mặt trời, thực ấm áp.

Nàng đem điều hòa mở ra, sau đó từ trong ngăn tủ cầm váy ngủ, xoay người đi phòng tắm tắm rửa.

Tắm rửa xong ra tới, đã hai giờ rưỡi.

Nàng đi đến bên cửa sổ, đem bức màn kéo lên. Sáng ngời phòng tức khắc ám đi xuống, điều hòa thổi ra khí lạnh, trong phòng lạnh căm căm, thích hợp ngủ trưa.

Hạ Đàn quay người lại, đi trở về mép giường, cởi dép lê, bò đến trên giường.

Lôi kéo chăn nằm xuống đi. Chăn là xuân thu bị, có một chút hậu, Hạ Đàn từ bên trong vươn một chân, đạp ở chăn mặt trên.

Nàng nghiêng thân mình, cầm di động cấp Hàn Triệt gọi điện thoại qua đi.

Điện thoại vang lên vài tiếng, liền chuyển được.

Hạ Đan khước môi hơi hơi cong lên, “Hàn tổng nha, đang làm gì đâu?”

Hàn Triệt cười, “Mới vừa ngủ một lát ngủ trưa, ở công tác.”

Hạ Đan buông tiếng thở dài khì, “Thật vất vả.”

Hàn Triệt cười, ừ một tiếng, “Người đâu? Đang làm cái gì?”

“Ta mới vừa nằm trên giường đâu, cũng chuẩn bị ngủ một lát ngủ trưa.” Nói, lại than tin tức, “Mùa hè buồn ngủ quá a, cả người mềm như bông.”

Hàn Triệt cười, “Vậy ngủ nhiều một lát.”

Cách ống nghe, Hạ Đan nghe thấy Hàn Triệt bên kia có bút máy dừng ở trên giấy sần sạt thanh.

“Người hiện tại vội sao? Ta có thể hay không quấy rầy người?”

Hàn Triệt nói: “Không có việc gì, không vội.”

Hạ Đan đáy lòng mềm mại, cười cười.

Nghỉ đã có một tháng rưỡi, nàng cùng Hàn Triệt thường thường như vậy nói chuyện phiếm.

Hắn ở công tác, nhưng vẫn là sẽ bồi nàng nói chuyện phiếm. Đương nhiên, đa số thời điểm vẫn là nàng giảng, hắn nghe, thường thường cười một cái, đáp lại nàng.

Nàng rất thích cùng Hàn Triệt như vậy nói chuyện phiếm, cách điện thoại, nghe hắn thanh âm, cũng thực hạnh phúc.

Nàng cười, cúi đầu, mặt ở mềm mại chần thượng cọ cọ, nhẹ nhàng hô một tiếng, “Hàn tổng nột.”

“Ân?” Hàn Triệt trong thanh âm mang theo ý cười, “Làm sao vậy?”

Hạ Đan cũng cười, nhỏ giọng nói: “Người có hay không tưởng ta a?”

Hàn Triệt cười, hỏi lại nàng: “Hạ tiểu thư đâu?”

Hạ Đan nói: “Đương nhiên suy nghĩ.”

Hàn Triệt cười, thanh âm vui sướng.

“Người còn không có trả lời ta đâu.” Hạ Đan khẳng khẳng muốn nghe cái kết quả.

Hàn Triệt cười ừ một tiếng, hỏi: “Giữa tháng 8 có thể trở về sao?”

Hạ Đan nói: “Cũng chưa về, chín tháng trung tuần mới khai giảng đâu.”

Điện thoại kia đầu bỗng nhiên trầm mặc, không thanh âm.

Hạ Đan vui vẻ mà cười, “Người tưởng ta?”

Hàn Triệt cười nhẹ thanh, không trả lời, bút máy ở văn kiện thượng ký cái danh, đem văn kiện khép lại, phóng đi một bên.

THAM LUYẾN

Nghê Đa Hi

www.dtv-ebook.com

Phần 57

Hạ Đàn hoàn toàn không nghĩ tới Hàn Triệt sẽ đến, liền bởi vì nàng một câu, sợ nàng sinh khí, liền tới rồi.

Nàng nhìn hẩn, không biết như thế nào, trong lòng đột nhiên ê ẩm, đôi mắt cũng ê ẩm.

Nàng đôi mắt đau xót, trong mắt tức khắc bao khởi một uông nước mắt.

Hàn Triệt thấy Hạ Đàn trong mắt súc khởi lệ quang, trên mặt ý cười liêm đi, “Làm sao vậy?”

Hẩn ôm Hạ Đàn eo, đem nàng mang nhập trong lòng ngực, cúi đầu xem nàng, “Khóc cái gì?”

Hạ Đàn lắc đầu, ôm lấy hẩn, mặt chôn ở hẩn ngực, đôi mắt ở hẩn áo sơ mi thượng cọ cọ.

Đầu lông xù xù, như vậy ở hẩn trong lòng ngực cọ, giống chỉ đáng yêu tiểu động vật. Hàn Triệt lại nhin không được cười, nâng lên tay, xoa xoa nàng cái gáy.

Hạ Đàn đem nước mắt ở Hàn Triệt áo sơ mi thượng lau khô, lại vẫn như cũ ôm hẩn, không ngừng đầu.

Hàn Triệt cúi đầu, cầm đế ở Hạ Đàn đỉnh đầu, nhẹ giọng nói: “Tìm một chỗ chờ lát nữa.”

Hạ Đàn lúc này mới ừ một tiếng, buông ra Hàn Triệt, từ hăn trong lòng ngực ra tới.

Buổi chiều cùng Hạ Đàn nói chuyện điện thoại xong, Hàn Triệt liền lập tức làm Hà Vũ đánh vé máy bay, đến trấn trên thời điểm đã 7 giờ nhiều, cấp Hạ Đàn gọi điện thoại, nàng lại không tiếp, ở trên cầu đợi một lát, đến bây giờ còn không có tới kịp nghỉ ngơi.

Nghỉ hè mùa thịnh vượng, Hạ Đàn gia khách điểm cũng không phòng, cho dù có phòng, nàng hiện tại cũng ngưng ngưng mang Hàn Triệt đi.

Nàng còn không có tới kịp cùng ba mẹ giảng đâu.

Hàn Triệt tùy tiện tìm cái khách sạn khai cái phòng.

Đi vào về sau, biên cởi ra áo sơ mi nút thắt biên hướng trong phòng tắm đi, “Ta trước hướng tắm rửa, người chờ ta một lát.”

Mùa hè, ngồi mấy cái giờ phi cơ, lại ngồi xe đến trấn trên, một đường ra không ít hăn.

Hạ Đàn ân ân đáp lời, “Người đi, ta chờ người.”

Nói, liền chính mình nằm đến trên sofa đi.

Hàn Triệt đi vào tắm rửa, môn đóng lại, không trong chốc lát, liền vang lên ào ào tiếng nước.

Trong phòng mở ra khí lạnh, chính gian nhà ở dần dần mát mẻ lên.

Tầng lầu cao, cơ bản nghe không được cái gì tạp âm, thực an tĩnh.

Hạ Đàn ở trên sofa nằm một lát, ngồi dậy, đứng dậy đi cạnh cửa ngăn tủ thượng cầm một lọ nước khoáng.

Vặn ra cái nắp, mới vừa uống một ngụm, phòng tắm môn liền khai.

Hàn Triệt từ bên trong ra tới, xuyên màu trắng áo tắm dài.

Hắn lập tức đi đến xô pha trước, ngồi xuống.

Ngước mắt, nhìn về phía Hạ Đan.

Hạ Đan đi qua đi, thuận thế ngồi hẳn trên đui, đem trong tay nước khoáng đưa cho hắn, “Uống sao?”

Hàn Triệt ừ một tiếng, một tay tiếp nhận nước khoáng, một tay ôm Hạ Đan eo.

Hắn ngửa đầu uống nước.

Hạ Đan ánh mắt không tự giác dừng ở hắn lăn lộn hầu kết thượng.

Có loại nói không nên lời gợi cảm.

Hạ Đan không tự giác mặt đỏ, cúi đầu, ngón tay nắm hẳn áo tắm dài cổ áo, “Người chừng nào thì đi a?”

Hàn Triệt uống xong thủy, một tay ôm Hạ Đan, cúi người đem nước khoáng bình phóng tới trên bàn trà, nói: “Rạng sáng 3 giờ rưỡi phi cơ.”

Hạ Đan đột nhiên ngồi thẳng thân thể, mở to hai mắt, “Nhanh như vậy?”

Hàn Triệt ừ một tiếng, “Ngày mai còn có cái rất quan trọng hội nghị, cần thiết trở về.”

Hạ Đan bỗng nhiên lại ngây ngẩn cả người.

Nàng nhìn chăm chăm Hàn Triệt, miệng trương trương, hảo sau một lúc lâu, mới hỏi ra một câu, “Người đều như vậy vội, còn chuyên môn chạy

tới làm cái gì?”

Hàn Triệt nhìn chăm chăm nàng, sau một lúc lâu, cười cười.

Hắn nâng lên tay, nhẹ nhàng niết nàng cằm, cúi đầu, ấm áp môi nhẹ nhàng dán đến Hạ Đan trên môi, tinh tế vuốt ve một lát. Rồi sau đó, mới hơi hơi nghiêng đầu, môi nhẹ nhàng dán ở trụ Hạ Đan nhĩ sườn, thấp giọng nói: “Tưởng người.”

Hạ Đan ngẩng đầu xem hắn, trong ánh mắt có kinh hỉ, cũng có kinh ngạc.

Chinh lảng sau một lúc lâu, nở nụ cười, đôi tay vòng lấy Hàn Triệt cổ, vui vẻ nói: “Người cũng sẽ nói điền lời ngon tiếng ngọt sao.”

Hàn Triệt cười cười, “Không quá sẽ.”

Hàn Triệt tính tình, chú định là nói không nên lời rất nhiều buồn nôn lời âu yếm.

Hắn phần lớn thời điểm vẫn là lạnh nhạt. Duy nhất một chút nhu tình, đã toàn cấp Hạ Đan.

Hạ Đan cười rộ lên, đôi tay vòng lấy Hàn Triệt cổ, cúi đầu ở hắn trên môi hôn hôn, “Không quan trọng, người tới xem ta, so một trăm câu lời âu yếm đều dùng được.”

Liên bởi vì nàng một câu, thiên sơn vạn thủy, hắn liền buông công tác tới rồi thấy nàng.

Hàn Triệt rạng sáng 3 giờ rưỡi phi cơ hồi thành phố B, Hạ Đan cũng cũng chỉ có mấy cái giờ thời gian có thể cùng hắn ở bên nhau.

Hơn một tháng không gặp, Hạ Đan có nói không xong nói, hai người nằm trên giường, Hạ Đan nằm ở Hàn Triệt trong khuỷu tay, tinh thần sáng

láng mà cùng hẳn giảng cái này nghĩ hè sự tình.

THAM LUYẾN

Nghê Đa Hi

www.dtv-ebook.com

Phần 58

Hạ Đàn có điểm cảm mạo, trừu tờ giấy khăn sát nước mũi, hàm hồ nói:
“Muốn ăn Táo Nê Cao.”

Hàn Triệt sừng sốt hạ, “Quê nhà các người cái kia?”

Hạ Đàn ừ một tiếng.

“Bên này có bán sao?” Hàn Triệt một bên nói, một bên triều xa tiền đi đến.

Lấy ra chìa khóa, ấn giải khóa.

Đi qua đi, kéo ra điều khiển môn.

Chu tề tắc vòng qua xe đầu, tự giác thượng ghế phụ.

“Ta cũng không biết, không ở bên này ăn qua.” Hạ Đàn lẩm bẩm, lại xoa xoa nước mũi.

“Ta tìm xem.” Hàn Triệt đáp lời, lại hỏi: “Dược ăn sao? Cảm mạo hảo điểm không?”

“Ăn, hảo điểm.” Hạ Đàn ban ngày thời điểm còn ho khan đâu, hiện tại đã khá hơn nhiều.

Hàn Triệt ừ một tiếng, “Ta một lát liền trở về, một nhọc liền trước ngủ.”

Hạ Đàn ân ân đáp lời, “Đã biết.”

Treo điện thoại, Hàn Triệt trực tiếp ở trên mạng lục soát nơi nào có bán Táo Nê Cao điếm.

Chu tề lười biếng tựa lưng vào ghế ngồi, cười trêu ghẹo, “Ta nói người đây là gặp được khắc tinh? Không gặp người như vậy ôn nhu quá.”

Hàn Triệt không ứng hản.

Bán Táo Nê Cao cửa hàng nhưng thật ra không ít, nhưng cái này điếm còn buôn bán cơ hồ không có.

Hàn Triệt phiên nửa ngày, rốt cuộc tìm được một nhà muốn chạy đến rạng sáng hai giờ rưỡi.

Hắn đưa điện thoại di động buông, chìa khóa cắm vào trong xe, phát động xe, đem xe đều tốc sử lên ngựa lộ.

Phía trước một cái ngã ba đường, Hàn Triệt hướng hữu quả nhập mặt khác một cái phố.

Chu tề sừng sốt, “Ai, đi ngược?”

Hàn Triệt ừ một tiếng, “Đi cấp Hạ Đàn mua điếm ăn khuya.”

Chu tề cùng Hàn Triệt ở tại cùng cái phương hướng, nguyên bản là tưởng cộ hản xe trở về.

Nào biết bị Hàn sườn chở vòng hơn phân nửa cái thành thị, từ thành bắc chạy đến thành nam tới.

Đình phong tuyết khai hai cái giờ xe, rốt cuộc tới rồi thành nam kia gia còn ở buôn bán bánh kem cửa hàng.

Hàn Triệt đem xe ngừng ở ven đường, mở cửa xuống xe.

Chu tề ngồi ở trong xe, nhìn chăm chăm Hàn Triệt bóng dáng, quả thực không biết như thế nào nên nói điếm cái gì.

Đợi có vài phần chung, Hàn Triệt xách theo cái túi, từ bánh kem trong tiệm ra tới.

Đi đến ven đường, kéo ra cửa xe lên xe.

Chu tề lôi kéo Hàn Triệt trong tay xách theo túi nhìn thoáng qua, “Ta đi, vòng hai cái giờ lộ, chạy như vậy hẻo lánh địa phương tới, liền vì mua như vậy cái ngoạn ý nhi?”

Hàn Triệt ừ một tiếng, đem Táo Nê Cao phóng tới bên cạnh, thuận miệng trở về câu, “Hạ Đàn muốn ăn.”

Hắn bàn tay tay lái, đem xe quay đầu, trở về chạy.

Chu tề nhìn chăm chăm Hàn Triệt, trở mắt sau một lúc lâu, sách than một tiếng, “Cái này Hạ Đàn, đem người linh hồn nhỏ bé đều câu không có.”

Chương 43

Hàn Triệt trở về thời điếm, đã là rạng sáng hai điếm nhiều.

Phòng khách đèn đã đóng, cửa huyền quan nhưng thật ra cho hắn để lại trần đèn.

Hàn Triệt không cấm cười cười, hướng lầu hai nhìn liếc mắt một cái.

Hành lang đèn chỉ chừa phòng ngủ trước cửa một trần.

Trong phòng im ắng, Hàn Triệt đánh giá Hạ Đàn có lẽ đã ngủ.

Mua Táo Nê Cao chạy hơn phân nửa cái thành, qua lại hai ba tiếng đồng hồ, về trễ.

Hạ Đàn hai ngày này bị cảm, ngủ đến sớm, khẳng định đợi không được hiện tại.

Quả nhiên. Hàn Triệt đi lên lầu, mở ra phòng ngủ môn, liền thấy Hạ Đàn cuộn tròn thân mình, đầu mông ở trong chăn.

Đầu giường đèn bàn nhưng thật ra sáng lên, mờ nhạt nhu hòa quang, sấn đến phòng càng tĩnh.

Hàn Triệt đóng cửa lại, đi đến mép giường, ngồi vào Hạ Đàn bên cạnh người, nâng lên tay giúp nàng đem chăn đi xuống kéo chút, lộ ra mặt tối.

Kết quả này lôi kéo, Hạ Đàn liền tỉnh, mơ mơ màng màng đem mặt hướng Hàn Triệt trong lòng bàn tay dán.

Hàn Triệt cười, “Nói bao nhiêu lần, ngủ không cần che đầu, đối thân thể không tốt.”

Hạ Đàn muốn tỉnh không tỉnh, hàm hàm hồ hồ đáp lời, mặt vẫn như cũ dán ở Hàn Triệt lòng bàn tay, không chịu ngẩng đầu.

Hàn Triệt bàn tay xoa nàng cái trán, hơi chút còn có điểm năng.

THAM LUYẾN

Nghê Đa Hi

www.dtv-ebook.com

Phần 59

Hàn Triệt cười, hỏi nàng, “Người tưởng hai chúng ta quá, vẫn là thỉnh bằng hữu tới?”

Hạ Đàn nghĩ nghĩ, nói: “Chúng ta có thể đầu một ngày buổi tối thỉnh bằng hữu tới, ngày hôm sau hai chúng ta quá.”

Hàn Triệt đột nhiên nhắc tới sinh nhật, Hạ Đàn cũng có chút mong đợi, nàng vội từ thăm thượng lên, đi đến Hàn Triệt bên người, ngồi hẳn trên đùi, ôm hẳn cổ, “Người ngày đó có thời gian bồi ta sao?”

Hàn Triệt ôm nàng eo, đem người hướng trong lòng ngực mang, cúi đầu hôn ở môi nàng, thấp giọng nói: “Vô nghĩa, lại vội cũng không vội kia một ngày.”

Hạ Đàn cười rộ lên, đôi mắt lợm lợm mà nhìn chăm chăm Hàn Triệt.

Hàn Triệt lại hỏi: “Nghĩ muốn cái gì lễ vật?”

Hạ Đàn lắc đầu, “Không có muốn.” Đốn hạ, lại nghĩ tới cái gì, bổ sung nói: “Chỉ cần người vẫn luôn thích ta thì tốt rồi.”

Nàng kéo Hàn Triệt tay, sờ sờ hẳn ngón tay thượng nhẫn, “Này nhẫn mang, cả đời cũng đừng gỡ xuống tới.”

Hàn Triệt cúi đầu nhìn mắt, rồi sau đó cười cười, ừ một tiếng.

Chương 44

Này một năm mùa đông, Hạ Đan hai mươi tuổi.

Sinh nhật ngày đó, vừa vặn là cái cuối tuần.

Ngày hôm trước buổi tối, Hạ Đan cùng bạn cùng phòng nhóm đi ăn thịt nướng, ăn xong lại đi ktv ca hát, Hàn Triệt toàn bộ hành trình tiếp khách.

Hạ Đan cao hứng, cùng Lý Kỳ uống rượu.

Nàng ngày thường chưa bao giờ uống, tửu lượng thật sự kém đến làm người buồn cười. Nửa bình rượu đi xuống, liền bắt đầu nổi điên, trình di ở phía trước ca hát, nàng cởi giày dẫm đến trên sô pha, cầm rung chuông giờ lên cao xuống tay ở nơi đó tả hữu múa may, cười đến thực vui vẻ, còn thỉnh thoảng vỗ tay, hô to một tiếng, “Hảo!”

Hàn Triệt ngồi ở một bên, nhìn Hạ Đan uống say phát điên, nhéo huyết Thái Dương, bất đắc dĩ vừa buồn cười. Hắn hơi cúi đầu, tươi cười tràn đầy sủng nịch.

Mấy nữ sinh ở ktv chơi đến nửa đêm hơn mười một giờ, Hàn Triệt kết xong trưởng, trước đem Hạ Đan mấy cái băng hữu đưa về trường học ký túc xá. Sau đó mới mang Hạ Đan về nhà.

Hạ Đan sau lại lại uống lên nửa bình rượu, say đến mơ hồ, về nhà trên đường, trong xe đều là nàng ca hát thanh âm, lung tung rối loạn, hoàn toàn không điệu.

Hàn Triệt buồn cười đến không được, nhưng là tâm tình thực vui sướng.

Vào đông đêm khuya, trên đường không có gì người đi đường. An tĩnh. Trong xe là Hạ Đan ca hát thanh âm, làm yên tĩnh đêm khuya, trở nên thực náo nhiệt.

Chu tề nói, Hạ Đan là câu hẩn linh hồn nhỏ bé. Hẩn nói được một chút không sai.

Hẩn không biết nên như thế nào cụ thể hình dung tâm tình của mình, cùng Hạ Đan ở bên nhau mỗi một ngày, tâm tình đều thực vui sướng.

Thậm chí chỉ là nhìn đến nàng, tâm tình liền sẽ hảo lên, sở hữu không tốt sự tình đều sẽ quên đi.

Về đến nhà, đã mau 12 giờ.

Hàn Triệt đem xe đình hảo, nhõ xuống chìa khóa xuống xe.

Vòng qua xe đầu, đi đến ghế phụ bên, giúp Hạ Đan kéo ra cửa xe.

Hạ Đan say khướt, vừa thấy đến Hàn Triệt, thân thể liền dựa qua đi, đôi tay ôm hẩn cổ, hàm hàm hồ hồ mà kêu, “Hàn tổng ——”

Hàn Triệt cười, thuận thế ôm nàng, cúi người qua đi, giúp nàng cởi bỏ đai an toàn, rồi sau đó đem người chặn ngang bế lên tới.

Hạ Đan mặt đỏ rực, ôm Hàn Triệt cổ, thấu đi lên thân hẩn.

Hàn Triệt cười, ôm nàng đi tới cửa, ở cửa ấn hạ vân tay.

Môn theo tiếng mà khai, Hàn Triệt ôm Hạ Đan đi vào, trở tay đóng cửa lại.

Không kịp đổi giày, cứ như vậy đi vào đi, đem Hạ Đan phóng tới trên sofa. Rồi sau đó đứng dậy, ngồi ở Hạ Đan bên cạnh, nắm nàng chân, giúp nàng cởi giày.

Hạ Đan hôm nay xuyên tuyết địa ủng, thực hảo thoát.

Hạ Đan nhìn Hàn Triệt giúp nàng cởi giày, liệt miệng, vui vẻ mà cười.

Hàn Triệt ngược mắt xem nàng, thấy Hạ Đan cười, cũng không khỏi cười rộ lên, “Cười ngây ngô cái gì.”

Hắn xách theo hai chỉ giày, đứng dậy, đi đến huyền quan, đem giày bỏ vào tủ giày.

Hàn Triệt phóng hảo giày, đi xuống bếp, qua một lát, bưng cái ly lại đây.

Hạ Đan sườn cái thân, ngẩng đầu nhìn mắt trên tường đồng hồ treo tường, còn có mười phút chính là 12 giờ.

Hàn Triệt đi phòng bếp, qua một lát, bưng cái ly lại đây.

Hạ Đan lười nhác mà nằm ở trên sofa, mặt đỏ phác phác.

Hàn Triệt ngồi qua đi, đem nàng nâng dậy tới, ôm vào trong ngực, cái ly uy đến nàng bên môi, “Đem cái này uống lên.”

Hương vị rất khó nghe, Hạ Đan đầu sau này lui, lẩm bẩm hỏi: “Đây là cái gì a?”

Hàn Triệt nói: “Tinh rượu dược.” Nói, giơ tay sờ sờ Hạ Đan cái trán, “Bằng không ngày mai lên đau đầu.”

Hàn Triệt khi có xã giao, thứ này nhưng thật ra phòng.

Hạ Đan không nghĩ uống, nhắm chặt miệng.

Hàn Triệt đem cái ly uy đến miệng nàng bên, vỗ nhẹ nàng bối, thanh âm ôn nhu, giống hống chỉ tiểu động vật, “Nghe lời.”

Hàn Triệt hống một câu, Hạ Đan nhú nhú mày, nhưng vẫn là ngoan ngoãn mở ra miệng.

THAM LUYẾN

Nghê Đa Hỉ

www.dtv-ebook.com

Phần 60

Hàn Triệt so Hạ Đan thức dậy vẫn, xuống lầu thời điểm, liền thấy Hạ Đan ngồi ở cửa bậc thang, nâng má, ngửa đầu, phơi thái dương.

Hắn đi qua đi, dựa gần Hạ Đan ngồi xuống.

Hạ Đan nâng má, nghiêng đầu, cười xem hắn, “Buổi sáng tốt lành a, thân ái.”

Hàn Triệt nghiêng đầu xem nàng, cười cười.

Hạ Đan thiên đầu, nhìn hắn cười. Đôi mắt cong cong, đôi tay ngón tay nhẹ nhàng gõ gương mặt.

Hàn Triệt nhìn Hạ Đan tươi cười, cũng không cảm cười lộ lên.

Hắn kéo qua tay nàng, bất động thanh sắc mà hương trên tay nàng đeo cái đồ vật.

Hạ Đan thủ đoạn chợt lạnh, cúi đầu vừa thấy, mới phát hiện trên cổ tay nhiều một con vòng tay.

Vòng tay dưới ánh nắng phía dưới lấp lánh sáng lên, màu bạc, thật xinh đẹp.

Hàn Triệt cho nàng mang hảo, giơ tay ở nàng cái trán nhẹ bản hạ, cười, “Sinh nhật vui sướng, Tiểu Hạ muội muội.”

Chương 45

Hạ Đàn quà sinh nhật, là Hàn Triệt trước tiên ba tháng, cố ý tìm quốc tế nổi danh thiết kế sư định chế. Toàn thế giới độc nhất vô nhị.

Vòng tay thật xinh đẹp, Hạ Đàn vui vẻ đến không được, nâng thủ đoạn, dưới ánh nắng cẩn thận quan sát thật lâu.

Hàn Triệt nghiêng thân mình, lười biếng mà dựa ngòai ở bậc thang mặt sau hành lang trụ thượng. Đông nhật dương quang chiếu vào hân trên người, ở hân trên người đầu hạ một đạo thiên kim sắc quang ảnh.

Hân liếc mắt, khoe môi câu lấy nhợt nhạt ý cười, nhìn Hạ Đàn.

Hạ Đàn cúi đầu, khoe miệng nhấp cười, lòng tràn đầy vui sướng mà thường thức Hàn Triệt đưa nàng vòng tay, thường thường giơ tay khảy một chút. Vòng tay dưới ánh mặt trời sáng lên, lung lay hạ mắt.

Hạ Đàn lúc này mới ngẩng đầu, cười nhìn phía Hàn Triệt, “Người vì cái gì đưa ta vòng tay a?”

Hàn Triệt nhìn chăm chăm nàng nhìn trong chốc lát, cười cười, dời đi tầm mắt.

Hân lười biếng mà dựa vào hành lang trụ, tay tùy ý đáp ở đầu gối, khẽ nâng đầu, nhắm mắt lại, từ ánh sáng mặt trời chiếu ở trên mặt hân, ấm áp dương quang phơi, thực thoải mái.

Hạ Đàn mông xê dịch, ngòai vào Hàn Triệt bên cạnh. Thân mình thăm qua đi, nửa người trên toàn bộ ghé vào Hàn Triệt trong lòng ngực. Nàng nâng lên tay, néo Hàn Triệt cằm, lắc lắc, cười: “Nói a, như thế nào đưa ta vòng tay a?”

Hàn Triệt cuối cùng mở to mắt, cười khẽ, kéo xuống Hạ Đàn tay, nắm ở lòng bàn tay.

Hạ Đàn cười tủm tỉm mà nhìn hăn.

Hàn Triệt nhìn nàng, cũng cười.

Sau một lúc lâu, nâng lên tay, ngón trỏ nhẹ nhàng ở trên mặt nàng quát một chút, khoe môi câu lấy ti cười, nói: “Tưởng bộ trụ người.”

Hăn hơi cúi đầu, ngón tay vuốt ve Hạ Đàn trên cổ tay mang vòng tay.

Vòng tay trên có khắc Hàn Triệt tên chữ cái viết tắt.

Lấy hăn chi danh, tù nàng cả đời.

Hàn Triệt đến thừa nhận, hăn đối Hạ Đàn có một loại vô pháp tự không chế chiếm hữu dục.

Hạ Đàn tên này, đã là hăn vô pháp bỏ hăn tham luyện.

Hăn tham luyện nàng hết thấy. Thích nàng ở hăn bên người, thích nàng oa ở hăn trong lòng ngực đối hăn làm nũng, thích nghe nàng nói chuyện, thích xem nàng cười. Thậm chí thích nàng ngẫu nhiên tiểu tính tình.

Hăn tưởng tượng không ra, không có Hạ Đàn nhật tử, sẽ có bao nhiêu buồn tẻ.

Hăn vuốt ve Hạ Đàn trên cổ tay vòng tay, sau một lúc lâu, mới thấp giọng nói: “Này vòng tay trên có khắc tên của ta.”

Khi nói chuyện, hăn chậm rãi ngừng đầu, bỗng nhiên vô cùng nghiêm túc mà nhìn chăm chăm Hạ Đàn, một chữ một chữ, bá đạo lại cố chấp, “Hạ Đàn, đeo nó lên, người đời này cũng chỉ có thể là người của ta.”

Hạ Đàn cong mắt cười, vui vẻ mà phác Hàn Triệt trong lòng ngực, đôi tay vòng lấy hăn vai cổ, cười nhìn hăn, “Ta là người của người, cả đời đều

là người của người.”

Hàn Triệt nhìn chăm chăm nàng, ánh mắt rất sâu.

Sau một lúc lâu, rốt cuộc cười cười. Hắn một tay ôm nàng eo, cúi đầu, hôn lên Hạ Đan môi.

Sáng sớm dương quang dừng ở hai người trên người, tựa một bức cực lãng mạn hình ảnh.

Hôm nay buổi sáng, Hàn Triệt cấp Hạ Đan nấu một chén mì trường thọ.

Mặt còn ở trong nồi thời điểm, Hạ Đan cũng đã ngồi ở trước đài cao ghế nhỏ thượng. Ý vào Hàn Triệt sủng nàng, cao hứng mà chuyển cao ghế nhỏ, không ngừng kêu, “Nhanh lên a Hàn tổng, nhanh lên a, ta hảo đói a.”

Hàn Triệt nói: “Phòng khách có đồ ăn vặt, đói bụng liền trước lót điếm.”

Hạ Đan từ cao ghế nhỏ thượng nhảy xuống, chạy chậm hai bước, đến Hàn Triệt trước mặt, từ sau lưng ôm lấy hắn, đầu từ hắn cánh tay mặt bên dò ra đi, nhìn trong nồi, “Ta không cần, ta liền phải ăn người nấu mặt.”

Hàn Triệt cúi đầu xem nàng.

Hạ Đan nhón chân, nhanh chóng ở hắn trên môi hôn một cái, rồi sau đó cong lên đôi mắt, hì hì cười.

Hàn Triệt liếc nhìn nàng một cái, cười cười.

Hạ Đan hôm nay là thọ tinh, nhưng dùng sức mà sai sử Hàn Triệt.

Ngày thường nếu ở nhà ăn cơm, đều là Hàn Triệt nấu cơm, nàng rửa chén. Nhưng nàng hôm nay không nghĩ tấy, ăn xong mặt liền lưu lại một

câu, “Hôm nay ta sinh nhật, ta không nghĩ rửa chén.” Nói xong, liền nhảy xuống cao ghế nhỏ, tâm tình vui sướng mà phiêu ra phòng bếp.

Hàn Triệt còn ngồi ở cao ghế nhỏ thượng. Ngược mắt, nhìn Hạ Đan liếc mắt một cái.

THAM LUYẾN

Nghê Đa Hi

www.dtv-ebook.com

Phần 61

Hàn Triệt nhìn nàng trong chốc lát, cũng nhẹ nhàng cười cười.

Hắn đi qua đi, ở Hạ Đàn bên cạnh ngồi xuống, cầm ấm trà lên, hướng cái ly đổ nước, “Buổi tối muốn ăn cái gì?”

Hạ Đàn nâng lên mắt, vẫn như cũ vẫn duy trì gương mặt dán ấm bảo bảo tư thế, cười tủm tỉm nhìn Hàn Triệt, “Người làm cái gì, ta liền ăn cái gì.”

Hạ Đàn không kén ăn, chỉ cần là Hàn Triệt làm, nàng đều thích ăn.

Hôm nay buổi tối, Hàn Triệt cho nàng làm mấy cái nàng ngày thường thích ăn đồ ăn.

Hạ Đàn thật cao hứng mà đem sở hữu đồ ăn đều ăn sạch. Cơm nước xong, làm theo cười tủm tỉm nói: “Hôm nay ta không rửa chén.”

Hàn Triệt nhìn nàng liếc mắt một cái, cười, “Hạ Đàn, người đây là cậy súng mà kiêu sao?”

Hạ Đàn hì hì cười, từ ghế trên lên, cao hứng mà đi ra ngoài.

Này bữa cơm, lại là Hàn Triệt rửa chén.

Hạ Đàn thật là ý vào Hàn Triệt súng nàng, nhưng Hàn Triệt lại súng đến cam tâm tình nguyện.

Cơm nước xong, Hạ Đan lại túm Hàn Triệt ra cửa dạo qua một vòng, tiêu tiêu thực.

Bên ngoài lạnh lẽo, đảo cũng không có chuyển lâu lắm, không sai biệt lắm 9 giờ liền đã trở lại.

Hạ Đan trước lên lầu tắm rửa một cái, sau đó thay đổi một kiện màu trắng váy ngủ. Váy hai dây, bóng loáng tơ lụa nguyên liệu, thực gọi cảm. Váy không dài, đến đùi địa phương, lộ ra hai đùi thon dài xinh đẹp chân.

Hạ Đan tẩy đến thơm ngào ngạt, tóc thật dài mà rối tung trên vai thượng, từ trên lầu chậm rãi xuống dưới.

Hàn Triệt ngồi ở trên sofa, hơi cung bồi, ở hút thuốc.

Nghe thấy thanh âm, mới giương mắt, hương trên lầu nhìn lại.

Hắn nhìn Hạ Đan, chỉ gian kẹ yên ngừng ở chỗ đó, tàn thuốc chậm rãi tiêu đốt.

Hắn ánh mắt đen nhánh, nhìn chăm chăm Hạ Đan nhìn thật lâu, “Không lạnh?”

Hạ Đan đi xuống thang lầu, “Không lạnh a, máy sưởi thực đủ.”

Nàng đi đến Hàn Triệt trước mặt, tách ra chân, ngồi vào Hàn Triệt trên đùi, đôi tay ôm hẳn cổ.

Hàn Triệt nhìn chăm chăm nàng, ánh mắt rất sâu, giống ngoài cửa sổ đêm.

Hạ Đan cúi đầu, chủ động ở hẳn trên môi hôn một chút.

Hàn Triệt cầm nàng thủ đoạn, nhìn chăm chăm nàng, “Đi đem áo ngủ mặc vào.”

Hạ Đàn sững sốt hạ, bĩu môi, “Không cần!”

Hàn Triệt đôi mắt mị mị, sau một lúc lâu, ách thanh nói: “Hạ Đàn, ta định lực không như vậy hảo.”

Hạ Đàn nhìn hẩn, “Vậy đừng nhẩn nha.” Đốn hạ, nàng nâng lên tay, cúi đầu, giúp Hàn Triệt giải khai áo sơ mi nút thắt.

Một viên, hai viên, ba viên.....

Hàn Triệt con người đen nhánh, liền như vậy dựa vào trên sô pha, từ Hạ Đàn cởi bỏ hẩn áo sơ mi nút thắt.

Hẩn nhìn nàng, nhìn nhìn, bỗng nhiên liền nhịn không được cười.

Hạ Đàn nghe thấy đỉnh đầu truyền đến tiếng cười, ngẩng đầu, mặt đỏ hồng, nhìn về phía Hàn Triệt.

Hàn Triệt cười, ôm nàng eo, “Tiếp tục, đừng đình.”

Hạ Đàn mặt lại nắng hạ, cúi đầu ngấm mắt Hàn Triệt ngực.

Áo sơ mi nút thắt đều giải khai.

Nàng có chút , loại chuyện này, cứ nhiên muốn nàng chủ động.....

Cái này đại phôi đàn!

Hàn Triệt kéo tay nàng, mang theo nàng, đi vào hẩn lưng quần chỗ, “Quần đâu, tiếp tục.”

Hạ Đàn tay có điểm run lên.

Mặt đỏ đến giống cái đại quả táo, nàng ngẩng đầu, thực xấu hổ buồn bực, nhìn Hàn Triệt, “Ta cũng sẽ không.”

Hàn Triệt khóe môi câu lấy cười, tâm tình thực vui sướng bộ dáng, “Vừa mới không phải rất lợi hại sao?”

Hạ Đàn: “.....”

Hạ Đàn trừng hăn liếc mắt một cái, “Người không nghĩ liền tính.”

Nàng làm bộ muốn đứng dậy, bị Hàn Triệt chế trụ eo, ấn tiến trong lòng ngực.

Ấm áp môi dán ở nàng bên tai, ách thanh âm, “Câu người còn muốn chạy? Ân?”

Chương 46

Hạ Đàn bị Hàn Triệt mang về trong lòng ngực, ấm áp môi dán ở nàng nhĩ sườn, hô hấp gian nhiệt khí liêu đến nàng có chút ngứa.

Hăn thanh âm thấp thấp, mang theo tia ý cười, “Ai làm người xuyên thành như vậy?”

Hạ Đàn ngẩng đầu, mím môi, hỏi: “Khó coi sao?”

THAM LUYẾN

Nghê Đa Hi
www.dtv-ebook.com

Phần 62

Hàn Triệt nhẹ nhàng cười, hôn nàng môi, khẽ cắn liếm mút.

Hạ Đàn không trong chốc lát lại bị hôn đắc ý loạn tình mê.

Mơ hồ gian, nghe thấy Hàn Triệt ở nàng bên tai thấp giọng nói: “Khả năng sẽ có điểm đau, ta tận lực nhẹ điểm.”

Hàn Triệt đã tới rồi cực hạn, vô pháp nhi lại nhịn xuống đi.

Hạ Đàn trợn tròn mắt xem hãn, nàng gật gật đầu, ừ một tiếng, sau đó liền nâng lên tay, ôm Hàn Triệt vai cổ.

.....

Bất quá Hạ Đàn dù sao cũng là lần đầu tiên, tuy là Hàn Triệt tiên diễn làm được cũng đủ lâu, nàng vẫn là đau.

Cũng may cảm giác đau đớn cũng không có liên tục lâu lắm, chậm rãi, đã bị một loại kỳ diệu cảm giác thay thế.

Đến cuối cùng, Hạ Đàn ôm Hàn Triệt, lại khóc lại kêu.

Hàn Triệt tựa hồ thực thích, nàng kêu đến càng lợi hại, hãn động đến càng tàn nhẫn.

Đêm nay cũng không biết khi nào kết thúc, Hạ Đàn cuối cùng liền kêu sức lực cũng chưa, chỉ rầm rì mà khóc.

Hoàn toàn kết thúc thời điểm, Hạ Đàn hôn hôn trầm trầm, thiếu chút nữa ngủ rồi. Nàng cả người đều là hãn, thân mình cũng mềm mại, mơ mơ màng màng, cảm giác được Hàn Triệt ở hôn nàng.

Nàng nhắm mắt lại, thực mau ngủ rồi.

Nhưng ngủ đến không trầm, loáng thoáng cảm giác được Hàn Triệt ôm nàng đi phòng tắm rửa, lại ôm nàng ra tới, cho nàng xuyên quần áo.

Nàng cảm giác chính mình ngủ trong chốc lát, hôn hôn trầm trầm, có người vạch trần chăn, nằm xuống tới, sau đó đem nàng kéo vào trong lòng ngực.

Phòng là tối tăm, chỉ đầu giường đèn đặt dưới đất chiếu ra một sợi mờ nhạt quang.

Hàn Triệt cúi đầu, nhìn Hạ Đàn.

Nàng nằm ở hãn trong lòng ngực, ngủ thật sự an ổn.

Hãn nhìn chăm chăm nàng nhìn một lát, nhẹ nhàng cười cười, hơi cúi đầu, ở nàng cái trán nhẹ nhàng hôn một chút.

Rồi sau đó mới nhắm mắt lại, cùng Hạ Đàn cùng nhau ngủ.

Ngoài cửa sổ lại không biết khi nào hạ tuyết, ở trong đêm tối rào rạt mà đi xuống lạc, toàn bộ thế giới phảng phất trắng xóa một mảnh, yên tĩnh không tiếng động.

.....

Hạ Đàn ngày hôm sau tỉnh đến phá lệ sớm, ngày mới tờ mờ sáng liền tỉnh.

Tỉnh lại thời điểm, Hàn Triệt đều còn ở ngủ. Cánh tay hấn ôm nàng, đem nàng hộ ở trong ngực.

Hạ Đan nâng đầu, nhìn chăm chăm Hàn Triệt nhìn nửa ngày.

Hấn khó được ngủ đến như vậy trầm, Hạ Đan nhịn không được lặng lẽ cong lên môi.

Nàng ngẩng đầu, ở Hàn Triệt trên môi ấn tiếp theo cái sớm an hôn, sau đó thật cẩn thận từ hấn trong lòng ngực ra tới, đứng dậy xuống giường, đi phòng tắm rửa mặt.

Rửa mặt ra tới, Hàn Triệt còn ở ngủ.

Nàng hướng trên giường nhìn mắt, không quấy rầy hấn, cầm áo tắm dài, tay chân nhẹ nhàng đến trên ban công đi.

Tối hôm qua hạ một hồi đại tuyết, giờ phút này bên ngoài đã là ngân trang tổ khóa, trắng xóa một mảnh.

Hạ Đan kinh ngạc với trong một đêm, thiên địa biến hóa cực nhanh.

Nàng ghé vào lan can thượng, nhìn trước mắt thật dày cảnh tuyết, đôi mắt lộng lộng, cười đến thực vui vẻ.

Hạ Đan từ nhỏ sinh trưởng ở phía nam, rất ít nhìn thấy hạ tuyết. Mặc dù có tuyết, ở không trung liền hóa, rất ít có tuyết đọng năm đầu.

Như vậy cảnh tuyết, vẫn là lần đầu tiên thấy.

Nội thành, phòng chùng cũng sẽ không giống trên núi như vậy, hạ như vậy đại tuyết.

Tuyết còn ở không ngừng lạc.

Hạ Đàn vươn tay đi, tùy ý bông tuyết dừng ở nàng lòng bàn tay.

Hàn Triệt tỉnh lại thời điểm, xuyên thấu qua cửa sổ, liền nhìn đến Hạ Đàn đứng ở trên ban công, ăn mặc màu hồng nhạt áo tắm dài, bàn tay ở bên ngoài, một mình ở đằng kia chơi tuyết.

Hắn đôi tay sao ở túi quần, lười nhác mà dựa vào ban công cạnh cửa, liền như vậy nhìn Hạ Đàn, khóe môi lơ đãng nổi lên nhợt nhạt ý cười.

Ánh mắt không có một khắc từ Hạ Đàn trên người dời đi quá, phảng phất có thể vẫn luôn như vậy nhìn nàng.

Hạ Đàn hãy còn ở đằng kia chơi tuyết, cười khanh khách. Không hề có nhận thấy được Hàn Triệt đã ở nàng phía sau đứng yên thật lâu, thẳng đến nghe thấy một tiếng cười khẽ, nàng bỗng nhiên quay đầu lại, lúc này mới phát hiện Hàn Triệt đứng ở cửa.

Nàng ánh mắt sáng lên, tức khắc cười rộ lên, xoay người liền bổ nhào vào Hàn Triệt trong lòng ngực, cười mắt cong cong mà nhìn hắn, “Người chừng nào thì tỉnh a, cũng không gọi ta.”

Hàn Triệt cười cười, giơ tay ôm Hạ Đàn eo, đem nàng mang nhập trong lòng ngực, cúi đầu ở môi nàng nhẹ nhàng vuốt ve một lát, “Không mệt sao? Sớm như vậy khởi?”

Hạ Đàn ngô một tiếng, “Còn hảo.”

Hàn Triệt nướng mày, nhìn nàng, nhẹ nhàng cười, “Nga? Kia xem ra là ta ngày hôm qua không đủ ra sức?”

Hắn ngẩng đầu ra bên ngoài nhìn liếc mắt một cái, phục lại cúi đầu, ấm áp môi dán ở Hạ Đàn nhĩ sườn, khẽ cười nói: “Thời gian còn sớm, chúng ta còn có thể làm hai lần.”

Khi nói chuyện, đã đem Hạ Đàn chặn ngang bế lên tới, xoay người liền hướng trong phòng đi.

Hạ Đàn cho rằng Hàn Triệt đậu nàng, kết quả thật sự trở về phòng lại làm một lần.

THAM LUYẾN

Nghê Đa Hi

www.dtv-ebook.com

Phần 63

“Chúng ta muốn trước tiên trở về sao?”

Hàn Triệt ừ một tiếng, “Là muốn trước tiên trở về, có chút việc muốn xử lý.”

Chương 47

Hạ Đan vốn tưởng rằng muốn ở trong núi nhiều đải hai ngày, đảo không nghĩ tới nhanh như vậy liền phải đi trở về.

Nàng tưởng đem Hàn Triệt cho nàng đôi người tuyết mang về, nhưng người tuyết đôi đến quá lớn, vô pháp nhai mang.

Nàng đứng ở người tuyết trước mặt, sờ sờ tiểu tuyết người đầu, rất luyến tiếc.

Hàn Triệt từ trong phòng ra tới, liền thấy Hạ Đan ở trong sân chờ hẩn.

Đầy trời trắng xoá tuyết, nàng ăn mặc màu đen trường áo lông vũ, một bàn tay sù y ở túi áo, một cái tay khác vuốt người tuyết đầu, một chút lại một chút, lưu luyến không rời bộ dáng.

Hẩn đóng cửa, đi xuống bậc thang, “Luyến tiếc?”

Hàn Triệt thanh âm từ phía sau truyền đến, Hạ Đan gật gật đầu.

Đốn một giây, bỗng nhiên quay đầu lại, nhìn Hàn Triệt, nói: “Ta tưởng đem người tuyết mang về.”

Hàn Triệt cười một cái, đi dặt nàng tay, nói: “Quá lớn, trong xe trang không dưới.”

Hạ Đan đương nhiên biết. Nàng rũ xuống mắt, tiếc nuối mà than tin tức.

Hàn Triệt nắm nàng hướng phía trước dừng xe phương hướng đi, nói: “Đừng thương tâm, chờ đi trở về, ta lại cho người đôi một cái.”

Hạ Đan nghe vậy, đôi mắt tức khắc sáng ngời, ngẩng đầu vui rạo rức mà nhìn lại hắn, “Người nói a.”

Hàn Triệt ừ một tiếng, lại cười một cái, “Ân, ta nói.”

Hạ Đan cuối cùng vui vẻ, cong mắt cười.

Đáng tiếc, Hàn Triệt cái này hứa hẹn vẫn luôn không có thực hiện, thẳng đến mùa đông kết thúc, mùa xuân đã đến, hắn cũng không có lại cho nàng đôi một cái người tuyết.

Tự này thiên hạ sơn về sau, Hàn Triệt liền trở nên rất bận. Hạ Đan trước nay không gặp hắn bận rộn như vậy quá, mỗi ngày đi sớm về trễ, thiên không lượng liền ra cửa, buổi tối thường thường rạng sáng hai ba điểm mới trở về.

Vô luận nhiều vẫn, Hạ Đan đều sẽ chờ hắn. Nhưng Hàn Triệt vội một ngày trở về đã rất mệt, không thể nói nói mấy câu, tắm rửa một cái liền nghỉ ngơi.

Như vậy nhật tử giảng co rất dài một đoạn thời gian, hai người ở chung thời gian trở nên rất ít, một ngày đều không thể nói nói mấy câu.

Hàn Triệt như vậy vội, Hạ Đan ban ngày cũng không quá dám giống như trước như vậy thường xuyên cho hắn gọi điện thoại phát tin nhắn.

Ngẫu nhiên phát một cái tin nhắn, hỏi hẳn ăn cơm không có, dặn dò hẳn không cần quá mệt mỏi.

Hàn Triệt nhưng thật ra sẽ hỏi nàng, nhưng đều là ngăn ngùn mấy chữ, ăn, hảo, người đâu?

Như vậy cảm giác rất kỳ quái.

Thả thật không dễ chịu.

Hạ Đan thực nỗ lực nói cho chính mình, Hàn Triệt là bởi vì công tác vội, cho nên mới không có thời gian bồi nàng. Nàng hẳn là hiểu chuyện chút, muốn lý giải hẳn.

Chính là như vậy nhật tử lâu rồi, nàng trong lòng nhiều ít sẽ có chút khó chịu.

Ngay cả bạn cùng phòng nhóm đều phát hiện nàng trong khoảng thời gian này không quá thích hợp, hỏi nàng có phải hay không cùng Hàn Triệt cãi nhau, như thế nào đều không gọi điện thoại.

Hạ Đan trước kia thường xuyên cùng Hàn Triệt gọi điện thoại phát tin nhắn.

Các nàng hỏi, Hạ Đan liền cười cười, nói: “Không a, hẳn trong khoảng thời gian này vội, hơn nữa ta cũng vội a, lập tức muốn cuối kỳ khảo, ta phải ôn tập a.”

Nói, còn run lên xuống tay thư.

Nàng gần nhất đều ở trong ký túc xá ôn tập, có hiệu suất chút.

Lời nói là như thế này nói, nhưng Hạ Đan trong lòng kỳ thật vẫn là có chút mất mát. Đặc biệt là nhìn Lý Kỳ cùng nàng bạn trai liêu điện thoại thời điểm, sẽ thực hâm mộ.

Trong lòng sẽ nhịn không được tưởng, lại vội, cũng sẽ không liền gọi điện thoại, gửi tin nhắn thời gian đều không có?

Có chút ý niệm một khi có, đáy lòng liền sinh ra hiềm khích tới.

Như vậy nhật tử vẫn luôn liên tục đến Hạ Đan cuối kỳ khảo kết thúc, trường học nghỉ.

Cuối cùng một môn hiện đại Hán ngữ khảo xong, là buổi chiều bốn điểm nhiều.

Hạ Đan hồi ký tức xá trên đường liền cấp Hàn Triệt gọi điện thoại.

Điện thoại vang lên vài tiếng, nhưng thật ra thực mau tiếp.

“Ồ vội sao?” Hạ Đan hỏi.

Hàn Triệt ừ một tiếng, “Mới vừa vội xong.”

Hạ Đan nói: “Ta mới vừa khảo xong rồi, người trong chốc lát có rảnh tới đón ta không?”

Ký tức xá còn có một ít đồ vật muốn mang về.

Hàn Triệt trong khoảng thời gian này đích xác rất bận. Công ty xảy ra chuyện, tân phiến khu tân kiến lâu bàn, lần trước ra an toàn sự cố, bắt đầu phiên giao dịch không mấy ngày, nhà mẫu đột nhiên ngoài ý muốn sụp sụp, may mà không có nhân viên thương vong. Chuyện này nháo thật sự đại, công ty danh dự bị hao tổn, giá cổ phiếu hạ ngã, tổn thất thực trọng.

Hàn Triệt trong khoảng thời gian này vẫn luôn vội vàng xử lý chuyện này, đích xác không có quá nhiều thời gian phân cho Hạ Đan.

Hắn nói: “Đợi chút có cái hội nghị muốn khai, ta làm Hà Vũ tới đón người.”

Hạ Đan nghe thấy lời này, trong lòng bỗng nhiên thất vọng.

THAM LUYẾN

Nghê Đa Hỉ

www.dtv-ebook.com

Phần 64

Hàn Triệt căn nạng lỗ tai, ách thanh hỏi: “Muốn sao?”

Hạ Đàn đỏ mặt, căn môi không đáp.

Hàn Triệt cười nhẹ thanh, bàn tay đi nạng váy.....

Chương 48

Đêm khuya, ngoài cửa sổ tĩnh đến không có một chút tiếng vang, chỉ có gió lạnh ở tịch ban đêm không tiếng động thổi.

Trong phòng cũng lắng lặng, đầu giường sáng lên một tràn mờ nhạt đèn, không quá lượng, lại phá lệ ấm áp.

Hạ Đàn thân mình mềm mại, cả người vô lực, cuộn tròn ở Hàn Triệt trong lòng ngực, tay phải ôm hăn eo, nhắm mắt lại.

Nàng thân thể thực gầy, đơn bạc, Hàn Triệt ôm nàng, cúi đầu, ấm áp môi dán ở nàng cái trán, hôn trong chốc lát, ách thanh âm, “Ngủ rồi sao?”

Hạ Đàn rất muốn cùng Hàn Triệt trò chuyện, chính là nàng buồn ngủ quá, cả người sức lực đều dùng hết, chỉ có thể như vậy mềm như bông mà oa ở Hàn Triệt trong lòng ngực. Nàng khẽ ừ một tiếng, đem Hàn Triệt ôm đến càng khấn chút, mặt chôn ở hăn trước ngực, vô lực mà nói: “Mệt mỗi quá.”

Hàn Triệt nghe ngôn, nhịn không được cười khẽ, “Xuất lực không phải ta sao?”

Hạ Đàn nhắm mắt lại, nhỏ giọng làm nũng, “Ta cũng mệt mỏi a……. Eo hảo toan.”

Này trận Hàn Triệt vẫn luôn vội, từ sơn thượng hạ tới sau, liền không cùng Hạ Đàn đã làm, vừa mới dực vọng đi lên, đích xác tốt tàn nhẫn chút.

Hắn tay phúc ở Hạ Đàn trên eo, ôn nhu, nhẹ nhàng vuốt ve.

Qua một lát, cũng nhắm mắt lại, ôm Hạ Đàn cùng nhau ngủ.

Hạ Đàn ngủ thời điểm là rạng sáng bốn điểm, không ngủ bao lâu, 6 giờ liền tỉnh.

Nàng trong lòng nghĩ, sợ tỉnh lại chậm, Hàn Triệt lại đi rồi.

Hắn này trận luôn là rất sớm ra cửa, lại đã khuya trở về, nàng cũng chưa cái gì cơ hội cùng hắn hảo hảo nói chuyện.

Hôm nay tỉnh đến sớm, Hàn Triệt còn ở. Ôm nàng, an tĩnh ngủ.

Trong phòng không có bật đèn, đen nhánh một mảnh.

Hạ Đàn nằm ở Hàn Triệt trong lòng ngực, nâng lên tay, ở trong bóng tối nhẹ nhàng sờ sờ hắn cằm.

Nàng không khỏi cong lên môi, lại ngẩng đầu, ở trên mặt hắn nhẹ nhàng hôn hạ.

Rồi sau đó mới thật cẩn thận đứng dậy, tưởng từ Hàn Triệt trong lòng ngực đi ra ngoài.

Ai ngờ mới vừa nâng lên nửa người trên, eo liền bị ôm, cả người nháy mắt bị mang về, ghé vào Hàn Triệt trên người.

Hàn Triệt ôm nàng, môi dán ở nàng bên tai, ách thanh hỏi: “Làm gì đi?”

Vừa mới tỉnh lại, tiếng nói có chút khô khốc.

Hạ Đàn thấy Hàn Triệt tỉnh, đơn giản liền như vậy ghé vào hăn trên người, nhỏ giọng nói: “Không làm cái gì, chính là tỉnh.”

Hàn Triệt môi ở Hạ Đàn bên tai ôn nhu vuốt ve, hăn nhắm mắt lại, thấp giọng hỏi: “Không vậy sao?”

Hạ Đàn gật đầu, “Hiện tại không mệt nhọc, trong chốc lát mệt nhọc ta ngủ tiếp cái thu hồi giác.”

Dù sao trường học nghỉ, cuối kỳ khảo thí kết thúc, nàng cũng có thể hảo hảo nghỉ ngơi.

Nói, liền khẽ nâng đứng dậy, đôi tay phụng Hàn Triệt mặt, ở hăn trên môi hôn hôn, nói: “Người ngủ tiếp một lát, còn sớm, hôm nay tối nay ra cửa.”

Nói, liền chống Hàn Triệt bả vai, từ trên giường ngồi dậy.

Hàn Triệt duỗi tay khai đầu giường ánh đèn, phòng nháy mắt có ánh sáng.

Hạ Đàn lướt qua Hàn Triệt, ngồi ở mép giường, mặc vào dép lê.

Hàn Triệt đôi tay gối đến sau đầu, nhìn nàng.

Hạ Đàn xuống giường, vòng qua giường đuôi, đi đến tủ quần áo trước, kéo ra cửa tủ, từ bên trong cầm đổi quần áo.

Tối hôm qua quá mệt mỏi, đều không có tắm rửa.

Hạ Đàn lấy hảo quần áo, quay đầu lại, liền thấy Hàn Triệt nằm ở trên giường, đôi tay gối đầu, cười như không cười, nhìn nàng.

Hạ Đàn cầm quần áo qua đi, nhìn hắn, “Người không ngủ sao?”

Nàng hướng ngoài cửa sổ nhìn liếc mắt một cái, thiên còn hoàn toàn là hắc.

Nàng không khỏi nhíu hạ mi, đi đến mép giường, cúi người đem đầu giường đèn bàn đóng, “Thiên đều còn không có lượng, người ngủ tiếp một lát.”

Hàn Triệt ở trong bóng tối nhẹ nhàng cười cười.

Hắn này trận mỗi ngày đều là thiên không lượng liền ra cửa, kỳ thật đã thói quen.

Bất quá nghe Hạ Đàn như vậy lời nhảm, tâm tình nhưng thật ra thực hảo, đơn giản liền lại nằm trong chốc lát.

Hạ Đàn tắt đèn, đối Hàn Triệt nói: “Người ngủ tiếp một lát, đợi chút ta kêu người.”

Nói, liền xoay người, chuẩn bị đi ra ngoài.

Mới vừa xoay người, thủ đoạn đã bị giữ chặt, “Đi chỗ nào?”

Hạ Đàn quay người lại, “Ta cho người làm cơm sáng.”

THAM LUYẾN

Nghê Đa Hi

www.dtv-ebook.com

Phần 65

Hắn vẫn như cũ là nhìn chăm chăm nàng, không nói gì.

Hạ Đan nhưng thật ra cười, nhìn hắn, ngón tay nhàm chán lôi kéo Hàn Triệt áo sơ mi cổ áo, “Người hôm nay là làm sao vậy?”

Hàn Triệt kéo xuống nàng tay, nắm ở trong tay.

Ánh mắt rất sâu mà chăm chú nhìn nàng hồi lâu, ở Hạ Đan hướng hắn cười chớp mắt thời điểm, mới rốt cuộc nhịn không được cười, cúi đầu ở môi nàng ôn nhu rơi xuống một hôn, “Người chừng nào thì về nhà?”

Hạ Đan ôm Hàn Triệt cổ, hoành ngồi ở hắn trên đùi, hai chân treo không, nhàm chán mà hoảng, nghĩ nghĩ, nói: “Chờ mấy ngày, ta tưởng cùng người nhiều đãi mấy ngày.”

Chương 49

Hạ Đan quyết định về nhà trước ở thành phố B nhiều đãi mấy ngày. Bằng không về nhà về sau lại muốn thời gian rất lâu không thấy được Hàn Triệt, nàng sẽ rất muốn hắn.

Hạ Đan phóng nghỉ đông ngày đầu tiên, Hàn Triệt phá lệ mà không có vội đến đã khuya. Buổi chiều bốn điểm nhiều, khai xong sẽ liền cấp Hạ Đan gọi điện thoại, làm nàng cơm chiều trước không ăn, chờ hắn.

Hạ Đan thật lâu không cùng Hàn Triệt hẹn hò ăn bữa tối, vui vẻ đến cố ý ở nhà giặt sạch đầu, phao cái thơm ngào ngọt tắm, chờ Hàn Triệt trở về

tiếp nàng.

Công ty nguy cơ đã xử lý đến không sai biệt lắm, kế tiếp chính là hỏi trách.

Làm một nhà thực lực hùng hậu đưa ra thị trường điền sản tập đoàn, tân kiến phòng nhà mẫu lại xuất hiện suy sụp sụp sự kiện, này tất nhiên lệnh mọi người hoài nghi công ty phòng ở chất lượng cùng an toàn, đối công ty danh dự, tương lai phát triển, ảnh hưởng bao lớn, ai cũng đoán trước không đến.

Cứ việc ở Hàn Triệt dẫn dắt hạ, đã làm một loạt bổ cứu thi thố, nhưng trong khoảng thời gian ngắn, công ty vẫn như cũ ở vào nước sôi lửa bỏng trung.

Mà việc này lại phát sinh ở Hàn Triệt quản lý công ty trong lúc, muốn hỏi trách, Hàn Triệt tất nhiên là cái thứ nhất.

“Chuyện này kỳ quặc thật sự, rõ ràng là có người âm thầm giở trò quỷ.” Này trận, Hà Vũ vẫn luôn chịu đựng chưa nói, nhưng mới vừa nghe nói hội đồng quản trị muốn hỏi trách, rốt cuộc vẫn là nhịn không được vì Hàn Triệt bênh vực kẻ yếu.

Hàn Triệt nhưng thật ra thực bình tĩnh. Hắn ngồi ở ghế trên, ở trên máy tính gõ hạ cuối cùng một chữ, điểm đánh bừa kiện gửi đi, rồi sau đó liền đem máy tính khép lại. Đứng dậy, từ án thư nghiêng phía sau trên giá áo gỡ xuống tây trang, thực bình tĩnh mà nói: “Ta biết.”

Trong công ty mỗi người đều biết, Hàn Triệt luôn luôn coi trọng nhất phòng ở chất lượng cùng an toàn. Đây là cơ bản nhất, cũng là hắn vẫn luôn quán triệt.

Hàn Triệt quản lý công ty mấy năm nay, trước nay không ra quá bất luận cái gì sự. Đây là lần đầu tiên, mới ra sự hắn liền phái người đi tra xét.

Tựa như Hà Vũ nói, việc này kỳ quặc thật sự, đích xác có người âm thầm giở trò quỷ.

Hà Vũ hiện tại thực lo lắng, hội đồng quản trị sẽ như thế nào xử trí Hàn Triệt.

Ra như vậy sự, Hàn Triệt làm chủ yếu người phụ trách, tự nhiên muốn gánh vác trách nhiệm.

Thậm chí có khả năng sẽ bị hàng chức.

Hàn Triệt mặc vào tây trang, lại từ trên giá áo gỡ xuống áo khoác, đáp ở khuỷu tay chỗ, đối Hà Vũ nói: “Hai ngày này ta không tới công ty, có chuyện liên hệ ta.”

Nói, hướng cửa đi đến.

Hà Vũ sửng sốt, vội vàng đuổi theo hai bước, đi theo Hàn Triệt bên cạnh người, có chút lo lắng hỏi: “Hội đồng quản trị bên kia.....”

Hàn Triệt nói: “Theo bọn họ như thế nào xử trí.”

Dứt lời, đã đi tới cửa. Hắn kéo ra môn, lập tức đi ra ngoài.

Ở cửa thang máy, vừa lúc đụng tới cũng muốn đi xuống Hàn Nham.

Hắn ăn mặc một thân màu xám tây trang, trong tay chấp nhất quai trượng.

Hàn Triệt nhìn thấy hắn, lễ phép mà gật đầu, “Ca.”

Hàn Nham nhìn hắn liếc mắt một cái, cười cười, “Hôm nay sớm như vậy?”

Hàn Triệt ừ một tiếng, “Hẹn hò, bạn gái chờ.”

Dứt lời, cửa thang máy theo tiếng mở ra.

Hàn Nham xử quái trượng đi trước đi vào, Hàn Triệt đi theo phía sau.

Thang máy thực an tĩnh, chỉ có Hàn Nham cùng Hàn Triệt hai người.

Hai mươi mấy tầng, yêu cầu một đoạn thời gian.

Hàn Triệt một tay cầm ở túi quần, một cái tay khác thường thức bật lửa.

Hắn hơi cúi đầu, không biết suy nghĩ cái gì.

Qua hồi lâu, mới thấp giọng nói: “Kỳ thật người muốn cho ta rời đi công ty, một câu sự tình, không đáng vì làm hội đồng quản trị bãi miễn ta chức vụ, hy sinh công ty danh dự.”

Hàn Nham bỗng dừng ngẩng đầu, thấu kính sau cặp mắt kia mang theo một tia che dấu không được tàn nhẫn.

Hàn Triệt ngẩng đầu, cùng hắn đối diện, cười một cái, “Năm đó gia gia thân thể không tốt, người lại ở nước ngoài trị chân, vô pháp trở về chủ trì công tác. Gia gia mới đưa công ty giao cho ta tạm thời quản lý.”

Gia gia mấy ngày nay tình huống thân thể không tốt lắm, Hàn Nham có lẽ là sợ hắn cùng hắn tranh đoạt công ty cùng tài sản, cho nên cố ý làm hắn phạm phải đại sai, muốn mượn này làm hắn rời đi công ty.

Hắn đều minh bạch.

“Ta chỉ là Hàn gia con nuôi, từ nhỏ lớn đến, ta trước nay không nghĩ tới muốn thay thế được người, càng không nghĩ tới muốn đoạt đi thuộc về người hết thảy.” Hắn vuốt ve trong tay bật lửa, hơi cúi đầu, lại tiếp tục nói: “Lúc trước gia gia đem công ty giao cho ta, ta chỉ là tưởng giúp hắn hảo

hảo kinh doanh công ty. Khi nào hẳn không cần ta, ta tùy thời có thể rời đi.”

Sau một lúc lâu, Hàn Triệt ngẩng đầu, nhìn Hàn Nham, “Chờ chuyện này đi qua, ta sẽ hướng hội đồng quản trị trình đơn xin từ chức.”

Cửa thang máy ở thời điểm này mở ra.

Hàn Triệt ra thang máy, lập tức hướng đại sảnh đi đến.

Hàn Nham mặt sau ra tới, nhìn chăm chăm Hàn Triệt thẳng bóng dáng, ấn đường nhíu chặt, ánh mắt phức tạp.

THAM LUYẾN

Nghê Đa Hi

www.dtv-ebook.com

Phần 66

Hàn Triệt nhìn chăm chăm Hạ Đan, sau một lúc lâu không nói chuyện.

Hạ Đan cười, từ trên sô pha lên, lướt qua sô pha tay vịn, đến Hàn Triệt trên người đi, nàng đôi tay phủng trụ hấn mặt, cười hỏi: “Như thế nào lạ? Luyện tiếc ta?”

Hàn Triệt ừ một tiếng, nhìn nàng hỏi: “Người chừng nào thì mang ta thấy nhạc phụ nhạc mẫu?”

Chương 50

Hàn Triệt đột nhiên một câu, cả kinh Hạ Đan lập tức ngẩng đầu nhìn lại hấn.

Nàng đôi mắt một cái chớp mắt không nháy mắt, liền như vậy nhìn Hàn Triệt, có chút sững sờ bộ dáng.

Hàn Triệt bị Hạ Đan này phúc ngu si bộ dáng đậu cười, ngón tay cái cùng ngón trỏ nắm nàng cằm, cười nhìn nàng, “Người đây là cái gì biểu tình?”

Hạ Đan: “.....”

Hàn Triệt ngón tay ở Hạ Đan cằm nhẹ nhàng vuốt ve, nhìn nàng, “Như thế nào? Người không nghĩ mang ta đi thấy nhạc phụ nhạc mẫu?”

Hạ Đan cuối cùng lấy lại tinh thần, nàng chống Hàn Triệt bả vai, từ hấn trên người xuống dưới, ngồi trở lại bên cạnh trên sô pha. Nàng nén

cười, thuận thuận trên vai đầu tóc, nói: “Ai là nhạc phụ người nhạc mẫu?”

Hàn Triệt liếc nhìn nàng một cái, khóe môi gợi lên ý cười.

Hắn hơi cung thân, duỗi tay từ trên bàn trà trái cây trong rổ cầm một viên long nhãn, một bên nghiêm túc lột xác một bên nói: “Người ba mẹ không phải ta nhạc phụ nhạc mẫu?”

Hạ Đan nhin không được cười ra một tiếng, ngẩng đầu xem hắn, “Người đừng loạn kêu a, bát tự còn không có một phiết đâu.”

Hàn Triệt lột long nhãn, ngược mắt liếc Hạ Đan liếc mắt một cái, “Bát tự còn không có một phiết? Người chẳng lẽ còn muốn tìm những người khác?”

Hàn Triệt ánh mắt lạnh như băng, Hạ Đan nhin không được cười, bàn tay qua đi, khơi mào Hàn Triệt cầm, “Chặc chặc chặc, ghen tị a Hàn tổng?”

Hàn Triệt không phản ứng nàng, đem lột tốt long nhãn uy miệng nàng.

Long nhãn hơi nước trọng, ngọt như mật. Hạ Đan đôi mắt cong lên, “Còn muốn ăn.”

Hàn Triệt nhìn nàng liếc mắt một cái, cười nhạt nói: “Không phải cùng ta chưa đâu vào đâu cả sao, đảo nhớ rõ cùng ta làm nũng?”

Hạ Đan hì hì cười, từ trái cây trong rổ cầm một viên long nhãn nhét vào Hàn Triệt trong tay.

Hàn Triệt liếc nhìn nàng một cái, rớt cuộc nhin không được cười. Cúi đầu giúp nàng lột long nhãn.

Hạ Đan tễ đến Hàn Triệt bên cạnh ngồi, tay kéo cánh tay hắn, nói: “Ta còn không có cùng ta ba mẹ nói đi.”

Hàn Triệt lột hảo long nhãn uy miệng nàng, “Người dẫn ta trở về là được.”

Hạ Đàn sững sốt, mở to hai mắt.

Hàn Triệt liếc nàng liếc mắt một cái, “Như thế nào? Ta thấy không được người?”

Hạ Đàn thiếu chút nữa bị long nhãn hạch nghẹn lại, lẩm bẩm nói: “Con rể quá soái, ta sợ ta ba mẹ làm sợ.”

“Hảo hảo nói chuyện.” Hàn Triệt bàn tay qua đi, làm nàng đem hạch nhổ ra.

Hạ Đàn cúi đầu, một viên bóng loáng long nhãn hạch phun đến Hàn Triệt trong tay.

Hàn Triệt cúi người, đem hạch ném vào thùng rác.

Hạ Đàn kéo cánh tay hắn, lúc này mới nghiêm túc nói: “Chờ ta trở về cùng ta ba mẹ trước nói canh một, lần sau lại mang người về nhà hành sao?”

Hàn Triệt nhìn nàng.

Hạ Đàn đôi mắt cong cong, thấu đi lên, ở hắn trên môi hôn một chút, “Được không?”

Hàn Triệt khẽ hừ một tiếng, chưa trí có không. Nhéo Hạ Đàn cằm, cúi đầu hôn đi.

Hạ Đàn đôi tay ôm hắn, hôn đến triền miên.

.....

Hàn Triệt bên này còn có chút sự, đảo cũng thật sự đi không khai.

Hạ Đàn về nhà ngày đó, hẳn chính vội vàng, chưa kịp đưa Hạ Đàn đi sân bay, an bài Hà Vũ đi đưa.

Hạ Đàn thượng phi cơ sau, cấp Hàn Triệt đã phát điều tin nhắn, nói cho hẳn thượng phi cơ, chờ rơi xuống đất lại cho hẳn gọi điện thoại.

Hàn Triệt bên kia thực mau trở về một cái: Ân, hảo hảo ngủ một giấc.

Hôm nay phải về nhà, tối hôm qua Hàn Triệt lăn lộn vài lần.

Hạ Đàn nhìn chăm chăm tin tức nhìn một lát, lúc này mới đưa điện thoại di động tắt máy, thả lại trong bao.

Tìm cái thoải mái tư thế, nhắm mắt lại, ngủ.

Hạ Đàn về đến nhà thời điểm, đã buổi tối 8 giờ nhiều.

Ba ba tới sân bay tiếp nàng. Ngồi ở trong xe còn không có cảm giác, lúc này vừa xuống xe, gió lạnh hô hô mà hướng trong quần áo rớt, đông lạnh đến Hạ Đàn một cái giật mình, theo bản năng bắt khẩn áo lông vũ cổ áo.

Hạ Đàn không đi khách điểm, trực tiếp trở về nhà.

Mụ mụ ở dưới lầu chờ nàng, nàng mới vừa xuống xe, mụ mụ liền tới đây, kích động mà kéo tay nàng, “Ai, một đường mệt muốn chết rồi, mẹ cho người hầm người thích uống bắp xương sườn canh, còn có người thích ăn hấp cá, còn có tiểu xào thịt.”

Hạ Đàn gật đầu, kéo mụ mụ cánh tay, cong mắt cười, “Cảm ơn mẹ.”

THAM LUYẾN

Nghê Đa Hi
www.dtv-ebook.com

Phần 67

“Tiểu đàn, đánh bài!”

“Ai, liền tới!” Hạ Đàn ứng một tiếng, quay đầu lại cùng Hàn Triệt nói: “Ta đi đánh bài, trong chốc lát lại cho người đánh.”

“Ân, đi.”

Hàn Triệt ở trong sân đánh điện thoại, treo điện thoại, không có vào nhà, xoay người đi đến dưới tàng cây ghế dài, ngồi xuống.

Dựa vào lưng ghế, di động gác ở trên đùi, chán đến chết mà chuyển chơi.

Gió lạnh rào rào, hắc đảo không cảm thấy lãnh, nhìn phương xa trắng xóa sương mù, nhớ tới Hạ Đàn, khóe môi gợi lên nhợt nhạt ý cười, biểu tình đều trở nên nhu hòa.

Gia gia ở trong phòng cùng đại ca nói chuyện, cùng hắc không có gì quan hệ, đơn giản ở bên ngoài ngồi một lát.

/

Hạ Đàn đại khái là ứng câu kia “Tình trường đặc ý, sông bạc thất ý”, bài vận lạn đến không được, đánh tới trời tối, dì hai ra tới kê thu cái bàn ăn cơm, đại gia mới chậm rì rì bắt đầu thanh tiền.

Hạ Đàn đều không cần số, tiền mừng tuổi thua không sai biệt lắm.

Vuốt chính mình bẹp bẹp túi tiền, sâu kín buông tiếng thở dài khí.

Ăn qua cơm chiều, đại gia lại bắt đầu thét to đánh bài. Tiêu địa phương không có gì hoạt động giải trí, tết nhất lể lạc, đánh bài chính là một kiện thực tốt tiêu khiển.

Hạ Đàn muốn đi theo Hàn Triệt video, không nghĩ chơi, cơm nước xong liền chạy tới trên lầu, cửa phòng một quan, thế giới tức khắc an tĩnh.

Hạ Đàn chạy tới trên ban công, ghé vào lan can thượng, cầm di động bát Hàn Triệt video.

Video bát qua đi trong chốc lát, chuyển được.

Hàn Triệt ăn mặc bạch áo sơ mi, dựa ngòì ở đầu giường, bộ dáng có chút lười biếng.

Hạ Đàn đã lâu chưa thấy được Hàn Triệt, vừa nhìn thấy hẳn liền nhin không được cười khanh khách lên.

Hàn Triệt thấy nàng cười, cũng không cấm cười, “Ăn cơm sao?”

“Ăn, người đâu.”

Hàn Triệt gật đầu, “Ân, ăn.”

Hạ Đàn phòng là đối với rừng trúc, dưới lầu là một mảnh rừng trúc, thực tĩnh.

Nàng chống ở lan can thượng, cười hỏi: “Người có hay không tưởng ta a?”

Hàn Triệt ừ một tiếng, thực thành thật mà trả lời, “Tưởng.”

Hạ Đan vui vẻ, vui vẻ mà cười rộ lên, cùng Hàn Triệt nói đông nói tây mà nói chuyện phiếm.

Nói nàng hôm nay vài giờ rời giường, lại nói giữa trưa ăn cái gì, buổi tối ăn cái gì, đều là mấy ngày nay thường việc nhỏ, Hàn Triệt lại nghe đến phá lệ nghiêm túc, khước môi trước sau mang theo cười, liền chính hẳn đều không có phát hiện.

“Ta trong khoảng thời gian này bài vận không tốt, tiền mừng tuổi đều thua không sai biệt lắm.” Hạ Đan bĩu môi, cùng Hàn Triệt oán giận thua tiền chuyện này.

Hàn Triệt cười, nói: “Trở về ta cho người bố thưởng.”

Hạ Đan cười tủm tỉm, “Cảm ơn Hàn tổng.”

Hàn Triệt cười cười, hỏi nàng, “Khi nào trở về?”

Hạ Đan một tay chống ở lan can thượng, chống cằm, “Khai giảng liền trở về.”

Hàn Triệt nhìn nàng, sau một lúc lâu, nghiêm túc nói: “Sớm một chút trở về.”

Hạ Đan vui vẻ mà trệt phía dưới, cười khanh khách địa điểm đầu, “Tốt, Hàn tổng.”

Hạ Đan là hai tháng để khai giảng, nàng cố ý trước tiên mấy ngày trở về.

Đến sân bay thời điểm đã buổi tối 10 giờ nhiều, Hàn Triệt tới đón nàng.

Buổi tối sân bay người không nhiều lắm, cầm hành lý ra tới, Hạ Đan liếc mắt một cái liền nhìn đến Hàn Triệt.

Hắn đứng ở chỗ đó, phá lệ thấy được.

Nàng vui vẻ mà triều hắn chạy như bay qua đi, trực tiếp nhào vào hắn trong lòng ngực.

Hàn Triệt ôm lấy nàng, nén cười, “Chậm một chút.”

Hạ Đan ôm chặt Hàn Triệt, từ hắn trong lòng ngực ngẩng đầu lên, vui vẻ hỏi: “Muốn chết ta không?”

Hàn Triệt gật đầu, ở môi nàng hôn hạ, “Ân, nhớ người muốn chết.”

Hạ Đan vui vẻ mà trở về hắn một hôn, “Ta cũng nhớ người muốn chết.”

Hai người không coi ai ra gì mà ôm ở bên nhau, có đường quá người đi đường quay đầu tới xem. Hàn Triệt nhưng thật ra không thèm để ý, xách ghế mát đàn cái rương, nắm nàng đi ra ngoài.

Hạ Đan lôi kéo Hàn Triệt tay nhảy nhót, “Hàn tổng, ta đói bụng.”

Hàn Triệt: “Mang người đi ăn cơm.”

Hạ Đan: “Ta không muốn ăn bên ngoài, muốn ăn người làm.”

“Muốn ăn cái gì?”

“Cơm chiên trứng.”

THAM LUYẾN

Nghê Đa Hi

www.dtv-ebook.com

Phần 68

Thôi xong tóc, Hàn Triệt buông máy sẩy, xoa xoa Hạ Đan đầu, “Nghỉ ngơi một lát, ta đi cấp xào cơm chiên trứng.”

Hạ Đan ân ân gật đầu, “Muốn hai cái trứng gà.”

Hàn Triệt cười cười, “Biết.”

Hàn Triệt xuống lầu cấp Hạ Đan làm ăn khuya, Hạ Đan ở mặt trên cạo xát một lát, sơ thuận tóc, trở lại phòng, đem hành lý sửa sang lại ra tới.

Treo một ít quần áo đến Hàn Triệt trong ngăn tủ, thừa đều là muốn mang về trường học đi.

Nàng cũng không phải mỗi ngày đều hỏi Hàn Triệt nơi này, trường học vội thời điểm liền trụ túc xá.

Thu thập thứ tốt, mới đi xuống lầu.

Hàn Triệt đã đem cơm chiên trứng xào hảo, chính bưng từ phòng bếp ra tới.

Hạ Đan vui vẻ mà chạy tới sô pha trước, ngồi ở nàng chuyên dụng trên ghế, đem trên bàn trà đồ vật thu thập hợp quy tắc, dâng ra một khối địa phương tới, quay đầu lại nhìn Hàn Triệt, cười khanh khách mà chờ hẵn lại đây.

Hàn Triệt thấy Hạ Đan ngoan ngoãn ngồi ở chỗ đó, chờ nàng đồ ăn. Không khỏi bật cười, đi qua đi, cúi người đem cơm đĩa phóng tới Hạ Đan

trước mặt, xoa nàng đầu, “Ăn.”

Đứng dậy, thuận thế ngồi vào Hạ Đàn nghiêng đối diện trên sô pha.

Hạ Đàn cao hứng mà cầm cái muỗng, ngẩng đầu hỏi Hàn Triệt, “Người có muốn ăn hay không điếm?”

Hàn Triệt lắc đầu, “Ta không đói bụng, người ăn.”

Hàn Triệt tự chủ thực hảo, chưa bao giờ ăn khuya. Trừ phi nàng buộc hẳn bồi nàng ăn, hẳn mới có thể phá lệ.

Hạ Đàn không buộc hẳn, chính mình cầm cái muỗng vui vẻ mà ăn lên.

Hàn Triệt ngồi ở trên sô pha, không nói chuyện, lẳng lẳng mà nhìn Hạ Đàn.

Hạ Đàn mỹ tư tư mà ăn cơm chiên trứng, “Người làm gì vẫn luôn nhìn ta.”

Hàn Triệt cười ra một tiếng, “Ta không thể nhìn chính mình bạn gái?”

Hạ Đàn ngẩng đầu nhìn lại hẳn, cười khanh khách.

Lại không biết chính mình khoe miệng dính một cái cơm.

Hàn Triệt nén cười, cúi xuống thân, giơ tay giúp nàng lấy rớt kia hạt gạo cơm, cười, “Mau ăn, ăn xong đi ngủ sớm một chút.”

Hạ Đàn gật đầu, cúi đầu tiếp tục ăn cơm.

Hàn Triệt vẫn như cũ nhìn Hạ Đàn.

Chỉ là nhìn nàng, trong mắt liền không tự giác nổi lên ý cười.

Hạ Đàn là thật đói bụng, một đĩa cơm chiên trứng ăn đến sạch sẽ.

Ăn xong còn oán trách Hàn Triệt, “Người như thế nào không cho ta nhiều xào một chút.”

Hàn Triệt cho nàng tiếp một chén nước lại đây, đưa cho nàng, cười nói: “Buổi tối ăn quá nhiều sẽ ngủ không được, không sai biệt lắm là đến nơi.”

Hạ Đan ôm cái ly uống nước, thủy ấm áp, uống tiến dạ dày, ấm hô hô.

“Hảo sao?” Hàn Triệt đứng ở bàn trà trước, rũ mắt nhìn nàng.

Hạ Đan gật gật đầu, buông cái ly.

Hàn Triệt cúi người tới dắt nàng tay, “Đi.”

Hạ Đan thuận thế đứng lên, vòng qua bàn trà, trực tiếp nhảy đến Hàn Triệt trên người, đôi tay ôm hăn cổ, hai chân kẹp ở hăn bên hông, cười hì hì nói: “Ôm ta.”

Hàn Triệt thuận thế nâng nàng mông, nhìn nàng liếc mắt một cái, tươi cười sủng nịch, “Người tắt đèn.”

Nói, liền ôm Hạ Đan hướng trên lầu đi, đến lầu hai hành lang, Hạ Đan thuận tay liền ấn nút trên vách tường đèn khống, phòng khách nháy mắt đen nhánh một mảnh.

Hàn Triệt ôm Hạ Đan hướng phòng ngủ đi.

Phòng ngủ đèn mở ra, Hàn Triệt thuận thế đá tới cửa, đem Hạ Đan ôm đến trước giường, mới buông nàng.

Hạ Đan đảo tiến mềm mại lông trong chăn, ở trên giường lăn một vòng, “Thật thoải mái a.”

Thật dài tóc đen tán ở màu trắng lông bị thương, giống tơ lụa giống nhau.

Lăn một vòng, nàng đột nhiên nhớ tới cái gì, nhảy xuống giường, chạy tới phòng tắm.

Hàn Triệt nhìn nàng, “Làm gì?”

“Đánh răng!”

Hạ Đan xoát xong nha ra tới, Hàn Triệt lại ở ban công gọi điện thoại.

Chính nàng lên giường, nhưng không buồn ngủ, liền dựa vào đầu giường, từ đầu giường tùy ý cầm quyển sách tới phiên.

Hàn Triệt cái này điện thoại đánh thật sự ngăn ngủ, không hai phút liền vào được.

Thấy Hạ Đan dựa vào đầu giường đọc sách, hẳn đi qua đi, trừu đi nàng trong tay thư.

Hắn ngồi vào mép giường, giữ chặt Hạ Đan tay phải, cúi người hôn qua đi.

Ngăn ngủ một cái hôn.

THAM LUYẾN

Nghê Đa Hi
www.dtv-ebook.com

Phần 69

Hàn Triệt đem vấn đề còn cho nàng, “Người đâu?”

Hạ Đàn gật đầu, “Đương nhiên. Ta thực vui vẻ.”

Hàn Triệt nhìn nàng, cười, nắm nàng cằm, cúi đầu hôn lấy nàng.

Thật lâu sau, mới hơi hơi buông ra, nhìn Hạ Đàn, trầm mặc sau một lúc lâu, bỗng nhiên vô cùng nghiêm túc mà nói: “Hạ Đàn, ta là cái thực ích kỷ nam nhân.”

Hạ Đàn sững sốt hạ, nhất thời không minh bạch hẳn ý tứ.

Hàn Triệt nhìn chăm chăm nàng, tiếp tục nói: “Người cầm đi ta tâm, đời này liền không cần tưởng rời đi ta. Chẳng sợ người về sau không thích ta, ta cũng sẽ không buông tay.”

Hắn ngữ khí kiên định, thực nghiêm túc.

Hạ Đàn cười, câu lấy hắn cằm, “Người cũng thật hư.”

Nàng đem hắn áp đến trên mặt đất, ghé vào hắn ngực thượng, cũng thực nghiêm túc mà nói: “Ta sẽ không không thích người, ta cả đời đều thích người.”

Hàn Triệt vòng lấy nàng eo, cuối cùng cười.

.....

Hàn Triệt gần đây tâm tình thực hảo, có rảnh ra tới cùng chu tề uống rượu.

Rượu thanh tĩnh, không vài người, phóng thư hoãn âm nhạc.

Chu tề hoảng chén rượu, cảm khái nói: “Bạn gái đã trở lại liền không giống nhau a, phía trước ăn tết cũng không gặp người tâm tình hảo quá.”

Hàn Triệt cười cười.

“Người thật sự không chuẩn bị tranh một chút?” Chu tề bỗng nhiên chính thần sắc, nói chính sự.

Hàn Triệt ừ một tiếng, bưng lên chén rượu, uống một ngụm.

Chu tề vì hần không đáng giá, “Người gia gia công ty, ở trong tay của người mới phát triển cho tới hôm nay như vậy quy mô, người cực cực khổ khổ nhiều năm như vậy, đem công ty phát triển cho tới hôm nay cái này địa vị, liền như vậy chấp tay nhường người?”

Hàn Triệt ừ một tiếng, “Vốn dĩ không phải ta.”

Hàn Triệt bình tĩnh nói: “Gia gia đối ta có dưỡng dục chi ân, lúc trước gia gia đem công ty giao cho ta, ta chỉ nghĩ như thế nào đem công ty phát triển hảo, không cô phụ hần lão nhân gia tín nhiệm. Đến nỗi mặt khác, với ta mà nói, đều không quan trọng.”

Chu tề nhú mày. Muốn nói cái gì, lại không biết nói cái gì.

Hần cùng Hàn Triệt nhận thức nhiều năm như vậy, hần quá hiểu biết hần. Danh lợi tiền tài, đích xác không quan trọng, hần không có để ý quá.

Đơn giản cũng không hề khuyên, bưng lên chén rượu uống rượu.

Hàn Triệt uống lên hai ly, lấy ra di động nhìn hạ thời gian, 9 giờ nhiều.

Hắn đứng dậy, cầm lấy bên cạnh ghế trên tây trang, đối chu tề nói: “Ta có việc, đi trước.”

Chu tề sững sốt, hỏi: “Đi chỗ nào?”

Hàn Triệt một bên đi ra ngoài, một bên trả lời: “Đi tiếp tiểu đàn.”

Tác giả có lời muốn nói: Vốn dĩ tưởng rằng một cái phì chương, nhưng là ta gõ chữ quá chậm, từ tối hôm qua viết đến bây giờ, không thức đêm fg lại đổ, ta đi trước ngủ, tối nay lại bỏ càng, hôm nay hẳn là còn có thể càng một chương ~

Chương 54

Hạ Đàn đêm nay có khóa, 10 giờ kết thúc. Hàn Triệt hiện tại qua đi, vừa lúc tiếp nàng đi ăn khuya.

Hắn uống lên chút rượu, không lái xe. Vừa vặn uống rượu địa phương liền ở Hạ Đàn trường học phụ cận, không xa, đơn giản đi bộ qua đi.

Cuối mùa xuân hạ sơ, ban đêm có mát mẻ ấm áp phong, thực thích ý.

Hàn Triệt đem tây trang đắp ở khuỷu tay, áo sơ mi cổ áo tùy ý giải khai hai viên, không giống đi làm thời điểm như vậy nghiêm túc, có thành thực nam nhân mị lực, lại phảng phất mang theo điểm tiêu sái không kèm chế được.

Hạ Đàn ở bảy giáo trên lầu khóa, Hàn Triệt đến thời điểm vừa vặn 9 giờ bốn mươi.

Bảy giáo dưới lầu có một mảnh đất trống, Hàn Triệt đứng ở lộ giác bậc thang, chờ Hạ Đàn.

Hắn đứng ở chỗ tối, nhưng Hạ Đàn xuống dưới thời điểm, vẫn như cũ liếc mắt một cái liền nhìn đến hắn.

Hạ Đàn cùng bạn cùng phòng đánh thanh tiếp đón, liền cao hứng mà triều Hàn Triệt chạy tới.

Hàn Triệt đứng ở chỗ cũ, mặt mày nhiễm ý cười, nhìn Hạ Đàn triều hân chạy tới.

Hạ Đàn chạy trốn mau, trực tiếp bổ nhào vào Hàn Triệt trong lòng ngực.

Hàn Triệt thuận thế ôm nàng, Hạ Đàn ngẩng đầu, vui vẻ hỏi: “Tối đã bao lâu?”

Hàn Triệt cười nhẹ, nhìn nàng, “Vừa đến trong chốc lát.”

Hân trên người có nham nhạt mùi rượu nhi, Hạ Đàn nhón chân cẩn thận nghe nghe, “Uống rượu?”

Hàn Triệt cười, ừ một tiếng, “Cùng chu tề gặp mặt, uống lên điếm.”

Hân xoa bóp nàng mặt, “Đói sao?”

Hạ Đàn vội gật đầu, bẹp miệng, đáng thương vô cùng mà nhìn Hàn Triệt, “Đói a, sớm liền đói bụng.”

Hàn Triệt cười, dặt lấy nàng tay, đi xuống bậc thang, “Mang người đi ăn khuya, muốn ăn cái gì?”

Hạ Đàn có rất muốn ăn, vội nói: “Muốn ăn thịt nướng!”

THAM LUYẾN

Nghê Đa Hi
www.dtv-ebook.com

Phần 70

Thịt nướng hảo, liền phóng tới nàng trong chén.

Hạ Đan vui vẻ mà ăn. Hàn Triệt lại tiếp theo giúp nàng nướng.

Hàn Triệt không có lâu lâu lắm, treo điện thoại, đưa điện thoại đi động phóng tới một bên, sau đó chuyên tâm giúp Hạ Đan thịt nướng.

Hạ Đan chỉ lo ăn, không cần động thủ. Nàng cảm thấy thực hạnh phúc.

Nàng kẹp lên một mảnh thịt, bọc lên rau xà lách, đút cho Hàn Triệt.

Hàn Triệt lắc đầu, “Ta không đói bụng.”

Hạ Đan không cao hứng, “Ta uy người ăn.”

Hàn Triệt giương mắt xem nàng.

Hạ Đan nâng nâng cằm, “Bồi ta ăn sao.”

Hàn Triệt nhìn nàng, cười cười, cuối cùng ăn.

Hạ Đan bưng lên nước chanh, cũng đút cho hắn, “Uống điếm.”

Hàn Triệt không cự tuyệt, liền Hạ Đan ống hút uống một ngụm.

Ngẩng đầu, đem nướng tốt thịt lại phóng tới Hạ Đan trong chén.

Hàn Triệt không ăn nhiều ít, cả đêm đều ở giúp Hạ Đan thịt nướng.

Hai người ăn đến mau 12 giờ, Hạ Đàn rớt cuộc thả chiếc đũa.

Hàn Triệt nhìn nàng cười, “Ăn no sao?”

Hạ Đàn gật đầu, “No rồi.”

Hàn Triệt rút ra tờ giấy khăn, giúp Hạ Đàn sát sát miệng, “Trở về sao?”

Hạ Đàn gật gật đầu.

Kết xong trướng, từ nhà ăn ra tới.

Bên trong có điểm nhiệt, ra tới về sau, gió đêm thổi, thực thoải mái.

Hạ Đàn ăn đến có chút no, cùng Hàn Triệt nắm tay, chậm rì rì mà tản bộ về nhà.

Đã 12 giờ, trên đường thực an tĩnh, không có gì người đi đường.

Hạ Đàn tâm tình rất mỹ diệu, lôi kéo Hàn Triệt tay, lùi lại đi đường, cùng hãnh nói: “Người biết không, ta mới vừa cùng người ở bên nhau thời điểm, ta bằng hữu đều không quá tán đồng.”

Hàn Triệt khẽ nâng hạ mi, “Vì cái gì?”

Hạ Đàn nói: “Bọn họ cảm thấy người so với ta lớn mấy tuổi, điều kiện lại tốt như vậy, bên người khẳng định không thiếu nữ nhân, sợ người chỉ là cùng ta chơi chơi.”

Hàn Triệt nhìn nàng, “Người cũng như vậy tưởng?”

Hạ Đàn thành thật gật đầu, “Từng có lo lắng.”

“Hiện tại đâu?”

Hạ Đàn cười rộ lên, bổ nhào vào Hàn Triệt trong lòng ngực, ôm lấy hăn, ngửa đầu ở hăn trên môi hôn một cái, cười nói, “Ta biết, người ái chết ta.”

Hàn Triệt ôm nàng, gật đầu, “Ân, người nói đúng.”

Hăn cúi đầu, hôn lấy nàng.

Đêm khuya tĩnh lặng, trên đường không có người đi đường.

Chung quanh thực hắc, Hàn Triệt đem Hạ Đàn để ở trên thân cây, động tình mà hôn môi nàng.

Hạ Đàn vui vẻ cực kỳ, đôi tay ôm hăn cổ.

Lá cây rậm rạp, ở im ắng ban đêm, ở đại thụ hạ hôn môi, có loại khác lãng mạn.

Tác giả có lời muốn nói: Cày xong!

Chương 55

Tháng tư sơ thời điểm, Hàn Triệt hướng hội đồng quản trị trình đơn xin từ chức.

Tháng năm để chính thức từ chức, từ Hàn Nham tiếp nhận hăn công tác.

Hàn Nham không nghĩ tới, Hàn Triệt thật sự dễ dàng như vậy liền đem quyền lợi giao ra đây.

Cái này làm cho hăn có loại nói không nên lời thất bại cảm.

Từ nhỏ đến lớn, Hàn Triệt cái gì đều so với hăn hảo.

Học tập so với hãnh hảo, nhân duyên so với hãnh hảo. Rất nhiều nữ nhân đều thích hãnh, ngay cả hãnh thích nữ nhân, cũng thích hãnh. Thậm chí bao gồm hãnh gia gia, cũng thường thường khích lệ hãnh.

Hãnh không dám thừa nhận. Hãnh kỳ thật là ghen ghét hãnh.

Hãnh tựa hồ trước nay đều là như vậy phong khinh vân đạm, đối cái gì đều không thèm để ý, rồi lại cái gì đều có thể làm rất khá.

Độc sách thời điểm, hãnh vĩnh viễn là niên cấp đệ nhất.

THAM LUYẾN

Nghê Đa Hi

www.dtv-ebook.com

Phần 71

Hạ Đan ở Hàn Triệt trong lòng ngực ngủ thật sự hương, ngày hôm sau rất sớm liền tỉnh.

Tỉnh lại thời điểm, Hàn Triệt còn không có tỉnh.

Nàng ngồi dậy, nhìn chăm chăm Hàn Triệt nhìn trong chốc lát, khoe miệng cong cong, thấu đi lên, ở Hàn Triệt trên mặt hôn một cái.

Nàng vừa mới chuẩn bị lên, bị Hàn Triệt ôm eo, không thể động dậy.

Nàng cúi đầu đi xem, Hàn Triệt không biết khi nào tỉnh, chính nhìn nàng cười, “Làm gì đi?”

Hạ Đan nói: “Rời giường a.”

Nàng chống Hàn Triệt bả vai lên, lôi kéo trên người váy, một bên xuyên giày một bên nói: “Ta cho người làm bữa sáng đi, người ngủ tiếp một lát.”

Nàng nói, liền mặc vào dép lê đi phòng tắm.

Hàn Triệt nhìn Hạ Đan bóng dáng, nhin không được cười.

Hạ Đan ở trong phòng tắm đánh răng, Hàn Triệt đi vào tới, từ phía sau ôm lấy nàng.

Nàng nàng quay đầu lại xem hân, Hàn Triệt cười, ở nàng cái trán hôn một chút.

Hạ Đàn chớp chớp mắt, quay đầu lại phun ra phao phao, dùng nước trong súc khẩu, mới quay đầu lại, chủ động hôn Hàn Triệt một chút.

Hàn Triệt cười, hồi hôn nàng một chút, lúc này mới buông ra nàng, cầm lấy cái ly bàn chải đánh răng.

Hạ Đàn đơn giản rửa mặt, liền chạy ra đi.

Nàng còn nhớ rõ Hàn Triệt tối hôm qua nói muốn ăn nàng nấu mặt, chạy xuống lầu, đi phòng bếp nấu nước.

Hàn Triệt từ trên lầu xuống dưới, liền nghe thấy trong phòng bếp lách cách lang cang mà vang.

Hắn đi qua đi, liền thấy Hạ Đàn chính hệ tạp dề, ở bếp trước đài vôi.

Hắn dựa vào cửa, cười, “Muốn hỗ trợ sao?”

Hạ Đàn lắc đầu, “Không cần, lập tức thì tốt rồi.”

Hàn Triệt ở cửa lại gần một lát, cười nói: “Cẩn thận một chút, đừng năng.”

“Biết.”

Hàn Triệt cúi đầu, cười khẽ cười.

Bả vai để hạ môn khung, đứng thẳng thân thể, xoay người hướng phòng khách đi.

Tiếp chén nước, uống một ngụm.

Ngồi vào trên sô pha, đem cái ly phóng tới trên bàn trà.

Hạ Đàn nấu tốt mặt ra tới thời điểm, Hàn Triệt ở phòng khách trên sô pha ngồi.

Trên đùi phóng máy tính, tay trái kẹp yên, tay phải ở trên bàn phím hoạt động, tựa hồ đang xem cái gì tư liệu.

Hạ Đan qua đi, từ hăn trong tay lấy đi trừa nửa căn yên, ấn tiến gạt tàn thuốc, “Người đang xem cái gì?”

Hàn Triệt không ngẩng đầu, nhìn máy tính, “Một cái hạng mục.”

Hạ Đan bò đến Hàn Triệt trên sô pha, ghé vào hăn trên lưng, dò đầu qua đi xem hăn máy tính.

Rậm rạp tự, xem đến nàng đau đầu.

“Người không phải từ chức sao?”

Hàn Triệt cười, “Cho nên mới muốn tìm tân hạng mục.”

Hăn khép lại máy tính, cười câu hạ Hạ Đan cảm, “Bằng không như thế nào dưỡng người?”

Hạ Đan cười rộ lên, kéo xuống hăn tay, “Ta không cần người dưỡng a, ta chính mình có công tác.”

Nàng cúi xuống thân, từ trên bàn trà bưng lên mặt chén, đưa cho Hàn Triệt, “Ăn cơm sáng.”

Hàn Triệt tiếp nhận tới, “Người đâu?”

“Ta ở phòng bếp, ta đi đoan.” Nói, liền từ trên sô pha nhảy xuống, chạy tới phòng bếp.

Hạ Đan bưng chén ra tới, ngồi vào nàng trên ghế. Ngẩng đầu hỏi Hàn Triệt, “Thế nào? Có hay không so thượng một lần ăn ngon?”

Hàn Triệt gạt đầu, “Ân, ăn rất ngon.”

Thiệt tình lời nói.

Hạ Đàn khác cái gì sẽ không làm, mỗi lần nàng xuống bếp cấp Hàn Triệt nấu đồ vật ăn, liền nấu mì. Nấu số lần nhiều, tự nhiên liền ăn ngon.

Nàng vui vẻ mà cười, chính mình cũng cúi đầu ăn lên.

Cơm nước xong, Hàn Triệt đi rửa chén.

Hạ Đàn cũng cùng qua đi, ở phòng bếp hỗ trợ.

Nàng kỳ thật vẫn là thực lo lắng Hàn Triệt.

Nàng biết, hẳn thực yêu hẳn gia gia.

THAM LUYẾN

Nghê Đa Hỉ

www.dtv-ebook.com

Phần 72

Hạ Đàn nâng lên thân, bò đến Hàn Triệt trên đui, ngẩng đầu nhìn hẳn, “Nếu không ta ngày mai buổi chiều đi, ta nhiều bồi người nửa ngày.”

Hàn Triệt không ứng nàng, nhìn di động, ngón tay ở giao diện thao tác.

Hạ Đàn không biết hẳn đang làm gì, thăm dò đi xem, “Người đang làm gì?”

Mới phát hiện Hàn Triệt ở mua vé máy bay, hai trương.

Hạ Đàn có điểm kinh ngạc, nhìn hẳn.

Hàn Triệt lấy lòng vé máy bay, đưa điện thoại di động còn cấp Hạ Đàn, lúc này mới nói: “Ngày mai buổi chiều đi. Buổi sáng ta có chút việc, xong xuôi trở về tiếp người, chờ ta.”

Hạ Đàn kéo tay hẳn, “Người muốn cùng ta cùng nhau trở về?”

Hàn Triệt ân một tiếng, câu lấy nàng cầm cười, “Như thế nào? Còn không muốn mang ta về nhà thấy nhạc phụ?”

Hạ Đàn cười rộ lên, đôi tay ôm hẳn cổ, ngửa đầu thân hẳn một chút.

Sau đó liền một cái xoay người, nhảy xuống giường.

Hàn Triệt nhìn nàng, “Làm gì?”

Hạ Đàn quang chân đi ra ngoài, “Lấy cái rương đi, giúp người thu thập quần áo.”

Hạ Đàn thực mau đi cất giữ gian kéo cái rương trở về.

Hàn Triệt đang từ tủ quần áo lấy áo thun, chuẩn bị đi tắm rửa.

Hạ Đàn đẩy ra hẳn, “Người làm ta.”

Hàn Triệt bất đắc dĩ mà cười, đành phải tránh ra, đem tủ quần áo cấp Hạ Đàn nhường ra tới.

Hạ Đàn đứng ở tủ quần áo trước, đem treo vài món áo sơ mi toàn gỡ xuống tới, sau đó ngồi vào thảm thượng, mở ra cái rương, đem áo sơ mi phóng tới trong rương.

Nàng đem tóc kẹp đến nhĩ sau, gỡ xuống giá áo, chuyên tâm giúp Hàn Triệt điệp áo sơ mi.

Hàn Triệt tắm rửa xong ra tới, Hạ Đàn còn ngồi ở thảm thượng, thu thập hành lý.

Hàn Triệt đi qua đi, ngồi ở mép giường, cúi xuống thân, nâng lên nàng cằm, ở môi nàng hôn môi một chút, “Đi ngủ sớm một chút, ngày mai lại thu thập.”

Nói, liền đem người bế lên tới.

Hạ Đàn thuận thế ôm hẳn, vui vẻ mà cười rộ lên.

Hàn Triệt ôm nàng lên giường, kéo chăn giúp nàng đắp lên.

Quay đầu lại đem đèn bàn đóng, cũng đi theo nằm xuống.

Hạ Đàn chui vào Hàn Triệt trong lòng ngực.

Hàn Triệt ôm nàng, cúi đầu, ở nàng cái trán hôn hạ, “Ngủ ngon.”

Hạ Đan nhắm mắt lại, khóe môi cong, “Ngủ ngon.”

Mua chính là buổi chiều bốn điểm phi cơ.

Ngày hôm sau, Hạ Đan ngủ lười giác, tỉnh lại thời điểm đã 9 giờ quá, Hàn Triệt đã không còn nữa.

Nàng ở trên giường nằm một lát, vạch trần chăn xuống giường, đi phòng tắm rửa mặt, sau đó xuống lầu.

Trong phòng bếp có chuẩn bị tốt bữa sáng, là nàng gần nhất thích ăn đường đỏ chè hạt sen. Ôn ở giữ ấm hộp cơm, mở ra tới, vẫn là nhiệt, hương vị thơm ngọt.

Hạ Đan vui vẻ mà cười rộ lên, lấy thượng cái muỗng, bưng lên hộp cơm đi nhà ăn ăn bữa sáng.

Ăn qua bữa sáng, đem phòng bếp thu thập sạch sẽ, sau đó đi trong viện, mở ra thủy van, cầm lấy thủy quản, cho nàng hoa cỏ tưới nước.

Bên ngoài thái dương rất lớn, dãi một lát liền nhiệt đến không được.

Tưới xong thủy, Hạ Đan đem thủy van đóng lại, thủy quản treo ở ven tường, sau đó mới trở lại phòng.

Trong phòng mát mẻ, độ ẩm thực thoải mái.

Hạ Đan lên lầu gọi đầu tắm rửa, thay sạch sẽ váy.

Làm khô tóc, lại ngồi vào thảm thượng, tiếp tục thu thập hành lý.

Giữa trưa Hàn Triệt gọi điện thoại tới, nói cho nàng, không trở về nhà ăn cơm trưa, làm chính nàng trước tùy tiện ăn chút, tối nay trở về lại mang

nàng đi ăn khác.

Hạ Đàn không quá đói, giặt sạch cái quả táo.

Nửa nằm ở trên sô pha, một bên đọc sách, một bên ăn quả táo.

Trong phòng an an tĩnh tĩnh, nàng đang chờ nàng ái nhân về nhà.

Hàn Triệt trở về thời điểm, đã mau hai điểm.

Hạ Đàn nằm ở trên sô pha ngủ rồi, thư cái ở trên mặt, đôi tay điệp ở trên bụng nhỏ, ngủ thật sự an ổn.

Ánh mặt trời từ ngoài cửa sổ chiếu tiến vào, dừng ở trên người nàng.

Hàn Triệt đi qua đi, đứng ở sô pha trước, cúi người đem trên mặt nàng thư lấy đi.

Hạ Đàn tức khắc tỉnh, mở to mắt, nhìn lại hẳn, “Đã trở lại.”

THAM LUYẾN

Nghê Đa Hi

www.dtv-ebook.com

Phần 73

Mở to mắt, nghiêng đầu thời điểm, phát hiện trên tủ đầu giường ném bạch áo sơ mi, bên cạnh phóng Hàn Triệt đồng hồ.

Nàng sửng sốt một cái chớp mắt, lập tức từ trên giường ngồi dậy.

Dem váy ngủ kéo hạ, xuống giường, hướng dưới lầu đi đến.

Đi xuống lầu, phát hiện phòng khách trên bàn trà phóng một bó đồ tươi hoa hồng đỏ.

Hoa hồng tươi đẹp, cánh hoa thượng còn có sáng sớm sương sớm.

Hạ Đan bế lên bó hoa, cúi đầu nghe nghe, cảm lòng không đậu cong lên khóe môi, trong lòng phảng phất bị rót đầy mật đường.

Nàng đem hoa bông, hướng phòng bếp đi đến.

Hàn Triệt ăn mặc bạch T, màu đen quần dài, ở bếp trước đài làm bữa sáng.

Hạ Đan đi qua đi, từ sau lưng ôm lấy hắn, “Khi nào trở về

Hàn Triệt một tay lấy cái muỗng khuấy trong nồi khoai lang tím cháo, một tay cầm Hạ Đan phúc ở hắn bên hông tay, nói: “Nửa đêm, hai điểm nhiều.”

Hạ Đan có chút kinh ngạc, ngẩng đầu hỏi: “Như thế nào không gọi ta?”

“Gặp người ngủ rồi, liền không sáo người.”

Hạ Đan úc một tiếng.

Hàn Triệt nắm nàng tay, nói: “Đi uống nước, trong chốc lát ăn cơm.”

Hạ Đan hướng trong nôi nhìn mắt, khoai lang tím cháo đã sắp ngao hảo.

Nàng vô cùng cao hứng mà chạy ra phòng bếp, lên lầu rửa mặt một lát, mới lại xuống dưới.

Nàng đi đến bàn trà trước, theo sô pha ngồi vào thăm thượng.

Bưng lên nàng cái ly, uống lên non nửa chén nước.

Thủy là ấm áp, không lạnh không nóng.

Hàn Triệt kêu Hạ Đan ăn cơm thời điểm, nàng đang ở tu bổ nàng hoa hồng.

Nghe thấy Hàn Triệt kêu nàng, ứng một tiếng, mới buông kéo, đi nhà ăn ăn cơm sáng.

Hàn Triệt tối hôm qua trở về đến vãn, không như thế nào ngủ, ăn xong cơm sáng, nằm phòng khách trên sô pha, nguyên là nhìn Hạ Đan cố định thăm thượng tu bổ hoa hồng, nhìn nhìn, buồn ngủ đi lên, liền ngủ rồi.

Hạ Đan câu được câu không cùng Hàn Triệt nói chuyện phiếm, vừa mới bắt đầu hẳn còn ứng nàng, chậm rãi liền không ứng.

Nàng quay đầu lại xem, mới phát hiện Hàn Triệt ngủ rồi.

Nàng không khỏi cúi người qua đi, ghé vào trên sô pha, nhìn Hàn Triệt.

Hàn Triệt nhắm mắt lại, ngủ thật sự an tĩnh.

Nàng nâng má, vẫn luôn nhìn Hàn Triệt, nhìn nhìn, khoe môi liền lộ ra tươi cười.

Hàn Triệt liền ngủ bộ dáng, đều như vậy đẹp.

Nàng thò lại gần, ở trên mặt hảnh nhẹ nhàng hôn hạ.

Sau đó đem đầu gối đến Hàn Triệt ngực, nghiêng mặt, cũng nhắm mắt lại.

Mùa thu dương quang từ ngoài cửa sổ chiếu vào nhà tới, thiên kim sắc quang bao phủ ở hai người trên người, lẳng lặng, giống một bức tốt đẹp bức hoạ cuộn tròn.

Xuân đi thu tới.

Một chính năm qua đi, đến thứ năm mùa xuân, nguyên bản trống trải sân, ở Hạ Đàn tử mĩ che chở hạ, đã hoàn toàn biến thành một tòa hoa viên.

Trong viện trồng đầy đủ mọi màu sắc hoa, cỏ cây tươi tốt.

Hạ Đàn càng thêm thích ở trong sân đợi, trong không khí đều là cỏ cây mùi hoa hương vị, nằm ở ghế bập bênh thượng, nhắm mắt lại ngủ một giấc, thập phần thích ý.

Tới rồi mùa hè, buổi tối không có việc gì liền nằm ở trong sân số ngôi sao chơi.

Nàng rất muốn cho Hàn Triệt bồi nàng tới, bất quá hảnh trong khoảng thời gian này vẫn luôn ở vợi nghỉ phép khách sạn sự tình, mỗi ngày có làm không xong công tác, khai không xong hội nghị.

Nàng nằm ở ghế bập bênh thượng, theo ghế dựa, lay động nhoáng lên, hừ ca, nhìn đầy trời ngôi sao.

Nói không nên lời thích ý.

Tốt nghiệp gần, nàng ở tự hỏi là trực tiếp công tác, vẫn là thi lên thạc sĩ.

Nếu muốn thi lên thạc sĩ, hiện tại liền phải bắt đầu chuẩn bị.

Nàng hỏi qua Hàn Triệt ý kiến, hẳn nói tùy nàng, vô luận là công tác, vẫn là tiếp tục đọc sách, chỉ cần nàng vui vẻ liền hảo.

Hạ Đan nghĩ chuyện này, trong tầm tay bằng quả nho ăn ăn liền không có.

Quả nho thực ngọt, còn không có hạt, nàng một người tiếp một người mà ăn, cả đêm ăn một chén lớn.

Nàng vọng liếc mắt một cái không rút chén, nho nhỏ mà phun ra hạ lưỡi. Làm Hàn Triệt biết, khẳng định muốn huấn nàng.

Hắn không cho nàng ăn quá lạnh đồ vật.

Nàng đem chén lấy về phòng bếp đi, rửa sạch sẽ, chạy nhanh tầng tiến tủ chén.

THAM LUYẾN

Nghê Đa Hi

www.dtv-ebook.com

Phần 74

Hàn Triệt cầm nàng chân, “Trong chốc lát ta có việc muốn đi ra ngoài, chính người ở nhà, đừng ăn vụng lạnh.”

Hạ Đàn nhớ tới ngày hôm qua ăn nhiều băng quả nho chuyện này, chột dạ, ngoan ngoãn gật gật đầu.

Hàn Triệt cười, sờ sờ nàng đầu, “Ngoan.”

Hàn Triệt cấp Hạ Đàn ngao hảo đường đỏ chè hạt sen, nguyên bản tính toán cùng nàng cùng nhau ăn bữa sáng, lâm thời nhận được điện thoại, có khẩn cấp công tác muốn đi xử lý, cùng Hạ Đàn nói một tiếng, liền lên lầu thay quần áo ra cửa.

Hạ Đàn đem Hàn Triệt đưa đến trong viện.

Ghé vào cửa sổ, hôn hẩn một chút, dặn dò nói: “Tiểu tâm lái xe, chú ý an toàn.”

Hàn Triệt một tay chường trụ Hạ Đàn đầu, nghiêng đầu hôn nàng một chút, theo sau mới buông ra nàng, nói: “Trở về, đừng ăn lạnh, uống nhiều điểm nước ấm.”

Hạ Đàn cười gật đầu, “Biết.”

Hàn Triệt đi rồi, Hạ Đàn trở lại phòng, đem Hàn Triệt cho nàng ngao đường đỏ chè hạt sen uống lên một chén lớn.

Nàng cân nhắc, buổi tối đi gặp Hàn Triệt gia gia, hẳn là mang điếm cái gì lễ vật.

Hàn Triệt vội đến mau 7 giờ mới trở về tiếp Hạ Đan, Hạ Đan sớm liền đổi hảo quần áo chờ hẳn.

Xa xa nhìn thấy Hàn Triệt lái xe tiến vào, vội xách lên bao, đóng phòng khách đèn, từ trong phòng ra tới, đóng cửa lại, vài bước chạy đến xa tiền.

Nàng vòng qua xe đầu, kéo ra ghế phụ môn, ngồi vào đi.

Hàn Triệt thấy Hạ Đan trong tay ôm hai hộp quà tặng túi, sừng sốt hạ, “Đây là?”

Hạ Đan nghiêm túc mà nói: “Lễ vật, cho người gia gia mua lễ vật.”

Hàn Triệt nhìn nàng, chọn nhường mảy, bỗng nhiên cười, “Khi nào đi mua?”

Hạ Đan: “Chiều nay.” Nàng có chút khẩn trương, lần đầu tiên thấy cha mẹ chồng cảm giác, tiểu tâm hỏi Hàn Triệt: “Dinh dưỡng phẩm, có thể chứ?”

Hàn Triệt cười, “Đương nhiên.”

Được đến Hàn Triệt khẳng định trả lời, nàng tức khắc tung một hơi.

Trên thực tế, Hàn Triệt gia gia so nàng trong tưởng tượng hảo ở chung một ít.

Là vị rất hòa ái lão nhân, thái độ thân hòa.

“Phía trước chỉ nghe a triệt nhắc tới người, quả nhiên là cái xinh đẹp nữ hài tử.”

Hạ Đàn ngẩng đầu xem một cái ngòi ở sô pha đối diện Hàn Triệt, tức khắc cười cong đôi mắt.

Hạ Đàn cùng Hàn Triệt ở bên này bồi gia gia ăn đốn bữa tối, lại bồi lão nhân gia ngòi hàn huyền một lát thiên.

Trước khi đi, Hàn Triệt gia gia cho nàng một cái đại hồng bao.

Hạ Đàn ngơ ngác.

Hàn gia gia tươi cười thân thiết, nói: “Gia gia cấp, cầm.”

Hạ Đàn ngòi ở chỗ đó, trong lúc nhất thời không biết nên làm cái gì bây giờ.

Ngòi ở gia gia bên cạnh Hàn Triệt, đảo duỗi tay giúp nàng cầm, ngừng đầu, cầm điểm hạ, “Tiểu đàn, kêu gia gia.”

Hạ Đàn phản ứng lại đây, vội ngoan ngoãn hô một tiếng, “Gia gia.”

Hàn gia gia cười, ứng một tiếng.

Hạ Đàn cùng Hàn Triệt ở gia gia trong nhà đợi cho buổi tối 10 giờ.

Hàn Triệt đi lấy xe, Hạ Đàn cùng gia gia cáo biệt.

Hàn lão gia tử gật đầu, dặn dò nói: “Làm a triệt lái xe chậm một chút.”

Hạ Đàn gật đầu, “Ân, ta biết.”

Lão gia tử ngòi ở phòng khách sô pha chính giữa vị trí, vừa vặn có thể nhìn đến trong viện nặng nề đêm tối.

Hàn Triệt đem xe từ gara khai ra tới.

Sau một lúc lâu, Hạ Đàn nghe thấy gia gia kêu nàng, “Tiểu đàn a.”

Hạ Đàn nghe vậy, vội ứng một tiếng, “Gia gia.”

Lão gia tử chuyển qua tầm mắt, đối Hạ Đàn nói: “Hảo hảo chiếu cố a triệt, kia hài tử luôn là không biết ngày đêm mà công tác, đối thân thể không tốt. Hễ thích người, nghe người lời nói, người hảo hảo chiếu cố hễ.”

Hạ Đàn sững sốt hạ. Nàng nhìn chăm chăm gia gia, sau một lúc lâu, mới lấy lại tinh thần, gật đầu, “Ta biết, ta sẽ hảo hảo chiếu cố hễ, ngài yên tâm.”

Buổi tối về nhà.

Hạ Đàn nằm ở Hàn Triệt trong lòng ngực, “Hôm nay đi thời điểm, người đoán gia gia cùng ta nói cái gì?”

Hàn Triệt ôm nàng eo, rũ mắt xem nàng, thấp giọng hỏi: “Nói cái gì?”

Hạ Đàn ngược mắt, đối thượng hễ tầm mắt, cong lên khóe môi, “Gia gia nói, làm ta hảo hảo chiếu cố người.”

Hàn Triệt sững sốt. Trong mắt có một tia không tin tưởng.

“Thật sự, hễ lão nhân gia nói, người luôn là không biết ngày đêm mà công tác, đối thân thể không tốt.”

THAM LUYẾN

Nghê Đa Hi

www.dtv-ebook.com

Phần 75

~

Mua xong đồ vật, từ siêu thị ra tới, đã mau 12 giờ.

Cơm trưa ở không xa một nhà tiệm ăn tại gia ăn, cơm nước xong, mới lái xe về nhà.

Về nhà về sau, Hàn Triệt đem đồ ăn đều xách đi phòng bếp.

Về phòng thời điểm, Hạ Đan đang từ trong phòng tắm ra tới.

Nàng đã thay đổi áo ngủ, nước ấm vọt một lát chân.

Vừa ra tới, liền cởi giày trên giường, chui vào trong chăn.

Nàng nằm trong ổ chăn, vỗ vỗ nàng bên cạnh vị trí, “Hàn Triệt, tới ngủ trưa.”

Hàn Triệt cười, vừa đi qua đi, một bên cởi áo khoác, thuận tay thuận đến một bên trên sofa.

Hắn đi đến mép giường ngồi xuống, cánh tay chống ở Hạ Đan bên cạnh người, tay phải nắm nàng cằm, cúi người, ở môi nàng hôn hạ, quát hạ nàng cái mũi, cười nói: “Lập tức liền tới.”

Nói xong, liền đứng dậy, đi trong phòng tắm rửa mặt.

Từ trong phòng tắm ra tới, đã thay đổi thoải mái áo thun.

Ngồi vào mép giường, kéo ra chăn một góc, cởi giày lên giường.

Hàn Triệt một nằm xuống, Hạ Đan liền tiến sát hẳn trong lòng ngực.

Hàn Triệt quay người, đem nàng đè ở dưới thân, hôn lấy nàng môi.

Hạ Đan đôi tay nâng lên, vòng lấy hẳn cổ, đáp lại hẳn hôn.

Trong chăn hai người trọn điệp ở bên nhau, hôn đến hết sức triền miên.

~

Hạ Đan tỉnh lại thời điểm, mới phát hiện đã mau 6 giờ.

Mùa đông, bên ngoài thiên đã không sai biệt lắm đen.

Nàng vạch trần chăn xuống giường, xuống lầu, phòng khách thủy tinh đèn đem toàn bộ nhà ở chiếu đến phá lệ sáng ngời.

Phòng bếp trong môn đèn sáng, nàng đi qua đi, Hàn Triệt đã ở xử lý bữa tối.

Trong nồi ngao cháy đáy nồi liêu, hương đến người thèm đến không được.

Hạ Đan từ mặt bên ôm Hàn Triệt, nhìn trong nồi, “Còn có bao nhiêu lâu ăn a?”

Hàn Triệt nói: “Nhanh, người đi trữ vật gian, đem bếp điện từ lấy ra tới.”

“Tốt!” Hạ Đan tuân lệnh, cao hứng mà chạy đi ra ngoài.

Từ trữ vật gian cầm bếp điện từ ra tới, phóng tới trên bàn trà.

Dem TV mở ra, tùy tiện điều một cái đài.

Xong rồi lại chạy tới phòng bếp cấp Hàn Triệt trợ thủ, đem Hàn Triệt xử lý tốt nguyên liệu nấu ăn, một mâm một mâm mà ra bên ngoài đòan.

Vội đến 7 giờ rưỡi, trên bàn trà đã bãi đầy cái lẩu nguyên liệu nấu ăn, bếp điện từ thượng nôi đã thiêu khai, hương khí phác mũi.

Hàn Triệt đem Hạ Đòan mua bia mở ra, ngã vào hai cái cái ly.

Hạ Đòan sẽ không uống rượu, chỉ cho nàng đò một chén nhỏ, đưa cho nàng.

Hắn bưng lên cái ly, nhìn Hạ Đòan trong mắt tràn đầy ý cười cùng sùng nịch, “Sinh nhật vui sướng, Tiểu Hạ muội muội.”

Hạ Đòan vui vẻ, bưng chén rượu cùng Hàn Triệt chạm vào một chút, “Cảm ơn.”

Hai người lẫn nhau đối diện, sau một lúc lâu, đều cười.

“Muốn ăn cái gì?”

“Viên, bò viên tử.”

Bên ngoài đã đen nhánh một mảnh, gió lạnh rào rạt.

Sáng ngời phòng khách, trong TV phóng náo nhiệt tiết mục.

Trong nôi phiêu ra từng đợt từng đợt khói trắng.

Hàn Triệt không biết nói gì đó, đậ đến Hạ Đòan không ngừng cười.

Như vậy sinh hoạt, bình đạ, lại hạnh phúc, tràn ngập nhân gian pháo hoa khí.

~

Hai người ăn đến buổi tối 10 giờ, cùng đi phòng bếp thu thập rửa chén.

Đem phòng bếp thu thập sạch sẽ, đã 10 giờ rưỡi.

Trở lại phòng khách, Hạ Đan không biết từ nơi nào lấy ra một bộ bài tới, muốn cùng Hàn Triệt chơi bài.

Chơi có mười tới đêm, Hạ Đan mỗi lần đều thắng, vui vẻ hóng rỗi.

THAM LUYẾN

Nghê Đa Hi
www.dtv-ebook.com

Phần 76

Hàn Triệt sinh khí về sinh khí, vẫn là đem Hạ Đan tay cầm, dặt nàng lên lầu.

Trở lại phòng, Hạ Đan cởi áo lông vũ, chạy nhanh toàn trở về trong ổ chăn.

Hàn Triệt đem Hạ Đan ấm bảo bảo lấy tới, sung thượng điện.

Ngồi vào mép giường, bàn tay tiến trong ổ chăn, đem Hạ Đan hai tay kéo đến cùng nhau, cầm.

Hắn lòng bàn tay ấm áp, thực ấm áp.

Hạ Đan nhìn hắn, bỗng nhiên nói: “Đây là năm nay trận đầu tuyết.”

Hàn Triệt nhìn nàng trong chốc lát, quay đầu, nhìn phía ngoài cửa sổ.

Tuyết hạ thật sự đại, rào rạt, ở không trung bay múa.

Hàn Triệt quay lại đầu, nhìn Hạ Đan, nói: “Thực mỹ.”

Hạ Đan cười, gật gật đầu.

Hàn Triệt giúp Hạ Đan che nhiệt tay, đi cầm nẹp hảo điện ấm bảo bảo, từ trong chăn nhét vào đi, phóng tới Hạ Đan dưới chân.

Lạnh lẽo chân bị điện ấm bảo nướng, nháy mắt ấm áp.

Hạ Đan cười khanh khách nhìn Hàn Triệt.

Hàn Triệt nhìn nàng, khóe môi cũng không cấm tràn ra ý cười, “Lại cười cái gì?”

Ngón trỏ chỉ bối ôn nhu mà vuốt ve Hạ Đan gương mặt.

Hạ Đan chỉ là cười.

Hàn Triệt cúi người, hôn lấy nàng môi.

Hạ Đan hai tay từ trong chăn vươn tới, câu lấy Hàn Triệt cổ, chủ động đáp lại hắn.

Hai người triền miên hồi lâu, Hàn Triệt muốn thối lui khi, Hạ Đan lại càng khẩn mà cuốn lấy hắn.

Mềm mại bàn tay đến Hàn Triệt áo ngủ.

Tay nhỏ ở bên trong sờ loạn, Hàn Triệt thân thể bị bậc lửa, cả người khí huyết hướng một chỗ dưng.

Hắn hôn đến càng thêm tàn nhẫn, đem Hạ Đan đè ở dưới thân.

Quần áo tan mất, trong phòng chỉ còn lại có triền miên ái muội thanh.

Buổi sáng 7 giờ.

Hạ Đan tắm rửa xong, mặc vào áo ngủ, đi trên ban công thưởng thức cảnh tuyết.

Ngày hôm qua hạ một suốt đêm tuyết, giờ phút này bên ngoài đã là trắng xoá một mảnh, ngân trang tố khóa, vạn phần mỹ lệ.

Tuyết đã hạ nhỏ, nhưng trong không khí còn bay thật nhỏ bông tuyết.

Hạ Đan vươn tay, bông tuyết dừng ở nàng lòng bàn tay.

Hàn Triệt từ bên trong ra tới, từ phía sau ôm lấy Hạ Đan, đem trên người áo khoác rộng mở, đem Hạ Đan cả người khóa lại hăn áo khoác.

Hạ Đan quay đầu lại, “Muốn ra cửa?”

Hàn Triệt ừ một tiếng, “Buổi tối trở về.”

Hạ Đan ngẩng đầu ở trên mặt hăn hôn hạ, “Sớm một chút trở về nga.”

Hàn Triệt cười cười, ở nàng đôi mắt thượng rơi xuống một hôn, “Hảo.”

Hàn Triệt ra cửa sau, không lâu, di động thu được một cái tin nhắn.

Màu trắng trên nền tuyết, Hạ Đan dùng ngón tay ở tuyết thượng viết ba chữ, tám chữ mẫu.

Hàn Triệt nhìn phía ngoài cửa sổ, tuyết không biết khi nào lại hạ lớn.

Năm nay trận đầu tuyết, phá lệ mỹ.

Người đi đường ở phong tuyết trung hành tẩu.

Xe ngừng ở ven đường.

Hàn Triệt cấp Hạ Đan bát điện thoại.

Điện thoại thực mau chuyển được.

Hăn nhìn bên ngoài tuyết, cười, “Hạ Đan.”

“Ân?”

“Ta yêu người.”

Trong điện thoại tạm dừng vài giây, không có thanh âm.

Lại mở miệng, Hạ Đan nói: “Ta lại tưởng ngươi.”

Hàn Triệt cười, “Ta cũng là.”

THAM LUYẾN

Nghê Đa Hi

www.dtv-ebook.com

Phần 77

Nàng đưa cho Hàn Triệt, “Người xuyên cái này.”

Hàn Triệt quay đầu lại, nhìn liếc mắt một cái, cười.

Hắn duỗi tay tiếp nhận tới, tròn lên.

Hàn Triệt đổi hảo quần áo, Hạ Đan còn ngồi ở gương trang điểm trước lau mặt, Hàn Triệt trải qua nàng, xoa một phen nàng tóc, “Trong viện chờ người.”

“Biết rồi.”

Hạ Đan ở trong phòng cọ xát vài phút, xách trước bọc nhỏ, thịch thịch thịch mà hướng dưới lầu chạy.

Đến trong viện, liền nhìn đến Hàn Triệt ngồi ở một chiếc xe đạp thượng, đơn chân chống mà, đôi tay sủy ở áo lông vũ túi áo.

Thấy Hạ Đan ra tới, gương mặt nhìn nàng, khóe môi câu lấy cười.

Hạ Đan đóng cửa lại, ba lượng bước chạy xuống bậc thang, “Chúng ta muốn đi đạp xe sao?”

Hàn Triệt cười, gật đầu, “Ân, mang người đi căng gió.”

Hắn đơn chân sải bước lên xe, cầm khế nâng hạ, “Lên xe.”

Hạ Đàn nắm nhất thời điểm kỵ xe đạp rơi rất lợi hại, đến bây giờ còn có điểm bóng ma.

Nàng vượt qua chân, ngồi vào xếp sau vị trí thượng, ôm lấy Hàn Triệt, “Ta sẽ không quăng ngã?”

Hàn Triệt đậu nàng, “Quăng ngã mang người đi bệnh viện.”

Hạ Đàn hừ một tiếng, “Quăng ngã người liền không lão bà.”

Hàn Triệt cười, cười xe đạp ra sân.

Xe đạp kỵ ra tiểu khu, cửa bảo an nhìn thấy, hô: “Hàn tiên sinh, đi ra ngoài chơi đâu.”

Hàn Triệt cười một cái, xem như cái đáp lại.

Ra tiểu khu, Hàn Triệt chở Hạ Đàn, dọc theo nguyệt dương hà căng gió.

Hạ Đàn ngồi ở mặt sau, ôm Hàn Triệt, mặt dán hăn phía sau lưng.

Nghe Hàn Triệt trên người bạc hà hương, gió thổi tan tóc.

Đông nhật dương quang chiếu lên trên người, hà gió thổi đi lên, Hạ Đàn nhìn đối diện hà.

Mặt sông ** lân lân, ngũ quang thập sắc.

Căng gió người rất nhiều.

Bờ sông dừng lại rất nhiều chiếc xe đạp.

Hàn Triệt cũng đem xe dừng lại, Hạ Đàn nhảy xuống xe, chạy tới bờ sông bên.

Nàng ghé vào thạch lan thượng, phơi thái dương, thổi phong, nhìn sóng nước lóng lánh mặt sông, tâm tình có chút nói không nên lời bình tĩnh.

Hàn Triệt đơn chân chống mà, ngồi ở xe đạp thượng, không qua đi.

Xa xa nhìn đứng ở bờ sông biên Hạ Đàn.

Ánh mặt trời dừng ở hãn trên người, hãn nhìn Hạ Đàn, đáy mắt có ý cười.

Hạ Đàn ở bờ sông đứng một lát, chạy về đi, bổ nhào vào Hàn Triệt trong lòng ngực.

Hàn Triệt đôi tay ôm nàng, “Không nhìn?”

Hạ Đàn cười tủm tỉm, ở hãn trên môi hôn hạ.

Hàn Triệt nhượng mà, nhìn nàng.

Hạ Đàn nói cái gì cũng không nói, chỉ là cười.

Hàn Triệt nhìn chăm chăm nàng nhìn một lát, giơ tay chế trụ nàng đầu, cúi đầu hôn lấy nàng.

Tác giả có lời muốn nói: Ta tới ~~

Vất vả đại gia đợi lâu ~ anh anh anh, cảm giác ta người đọc bảo bảo đều hảo ôn nhu hảo ôn nhu, ái các người ~~

Chương 62

Hàn Triệt chở Hạ Đàn dọc theo bờ sông đầu một vòng, thẳng đến chạng vạng, thái dương chậm rãi lặn sơn.

Trên đường tuyết cũng hóa không ít, không khí bất giác lạnh vài phần.

Hạ Đàn ngồi ở xe đạp mặt sau, gió thổi mặt, nàng đem áo lông vũ mũ kéo lên mang lên, đôi tay tự nhiên mà duỗi đến Hàn Triệt túi áo, hỏi: “Chúng ta hiện tại đi nơi nào?”

Hàn Triệt nói: “Về nhà.”

Hạ Đàn ai một tiếng, lộ ra nụ cười ngọt ngào.

Phía sau là tầng lớn hoàng hôn, gió thổi loạn tóc.

Hạ Đàn ngồi ở mặt sau, ôm Hàn Triệt, mặt dán ở hãn trên lưng.

Cam màu đỏ hoàng hôn dừng ở hai người trên người, năm tháng phảng phất có loại ôn nhu lãng mạn.

THAM LUYẾN

Nghê Đa Hỉ
www.dtv-ebook.com

Phần 78

Hàn Triệt nói: “Đi thử áo cưới, thuận tiện nhìn xem đối giới.”

“Hào a.” Hạ Đan vui vẻ, nghiêng đầu ở Hàn Triệt trên mặt hôn hạ, “Nhanh lên nga.”

Hàn Triệt khước môi câu cười, ừ một tiếng, “Biết, lập tức.”

.....

Hạ Đan áo cưới là độc nhất vô nhị định chế, toàn thế giới liền như vậy độc nhất vô nhị một kiện.

Vốn là muốn đưa về đến nhà tới, nhưng Hàn Triệt nghĩ dù sao muốn đi mua đối giới, liền thuận tiện lại đây thử xem.

Hạ Đan đi bên trong thí áo cưới, Hàn Triệt ở bên ngoài trên sô pha ngồi chờ.

Áo cưới thiết kế có điểm phức tạp, vài người giúp đỡ cũng xuyên một hồi lâu.

Hàn Triệt ngồi ở trên sô pha, trong tay nhàm chán mà thường thức di động.

Môn mở ra nháy mắt, Hàn Triệt ánh mắt định trụ.

Hạ Đan hơi chút xách theo áo cưới vạt áo, đi phía trước đi đi, nhìn Hàn Triệt, “Đẹp sao?”

Không biết vì cái gì, nàng cảm thấy có điểm thẹn thùng.

Hàn Triệt ánh mắt rất sâu, nhìn nàng, hồi lâu không nói gì.

Hạ Đàn thấy Hàn Triệt nửa ngày không ứng, lại hỏi một câu, “Khó coi sao?”

Nói, mặt còn không thể hiểu được mà đỏ.

Hàn Triệt nhìn Hạ Đàn bởi vì thẹn thùng đỏ mặt, rốt cuộc nhịn không được cười, hắt đứng lên, đi đến Hạ Đàn trước mặt, đem nàng thân mình chuyển qua đi, đối với gương, từ phía sau ôm nàng eo, ở nàng bên tai, thấp giọng nói: “Thực mỹ.”

Hạ Đàn nhĩ nhiệt, quay đầu lại xem hắn, “Thật sự?”

Hàn Triệt cười, ở môi nàng rơi xuống một hôn, “Ân, linh hồn nhỏ bé đều bị người câu đi rồi.”

Anh tuấn nam nhân, nói lên lời âu yếm tới đều phá lệ câu nhân.

Bên cạnh mấy cái nhân viên cửa hàng tiểu cô nương đều có chút thẹn thùng mà cúi đầu.

Hạ Đàn nhấp môi cười, sườn nâng đầu, nhỏ giọng cùng Hàn Triệt nói: “Ta đây đi thay thế, chúng ta đi mua đôi giày.”

Hàn Triệt rũ mắt nhìn nàng, gật đầu, “Ân, chờ người.”

Tác giả có lời muốn nói: Vốn dĩ tưởng hôm nay viết xong, sợ đại gia chờ lâu lắm, trước cànng một chương ~

Có người đọc cảm thấy phiên ngoại không giống phiên ngoại, vậy đương chính văn xem, bởi vì trên cơ bản là ấn thời gian tuyến viết, không có quá nhảy.

Áng văn này có rất nhiều viết đến không tốt địa phương, chờ kết thúc sau lại tu văn.

Ngày mai, nhất muộn hậu thiên hẳn là có thể kết thúc.

Chương 63

Hôn lễ mau bắt đầu khi, tân lang người lại không thấy.

Đoàn chủ tịch bên trái phương ngồi một vòng Hàn Triệt trong giới bằng hữu, chu tề chính mọi nơi nhìn xung quanh, không gặp Hàn Triệt người, quay đầu lại hỏi một câu, “Hàn Triệt đâu?”

Ngồi ở đối diện đường nghị chính hướng trong ly rót rượu, nghe vậy, cũng quay đầu lại hướng cổng lớn phương hướng vọng liếc mắt một cái, nói: “Mới vừa còn ở cửa đâu.”

Một khác nam nhân không chút để ý lộ ra cái viên kẹo mừng, tặc trong miệng, nói: “Ta mới vừa thấy hẳn ở bên ngoài gọi điện thoại, xong rồi liền thượng thang máy, đánh giá tìm hẳn lão bà đi.”

Hàn Triệt lúc trước cùng Hạ Đan kết giao thời điểm, người chung quanh nhàn đến nhàm chán, lén nghị luận, cho rằng Hàn Triệt chính là đùa giỡn. Không nghĩ tới hai người thế nhưng nói chuyện chính là đã nhiều năm, nói kết hôn liền kết hôn.

Muốn nói Hạ Đan bọn họ cũng gặp qua, cũng liền tiểu ngoan tiểu ngoan, tuyệt đối không coi là cái gì đại mỹ nhân.

Hàn Triệt cái dạng gì mỹ nữ chưa thấy qua? Không nói mặt khác, liền trong giới những cái đó xinh đẹp danh viện khuê tú, đảo truy hẳn không biết nhiều ít, cũng không gặp hẳn đối ai động quá tâm.

Lại cứ thua tại một tiểu nha đầu trong tay.

Bất quá, cũng coi như là vỏ quýt dày có móng tay nhọn.

Đến nỗi Hàn Triệt, giờ phút này đang ở Hạ Đàn trong phòng.

Vừa mới ở dưới, Hạ Đàn gọi điện thoại tới, ủy ủy khuất khuất mà nói đói bụng.

Hàn Triệt cho nàng cầm mới vừa chưng ra tới tiểu màn thầu đi lên.

Hạ Đàn ngồi ở trên sô pha, không có mặc giày, hai chỉ trắng nõn gót chân nhỏ gác trên vỉa hè, hoảng a hoảng.

Tay trái bưng mâm, tay phải nhéo cái nóng hằm hập tiểu màn thầu, chính vui vẻ mà ăn.

Hàn Triệt kéo trương ghế, ngồi ở nàng đối diện, nhìn nàng cười, “Còn đói sao?”

Hạ Đàn đã ăn vài cái, lắc đầu, lẩm bẫm nói: “Hảo điểm.”

Nàng lại nhéo cái tiểu màn thầu ở trong tay, đem cái đĩa đưa cho Hàn Triệt, “Sớm biết rằng kết hôn như vậy mệt, ta liền không gả cho người.”

Hàn Triệt nhìn chăm chăm nàng, không lớn cao hứng, “Người nhưng thật ra dám.”

“Ta như thế nào không dám.”

Hàn Triệt mặt vô biểu tình nhìn nàng liếc mắt một cái, quay đầu trừu từ giấy, giúp nàng sát miệng, “Buổi tối lại thu thập người.”

THAM LUYẾN

Nghê Đa Hi

www.dtv-ebook.com

Phần 79

Nàng sờ sờ cổ, khê căn môi, cái này người xấu.

Hạ Đàn rửa mặt xong, ra tới thời điểm, Hàn Triệt đã không ở trong phòng.

Nàng đi xuống lầu, tiểu bạch ở phòng khách chơi cầu.

Nàng qua đi, ngồi xổm tiểu bạch trước mặt, vui vẻ mà đập nó, “Tiểu bạch ngoan, bắt tay.”

Tiểu bạch đứng lên, dùng sức phe phẩy cái đuôi, hưng phấn mà đem tay trái đưa cho nàng.

Hạ Đàn vui vẻ mà cười, cùng tiểu bạch nắm bắt tay, nhặt lên nó cầu, ném văng ra, tiểu bạch lập tức chạy ra đi, nhặt cầu.

Hạ Đàn đơn giản ngồi vào trên sàn nhà, cùng tiểu bạch chơi lưu động trò chơi.

Hàn Triệt từ phòng bếp ra tới, đi đến Hạ Đàn trước mặt, ngồi xổm xuống, đem nàng chặn ngang bế lên, “Trên mặt đất không lạnh sao.”

Hạ Đàn cười, đem trong tay cầu ném cho tiểu bạch.

Nàng cười bỏ Hàn Triệt áo sơ mi nút thắt, kéo ra, hướng trong xem.

Hàn Triệt nhìn nàng liếc mắt một cái, “Làm gì?”

Hạ Đàn cười, “Ta vừa định khởi, ta ngày hôm qua có phải hay không cần thương người.”

Nàng thăm đầu, nhìn đến Hàn Triệt trên vai quả nhiên có cái chảy ra huyết dấu răng.

Hàn Triệt xem nàng, “Người còn biết?”

Hạ Đàn cười, cúi đầu ở hãn trên vai hôn hạ, “Đau không?”

“Không đau.” Hàn Triệt ôm Hạ Đàn đến nhà ăn, đem nàng phóng tới ghế trên.

Đi đến đối diện, kéo ra ghế dựa ngồi xuống.

Trên bàn cơm đều là Hạ Đàn thích ăn đồ ăn.

Nàng cầm lấy chiếc đũa, gắp một khối đậu hủ.

Hàn Triệt cho nàng thịnh một chén canh cá, “Không ăn cơm sáng, uống trước điểm canh suông.”

Hạ Đàn ngô một tiếng, đem chiếc đũa buông, tiếp nhận chén.

Nàng cầm lấy cái muỗng, cúi đầu ăn canh.

Hạ Đàn đã đói bụng, ăn hai chén cơm.

Cơm nước xong, Hàn Triệt thu thập chén đũa đi phòng bếp, đối Hạ Đàn nói: “Người lên lầu thu thập đồ vật, thay quần áo.”

Hạ Đàn ai một tiếng, ngọt ngào cười, chạy lên lầu đi.

Hàn Triệt ở dưới lầu thu thập xong, về phòng thời điểm, Hạ Đàn đã không sai biệt lắm thu thập xong rồi.

Hàn Triệt đi phòng tắm vọt tắm rửa, ra tới thời điểm, trong tay cầm
đây hồ đao, đưa cho Hạ Đan.

Hạ Đan tiếp nhận tới, cất vào rương hành lý.

Hàn Triệt từ tủ quần áo gỡ xuống áo sơ mi, mặc vào.

Ánh mặt trời từ ngoài cửa sổ chiếu tiến vào, ở Hàn Triệt trên người
đầu hạ một vòng màu trắng mờ quang.

Hắn hơi cúi đầu, mười ngón tay áo trường, đem áo sơ mi nút thắt từ hạ
hướng lên trên khẩu thượng.

Hạ Đan ngồi dưới đất, đôi mắt cong cười, nhìn Hàn Triệt.

Hàn Triệt ngẫu nhiên ngược mắt, đối thượng Hạ Đan tầm mắt, hỏi:
“Nhìn cái gì?”

Hạ Đan cười nói: “Xem soái ca.”

Hàn Triệt cười nhẹ thanh, khẩu thượng đếm ngược đệ nhị viên vắn
khẩu, xoay người, từ trên giá áo gỡ xuống tây trang.

Tây trang tùy tay đáp ở khuỷu tay, đi tới, xoa xoa Hạ Đan đầu, “Đi
rồi.”

Hắn xách lên rương hành lý, đi ra ngoài.

Hạ Đan từ trên mặt đất lên, vui vẻ mà theo sau, “Từ từ ta.”

Đi sân bay phía trước, Hạ Đan cùng Hàn Triệt trước đem tiểu bạch
đưa đi nãi nãi nơi đó.

Nãi nãi ôm tiểu bạch, đưa bọn họ tới cửa, “Hai người các người trên
đường chú ý an toàn, hảo hảo chơi.”

Hạ Đàn cong cong đôi mắt, “Tốt, nãi nãi.”

Hàn Triệt gật đầu, “Tốt, nãi nãi, ngài đừng tặng.”

Nãi nãi cười, dặn dò Hàn Triệt, “Hảo hảo chiếu cố tiêu đàn.”

Hàn Triệt gật đầu, “Ta biết, nãi nãi, ngài đừng tặng.”

“Ai, các người đi.”

Cùng nãi nãi cáo biệt, Hàn Triệt dắt lấy Hạ Đàn, từ trong viện ra tới.

Hôm nay thời tiết phá lệ hảo, không trung xanh thẳm, ánh mặt trời ấm áp.

Xuống núi trên đường, Hạ Đàn ghé vào cửa sổ, nhìn ngoài cửa sổ ven đường phong cảnh, tâm tình thập phần hảo.

THAM LUYẾN

Nghê Đa Hi

www.dtv-ebook.com

Phần 80

Nam nhân có phải hay không đều có mối nối cũ nàng không biết, nhưng là nàng biết Hàn Triệt không phải. Nàng cùng hắn ở bên nhau thật nhiều năm, hắn sủng nàng sủng đến cùng cái gì dường như.

Hạ Đan quỳ gối trên sô pha, bĩu môi hôn Hàn Triệt vài hạ.

Hàn Triệt nhin không được cười, đơn giản đem trong tay chén thả lại trên bàn trà, đem Hạ Đan ôm đến trên đùi.

Hắn đem Hạ Đan ôm, cúi đầu hôn nàng.

Hôn thật lâu, Hạ Đan có điểm thở không nổi, Hàn Triệt mới buông ra nàng.

Hắn nhìn nàng, ánh mắt dừng ở nàng bị hôn đến có chút đỏ lên trên môi, trong mắt tràn đầy sủng nịch ý cười. Giơ tay, giúp Hạ Đan xoa xoa trên môi nước miếng.

Hạ Đan hì hì cười, ôm Hàn Triệt nói: “Buổi tối chúng ta đi ra ngoài chơi được không? Hôm nay là lễ Giáng Sinh. “

Hàn Triệt gật đầu, sờ sờ mặt nàng, “Muốn đi chỗ nào chơi? “

Hạ Đan nói: “Liên đi trên đường đi dạo, buổi tối khẳng định thực náo nhiệt. “

Lại hỏi: “Người buổi tối vội sao?”

Hàn Triệt cười, “Không vội, bồi người.”

Hạ Đàn vui vẻ mà cười, lại cúi đầu, ở Hàn Triệt trên mặt hôn một cái.

Buổi tối, Hàn Triệt dính một gian nhà ăn, hai người cơm nước xong, đã 9 giờ nhiều.

Từ nhà ăn ra tới, mới phát hiện bên ngoài đã tuyết rơi.

Trên đường nơi nơi đều treo đầy đủ mọi màu sắc đèn màu, người đến người đi, vô cùng náo nhiệt.

Hạ Đàn tới phương bắc đã thật nhiều năm, nhìn thấy tuyết vẫn như cũ thực hưng phấn.

Nàng chạy xuống bậc thang, từ bông tuyết dừng ở trên người nàng.

Nàng quay đầu lại, nhìn Hàn Triệt cười, “Lão công, tuyết rơi.”

Hàn Triệt nhìn Hạ Đàn đầy mặt sáng lạn tươi cười, cũng không khỏi cười cười, hần bước xuống bậc thang, đi đến Hạ Đàn trước mặt, đi dắt nàng tay.

Hạ Đàn mang bao tay, cách bao tay, Hàn Triệt cũng có thể đem nàng tay nhỏ chặt chẽ bao bọc lấy.

Hần nắm Hạ Đàn, hai người dọc theo đường đi bộ, chậm rãi đi phía trước đi.

Bọn họ tay nắm tay, thân mật mà dựa gần, tuyết trắng dừng ở đầu vai.

Hạ Đàn không biết nói gì đó, đậu đến Hàn Triệt nhin không được cười.

Có tiểu nữ hài lấy tới một chuỗi phấn hồng lam hoàng khí cầu, “Ca ca, cấp xinh đẹp tử tử mua cái khí cầu.”

Hàn Triệt đơn giản đem tiểu nữ hài khí cầu tất cả đều ra mua.

Hạ Đàn cầm một chuỗi dài khí cầu, xuyên phố quá hẻm, phá lệ phong cách.

Bọn họ dọc theo đường đi bộ dạo qua một vòng, lại đi công viên dạo qua một vòng.

Trên đường bị Hàn Triệt kéo đi cửa hàng bán hoa, mua một đại phủng sáng lạn hoa hồng đỏ.

Về nhà thời điểm, đã mau 11 giờ.

Bọn họ trụ đến không xa, có thể đi đường trở về.

Hàn Triệt cõng Hạ Đàn, Hạ Đàn tay trái ôm hoa hồng, tay phải lôi kéo một chuỗi dài khí cầu.

Table of Contents

[Mục lục](#)

[Phần 1](#)

[Phần 2](#)

[Phần 3](#)

[Phần 4](#)

[Phần 5](#)

[Phần 6](#)

[Phần 7](#)

[Phần 8](#)

[Phần 9](#)

[Phần 10](#)

[Phần 11](#)

[Phần 12](#)

[Phần 13](#)

[Phần 14](#)

[Phần 15](#)

[Phần 16](#)

[Phần 17](#)

[Phần 18](#)

[Phần 19](#)

[Phần 20](#)

[Phần 21](#)

[Phần 22](#)

[Phần 23](#)

[Phần 24](#)

[Phần 25](#)

[Phần 26](#)

[Phần 27](#)

[Phần 28](#)

[Phần 29](#)

[Phần 30](#)

[Phần 31](#)

[Phần 32](#)

[Phần 33](#)

[Phần 34](#)

[Phần 35](#)

[Phần 36](#)

[Phần 37](#)

[Phần 38](#)

[Phần 39](#)

[Phần 40](#)

[Phần 41](#)

[Phần 42](#)

[Phần 43](#)

[Phần 44](#)

[Phần 45](#)

[Phần 46](#)

[Phần 47](#)

[Phần 48](#)

[Phần 49](#)

[Phần 50](#)

[Phần 51](#)

[Phần 52](#)

[Phần 53](#)

[Phần 54](#)

[Phần 55](#)

[Phần 56](#)

[Phần 57](#)

[Phần 58](#)

[Phần 59](#)

[Phần 60](#)

[Phần 61](#)

[Phần 62](#)

[Phần 63](#)

[Phần 64](#)

[Phần 65](#)

[Phần 66](#)

[Phần 67](#)

[Phần 68](#)

[Phần 69](#)

[Phần 70](#)

[Phần 71](#)

[Phần 72](#)

[Phần 73](#)

[Phần 74](#)

[Phần 75](#)

[Phần 76](#)

[Phần 77](#)

[Phần 78](#)

[Phần 79](#)

[Phần 80](#)